

805 650 c

1. Gunhard appropriation to toward propriet more lange for formywist , Swaling walte beauffy , my my some proposed for after apply to , worth and it is white winder the time of maring in the company of the same Land adverte . who in michally adverte to the other water of the wind dumming del sus : ride lang reportes : myellus 14 . willist despositioned for the same duidageplut : prolit to deline grilled affents. เมาะอุบรินา การปรุกาศ : การประเทศ เมาะเกาะ เรา เมาะเกาะ เรา (popla, blop Sayling et . Winwis frage whinhy , यान्यां के विकास के विकास के निर्मा के कि के कि के कि · maple upper ingualtiting mis wing pe leng Lugaretes ma gray hong hilling unpfirmoltingini to lifeth mir first : to whom monthly I was when change who was floor were flood . Promoutoferite , this or manter : mut Inducte of the , սոցիկ ասացեայե , Ներ յաղագո ոգողմ, չանվ։ WLý hrte : ( ) what want inder the Imdination inderengation. bruganty: firmalmeritationy jumellingrift . willith it intertained for a fift or interpretent and a farmen with a function of the lite wife , junquigh it in 4. helpoty . regimen 2 will still still and for helpoty willing and the thing to be the said to be the said of the

Anecdota Oxoniensia

A COLLATION WITH THE ANCIENT

ARMENIAN VERSIONS OF THE GREEK TEXT

OF

ARISTOTLE'S CATEGORIES

DE INTERPRETATIONE, DE MUNDO, DE VIRTUTIBUS ET VITIIS

AND OF

PORPHYRY'S INTRODUCTION

BY

FREDERICK CORNWALLIS CONYBEARE, M.A.

Late Fellow and Prælector of University College, Oxford

AT THE CLARENDON PRESS
1892

London

HENRY FROWDE

OMFORD UNIVERSITY PRESS WARFHOUSE AMEN CORNER, E.C.

Mew York

112 FOURTH AVENUE

TO MY KIND ARMENIAN FRIENDS

ABGAR JOANNISSIANY

OF TIFLIS

AND

THE REV. FATHER KARÉKIN

OF VENICE

THIS STUDY OF THEIR ANCIENT LITERATURE

IS DEDICATED.

CONTENTS

										PAGE		
Introduction	•	•	•	•	•	•		•	•	٠	1	
Text:—												
The Categories											I	
De Interpretatione .						٠.			٠	•	28	
De Mundo										•	5 I	
De Virtutibus						•					72	
Porphyry's Introduction					•			•			76	
APPENDIX I.												
On the Codex Ticinus.							•	٠			89	
APPENDIX II.												
The Armenian Text		_									107	

HEADS OF PROLEGOMENA.

- § 1. On scope of work and on necessity of starting from a pure Armenian text.
- § 2. Conditions on which value of a collation depends.
- § 3. Age and authorship of Armenian Version of Categories and 'On Interpretation.'
- § 4. Problems suggested by Armenian commentaries which accompany these treatises.
- §§ 5, 6. Evidence of style proves that the versions of treatises and commentaries were made together.
- § 7. Internal evidence as to date of these versions.
- § 8. Evidence of subscriptions in the Armenian MSS.
- § 9. List of the versions and commentaries attributed to David Invictus.
- § 10. Evidence of early Armenian writers, of Stephanus of Siunik and of Gregory Magistros.
- § 11. Who was David Invictus? Views of Valentine Rose.
- § 12. The evidence of the old Armenian 'Book of Beings.'
- § 13. Authorship of Armenian commentaries on the Categories and De Interpretatione an enigma. They are not to be ascribed to David Invictus. Character of these commentaries.
- §§ 14, 15, 16. Probabilities regarding these commentaries.
- §§ 17, 18. These commentaries along with the version they accompany at least as old as the fifth century.
- § 19. They are perhaps the work of a non-Christian school of early Armenian translators.
- § 20. Recapitulation of evidence. The affinity of the old Armenian text of the De Interpretatione to that used by Boethius.
- § 21. On the fidelity of the old Armenian Versions.

- § 22. On the Text of the Armenian Version of Categories and De Interpretatione.

  (a) On Venice Printed Text, and its Manuscript Sources.
- § 23. (β) On other Manuscript Sources. Paris Codices.
- § 24. Codices of Jerusalem.
- § 25. The Codex Ticinus of the University Library of Pavia.
- § 26. Contents of this Codex and characteristics.
- § 27. History of this Codex. Theseus Ambrogius.
- § 28. On version of De Mundo and De Uirtutibus. Imperfections of the Armenian Text and of the Manuscript Sources.
- § 29. Version of the De Uirtutibus.
- § 30. Version of the Isagoge of Porphyrius. Venetian and other Texts of it.

  Its age.
- § 31. On the version of David's Commentary on the Isagoge.
- § 32. Aim pursued in making these collations.
- § 33. Acknowledgment of help received in preparing the work.

PROLEGOMENA.

- § 1. THE following work is a collation with the ancient Armenian Versions of:—
  - (1) The treatises of Aristotle upon the ten Categories and upon Interpretation. The Greek text used is that of Waitz, and all references to Greek Codices are based on his apparatus criticus.
  - (2) The pseudo-Aristotelian treatises De Mundo and De Uirtutibus.

    The Greek text used is Bekker's, as printed in the Berlin edition of Aristotle.
  - (3) The Isagoge of Porphyrius. The text used is that of Adolph Busse, published at Berlin, and references to Greek Codices are based on his apparatus criticus.

It will be noticed that the collation of the Categories and 'Upon Interpretation' is given in two halves, in a main text and in an appendix thereto, in such a way that both must be consulted by a reader anxious to know what reading of any particular passage is implied by the version. The reason of this inconvenient arrangement is that, after the main text was already printed, I chanced upon a manuscript of the version greatly superior to those which I had been able to use in preparing that main text. There was no other course open to me but to add in an appendix the critical gains resulting from an examination of this better Armenian text. Although the results printed in my main text are thus premature, I may at least hope to escape the charge of negligence of sources and of over-haste; for in preparing that main text, which occupies pp. 1–50, I had not acquiesced in the Venetian text of the version,—itself based upon three MSS. in the Library of

San Lazaro at Venice,—but had carefully collated the best MSS. preserved in the Bibliothèque Nationale in Paris, and in the Library of the Armenian Patriarch at Jerusalem, and had even satisfied myself that the MSS. of the Conventual Library of Edschmiadzin added nothing to the sources I had already consulted. I could not foresee that in Pavia I should after all find a manuscript text of my author, unique in point of age, authority, and literary interest.

- § 2. The value of such a collation as the following depends on the fulfilment of three conditions:—
  - (1) The version must be ancient.
  - (2) It must be so literal as really to reflect the Greek text from which it was made.
  - (3) We must possess a *pure* text of the version, a text, that is, free from the corruptions of copyists and unimpaired as a witness by recensions of itself made in a later age.

Now the versions here collated of these several Greek texts are not all by one hand, nor are they all of the same age and authority. It is rather the case that, examined in respect of the three conditions above proposed as determining the value of their evidence, they fall into the three groups into which I have above separated them. In the rest of these prolegomena, each group has to be examined to see how it fulfils these several conditions.

- § 3. The Categories and De Interpretatione. As to the age and authorship of this version, the evidence is of three kinds and rests upon:—
  - (1) Style and other internal indications.
  - (2) Subscriptions in the MSS. themselves.
  - (3) Citations in old writers and historical tradition.

The style in which this version is composed is unmistakably that of the first or golden age of Armenian literature, which was roughly coincident with the fifth century. In that century the Septuagint was rendered into Armenian along with the writings of such of the Greek

Fathers as were then popular in the orthodox church. The version of the Categories and De Interpretatione, like the rendering of the Grammar of Dionysius Thrax, is written in a Grecising style; indeed it is little more than the Greek written with Armenian words. Not only each word, but the separate parts of the compound words, are rendered with the same slavish accuracy. The contemporary versions of the Bible and of the Greek Fathers are in a better style; indeed, the Armenian Bible is entitled on purely literary grounds to take rank with our own or with Luther's Version. The question arises, why, being masters of an independent and pure Armenian style, did the translators of the fifth century yet render these treatises of Aristotle's in so slavish a manner? Some Armenian critics argue that this Grecising style of translation was a later product of their Hellenic culture, and on that account postpone the date of the versions of Aristotle to the very close of the fifth or beginning of the sixth century. I fail to see any cogency in this argument. On the contrary, we might expect the independent style to be the later development of the two; and on purely literary grounds I should be inclined to attribute these versions to the age of Prohaeresius, the Armenian Professor of Rhetoric at Athens, whose figure is so familiar to us from the pages of Eunapius.

- § 4. The other evidence must now be considered. In all the MSS., except a few comparatively late ones, the text of Aristotle is not given alone and continuously, but in short sections, each of which is followed by its appropriate commentary. The following questions then arise. Whose is this commentary thus preserved in Armenian? Is it a translation of a Greek original? If so, were the text and the commentary translated by the same hand and at the same time?
- § 5. So far as the style is concerned we may ascribe the translation both of text and of commentary to the same hand. The slight differences of language between them may be explained on the ground that the text reflects Aristotle's Greek, while the commentary reflects a Greek original written at least seven centuries later than Aristotle. The citations also of the text embedded in the Armenian commentary agree on the whole with the version of the text, and, where they differ a little, we can suppose that the Greek commentator himself was not quoting his Greek

with strict accuracy. Indeed there is such a general correspondence between the Armenian text and the Armenian commentary, that it is not easy to conceive of their having been translated at different times and by different hands.

- & 6. Yet there are difficulties in this view. For example, in the De Interpretatione, p. 16a. 27, all the Armenian MSS, except the Codex Ticinus add after $oi\delta \dot{\epsilon}\nu$ $\dot{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ words equivalent to $\dot{a}\lambda\lambda$ ' $\iota\tau\omega$ s $\epsilon\dot{\iota}\sigma\dot{\iota}$ κατ $\dot{a}$ φύσιν φωναὶ γεγραμμέναι άλλ' ὅμως ὀιόματα οὐκ εἰσίν. These words should certainly not stand in the text, since no Greek MS. contains them and the Pavia MS, rejects them. On the other hand the commentary seems to imply these words, for it runs thus: ah pum շարադրութե գանուանսն, այլ ոչ ըստ բնութե կամի գոլ բացումս. յաղագո պյորիկ յառաջագոյն ասացաւ ։ Յիչէ սակայն և աստանօր դձայնս ոմանս լեայս՝ և ընդ գրով անկեայս, այլ սակայն ոչ ևս անուանս. This may be rendered thus: ὅτι κατὰ συνθήκην τὰ ὀνόματα ἀλλ' οὐ κατὰ φύσιν βούλεται είναι πολλά, περί τούτου προείρηται: άλλ' όμως μέμνηται καὶ ένταῦθα περί φωνών τινών γενομένων καὶ γεγραμμένων, άλλα μην ούπω ονομάτων. This passage is in all the Armenian MSS., including that of Pavia. It cannot, however, be adduced as a proof that the Armenian text and commentary were translated independently of one another. That the interpolation must have crept into some Armenian texts of Aristotle from the commentary is clear from its absence from the Codex Ticinus; nor does the commentary itself necessarily involve a text in which the words stood. Even if it did, the inconsistency might have lain in the twofold Greek original of text and commentary.
- § 7. Assuming, therefore, that the version of the text is coeval with that of the commentary, can we fix the date and authorship of the latter? In these Armenian commentaries upon the Categories and the De Interpretatione, there are singularly few allusions of such a kind as to fix the date of the composition of the Greek original. There is one indication, however, of the date of the Version, which has been pointed out to me by my friend Dr. Baronean of Manchester. A certain Vardan is adduced in the commentary as a type of bravery; the Vardan thus referred to can hardly be other than the king of that name who perished in war against the Persians, A. D. 451. If, therefore, the name is not an

interpolation, the Armenian commentary, and the version of the text which coheres therewith, cannot be put back earlier than the middle of the fifth century.

- § 8. We come next to the evidence of subscriptions in the Armenian MSS. On this we can build little, for although in all later MSS. these treatises are stated to have been translated and commented upon by the great and unrivalled philosopher David, yet the MS. of Pavia, which far outweighs all the rest in authority, contains no such statement. In it the version and commentary are simply headed: 'the Categories of Aristotle,' and after the Categories follows, without the loss of any space and without any title at all, the version with commentary of the De Interpretatione. From the silence of this manuscript we might infer that the ascription of these versions and commentary to the great and unrivalled philosopher David was a comparatively late myth; and our inference is raised to a certainty, if we compare the Armenian soi-disant commentary of David with the commentaries entitled in the Greek Codices $\partial \pi \partial \phi \omega \nu \hat{\eta} s \Delta \alpha \beta \delta \partial \delta$. These Greek commentaries of David are, at least so far as extend the citations of them in vol. 4 of the Berlin Aristotle, wholly unrecognisable in the Armenian commentary on the Categories and De Interpretatione.
- § 9. This conclusion is confirmed by the evidence of citations and references in early Armenian writers.

It is only late Armenian traditions, just as it is only subscriptions in the late manuscripts, which attribute to David Invictus the commentaries upon and the translations of the Categories and De Interpretatione. The same can be said of the last two of the following writings and translations, which we find in Armenian, all of them attributed to David Invictus:—

- (1) The Definitions of Philosophy written against Pyrrhon. This is known in Greek as τὰ προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος φιλοσόφου 1.
- (2) A version of the Isagoge of Porphyrius and the commentary of David thereon.

¹ See Berlin Aristotle, vol. iv, p. 12, and Cramer's Anecdota Parisiensia.

- (3) A considerable fragment of a commentary on the Analytics of Aristotle. This version is made from a Greek commentary written, it would seem by the same David, in the fourth or fifth century.
- (4) The version of Dionysius Thrax with commentary. This seems to be by the same hand which rendered the Categories and De Interpretatione.
- (5) The versions of the so-called Aristotle De Mundo and De Uirtutibus.
- § 10. In the early part of the eighth century Stephanus of Siunik seems to have written a commentary upon the grammar of Dionysius ¹, unless indeed we should take the evidence in the sense that the version of the Grammar was actually his, which seems impossible. In the same writer we find a definite reference to the Davidis Prolegomena ². It is as follows: 'Of what kind then is our nature, we have learned in the most special way from the mighty David, who so stoutly combats the Academics and Pyrrhonists, who strive to destroy the essence of philosophy.'

We again meet with allusions to the several versions above enumerated in the first half of the eleventh century, in the correspondence of Gregory Magistros, allusions of such a kind as to prove that they were all of them in his day in circulation in Armenia. This Gregory received the title of Duke of Mesopotamia at the hands of Constantine Monomachus, and died in the year 1058. He mentions them in a letter sufficiently interesting to be quoted at length; it is addressed to his two pupils Basil and Elisha, and runs thus: 'I heard that our Vicar of God has given you Aristotle, and I desire you to send it to me; for it is meet that you should first study and wholly possess yourselves of grammar along with translation; and after this of rhetoric with complete division of the three heads. Next you should gain a knowledge of the definitions of both Plato and Aristotle, as well as of the Pythagorean determinations and maxims. But before that again you must be completely versed in the Old and New Testaments and in the mythology (or poetry) which

¹ Catalogue des anciennes traductions Arméniennes (siècles iv-xiii). Venice, 1889, by P. P. Carékin, p. 395.

² Histoire Littéraire de l'Arménie Ancienne (siècles iv-xiii). Venice, 1886, p. 301.

is spread over many and divers places. You should also, in a spirit of sound and fervent reflection, peruse the dialectical parts of Homer and of the afore-mentioned Plato; and likewise gain a knowledge of all other inventions and books, for a philosopher will claim knowledge and disavow ignorance in all subjects; especially in what is within reach of the four arts, arithmetic, music, geometry and astronomy. It is enough to have pursued these subjects so far. If the collection of Aristotle be that which is called "on the Heavenly Bodies and the Sphericity of the Earth," or "on the Ordinance of Life," in which he mentions also the analysis of qualities and classification of affections called reflective, then send it to me. But if it should be merely the treatise of Porphyry. defining in answer to the enquiry of Chrysaorios the five predicaments, which are the following: genus, species, differentia, proprium, accidens; or the eight, which are scope, utility, meaning of title, order, mode of teaching and so forth; or the ten categories of the Stagirite: substance, quality, quantity, relation, where, when, situation, having, doing, sufferingthe like of all these I have no need to ask you to send me from afar; for these treatises have already been in my possession ever since I was a stripling.'

The above letter is to be found in a MS. collection of this writer's letters preserved in the library at Munich. On page 39 of the same MS. Gregory refers to 'the Athenian Categories,' by which no doubt he means those of the Stagirite; on page 235 he quotes the Isagoge, and on page 45 he cites the Prolegomena Davidis. There can be no doubt that this writer refers to these treatises in their Armenian and not in their Greek dress. It is significant that he does not mention David Invictus in connection with the versions of Aristotle. On p. 186 of this MS. he does indeed mention that he had found an ancient Armenian version 'of Olympiodorus whom David mentions1'; and on p. 209 of the same Munich MS. he seems to refer to David in a passage in which he is asserting the claims of Armenian writers of Philosophy to be considered original thinkers and not mere translators of Greek books. We have seen that Stephanus of Siunik, three centuries earlier attributed the Prolegomena to David. We have already dwelt on the fact that the Pavia MS. does not mention David as translator or commentator. We

¹ I.e. in The Prolegomena Davidis, pp. 143 and 164 of the San Lazaro edition.

may infer that before the eleventh century the Versions of the Categories and De Interpretatione and the commentaries thereon were not known as David's.

§ 11. Who was this David whose name is borne by the Prolegomena Philosophiae and the Commentary of the Isagoge in Greek and Armenian alike? Of what race was he? When did he live and where?

Here are questions to which Valentine Rose believes that he has found a partial answer in a manuscript life of Saint David of Thessalonica purchased from the Blenheim Library by the Prussian Government and now in Berlin. From this tract, which Rose published at Berlin in 1887, we learn that David was a holy and ascetic man, a worker of miracles, who late in life went to Byzantium and there had an interview with the Emperor and Empress, on whom his age and sanctity made a great impression. Similar stories are told of the Armenian philosopher by native historians 1. We learn from them that David, after completing his studies at Athens, repaired to the Court at Byzantium and in the presence of the Emperor confuted the heathen philosophers. interesting point, however, in regard to this Greek Saint is that even according to Greek accounts he was probably an Armenian. Rose cites Johannes Moschi to the effect that this David was by race a native of Mesopotamia and in the Menologion of the Emperor Basilius a day in June is dedicated to the memory of 'our Holy Father David of Thessalonica who came from the East.' The Greek accounts, however, make no mention of the philosophical attainments of David which appear so prominently in the Armenian traditions; and Rose suggests that late in life David gave up the carnal pursuit of Pagan wisdom and betook himself to the self-mortifying life of the Christian ascetic.

§ 12. A more reliable answer is furnished by a treatise preserved in a manuscript at Edschmiadzin and called the *nhnp tulug* (the Book of true beings). This manuscript gives the subscription of an older book from which it was copied as follows:—'Mambre and Paulus and Abraham composed discourses full of no mean thoughts: and after a long time was written this book, just as God has handed it down unto us.

¹ Compare the account quoted in the History of Armenian Literature by P. P. Carékin of Venice, p. 299.

In this time, in the year, namely, of the Armenians 76 (=A. D. 629), I, Gourgén, chartulary of Great Armenia, and spatharius of the holy rulers of Pourh (quanty), was owner of this book. But it is to be noticed, in the ancient subscription of this book on true beings, that it was written, in a translation from Greek into Armenian by command of the Lord John Catholicos of the Armenians, of the Gabelenatzik (see Moses of Chorene, History Bk. 2, ch. 7), in the year of the Armenians 25 (=A. D. 578). This is testified to by Sarkis the Arabian, a bishop, with true testimony. Blessing, praise and glory and honour to Father, Son and Holy Ghost, now and for ever.'

Here then we have a Greek source rendered into Armenian as early as A.D. 578, but itself how much older we do not know; though from its contents its composition must be dated about 530 A.D. It is entitled: 'The controversy of the holy teachers of the Armenians, Moses and David, with the heretics who separated the natures'; and, as this title implies, the bulk of the writing consists of a long and tiresome anti-Nestorian argument supposed to have been delivered at the Council of Ephesus. This argument is preceded and followed by historical matter relating to the spread of the new Greek learning in Armenia. From the exordium we learn that David Invictus, called the philosopher, was one of five Armenian students, who were at the beginning of the fifth century sent, at the invitation of Theodosius, to Constantinople in order to study Greek and translate the Scriptures into Armenian. He was accompanied by Moses the Grammarian, Mambre the Philosopher, Abraham the Rhetor and Paulus. After a brief interlude of study at Constantinople, David was despatched by the Greek Emperor to Armenia, his native country, to superintend the refortification of Carni, near Erivan, an old strong place of which Tacitus relates the siege by the Romans, and which in the preceding century had been rebuilt by the Armenian King Tiridates. Returning thence to Constantinople David once more solicited the Emperor that he might be sent to study at Athens; his request was granted and he was installed at Athens along with his compatriots under the particular patronage and protection of the Emperor. There, by a strange anachronism he is made to consort with Basil of Caesarea and the Gregories. By Gregory of Nyssa and his brother Nazianzenus, the divine, David was actually invited to occupy

the chief professorial chair of Philosophy at Athens, and both he and Moses remained as teachers in Athens for a space of 30 years. Then followed their great refutation of Nestorius at Ephesus in A.D. 431, and their arguments then delivered form the bulk of the book. After the Council the Emperor sent them home, laden with presents—among which was a portion of the true cross—and armed with the many books which during their stay in Greece they had translated into their native language. Returning to Great Armenia they found their orthodox countrymen engaged in that death-struggle for their faith with Azkert, the Persian King, in which fell Vardan the Brave. This was in the year 451 A.D., twenty years later than the Council of Ephesus. 'Then' the narrative continues 'Moses and David were anxious not to show themselves in the land of Armenia, but desired to live secretly and in hiding, because they were Athenians and already old, and the land of Armenia was undone. Moses disguised himself as a beggar and retired to a village in the plain, while his companions David, Mambre, Paulus and Abraham pushed on to Erivan, where they were honourably welcomed by the lord Giut an old fellow-student of Moses, and now Catholicos of the Armenians. Better days were in store for Moses also; he was sought for and found, and in spite of his protest, that he was now a stranger after so many years spent in Hellas, he was ordained an Archbishop. He forthwith began and wrote his history of Armenia, his exposition of Grammar, and also a hymnal for the use of the churches. Open teaching of his countrymen was denied him in that cruel time. David now wrote his book of definitions (Prolegomena Philosophiae) and also his exposition of Grammar, and they both opened the stores which they had so long before begun to accumulate.'

In this curious tract there are anachronisms arising out of the desire of its writer to minimise the intellectual indebtedness of the Armenians to the Greeks. But after discounting that, there is no reason to doubt that during the first half of the fifth century there lived an Armenian at Athens named David who was a professional teacher of philosophy. The story of his return to Armenia with Moses is also very probable. In the middle of the century the Persian rulers forbade Greek books and learning in Great Armenia, on political grounds, because they were

§ 13. But the Commentaries upon the Categories and De Interpretatione remain an enigma. In the hope that some Aristotelian may be able to identify them I now append some specimens of it. In my rendering of it I set a note of interrogation where I am not certain of the meaning and leave blanks where the text is broken.

BEK. ED.

1 a. 1. δμώνυμα γίγνεται κατὰ δύο τρόπους, κατὰ τύχην ἢ κατὰ διάνοιαν. διάνοια δὲ κατ' ἀξίωμα (?), κατὰ μνήμην, κατ' ἐλπίδα, κατ' εὐχὰς, κατ εἰκόνα, καθ' ὁμοιότητα . . . . ἢ κατὰ συζυγίας στέρησιν ὥσπερ μονοχίτων . . . . ὥσπερ ἀθλητής.

BEK. ED.

- 1 a. 6. συνώνυμα δι' ἐκεῖνο λέγεται, ὅτι εἰ καὶ διαφορὰ ἐν τοῖς ὀνόματος μορίοις, ἐν καὶ ταὐτὸ σημαίνει κατὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον, ὥσπερ ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς ἕν.
- 1 a. 12. διασαφεῖ τὴν παρωνομασίαν κατὰ τρεῖς τρόπους τὸ συμφωνεῖν μὲν τὸν πρῶτον φθόγγον, διαφέρειν δὲ τὴν ὑστάτην συλλαβήν. ὅρισμος (?) τοῦ πράγματος, σπουδαῖος καὶ σπουδαιότης.
- 1 a. 16. ως διπλοῦ ὄντος τοῦ λόγου, τὸ μὲν γὰρ ἐν διανοία, τὸ δὲ ἐν προφορά.

τὸ προφορὰ μὲν, ἔστι φωνὴ σημαντική τὸ δὲ διανοία, νόημα καὶ εἰκὼν πραγμάτων. Ἰστέον ὅτι οὐκ ἀεὶ αἱ φωναὶ ἢ νοήματα ἔπονται πράγμασιν ἀλλὰ ἐνίοτε τὰς φωνὰς μὲν συμβαίνει εἶναι ἁπλας, τὰ δὲ νοήματα σύνθετα οἶον τρέχω ἢ ἀναγιγνώσκω ἐνίοτε δὲ αἱ μὲν φωναὶ συνθέται, τὰ δὲ νοήματα ἁπλα οἶον εἴ τις εἴποι ἄνθρωπον ζῷον, λογικὸν θνητόν ἀλλ ἐστὶν ὅτι αι τε φωναὶ ἁπλαι καὶ τὰ νοήματα οἶον Σωκράτης ἢ Θμηρος. ἔστι δὲ καὶ ὅτι αι τε φωναὶ συνθέται καὶ τὰ νοήματα. οἶον Σωκράτης φιλοσοφεί ἢ Θμηρος ποιεί.

With the above compare the Anonymi Paraphrasis p. 5, 11. 2-15.

Let us omit a few intervening scholia and translate the Commentary on the Categories 1 b. 25-2 a. 10. To save trouble I render it into English, occasionally using the Greek form of a technical phrase:—

BEK. ED.

- 1 b. 25-2 a. 10. 'He takes in hand the second classification of beings, as we called it above. At present he does not go into the ten genera, because he before divided (beings) into two: into substance (οὐσία) and into accident (συμβεβηκός). Substance is of a single kind (ἀπλᾶ τὸ εἶδος), but not so accident. Rather this is multifarious (πολύτροπου); and in order according to the kinds which naturally belong in it (κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ πεφυκότα γένη) does he make division of it. Of these kinds the names differ, but the substance is one. If then all are put together, they make up the number ten; from which fact, as we said before, our treatise received its title.
  - 'We must make up our minds that what he says, the words namely: τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἔκαστον ἤτοι οὐσίαν σημαίνει ἡ ποιόν or some other of the ten categories, that we must needs subject these words to an examination not of their sounds only, but of the thoughts they contain. For if we follow the mere sounds, we shall not with any the more exactitude know the manner of the saying. To take an example—τρέχω, here is a simple sound. But the thought contained is complex. For it contains within itself the pronoun, e.g. 'I,' since it makes no difference whether we say τρέχω or ἐγὼ τρέχω. In the same way if anyone should

think of (the word) μουσικός, as meaning a single thing, because the sound is single. For it does not really mean a single thing ($\xi \nu \tau \iota$). For if you examine what $\mu o \nu \sigma \iota \kappa \acute{o}_{S}$ is, you will find two things, and not one. For μουσικός means a man skilled in musical sounds. Consequently μουσικός consists of man and of art together, and is clearly therefore two and not one. But if anyone chooses to sav: "Why did he take such an example?" let him know that he did not himself for his own instruction (κυρίως) use examples at all, but merely that he might be easily understood by learners. Such words as these he appends (?). He mentions affirmation and negation—at once, wishing to inform us (?). For he is pleased to omit for the present about premiss. For it is necessary that every affirmation and negation should be a syllogistic premiss, and that a premiss should be either true Consequently affirmation or denial will either be true or false, as he himself said.'

This extremely simple commentary is unrecognisable among the scholia on this passage which are given in the Berlin Aristotle, vol. iv.; among which scholia are given extracts from the Greek Commentary of David.

Let us take one more example of the Armenian commentary, that which expounds the opening words 16 a. 1, 2 of the De Interpretatione. It is as follows:—

'We stated once before, that the aim of the whole of this logical treatise is to arrive at demonstrative syllogisms. But, since there are many fallacies in syllogisms, we must be acquainted with each of them. For, through a knowledge of the others, we reach the demonstrative syllogism. But it is impossible to recognise either one or the other of the said syllogisms, unless we first learn, what syllogism is. But syllogism itself involves premisses or propositions; and a premiss is either καταφατικός or ἀποφατικός, or is λόγος τις.

'It were best to begin with teaching about speech (λόγος) and its parts, and after that to pass to the teaching (διδασκαλία) of

premisses, which is what he himself does in this treatise. For in defining, τi ὄνομα, τi ὅνομα καὶ λόγος, he passes to the exposition of κατάφασις and ἀπόφασις and of ἀποφαντικὸς λόγος, of which premisses are made up.

'But what will be the meaning of his opening words? says: $\pi\rho\hat{\omega}\tau o\nu$ δεί θέσθαι. We know that this word $\pi\rho\hat{\omega}\tau o\nu$ is used in two ways. Either in relation to someone, as for example that one must first read a particular poem and then examine its thoughts; or in relation to many, as if they should say, first before all one must possess Homer's poems, and then after that all the others which follow; and this is the sense in which the word "first" is here used, in the sense namely of "before everything." $\Delta \epsilon \hat{\imath}$ as if it were $\pi \rho \epsilon \pi \epsilon \iota$. Now δείν is of two kinds, either κατά τὸ ἀναγκαίον or κατά $\tau \delta \chi \rho \eta \sigma \iota \mu o \nu$. Here it is used in the former sense as equivalent to "it is necessary." But $\theta \acute{\epsilon} \sigma \theta a \iota$ again has three senses. Either as if in a place, as in a man or in a city; or as when we call by a name, for position ($\theta \in \sigma \cup s$) is another phrase for calling by a name (? ονοματόκλησις); or as when we define. This was specially the sense which $\theta \dot{\epsilon} \sigma \theta a \iota$ had for the ancients, and it is the one in which the philosopher here uses it, namely the sense of defining. Collecting then all our results, let us see what our exposition comes to. The words " $\pi\rho\hat{\omega}\tau o\nu$ $\delta\epsilon\hat{\iota}$ $\theta\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ " may be set forth thus. Before all it is necessary to define what is a term and what a verb and so forth. For a knowledge of all these in the way of definition will assist us in our quest after premisses.

'But why, we would know, in this place has the teacher observed one order, while in the sequel he arranges his teaching differently. Surely it is not according to their (?true) order that he has here ranked ἀπόφανσις and κατάφασις and ἀπόφασις before λόγος. But because their confused nomenclature is in us a source of ignorance, for this reason he takes us into the midst and wishes by means of names familiar to us, such as are λόγος and ὄνομα and ἡῆμα, to acquaint us with the extremes and manifest our ignorance of the mean. And that

the terms are out of order is quite clear, for he has set $\frac{\partial \pi \delta \phi a \sigma \iota s}{\partial \tau}$ before $\kappa a \tau \dot{a} \phi a \sigma \iota s$, in order that we may not suppose that he is here proceeding $\kappa a \tau \dot{a} \xi \iota \nu$, but only in the way which utility prescribes.

'But to any one who should ask, why he only mentions the noun and verb and not also other parts of speech, it must be answered that it is so, because alone and in a paramount sense (κυρίωs) the parts of speech are noun and verb; whereas, of the other parts usually so called in teaching children, some fall under the noun and others under the verb. Under the noun—as pronoun or adverb, for any one on examination will find it so. But the participle under the verb, while all the rest of them subserve various uses. Just as in a ship things have each their peculiar use, for example glue and flax for fastening, nails for rivetting the joints, red paint for decorating it; yet none of these are called the ship, but are catachrestically referred to the ship. So with speech, some elements serve to tie and pin together its component parts, as for instance the conjunction, some to complete it as the preposition; not in the way of making it more perfect, but as making it clear and illumining it have the other so-called parts of speech their several uses in respect of speech, though they should not therefore be considered really parts of it.'

The beginning of the above scholion resembles that of John Italus given in the Berlin Aristotle, vol. iv. 24 b. 30 ff. The disquisition on the use of $\theta \ell \sigma \theta a \iota$ echoes the more elaborate scholion of Ammonius printed in the Berlin Aristotle, iv. 98 a. 24 ff. The enquiry why Aristotle propounds in the order $\partial \pi \delta \phi a \sigma \iota s \kappa \pi \tau \partial \phi a \sigma \iota s \kappa \pi \sigma \partial \phi a \sigma \iota s \kappa \pi \sigma \partial \phi a \sigma \iota s \kappa \sigma \partial \phi a \sigma \iota s \kappa \sigma \partial \phi a \sigma \iota s \sigma \partial \phi a \sigma \partial \phi a$

to the lost commentary of Syrianus given in Boethius' commentary on the De Interpretatione tally with the Armenian Commentary.

§ 14. If the Armenian Commentary is not that of David, and this is certain, several allied questions arise regarding it. Is it a translation at all and not rather an Armenian Commentary written on a preexisting version of Aristotle's Text? If it be a translation of some Greek commentary, then was it made along with or before or after the version of the text was made?

That we have here a version from Greek seems certain on at least two grounds. Firstly, its style is unmistakably that of a version from Greek. Secondly, there are references in it to other books of Aristotle which were accessible to a Greek writer, but probably inaccessible—since they were never translated—to an Armenian writer composing a commentary in his own language. I give some examples of such references. In the § of commentary on 16 a. 3-9, in explanation of the words in l. 9: ἄλλης γὰρ πραγματείας, we read as follows:—

'Πάλιν αὖ είπων περὶ σημείων, α δὴ πραγμάτων ἢ νοήματος ἢ φωνῆς είς την άρχην άνατρέχει ὅτι ὧν τούτων σημεῖα πρώτων παθήματα της ψυχης ταὐτὰ, οἶον εἰ ὅσα ὡσαύτως ἐνοήθη (or ὅστις ὡσ. ἐνόησεν), ό τὰ νοήματα ἔχων, καθόλου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν τοῦ ἀρχετύπου έκδέχεται τύπου ος έστι παθήματα, αὐτίκα ἀντιστρέφων τὸν λόγον, παντὶ τῷ ἔχοντι τοὺς αὐτοὺς τύπους καὶ νοήματα, οἱ αὐτοί εἰσιν άρχέτυποι πάσιν α έστι πράγματα. ώστε νοήματα καὶ πράγματα. ά δύναται είναι τὰ αὐτὰ πᾶσι, φύσει ταῦτα ἡηθείη. αἱ δὲ φωναὶ καὶ γραφόμενα ἀδύνατα πᾶσιν είναι τὰ αὐτά. Ενεκα τοῦ ῦστερον γενέσθαι τοῦτο καὶ ὅτι οὖκ ἐστι τούτου τοῦ τόπου ἡ περὶ τοῦ νοήματος ζήτησις, ήναγκάσθη σμικρόν τι λαβείν πρὸς τὸ χρησιμὸν αὐτοῦ. Τὴν δὲ τελειοτέραν διδασκαλίαν, ὅτι οἶον δὴ ὁμοιώματα αν είη τὰ νοήματα, ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ, ὅτε περὶ τῆς ψυχῆς λέξει, ρηθήσεται. φυσικής γάρ έστι φιλοσοφίας ώς οι περιπατητικοί, ή θεολογικής, ώς οἱ πλατωνικοὶ, ἀλλ' οὐχὶ ταύτης πραγματείας ή τοιαύτη θεωρία.

Again in the Commentary on 16 a. 14-18 we read:-

' ἀλλ' ἐπειδὴ ἐζήτει περὶ ἀληθείας ἡ ψεύδους τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ὅτι ὅσπερ τὰ νοήματα οὕτως ἔχουσιν αἱ φωναὶ, οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ

καὶ ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ φησὶν οὕτως ὅτι τὰληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος τὴν ἀρχὴν μὲν ἀπὸ τῶν νοημάτων ἔλαβεν, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ ἐν φωναῖς ἀποφαίνεται. πράγματα γὰρ ἀδύνατα πρὸς οἱονδήποτε αὐτῶν σαλεύειν, ἀλλὰ τὸν ἀεὶ χρόνον τὸ ἐν ἔχει ἀκινήτως. Διατάξας τοῦτο ὅτι τὸ ἀληθεύειν καὶ τὸ ψεύδεσθαι ἐν συμπεπλεγμένοις γίγνεται, ἀλλ' οὐκ ἐν ἁπλαῖς φωναῖς, μετὰ τοῦτο μεταλλάττει εἰς διδασκαλίαν ὀνόματος καὶ ἡήματος καὶ τῶν ἄλλων, ὅσων ἐμέμνητο.'

So in § of commentary on 17 a. 1–15 Plato is referred to as holding the opinion that speech is in us $\phi i \sigma \epsilon \iota$, because it is the instrument of reason; and the argument of Aristotle is represented as being directed against Plato. Other passages might be cited in which Aristotle's other works are referred to in a way which proves the commentator to have been a Greek to whom they were accessible and not an Armenian paraphrast of an already existent version of the text.

§ 15. But if the latter alternative is rejected, how shall we explain: firstly, the general identity in form of citations of the text imbedded in the commentary with that text itself? For instance in the commentary on 16 a. 3-9 above cited the unusual reading ων τούτων σημεῖα $\pi\rho\omega\tau\omega\nu$ is repeated from the text. Secondly, how account for the entire absence of references to other commentators? For most commentaries of the fifth century abound with such references friendly or polemical. One can only account for the former circumstance by supposing that the text and commentary were rendered at one and the same time and by the same hand from a Greek original in which also text and commentary went side by side. The occasional slight differences of citations which exist in the Armenian may also have been in the Greek. For example the words 10 a. 25: Թերևս, և այլ ինչ երևեսցի յեղանակ՝ in the accompanying commentary: Թերևս և այլ երևեսցի տեսակ πρωμητ. $\partial \theta$ ∂ merely have a piece of loose citation in the original Greek. cases might be multiplied indefinitely.

I have only chanced on one passage in the commentary, as to which one feels that it cannot be translation from the Greek, and in this case we may suppose the Armenian translator to have made so obvious an addition. It refers to the words 10 b. 5-9 and is as follows:—

'And secondly, although we may have the name of a quality (ποιότηs) and though the man who is such (ποιόs) may participate in the things (μετέχει τῶν πραγμάτων), yet the participation may not have a name formed παρωιύμωs from the quality in question. As for example from wnwpfunch (=ἀρετή) one is called pwg (=σπουδαίοs). For in the Greek tongue there is a quality called ἀρετή, but the corresponding "such"(ποιόs) is not wnwpfuh (=virtuous), but pwg (=σπουδαίοs). Or rather, if you look out for a true equivalent, our word full is such 1. But in the Greek tongue σπουδή is not the original term used, so that a man is called σπουδαίοs because he has σπουδή, neither, although they have in use ἀρετή as the quality, is the person who owns the quality called παρωνύμωs a man who is ἀρεταίοs, but you have one name for the quality, to wit, ἀρετή, and another for him that has it, to wit, σπουδαίοs.'

Cannot this passage be explained as a note added by the translator himself to clear up a passage in the text which would otherwise have been obscure to his countrymen?

§ 16. The other question regarded the absence of all references to other commentators. Can we explain this by supposing this to be a very early commentary? May not names of other commentators be absent from it, because the commentators in question had not yet written? It is impossible that this should be so, and if any significance be attached at all to such absence of references, it must rather be taken as a sign that the author of this commentary is expounding his text to pupils who knew nothing of other famous teachers like Alexander, Themistius, Maximus, Kallimachus, Olympiodorus; references to whom are frequent in the Armenian versions of David's commentary on the Isagoge and Prolegomena, and in the fragmentary commentary on the Analytics. On such pupils learned references would have been thrown

¹ For pul means brave rather than ethically virtuous, and ψημ[d is a better equivalent for σπουδαίοs, for it means 'careful, sedulous, anxious to do right.'

away. Perhaps then we have here an indication that the commentary was originally composed for the instruction of native Armenians.

- § 17. But in that case why should it have been first composed in Greek? It would perhaps meet all the difficulties, if we supposed that an Armenian teacher, living in Athens or Antioch or Caesarea and familiar with the rest of Aristotle's writings and with Greek philosophy in general, had translated the Aristotelian text, and at the same time written this commentary for the use of his compatriots who had not the same advantages as himself. We might then explain the version-like character of the Armenian as merely the style in which an Armenian, saturated with Greek learning, would write. He might even have composed it first in Greek and then turned his own Greek into Armenian.
- § 18. I cannot persuade myself that some such view is not the true one. We know for instance that Prohaeresios, the rhetor, teacher of Julian, of Basil and of Gregory Nazianzen, was an Armenian from the borders of Persia; furthermore that when he was professor at Athens 'all Pontus and the neighbouring nations, sent their scholars to him, admiring him as a peculiar ornament of their country ($\delta \sigma \pi \epsilon \rho$ olkelov $\partial \gamma a \theta \delta v$).' To him, with as much certainty as to any one, may be attributed these versions of Aristotle along with the commentary. Such a supposition harmonises well with the early tradition, which I have quoted, that David Invictus was senior to and as a teacher paramount over Basil and Gregory Nazianzen. May not Armenian tradition have confused Prohaeresios,—whose Armenian name we know not—and who actually taught these famous men, with David, author of the prolegomena and commentary on the Isagoge, who lived nearly a hundred years later?
- § 19. No importance can be attached to the absence in these commentaries on Aristotle of all references indicative of Christian authorship. Neither are they found in David's commentary on the Isagoge or in his prolegomena. But the absence of such references has its proper significance. It might appear that all these Armenian commentaries and versions were the work of a school of translators quite apart from and perhaps antagonistic to the school of SS. Mesrop and Isaac. How that school treated profane works in translating them into Armenian, we see

¹ See Eunapius. Life of Prohaeresios.

in the translation made by Moses of Chorene of the rhetoric of Aphthonius. In the latter version all the illustrations are drawn from the Bible and all allusions to Pagan mythology are carefully omitted.

- § 20. Let us recapitulate the evidence on various points.
- (1) That this Armenian commentary on the Categories and De Interpretatione is not by David Invictus. In proof of this we know (a) that the Greek commentary $d\pi \delta$ $\phi \omega v \eta s$ $\Delta \alpha \beta \delta \delta$ has nothing in common with it. (β) That the Prolegomena Philosophiae are ascribed in an Armenian book of the year 580 A.D. to David Invictus; while the work on the Categories and De Interpretatione is not. Similar evidence is furnished by Stephanus of Siunik, early in the eighth, and by Gregory Magistros early in the eleventh century. (γ) The MS, of Pavia, of unique authority in deciding such a question, does not mention David. The brief colophon at the end of the book in the first hand is merely to this effect: 'The wisdom of the master and text of the lovely wisdom, the teacher called deacon (Sarkavag), elaborated unto correctness of the letter. What was worthy he rendered without grudge and freely.' I take the above to mean that this teacher called Deacon was the copyist of the Pavia MS. and not the author of the commentary.
- (2) That the commentary was translated along with the text and not before or after it. Or if not a translation at all, then it was composed by the translator of the text, and went with it from the first.
  - This is almost certain because (a) all the MSS., the Pavia Codex among them, give the text and the commentary in alternate sections. (β) The style and wording of the two are too closely allied for them to have been written apart.
- (3) As to the date. This cannot be fixed with precision. (a) The reference to Vardan as the typically brave man points to the latter half of the fifth century. If we ascribe an earlier date we must set this reference down as a change wrought in the text by Armenian patriotism. (β) The best evidence

is that of the text of Aristotle reflected in the version. This text, especially in the case of the De Interpretatione where we can test it, is nearly allied to the text which Boethius used. Compare for instance the readings of the following passages: 16 a. 6; 16 a. 25; 17 a. 11; 17 a. 30 17 b. 7, 8; 17 b. 14; 18 a. 8; 18 a. 35; 18 b. 25; 18 b. 33; 18 b. 39; 19 a. 4; 19 a. 20; 19 b. 12; 19 b. 15; 19 b. 25; 19 b. 30; 20 a. 31; 20 b. 36; 21 a. 18; 21 a. 22; 21 b. 18; 21 b. 21; 23 a. 11; 23 a. 21; 23 a. 25; 23 a. 31; 23 b. 21; 24 b. 6; Karl Meiser, the editor of the accurate text of Boethius' Commentary, calls attention in Fleckeisen's Jahrbücher (vol. 117), to many characteristics of the Boethian text, which are attested also by the Armenian. There can be therefore no doubt but that the Armenian Version represents a Greek text of Aristotle at least as old as the fifth century. It may also be noticed that the Arabic version of the Categories edited by J. Th. Zenker, at Leipsic, in 1846, has some affinities with the Armenian. Zenker notes the variants implied by the Arabic at the foot of each page. The following are recognisable in the Armenian: 2 a. 5. add η καταφάσει; 2 a. 38, omit κατηγορηθήσεται τὸ ζώον; 3 a. 20, omit ώσαύτως; 3 b. 26, omit $\gamma d\rho$; 3 b. 29, omit $\hat{\eta}$ τρι- $\pi \eta \chi \epsilon i$; 3 b. 35, omit καὶ $\eta \tau \tau o \nu$; 4 b. 13, omit $\pi \dot{a} \theta o \nu s$; 5 b. 8, καὶ καθ' αύτὰ πόσα; 6 a. 22, πέντε ἢ τρία λέγεται; 8 b. 28, μονιμώτερον εί. κ. πολυχρονιώτερον; 9 a. 30, omit καὶ στρυφνότης. Most of these variants, however, appear in one or more of Waitz' MSS.

§ 21. Let us now consider how the versions collated in this work satisfy the second of the conditions specified in § 2, namely, that of being so literal as really to reflect the Greek Texts from which they were made. They all satisfy this condition in a very complete manner. The only exception is the rendering of the De Mundo, and most of the variations of that are corruptions due to its widespread use as a school-book. It is enough to quote the words of Adalbert Merx on this point. True, they were written about the Armenian Version of Dionysius Thrax, but they hold good equally of these versions; and in defining the proper way in which to make use of these Armenian versions they leave nothing to

be desired. I cuote from Dionysii Thracis ars Grammatica, edidit Gustavus Vhlig. Lipsiae, 1883. Merxii disputatio De Interpretatione Armeniaca, p. lxiii:—

'Iam qua ratione Armenius usus sit in interpretando Dionysio explanemus. Interpretis indolem facili negotio describeremus, si eum non verborum modo verum syllabarum fere ac litterarum tenacem diceremus, tamen exili hac definiendi ratione haud contenti satius duximus exemplo prolato demonstrare. quam inierit viam. Quod ubi lectores perpenderint bene intellegent quinam eius sit usus et quae auctoritas in exercenda re critica. Quem ad finem prima duo capita Gracce et Armeniace descripturi sumus adiecta insuper enarratione singularum vocum, immo syllabarum Armeniacarum, ita concinnata, ut quoad fieri poterit littera litterae respondeat. Quam enarrationem Latinam, in qua perpendenda lectores rogo ut Ciceronis male sint memores, si quis cum textu Graeco contulerit, non poterit non intellegere satis accurate posse statui, quamnam lectionem Graecam Armenius expresserit.'

Instead of the chapter from the Grammar given by Merx let us take a passage from the De Interpretatione:—

In his corresponding example from the Grammar of Thrax, Merx adds a Latin Version interlineally. I omit it, as it adds nothing to the force of the example. In the above extract, notice that the order of the Greek is kept, except,

- (1) in rendering $\delta \epsilon$ or $\gamma \delta \rho$; the former being rendered by $\rho \omega_{JJ}$ or L according as it has an adversative force or is merely equivalent to $\kappa a \epsilon$.
- (2) in rendering the article. In the Armenian the article is rendered by the suffix $\hat{\boldsymbol{\nu}}$.

The changes in the Greek involved by the above version can be detected at a glance. They are the omission of $\hat{\rho}\hat{\eta}\mu\alpha\tau\sigma\sigma$, of $\hat{\eta}$ $\hat{\eta}\nu$ and the reading $\mathring{a}\lambda\lambda\sigma$ $\tau\iota$ $\tau\hat{\omega}\nu$ $\tau\sigma\iota\sigma\hat{\tau}\omega\nu$ for $\tau\iota$ $\tau\sigma\iota\sigma\hat{\tau}\sigma\nu$.

And again, p. lxvii, Merx writes as follows:-

- 'Haec igitur est indoles interpretationis Armeniacae: Graeca, syllabam fere syllaba reddens, Armenius expressit, raro sensum respexit, particulas vero, quibus sermo eius patrius caret modo omisit, modo liberius reddidit. Moneo vero lectores, ne censeant voces ab interprete fictas in usum linguae non esse receptas, immo eodem modo uti insulsae Latinorum interpretationes, qui $\mu \epsilon \tau o \chi \dot{\eta} v$ participium, altiatik $\dot{\eta} v$ accusativum, γενικήν genetivum reddere non erubuerunt, ab omnibus sunt receptae, ita et voces ab interprete grammaticae Dionysianae ad normam Graecam formatae deinde in numerum vocum usitatarum intraverunt. Iam si quis Armeniaca, nulla Graeci archetypi habita ratione, eo modo in aliam linguam transtulerit, ut quae in lexicis habentur vocabulorum technicorum explicationibus utatur, neque explicare dictionem et indolem Dionysii Armeniace redditi, nec rem criticam iuvare censendus erit. Eundem enim si recte intellexerit, sensum ex Armenio atque ex Graeco eliciet. Itaque ipsum textum Armeniacum in quamlibet linguam convertere omnino inutile est; ea potius ratione Armenius est tractandus, ut singula verba ad textum Graecum accuratissime excutiantur.'
- § 22. The third condition proposed above in § 2 was that we should possess a *pure* text of the version. The texts of the Armenian Categories and De Interpretatione which I have collated and used are the following:

(a) Printed. An edition of the philosophical and other works of David Invictus was published at Venice, A.D. 1833, by the Mechitarist Press. In this edition, pp. 359-408, is found the treatise on the ten Categories unaccompanied by the commentary. The subscription runs : կատարեցաւ տամն ստորո գու Թիւնսն ասացեալ յեռամենծ էն յարիստոտել է որ ասի ըստ յունարէն ձայնի կատիդօրիաս, 'Explicient decem categoriae quae dicuntur maximi Aristotelis quae dicuntur Graeca lingua Categoriae.' The title of the treatise is simply: ստորոգու [ժիւնը արիստոտելի, 'Categoriae Aristotelis.' There is here no mention of David, but there follows, pp. 409-458, the same treatise from 9 b. 28 to end, each paragraph being now followed by its section of commentary. The title is: ստորոգու[ժիւնը արիստոտելի [ժարգմանեալ և մեկնեալ ի קשב [64, 'Categoriae Aristotelis translatae et commentario ornatae a Davide.'

The first part of the commentary was missing in the Venice MSS., but is supplied in most of the MSS. hereafter to be described as collated by myself.

To this Venetian printed text I allude in my Appendix II as V. It is based from pp. 349-408 on three codices, one of which in large cursive is dated 859 Armenian = A.D. 1411, another in small cursive is dated 1136 Armenian = A.D. 1688, while the third in small cursive is undated. From pp. 409-458 of the Venice Edition the text together with commentary is printed, and for this part the first of these three MSS. was alone available. It should be noticed that in the earlier codex the text and commentary go together, and that in the later MSS. only is the text found unaccompanied by the commentary. In the same Venice edition the text of the De Interpretatione is printed pp. 461-486. The title is ։ սկիզբն և նախադրութիւն գրոցն որ ասի ըստ յունեայ պէրիարմէնիաս և Հայերէն յաղագս մեկնու Թեան արդադրեայ ի մեծ իմաստնոյն արիստոտելե= Beginning and preface of the book which is called in Greek περί έρμηνείας and in Armenian about interpretation set forth by the great philosopher

Aristotle.' It is followed, pp. 487–553, by the same text, accompanied paragraph by paragraph by the commentary, which is, however, missing from 17 a. 25–20 b. 14. This is entitled: *ηξημησηξύμων ωημυποποξή* σωρησώντως և αξήνων μ η ημείθξε "περὶ έρμηνείας of Aristotle translated and explained by David.'

The Manuscripts used are nearly the same as for the Categories, viz.: for text alone, small cursive of 1688 and small cursive of A.D. 1710; for text with commentary the large cursive of A.D. 1411 alone.

The separate readings of these MSS. are sometimes exhibited, but without classification, in the margin of the printed text. To these I allude in Appendix II and elsewhere as Vo.

§ 23. (β) We now come to the manuscript sources of Paris, Jerusalem and Pavia. In the Bibliothèque Nationale I consulted various MS. texts, especially two, Fonds Arméniens 105 and 106, alluded to in Appendix II as D and E, but in the collation simply as Paris MSS. or P. MSS. The text of the Categories unaccompanied by commentary occupies ff. 89–118 of 105. The text accompanied by the commentary is given ff. 252–356 of 106. Of these No. 106 is the older, probably of the fifteenth century, but the worst written; No. 105 is somewhat later, and is more neatly written.

The same MSS. contain the De Interpretatione. No. 106 gives text with commentary ff. 97-164; No. 105 gives the text alone ff. 119-135 v.

Both these MSS. attribute version and commentary alike to David.

§ 24. After collating these MSS. in 1887 I was still conscious of there being left in the version many variants from the Greek merely due to corruptions of copyists or to corrections made upon medieval Latin versions. In hope of eliminating these and acquiring a purer text I went to Jerusalem in the year 1888, and there collated the two oldest codices preserved in the Patriarch's library of the Convent of St. James. These two Codices I refer to in my collation as J. MSS. or J. 401 and 1291. In Appendix II I refer to No. 1291 as B, to No. 401 as C. The latter of these seemed to me to be the older of the two. In it the folio

containing the last § of commentary on the Categories is missing. Both MSS. are undated, but judged by the writing 401 may belong to the fourteenth century. I regret that my notes containing a fuller description of these Jerusalem MSS. were lost while travelling. In the same year I examined the MSS. of Edschmiadzin, but found that they added nothing to the recension of the text of the version already made from the MSS. of Paris and Jerusalem.

 $\S 25$. On this recension I based the collation printed pp. 1–50 of this book. When these pages were already printed I visited Pavia, where I had heard that there was in the Library of the University a Codex of David Invictus. The differences of this text from all the others were so considerable that I made a wholly fresh collation and was compelled to add as an appendix the many additions and corrections supplied by it to the Armenian text with which I had hitherto worked. In Appendix II, I print this Pavian text itself, reproducing as far as possible all its peculiarities of spelling, punctuation and accentuation. This Codex I now proceed to describe more in detail. It consists of two volumes, 130 D 42. 43. With the exception of a few quaternions in the first volume it is written on thick cotton paper, very glossy and white. The size of page is $10 \times 6\frac{3}{4}$ inches. On an average four lines of writing fall within one linear inch. A facsimile of this MS. is added at the end of this book. It seems to have been bound as at present in the fifteenth century. Of several quaternions the first or last folio is missing, as if the book had been read at first in loose quaternions. There is no date in either volume. The hand in which the commentary of David on the Isagoge of Porphyrius and the Categories and De Interpretatione with commentary are written out seems not later than A.D. 1300 and not earlier than A.D. 1100. This copyist could also write an uncial hand, in which he often completes the end of a line. In one place he actually digresses for half a page into small uncials. The spelling is that which is met with in Codices of the ninth and tenth and presumably older centuries. Thus instead of the later orthography ξ , $\xi \rho$, $\xi \beta \iota$, $\xi \omega \iota$, $\iota \beta \iota$, եակ, եթե, ունեին, աւ, եառ ; sometimes երկկանկուն for երկկանգուն ; Junction and wife frequently for Junction and wife. Also toppling is sometimes

written for bypkp as in 19 b. 36, 7 by for 7 ky. There are few abbreviations and none except the accustomed A and A for A and The punctuation of this MS. was difficult to reproduce in print, especially the difference between two small points set together and two larger points. Both round and square dots are used, also heavy and lighter commas. Round commas frequently occur above the line and also heavier square topped commas. The double point occurs both on the line level with the writing and where there is more of a pause above the line. The single point is sometimes round, sometimes square, and comes either below, abreast of or above the line. Often from poverty of type the double point in my printed text represents two short horizontal dashes, one above the other, in the original. Occasionally triple points occur. The punctuation is peculiarly full and ample and adapted to the end of bringing out the sense of what is written. The writing is often almost continuous; and the whole system of punctuation employed seems to have been copied exactly from an older book written continuously, in which the stops served to separate the words. I cannot otherwise account for the frequent diastole or comma above the line, used where there is no elision or hiatus. Words which in later texts were written as a single whole are sometimes divided by a comma, e.g. գրենժե is always written գրե, թե. Prepositions are frequently written together with the words they precede; and occasionally a hyphen is drawn under a compound word. The auxiliary $\xi = \epsilon \sigma \tau \iota \nu$ is very often joined to the participle which precedes it.

The spelling of the MS. is not quite uniform and such variations as there are I have observed in printing it. Some of these variations may be mistakes of the copyist no doubt, but others may have a philological value. I have merely tried to reproduce in print the text of the MS. In copying it for the printer I have mostly separated words which were written continuously, but have tried to avoid any other change. In printing the text of the version from the Pavian Codex no pains have been spared to reproduce the accents, which are very characteristic. In few Armenian manuscripts are the words accentuated with so much care and fulness. In a few cases, as for instance 16 a. 13, the accent is drawn horizontally, instead of vertically, and this I have tried to keep. The subject of the ancient Armenian accent is an obscure one and in modern

editions they are not printed. I hope that my care in reproducing the accentuation may be of use to philologists interested to determine the nature of the old Armenian accent.

§ 26. The following is a list of the contents of this Manuscript:

In the first volume (i) In an old hand, not the same as, but contemporary with the hand which wrote out the whole of vol. ii, is a list of Greek Botanical terms written in Armenian characters with their vulgar Armenian equivalents. (ii) In the same hand Philo's dictionary of Old Testament names. This is entitled: 'These sounds of the Hebrew names were translated into the Greek tongue by Philo, the successor of the Apostles.' This seems to be an earlier form of Philo's dictionary than any we have in Greek or Latin. The hand in which are written (i) and (ii) I call A₁. (iii) In a later hand, which we may call C, and on coarser paper follow the treatises of Aristotle De Mundo and De Uirtutibus. The beginning of the former is missing. (iv) The Isagoge of Porphyry in yet another hand, which I call B, older than C, but younger than A or A₁. (v) The commentary of David on the Isagoge. The beginning of this is in hand B, but the bulk of it is in the hand A which wrote vol. ii. This part of the book is much damaged by damp. The end again of David's commentary is in yet another and very peculiar hand which I call A₂. This hand is perhaps contemporary with A, and imitates Greek writing in adding breathings at the beginning of all words which commence with vowels. (vi) An old translation in hand A₁ of a commentary on the Categories, beginning lost. (vii) The old Armenian version of Euclid, Book I as far as the 3rd Proposition with diagrams. This is also in hand A_1 .

Volume ii contains the Categories and De Interpretatione in the fine bold and ancient hand which I call A. In the margin and text are interspersed, chiefly in hand C, later readings of the Armenian, drawn it is sometimes stated, 'from the books of the Franks.' With few exceptions all the readings of the Venice text and of the other manuscripts which I have added in my apparatus criticus are thus added in hand C, an attempt having been often made to obliterate the true text. The contemporary hand A₁ adds a few corrections in the text or margin, which I have been careful to notice at the foot of the page. Perhaps it is the

same hand, if it is not actually the first hand, which sets a punctum delens here and there. Corrections by A₁ must have been drawn from Greek MSS. of the fifth century. For example, it is this hand which in 19 B 8 sets a point over οὐ, so making the variant: "ὅνομα μὲν λέγω, ἀλλ' αόριστον ὄνομα," where the reading of all Greek codd is: ὄνομα μεν οὐ λέγω, άλλ' ἀόριστον ὄνομα. The same hand seems to have written in most of the chapter headings which are in red. A few of the corrections made in red I have not known whether to ascribe to A, or to C writing archaically. All readings in the hand C are corruptions of the text, and the value of the Pavian Codex lies just in this, that its text carries us back behind all these medieval corruptions to the bedrock of the fifth century version. I hesitated to notice the variants from the codex of the printed edition and of the other MSS., so universally bad are they. I only at last added them at the foot of the page by way of showing to what corruption the old Armenian texts were in the middle ages and under Frankish influences liable. This illustrates also the necessity of getting back to an earlier stratum of the text. The same care is to be observed in using for critical purposes the Armenian Bible.

§ 27. Of the history of this Codex before the sixteenth century nothing is known. At the beginning of that century it belonged to Pero di Beccarisi, one of the noble family of that name at Pavia. A little later it belonged to Theseus Ambrosius ex comitibus Albonesii of Pavia, one of the earliest pioneers of Oriental Studies in Italy and author of the 'Introductio in Chaldaicam linguam, Syriacam, atque Armenicam, et decem alias linguas. Excudebat Papiae. Ioan. Maria Simoneta Cremoneñ. In Canonica Sancti Petri in Coelo Aureo. Sumptibus et Typis, autoris libri. Anno a Virginis partu. 1539. Kal. Martij.' Some of the Armenian examples in this Introductio are taken from this very manuscript and are to be found e.g. on pp. 144, 156, 165, 166. It is the 'Antiquissimus Aristotelis liber, Armenicis literis scriptus' to which Theseus Ambrogius refers on p. 168. So also on p. 144 he writes: 'In antiquissimo libro Armenicis literis scripto, in quo Porphirii Praedicabilia, et parua Aristotelis Logicalia, literis et lingua Armenica scripta continentur reperto,' and proceeds to give the transliteration of the Hebrew alphabet to be found in vol. i of this MS.

He also gives readings of Porphyry and Aristotle only to be found in this MS., and even prints in one case a note which is to be found written in the margin of this MS. by a late hand. In the University Library at Pavia are three other Armenian MSS. which belonged to Theseus Ambrogius, and in them he has written his name and titles in Armenian letters. They are only Church books of late date. The interlinear Latin glosses frequent in these and also in the versions of Porphyry and Aristotle are no doubt in his handwriting.

§ 28. The second group of versions, those of the De Mundo and De Uirtutibus must now be considered. The antiquity of these is less certain than that of the first group, and the earliest notice we have of them is in the Letters of Gregory Magistros already referred to in § 10. He asks his pupils to send him the Aristotle which they had received in case it be the collection entitled: 'on the heavenly bodies and the sphericity of the earth,' or 'on the ordinance of life' in which is given an analysis of the qualities and classification of affections termed reflective. The treatises thus referred to may well be the De Mundo and De Uirtutibus. Judged by their style these versions seem to belong to the eighth or ninth century.

Much of the version of the De Mundo is no less literal than that of the Categories, and must undoubtedly represent a Greek original considerably different from the text printed in the Berlin Aristotle; but owing to the fact that these two books were much used as text-books of philosophy in the middle ages their text has undergone the most wholesale corruption. I even hesitated to print the variants of the Armenian, because most of them were so evidently due to corruptions of the version itself, and I doubt whether after all it was worth the while. Even those which I have printed are but a selection, for it was impossible to adhere to the plan, which I followed in the case of the De Interpretatione and Categories, of giving every variant implied by the Version.

In the autumn of 1891, when pp. 51-71 of my collation were already printed, I chanced to find in an old and uncially written Codex of the Conventual library of Edschmiadzin, under the title of: 'Aristotle about God,' a text of the Version extending from p. 397 b. 16, διὸ καί...

to the end of the treatise, far superior to any I had before met with. The Codex in question is numbered 2050 in the Catalogue of Gharenian printed at Tiflis 1863, and 2093 in the handlist of the convent. It is on paper and was written in the island of Aghrthamar near Van A.D. 1223. In it the Version is not attributed to David Inuictus.

A fresh comparison with the Greek of this last half of the version as given in this Codex shows how wholesale is the corruption which has beset the vulgar text, printed in the Venice edition, and found in all the other Codices which I have seen. For example the following notes in the collation printed pp. 62-71 need to be omitted:—

- p. 63. Notes on 397 b. 34, 398 a. 1, 398 a. 13, 398 a. 14.
- p. 64. Notes on 398 a. 14, 398 a. 16, 398 a. 18, 398 a. 21, 398 a. 22.
- p. 65. Notes on 398 b. 21, 398 b. 23, 398 b. 30, 398 b. 31.
- p. 66. Notes on 399 a. 12, 399 a. 19, 399 a. 25.
- p. 67. Notes on 399 b. 22, 99 b. 23, 400 a. 1, 400 a. 3, 400 a. 6.
- p. 68. Notes on 400 b. 12, 400 b. 13, 400 b. 17, 400 b. 23, 400 b. 26.
- p. 70. Notes on 401 b. 6, 401 b. 8, 401 b. 11, 401 b. 16.
- p. 71. Notes on 401 b. 28, 401 b. 29.

In all these passages the Codex mentioned agrees with the Greek. In many other passages it necessitates a recasting of my printed notes, for example in the following:—

- p. 62. 397 b. 18. τὰ καὶ δι'......τῆ γε οὐσία] Here the Armenian indicates no change. The words τῆ μὲν θεία δυνάμει πρέποντα καταβαλλόμενοι λόγον, οὐ μὴν τῆ γε οὐσία are indeed rendered in the sense 'divinam potentiam significantes (συμβαλλόμενοι), non autem essentiam,' but this may be a bit of paraphrase.
- p. 63. 398 a. 10. $ο \tilde{\iota} \kappa$] Here the Codex also omits $ο \tilde{\iota} \kappa$, but requires the words $\tilde{\epsilon} \pi \tilde{\iota} \tau o \tilde{v}$ $\mu \epsilon \gamma \acute{a} \lambda o v$ $\beta a \sigma \iota \lambda \acute{\epsilon} \omega s$ to be read in the next clause after $\tilde{a} \lambda \lambda'$ of o v.
- p. 64. 398 b. 5. ἐπιτελεῖν ἃ βούλοιτο] Here the Codex retains ἐπιτελεῖν, but omits ἃ βούλοιτο.
- p. 65. 398 b. 26. Here the Codex involves: ἔστι δὲ οἶς καὶ ἐναντίας· καίτοι τῆς πρώτης ἐνδέσεως εἰς κίνησιν ἐτεροίας γενομένης.

- p. 66. 399 b. 12. Here the Codex translates as if the text ran somehow thus: ὅπερ οὐδαμῶς ἐστὶν ἐμπόδιον, οὕτε κινεῖ πρὸς διάνοιαν ἡμᾶς ἀπιστίας.
- p. 67. 399 b. 18. Here the Codex involves : νόμων κόσμος καὶ πολιτείας.
- p. 68. 400 b. 18. Here the only change involved is ἀποδώσων instead of σιτησόμενος.
- p. 68. 400 b. 24. Here the Codex omits ὅντως, but indicates no other difference.
- p. 69. 400 a. 15. The Codex omits παι̂s and ἀτέρμονος but reflects no other change.
- p. 69. 400 a. 19. The Codex involves $\epsilon \pi \lambda \tau \hat{\omega} \nu \kappa \alpha \rho \pi \hat{\omega} \nu$ for $\epsilon \alpha \pi \lambda \tau \hat{\omega} \nu \kappa \alpha \rho \pi \hat{\omega} \nu$, but really reflects no other difference.
- p. 70. 401 b. 9. The Codex has alτίαν instead of οὐσίαν, but for the rest agrees with the Greek text.
- p. 71. 401 b. 23. The Codex involves : ἐστιν οὐκ ἄλλο τι πλην ἐκ θεοῦ.
- p. 71. 401 b. 26. The Codex here agrees with the vulgar text except in adding the words νόμος καὶ before τιμωρός.

In a few passages where I have by an asterisk indicated a corruption in the vulgar Armenian text, the Codex gives us the true text, e.g. p. 66. 399 a. 19, φερωνύμως is rendered literally μετρ. ωτιπ. τωμεμ, for which in the vulgar text an unintelligent scribe has written μωμεμμημη. Θεωμίμ. So p. 66. 399 a. 31 the Codex reads τρωτωμέμ which I had suggested as underlying the corruption of the vulgar text. Similarly in the passage 400 b. 23 (p. 68) the Codex has Δεριτ. Δ΄ for μεριτ. Δ΄, as suggested in my note.

In the original text of the version as preserved in this Codex there were faults which later copyists corrected; e.g.

- in 398 a. 27 ἀσίας was rendered as if it were οὐσίας;
- in 398 b. 9 κινείν was rendered as if it were κρίνειν;
- in 401 a. 11 $\tau \eta \nu \gamma \eta \nu$ seems to have been rendered as if it were $\pi \lambda \eta \gamma \eta \nu$, for I cannot otherwise explain the word $\eta \omega \nu \mu \psi$ which here stands in the Codex.

In spite of these and other imperfections I believe this version ultimately reflects a very old text of this interesting Stoic treatise, and

there is more than one passage where it reflects the reading which Apuleius seems to have had.

§ 29. The trivial tract De Uirtutibus seems to have been rendered into Armenian about the same date as the De Mundo. For the collation of this printed pp. 72–75 I had no better Armenian text than that printed in the Venice edition, from which none of the MSS. I had found either in Pavia, Jerusalem, or Edschmiadzin materially differed. In the Vatican Library in the spring of 1892 I found an older copy of it than any I had before met with in the Cod. Arm. III. fol. 456 v.–fol. 461 r. This Codex is beautifully written on fine parchment and dates from the early part of the thirteenth century; the orthography and occasional lacunae left by the scribe where he could not decipher his original prove that it was copied from a much more ancient manuscript. But the text of this Vatican MS. differs but slightly from the printed text. There are only three passages in which it corrects the Venice text. They are the following:—

1250 a. 23. καθ' ἢν . . . ἀπολαύσεις] The Vatican text involves: καθ' ἢν αἰροῦνται τὰς φαύλας ἡδονὰς κωλύοντος τοῦ λογισμοῦ.

1250 b. 18. The Vatican MS. reads wn fpu muppleplugu of which I had suspected the Venice text to be a corruption.

1251 a. 23. The Vatican MS. omits $\mu \hat{\eta}$ before κωλύοντος thus agreeing with the Greek text.

These two tracts De Mundo and De Uirtutibus are printed in the Venice edition of Koriun, Mambre and David pp. 603-635. In the MSS. they are always entitled 'Letters of the Sage Aristotle to Alexander Emperor, Description of the Universe and Concerning Virtues.' The Venice text of both is based on six MSS. of which three are in large cursive hand and bear the dates 767, 1047, 859 of the Armenian era, corresponding to A. D. 1319, 1599, 1411 respectively. Their Mechitarist editor regards them on grounds of style as belonging to the fifth century, the golden age of Armenian literature. I myself would put them later. In any case they are neither by the same hand which translated the Categories and De Interpretatione nor by the hand which rendered the Isagoge, to the version of which we must now turn our attention.

§ 30. The Isagoge is printed in the Venice edition of 1833, mentioned above, and had already been printed forty years earlier by the Armenians of Madras. The Venice text of the Isagoge is based on six MSS., two of which, written in large cursive hand, belong to the years A.D. 1319 and 1411. The commentary of David upon the Isagoge was printed from the same two MSS. The Isagoge occupies pp. 227-250 of the Venice edition, David's commentary upon it pp. 251-356. This commentary is, except the beginning and end, written out in the first hand in the Codex Ticinus, and we have therefore a thoroughly reliable text of the bulk of it. The same cannot be said for the Isagoge itself. Of all the texts I have seen that given in hand B¹ in the Codex Ticinus is the purest and helped me most in freeing the text of the corruptions of copyists. But it unfortunately only comprises the text printed on pp. 227-239 of the Venice edition. The last ten pages 240-250 of that edition it does not contain. I collated the printed text also with a Tiflis MS. of the fourteenth century, with a Paris MS. (No. 106 Fonds Arméniens), with a well written Edschmiadzin Codex and with the printed text issued at Madras in the year 1793. The latter was printed from an old MS. brought from Ispahan in Persia. A comparison of all these sources convinces me that the version has been much tampered with and perhaps corrected from Western Sources. In making the collation given p. 76 ff. of this book, I have, as a rule, only noticed those variants in which all these texts agreed. But at the best the Armenian text of this tract represents a bad family of the Greek MSS. and I have not ventured to encumber my volume with it, though such was my original intention.

About the age of this version it is difficult to speak with certainty. It was probably made contemporaneously and by the same hand with the version of the Greek commentary $\partial \pi \partial \phi \omega \nu \hat{\eta} s \Delta \alpha \beta i \delta$ which accompanies it. The version is perfectly literal like those of the Categories and De Interpretatione, but has grammatical peculiarities which preclude us from supposing that it was by the same hand as those. I am inclined to ascribe it to the seventh century; but if good reasons could be given for ascribing it to the hand of the teacher David himself, the style and language are not such as to counterweigh them.

¹ See § 26 of these Prolegomena.

§ 31. The Armenian version of David's commentary on the Isagoge needs to be used to supplement the Greek MSS. of it in preparing any critical text. It is a shorter text than that which is printed in vol. iv. p. 16 ss. of the Berlin Aristotle, shorter, not through condensation, but through omission of much that is in the Greek text as we now have it. Thus, if the Greek text be taken as printed in the Berlin Aristotle, we find in the first section alone the following omissions:—

Brandis Scholia, Berlin Aristotle, vol. iv.

- p. 16 b. 43-17 a. 4. κεφάλαια δε . . . έχουσιν] omit.
- p. 17 a. 9. δ σκόπος] omit.
- p. 17 a. 10-16. καὶ έξιν . . . λέγεσθαι] omit.
- p. 17 a. 19. $\epsilon \hat{v} \lambda \delta \gamma \omega s$] omit.
- p. 17 a. 24, 25. β ov λ ó μ ϵ vos . . . ϵ κ ϵ $\hat{\iota}$ omit.
- p. 17 b. 3-5. ως ὅταν . . . ὄνομα] omit.
- p. 17 b. 19-22. καὶ γὰρ διὰ . . . τὸ σύγγραμμα] omit.
- p. 17 b. 25, 26. ὥσπερ . . . γινώσκομεν] omit.

All these instances taken from so small a range of the treatise seem to prove that Brandis' text is a conflate one, formed by joining in extracts from some other commentary. For the Armenian commentary has every appearance of being complete in itself, and except for the omissions is a literal word for word rendering of the Greek, exactly similar to the version of the Categories or De Interpretatione.

- § 32. In the premature collations which follow from pp. I to 76 of this book I have added an asterisk, wherever I suspected the Armenian text to be corrupt. In the collation also of the Porphyry which follows from pp. 76 to 87 these asterisks are of necessity frequent. I must beg any reader who may consult my pages to do so having in his hand those editions of the Greek with which I have worked. Otherwise the frequent references to the apparatus criticus of the several editors will seem tiresome and fruitless. My aim all through has been simply to throw light upon the past history of the Greek text. In the case of the Categories and De Interpretatione it is possible to determine through the medium of the Armenian the exact character of a probably fourth century text as clearly and accurately as if we had before us a manuscript of that age.
  - § 33. In conclusion I must thank the many friends who have en-

couraged me in this work. First and foremost is Professor Margoliouth, who first incited me to learn Armenian and pointed out to me some of the work which an Armenian student may help to accomplish. To more than one Armenian friend I owe thanks; to the Rev. S. Baronean, of Manchester, who has helped me to weed out many typographical errors, I am under special obligations. This is the first book printed in Armenian types at the Clarendon Press, and I transcribed for the printer the entire text of the Pavian MS. In my anxiety to have the Armenian text free from such errors I fear that I have often neglected to make the Greek citations as correct as they should be. I must thank the monks of the Armenian convents at Jerusalem and Edschmiadzin for the readiness with which they allowed me access to their libraries and the assistance they rendered me in making my collations of the Armenian text. To the learned librarian of the University of Pavia my thanks are in an especial manner due for the kindness with which he responded to my wish that his unique manuscript of the Armenian text might be sent to the Bodleian Library in order that I might consult it.

LIST OF ABBREVIATIONS EMPLOYED IN FOLLOWING COLLATIONS.

A. T. = Armenian Translation or Translator.

David = Armenian Translator.

J. = Jerusalem.

P = Paris.

W.=Waitz Aristot. Organon, Lipsiae, 1844.

Bkk or Bek=Aristotelis Opera edidit Academia Borussica.

- * before or after a word or before and after a clause indicates that the Armenian text is corrupt.
- [ ] Greek words bracketed thus are the equivalents of words in the Version which are deemed corrupt.
- ? indicates a doubt whether the variant to which it is prefixed is to be ascribed to the Translator's Greek Text.

ERRATA.

```
Page 1, 1, 20, for 95 read 105; 1, 25 for 9 read g.
                                                     Page 50, 1. 4, ἐκείναι; 1. 6, ἐκείνη.
                                                      Page 51, 11. 6, 7, ἐκείνον; 1. 14, quiju.
Page 2, 1. 7, read γνώριμον... πάντως; 1. 10, άπλα.
Page 3, 1. 6, read q.nj; 1. 22, for 95 read 105;
                                                      Page 52, 1. 29, wntul.
  1. 26, [шղшди; 1. 33, for 95 read 105; 1. 36,
                                                      Page 53, 1, 6, συναναχορεύει.
  for 96 read 106; 1. 34, Jungt.
                                                      Page 55. 1. 31. aruós.
                                                      Page 56, 1. 3, ἐκπιεσμόν; 1. 4, συντιναγμόν; 1. 7,
Page 4. l. 22. τόδε.
Page 7, 1. 28, wh wpd.p.
                                                        συντιναγμώ.
Page 9, 1. 12, brulh; 1. 14, ωσπερ.
                                                      Page 57, 1. 20, for 22 read 23.
Page 10, l. 31, ἀριθμός.
                                                      Page 50, 1. 22, πορθμών; 1. 31, εγκέκραται; 1. 34,
Page 11, 1. 6, wn/t/s/h.
                                                      Page 61, 1, 26, d\lambda\lambda\eta\lambda ois; 1, 32, \theta\epsilon\lambda\eta.
Page 14, 1, 2, omit second καί; 1, 25 read evías;
                                                      Page 62, l. 32, οὐσίαν.
  1. 34. 70.
                                                      Page 66, 1. 7, ἡμίσει; 1. 23, θέλη.
Page 16, l. 2, ἀναγκαῖον.
                                                      Page 67, 1. 24, βέβαιος.
Page 17, l. 28, γεγονέναι; l. 29, ην.
                                                      Page 60, 1. 2, eloí.
Page 18 last line, quepne la bul.
                                                      Page 70, 11. 12, 13, marris.
Page 23, l. 18, άλλα.
                                                      Page 72, l. q, λογισμοῦ.
Page 25, l. 23, χερσαίον.
                                                      Page 73, 1. 12, παντί.
Page 26, l. 6, for r. c. read rec.
                                                      Page 74, 1, 6, λογισμού; 1, 24, γάριτος; last line.
Page 29 last line, οὐδέ.
                                                         άτυχήματα.
Page 32, 1. 3, for ἐπί read ἔτι.
Page 35, 1. 30, παντί.
                                                      Page 75, 1. 8, φαύλους.
                                                      Page 76, l. I, είσαγωγή.
Page 38, l. 15, 6 twice.
Page 43, 1. 12, for c. k. read C. K.; last line,
                                                      Page 80, 1. 18, σχεδύν.
   άλλήλαις.
```

For the errata in the appendices see end of Book.

PART I.

КАТНГОРІАІ.

ED, BEK.

- 1 a. 1. ὄνομα] *ωὐνης ωὐνης με τὰ ὀνόματα. In ll. 3 and 6 the singular ὄνομα is retained. J. 401 has ωὐνης ωὐνης εἰνόματα without τά. ωὐνης με εὄνομα should probably be read.
- l a. I. μόνον κοινόν] **Δρωγί** ζωσωρωί = either μόνον κοινόν or μόνα κοινά, by preference the former.
- λόγος ἔτερος] μωτίτ φημαση. [Ελωτίτ ω] = λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος, which is likewise translated in 1 a. 4, 6, and 9. The A.T. thus agrees with the codices.
- 1 a. 4. τ is $a\pi o\delta i\delta \hat{\varphi}$ pugumphugh $np = a\pi o\delta i\delta \hat{\varphi}$ τ is.
- 1 a. 5. τί ἐστιν αὐτῶν ἐκατέρω τὸ ζώω εἶναι] ηθίες է τησω τημωρωτερική *περπερ ψετημωτιβίε μη = τί ἐστιν αὐτῶν ἑκατέρου τὸ ζῷον εἶναι.

  The idiom τὸ ζώω εἶναι admits of being rendered in Armenian, but the A.T. neglects the dative both here and in 7 a. 36.

  But J. 401 implies ἐκατέρω (πεθπερ).
- 1 a. 5. ἴδιον ἐκατέρου λόγον] **σωσητί μερωμεδιερ πεθέρ μωδ = ἴ**διον ἐκατέρφ λόγον.
- 6. ὁ λόγος] των ωθητωθί τωθ φημωσητεθθί = ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας. So Codices.
- 1 a. 7. ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς] ρωῦν μι Μυρτι L. ωρτικ, which translates Waitz' text; so J. MSS., but Paris MS. 95 omits these words, as if Greek ran οἶον ζῷον, ὅ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς κοινῷ ὀνόματι προσαγορεύεται κ. τ. λ.
  - Cp. MS. E. mentioned by W., which also omits ὅ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς. The Arm. versions give no hint of τούτων γὰρ ἐκατέρου found in n. f. or of ταῦτα γάρ found in 9.
- 1 a 9. καὶ ὁ λόγος δέ] L. μωὶ? = either καὶ ὁ λόγος οτ ὁ δὲ λόγος, "δέ rec.
   h., om. A. c. a. d. g." (W.)

- 1 a. 10. τί ἐστιν αὐτῶν] ημως μημω = τί αὐτῶν, omitting ἐστι.
- 1 a. 12. τ $\hat{\eta}$ πτώσει *ζημη[$\hbar \iota = \pi \tau$ ώσει, omitting article.
- 1 a. 19. After νικᾶ] A.T. includes here in text a scholion printed at foot of page 360 of Ven. Ed., of which the following is a translation:—οἱονεὶ λόγου διπλοῦν τὸ εἶδος τὸ μὲν ἐν τῆ διανοία τὸ δὲ ἐκ στόματος. τὸ δὲ ἐκ στόματος φωνὴ σημαντική ἐστι, τὸ δὲ ἐν τῆ διανοία νόημα καὶ φαντασία (picture) πραγμάτων. γνωριμὸν δὲ ὅτι οὐ παντῶς αἱ φωναὶ καὶ τὰ νοήματα ἀκολουθοῦσιν ἀλληλοῦν, ἀλλ' ὁτὲ μὲν ταῖς φωναῖς συμβαίνει εἶναι ἀπλαῖς νοήμασι δὲ συνθέτοις, οἶον τρέχω ἢ καὶ ἀναλέγω, ὁτὲ δὲ αἱ μὲν φωναὶ σύνθετοι τὰ δὲ νοήματα ἄπλα, οἶον εἴ τις λέγοι τὸν ἄνθρωπον ζῷον, λογιστικόν, θνητόν. ἐνίστε δὲ αἴ τε φωναὶ ἀπλαῖ καὶ τὰ νοήματα, οἶον Σωκράτης ἡ "Ομηρος. ἐνίστε δὲ φωναί τε συνθέται καὶ τὰ νοήματα, οἷον ὁ Σωκράτης φιλόσοφός ἐστι, "Ομηρος ποιητής ἐστι.
- 1 a. 27. τὸ τί] $\mathbf{u}_{\mathbf{u}}$ $\mathbf{f}_{\mathbf{u}} = this$ particular, cp. τουτὶ τό in g. τὸ τί would be translated $\mathbf{n}_{\mathbf{u}}$, as in ll. a. 25, b. 4.
- 1 a. 28. τ $\hat{\varphi}$ σώματί $\hat{\epsilon}$ στιν] $\hat{\xi}$ μ $\hat{h}$ diaμιδί $\hat{h} = \hat{\epsilon}$ στι τ $\hat{\varphi}$ σώματι, so f.g.
- 1 b. 4. καθ' ὑποκειμένου λέγεται] ηθίνθαμμης ωυρ translates Waitz, who omits τινός of n.g. retained by Bkk.
- 1 b. 4. $\kappa \alpha i \int \mu \omega J = \tilde{\eta}$ found in u.f.g.
- 1 b. 6. ὑποκειμένου λέγεται] so A.T. omitting τινος of u.
- 8. ἔτια οὐδὲν κωλύει εἶναι] πε [τίνε ungu upp hete q ne nothing of them prevents to be = οὐδὲν αὐτῶν κωλύει εἶναι, cp. c. and C.g.
- 1 b. 9. ἐστί.] ៤૫, ៤ ημτιθωμωμε τε ηπισθερε ωυρ = ἐστί, καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται, of Λ. C. d. c. f. g. h., rec. B. So J. MSS. Paris MS. 95 however has $\boldsymbol{t}$ simply and omits the rest with W. P. 105, 106 retain. Thus the bulk of the Arm. MSS. are in favour of retaining the words. The Arm. codd. make the further addition after ωυρ (= λέγεται) of the words: ητημωρικείδιου τη βιαθωμωμεί μια βιαθωμωμεί μια ημωρικείδιου δε διαθωμωμεί μια μωρικείδιου δε διαθωμωμεί καθ' ὑποκειμένου. ἀλλὰ τὸ συμβεβηκὸς ἐξ ἀνάγκης ἐν ὑποκειμένω ὑποκειμένου δὲ ἀδύνατον εἶναι.
- 1 b. 12. ἄνθρωπος] δωρητε δ ἄνθρωπος. So g., pr. C.
- 1 b. 14. κατηγορηθήσεται τὸ ζῷον] **μετημίτει υμπρησευμε** =τὸ ζῷον κατηγορηθήσεται. So C. u. f. g.

- 1 b. 16. τῶν ἐτέρων γενῶν] σωμης ωλπής renders this as against τῶν ἐτερογενῶν found in A. B. C. d. c.g., pr. n. h.
- 1 b. 18. διαφοραί] **ιπωρμέτρης [δήκλημί = αί** διαφοραί; so d.
- 1 b. 18. olov] omitted in A.T. So A.e.u.n.f.g.
- 1 b. 20. $τ\hat{\varphi}$ δίπους εἶναι] Ερίμουμικ ητη looks as if the translator had τὸ δίπους εἶναι found in d., pr. h.
- 1 b. 22. των ὑπ' αὐτά] *ηρωη-βηθωνδρομίν, which = <math>των ὑπ' ἄλληλα. But the right reading ηρωη-βυρμωνδρομ, which = των ὑπ' αὐτά, is found in J. 1291.
- 1 b. 24. A.T. adds Title of new section: μωπρηφηκ. [δηκ. λιρί = αὶ κατηγορίαι.
- 1 b. 25. $\tau \hat{\omega} v$ | full jujuguluk = $\tau \hat{\omega} v$ δè or $\tau \hat{\omega} v$ δή.
- 1 b. 29. $\tau \rho l\pi \eta \chi v$] **ρωπωμωλιμπώ** = of four cubits.
- 2 a. 1. $\epsilon \nu$ ἀγορ $\hat{q}$, $\epsilon \nu$ Λυκεί ω] A.T. reverses order.
- 2 a. 5. καταφάσει] A.T. inserts L μωσωνης [διωίν = καὶ ἀποφάσει, before λέγεται. Cp. codd.
- 2 a. 6. A.T. again agrees with codd. in adding καὶ ἀπόφασις before γίνεται.
- 2 a. 7. A.T. adds καὶ ἀπόφασις before ἤτοι. So codd. A. B. C. d. f. h.
- 2 a. 10. Here A.T. adds Title of new section: μωηωίμι μημωσημβίτωτε = περὶ οὐσίας.
- 2 a. 11. $\delta \epsilon$ A.T. omits; "om ϵ ., pr. g."
- 2 a. 12. ἐστιν] so Venice text and P. 95 and 106, also J. 1291, but Paris 105 and J. 401 read **wultd**=λέγω.
- 2 a. 15. ἐν οἶs εἴδεσιν αἱ πρώτως οὐσίαι λεγόμεναι ὑπάρχουσιν] σημασιστωί μα τωμυμε τωμυμε τημωσιστεθειών το, which = ἐν ῷ εἴδη τῶν πρώτως οὐσιῶν ὑπάρχει. Paris MS. 95 is illegible almost, certain words having been erased. I could only clearly discern the following τυπ · · · πρωτώ ωθυμέρ · · · · ὑωμυμεμ, which would mean καθ' ὁ εἴδη · · · · πρώτως. Paris MS. 96 reads the same as

Venice text, only pum is written in margin in original hand but small, with the words who is with ζ which may mean: this has been destroyed, or this is untraceable. J. 401: pum $\eta \rho n \omega d = \kappa \alpha \theta'$ $\tilde{o}$. J. 1291 implies $\tilde{\epsilon} v \tilde{\phi}$. Thus all the Arm. MSS. agree in translating: $\tilde{\epsilon} i \delta \eta \tau \hat{\omega} v \tau \rho \hat{\omega} \tau \omega s o \hat{v} \sigma i \hat{\omega} v$, rather than $\tilde{\epsilon} i \delta \sigma i v a i \tau \rho \hat{\omega} \tau \omega s o \hat{v} \sigma i a i$. It may be noticed that in a former passage 1 b. 17 $\tau \hat{\phi} \tilde{\epsilon} i \delta \epsilon i$ was translated by undumly $\rho t = \tau \hat{\alpha} \tilde{\epsilon} i \delta \eta$.

- 2 a. 21. ὁ ἄνθρωπος] Δωρη = ἄνθρωπος without article, "ὁ om. C. u." Too much reliance must not be placed on the absence of the suffix b, which marks the definite article in Armenian. because it is so easily omitted by Armenian copyists. I therefore only notice its absence where there is MS. authority for its omission in the Greek also.
- $2a. 22. \gamma \epsilon A.T. omits.$
- 2 a. 23. τὸν γὰρ ἄνθρωπον] **ρωληλ σωρηλ** = ὁ γὰρ ἄνθρωπος.
- 2 a. 23. κατηγορήσεις] υμπητημευημ = κατηγορηθήσεται.
- 2 a. 24. καὶ ὁ λόγος δὲ ὁ τοῦ ἀνθρώπου] $\boldsymbol{L}$ μω $\boldsymbol{L}$ μω $\boldsymbol{L}$ μω $\boldsymbol{L}$ μω $\boldsymbol{L}$ καὶ λόγος τοῦ ἀνθρώπου οτ καὶ λόγος ὁ ἀνθρώπου, "δὲ et τοῦ om. $\boldsymbol{c}$," "alt. ὁ om. $\boldsymbol{n}$."
- 2 a. 25. ἄνθρωπός ἐστι.] σωρη $\mathbf{L}$ ψευημούρ $\mathbf{L} =$ ἄνθρωπος καὶ ζῷόν ἐστι. So $\mathbf{C}.\mathbf{d}.\mathbf{e}.\mathbf{u}.\mathbf{f}.\mathbf{g}.\mathbf{h}.$, rc. $\mathbf{A}.\mathbf{B}.\mathbf{n}.$
- 2 a. 30. $\pi o \tau \epsilon$] A.T. omits. So B.u.d.c.a., pr. h.
- 2 a. 31. τό] μιμ βίως = τοῦτό τι οτ τοδέ τι οτ τουτί.
- 2 a. 36. καθ' ξκαστα] ριρωρων ξριρ πιθερρρ = καθ' ξκαστο.
- 2 a. 37. κατηγορείται] υμπημημωμή = κατηγορηθήσεται.
- 2 a. 38. κατηγορηθήσεται τὸ ζώον] A.T. omits. So C. n. c.
- 2 b. 1. τῶν τινῶν ἀνθρώπων] τῶν τηνῶν ἀνθρώπου.
- 2 b. 3. ἐν τινί] μι σωμαίρ πεσιτίτι = ἐν σώματί τινι. So g.
- 2 b. 4. λέγεται] comes in A.T. after οὐσιῶν in b. 5. So C.n.a.h.
- 2 b. 6. After εἶναι A.T. adds ρωῖιρի ωχιρι ωθενωμε μων ηθενθωμωχής ηνησιών. Ε μων χενθωμωχο 'ρ υποω ενε: which is an exact translation of: πάντα γὰρ τὰ ἄλλα ἤτοι καθ' ὑποκειμένων τούτων λέγεται ἢ ἐν ὑποκειμέναις αὐταις ἐστιν, which words are added also in A.B. C. u. a.g. n.c. f.
- 2 b. 7. μάλλον οὐσία] A.T. puts these words after γένους at end of clause and inserts $\xi = \epsilon \sigma \tau i \nu$ after οὐσία. So ϵ .
- 2 b. 11. ἀποδιδούς] Λ.Τ. omits. So u.

- 2 b. 17. οὐσίαι] գημωρητ[θητίμρ ωπωγ[ίμρ=οὐσίαι πρῶται. So d.e.g.h.n.
- 2 b. 18. αὶ πρῶται οὐσίαι] so Venice text: ພາເພງ[τιρ գημησηι[θητίιρ, but J.
   401 and 1291 read ωπωγ[τι գημησηι[θητίι= ή πρώτη οὐσία.
- 2 b. 19. pr. $\tau \delta \epsilon \tilde{\iota} \delta os$] $\mathbf{m} \mathbf{h} \mathbf{u} \mathbf{u} \mathbf{l}_{\mathbf{p}} \mathbf{b} = \tau \hat{\alpha} \epsilon \tilde{\iota} \delta \eta$; but P. 105 and 106 read $\mathbf{m} \mathbf{h} \mathbf{u} \mathbf{u} \mathbf{l}_{\mathbf{l}} \mathbf{b}$ = $\tau \delta \epsilon \tilde{\iota} \delta os$.
- 2 b. 24. dποδώσεις] μωμωπρίσης ηρ = dποδώσει τις, cp. n. u.
- 2 b. 26. τῶν πρώτων οὐσιῶν] ωπων[ίτ *τημασης[δητίτρτ, which = ai πρῶται οὐσίαι. Perhaps we should read τημασης[δητώτητ, which would render the Greek.
- 2 b. 29. τῶν ἄλλων] 'ἡ պատաζαμιστω τῶν συμβεβηκότων τῶν ἄλλων.
- 2 b. 31. την πρώτην οὐσίαν] ημπ.μ. για μημηπ. [θηκ. διώ = τας πρώτας οὐσίας.
- 2 b. 32. After $\epsilon \hat{\imath} \delta os$ A.T. inserts $\omega n \omega \iota b_I = \mu \hat{a} \lambda \lambda o \nu$.
- 2 b. 33. After γνωριμώτερον Α.Τ. inserts ωπωι-Ε₁ = μᾶλλον.
- 2 b. 36. $\tau \rho \dot{\epsilon} \chi \epsilon \iota \int \rho \dot{\iota} \rho \dot{\iota} \rho \dot{\iota} \mu \dot{\iota} \mu$
- 2 b. 36. τῶν ἄλλων ταῦτα μόνα] **Δημήτρ υπρω μημησί**, which = μόνα ταῦτα τῶν ἄλλων, changing the order with u.
- 3 a. 5. ἄνθρωπον καὶ ζ $\hat{\phi}$ ον] ηθωρητι $\mathbf{L}$ ηψειρημίθε $\mathbf{L}$ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ ζ $\hat{\phi}$ ον.
- 3 a. 7. κατά] omitted in A.T.
- 3 a. 9. τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν] ἡυψ Ιτημρητη μημωσητ.[δήτωτω = $\dot{\eta}$ δὲ δευτέρα οὐσία, nom. sing.
- 3 a. 10. φανερον μεν ούτως ότι οὐκ εἰσὶν . . .] Ερικερ ε, η ωμυηκυ ε, η ι κ πε θη μετιβωμωρικο ε, which would = φανερόν ἐστιν ὅτι οὕτως ἐστίν, ὅτι οὐδεμία ἐν ὑποκειμένω ἐστίν. οὐδεμία is read instead of οὐκ εἰσίν in e.; "οὐδεμία ἐστίν u. corr. C."
- 3 a. 16. κατηγορείσθαί ποτε] $\mathbf{b}_{\mu\mu}\mathbf{b}_{\mu}$ μωπημημή $\mathbf{b}_{\mu}=\pi$ οτε κατηγορείσθαι. So n.
- 3 a. 17. τὸν δὲ λόγον] μυμ μυμμ $\mathbf{t} = \tau \circ \hat{\mathbf{v}}$ δὲ λόγον.
- 3 a. 20. ὡσαύτως] A.T. omits, "om. g., pr. n."
- 3 a. 20. $\partial v \in [\eta] = \partial \sigma \tau i v$.
- 3 a. 20. $\dot{\eta}$] A.T. omits. So u.n.e.
- 3 a. 21. τοῦτο οὐσίας] μημωσημ[θεωίι ζ. ωμ = οὐσίας ἐστὶ τοῦτο.
- 3 a. 24. $\epsilon v \tau \hat{\varphi} dv \theta \rho \hat{\omega} \pi \varphi$ $b \theta \phi \hat{\omega} \pi \varphi$ $b \theta \phi \hat{\omega} \pi \varphi$.
- 3 a. 27. λέγεται] **ωυիցի**, which perhaps implies λέγοιτο.
- 3 a. 29. $\tau \hat{a} \mu \epsilon \rho \eta$] dimunctip? = $\mu \epsilon \rho \eta$ simply.
- 3 a. 29. των οὐσιων] μημωμηκ. [Η μωτι = της οὐσίας.
- 3 a. 30. ὅντα] dimit μ t = μ έρος ἐν or μ έρος simply.

- 3 a. 32. $\hat{\epsilon}\lambda\acute{\epsilon}\gamma\acute{\epsilon}\tau o$] $\mathbf{\omega}\mathbf{u}/\hbar\mathbf{u} = \lambda\acute{\epsilon}\gamma\acute{\epsilon}\tau a\iota$, but the $\mathbf{L}$ in $\mathbf{\omega}\mathbf{u}\mathbf{L}/\hbar\mathbf{u} = \hat{\epsilon}\lambda\acute{\epsilon}\gamma\acute{\epsilon}\tau o$ may have dropped out.
- 3 a. 32. $\tau \grave{a}$ $\grave{\omega}_S \mu \acute{\epsilon} \rho \eta$] hepme dimunctive $\grave{\omega}_S \tau \grave{a}$ $\mu \acute{\epsilon} \rho \eta$.
- 3 a. 32. ἐν τινι] so Venice text. Paris 105 in text and Paris 106 marginally read μμημηνί , ητι είν δλφ τινι.
- 3 b. 3. τὸ εἶδος τὸν τοῦ γένους] ιπιπιμερι ημιπημετά εἴδη τὸν τῶν γένων.
- 3 b. 5. καί] so A.T. simply, omitting πάντα which Bkk. keeps from A.C.g.b.
- **3 b.** 7. $\gamma \epsilon$] omitted in A.T., which however often omits it. $\gamma \epsilon$ is here omitted in A.
- 3 b. 7. συνώνυμα ην ων φωημίσης το τη συνώνυμον έστιν οῦ.
- 3 b. 10. $\epsilon \pi i$] A.T. omits. So B.
- 3 b. 15. $\delta \nu \theta \rho \omega \pi o \nu$] $\eta \rho \int \omega \rho \eta = \tau \iota s \, \delta \nu \theta \rho \omega \pi o \nu$. But P. 95, 105, 106, J. 1291 omit $\eta \rho = \tau \iota s$.
- 3 b. 16. ἡ πρώτη οὐσία] so Ven. Text and all MSS. except J. 401, which has **ωπωγիί φημωγητιβλιωί** = τῆς πρώτης οὐσίας.
- 3 b. 18. οὐχ ἁπλῶς δέ] = μωρη τε վωρρωσιωρ. Thus Ven. Text agrees, but P. 105, 106, J. 401 omit μωρη and so omit δέ.
- 3 b. 26. γάρ] A.T. omits and reads from οἶου in l. 25 down to ἐναντίου in l. 26 as a single clause, without any note of interrogation after ζώφ. Cp. b. and u. c., "γὰρ om. pr. C."
- 3 b. 26. οὐδέ γε τῷ ἀνθρώπῳ ἡ τῷ ζώৄ οὐδέν ἐστιν ἐναντίον] omitted in A.T.
- 3 b. 28. π ολλ $\hat{\omega}\nu$] omitted in A.T.
- **3 b. 29.** $\hat{\eta}$ τριπήχει] omitted in A.T. So B. b. d. f. h. n. u.
- 3 b. 31. A.T. reads είναι εναντίον instead of εναντίον είναι. But J. 1291 has order of Waitz.
- 3 b. 32. $\pi o \sigma \hat{\omega} v$] omitted in A.T.
- 3 b. 35. καὶ ἦττον οὐσία] Α.Τ. omits.
- 3 b. 38. After $\epsilon a v \tau o \hat{v}$ A.T. adds $J \omega \iota \xi \omega = \mu \hat{a} \lambda \lambda o v$.
- 4 a. 1. τὸ λευκόν ἐστιν ἔτερον is the order of A.T. So C. n. u. e. f.g.
- 4a. 1. μᾶλλον λευκόν] A.T. does not insert καὶ ἦττον, which Bkk. keeps from f.g. and rc. A.
- 4 a. 1. καὶ καλὸν . . . λέγεται] A.T. omits. So also n.
- 4 a. 4. A.T. has order λέγεται είναι.
- 4 a. 8. ἐστὶν οὐσία] qημωσητ. [Ελωϊτίν Ιτι = τῆς οὐσίας ἐστί, but J. 401 qημως σητ. [Ελιωτίν Ετι = οὐσία ἐστι.
- 4 a. 9. ηττον] η ττον = το ηττον. So C. u.f.g. h. a. b. d. c.

- 4 a. 12. $o\dot{v}\kappa$] $n_{\dot{x}}$ $qn_{\mu}pn_{\mu}p=o\dot{v}\delta\epsilon\nu\delta s$. So n.a.e.g.
- 4 a. 12. τὸ τοιοῦτο] omitted in A.T., "om. C. et pr. B.d. n."
- 4 a. 13. ov A.T. omits. So e.
- 4 a. 14. ἐστιν] Α.Τ. takes after ταὐτόν.
- 4 a. 14. $\tau \hat{\varphi}$ ἀριθμ $\hat{\varphi}$] [βπιπη]?=ἀριθμ $\hat{\varphi}$ simply. So C. n.
- 4 a. 14. $\epsilon \sigma \tau \alpha i$] $\xi = \epsilon \sigma \tau i$.
- 4 a. 15. $\tau \hat{\omega}$ ἀριθμ $\hat{\omega}$]? A.T. omits $\tau \hat{\omega}$ as in 4 a. 14, "fort. pr. om. h."
- 4 a. 16. où κ] A.T. retains this, "del. n."
- 4 a. 23. Βκ. τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικά] μημημομωσύ της μερης ὑτητιδιωμωτ = τῶν τοιούτων εἶναι ιόσπερ ἐναντίων δεκτικά. A.B. read τοιούτων. J. 401 and Paris MSS. 105 and 106 omit everything after εἶναι and imply simply: τῶν τοιούτων εἶναι.
- 4 a. 25. $\lambda \acute{o} \gamma os$ A.T. omits. So n. a.
- 4 a. 26. $\epsilon \pi i \tau \hat{\eta} s \delta \delta \xi \eta s$] μωρδρρ $t = \hat{\eta} \delta \delta \xi a$.
- 4 a. 27. ψευδώς δοξάσει την αὐτην έχων περί αὐτοῦ δόξαν.] υπωμωρ μωρδρεί Εηρηρ μωηωμο υπρω=ψευδώς ή δύξα έσται περί αὐτοῦ.
- 4 a. 30. αὐτά] *ωμερωίν ημ=τοσαῦτα ἄτε; but ωμερωίν ημ may be a corruption of μεριωίν<math>μ=αὐτά.
- 4a. 31. γενόμετοτ] * τιτμως="having been changed or altered;" but we should read tτητως=γενόμενον, for the use of τιτημητημέως= μετάβαλλοντα just before would suggest to any Armenian copyist τιτητως instead of tητως.
- 4 a. 33. ἕκαστον αὐτῶν] μεριμρωίν εμεριης *μροίν = ἐκάστων τὰ πράγματα. J. MSS. have preserved the true reading μιροίν = αὐτό. If we can suppose μεριμρωίν εμερι τρ μοροίν το have stood, the Greek would be ἕκαστον αὐτό. αὐτό is read in C.g. h. n.
- 4 a. 34. $\epsilon \sigma \tau i \nu$] wuh = $\lambda \epsilon \gamma \epsilon \tau a i$.
- 4 a. 35. ἀκίνητα] ωτιωμοδρ և ωτιμοωηωυρ, which = ἀκίνητα καὶ βέβαια, but the latter may have been added by David to bring out ἀκίνητα.
- 4 b. 3. Bk. $\hat{a}\nu \epsilon i\eta$] $\xi = \hat{\epsilon}\sigma\tau\iota$.
- 4 b. 4. τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν] A.T. has the order: τὴν δ. κ. τ. λόγον. So a.n.
- 4 b. 5. δεκτικὰ τῶν ἐναντίων εἶναι] τισης τισης τικὰ τῶν ἐναντίων εἶναι φάσκει, cp. n.; which has φάσκειν δεκτικά.
- 4 b. 5. οὐκ ἔστιν ἀλ. τ.] μωισ ης Է ωμυ Δημορμα=οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο ἀληθές. So "n. a., pr. C., fort. pr. B."

- 4 b. 6. οὐ τῷ αὐτὰ . . . λέγεται] *πε μωτύ μεμεωίτη μίτητε. ὑωμωτύ μερεωίτης ωμωτύ κερεωίτης ωμένος αὐτὰ του τῷ αὐτὰ δεκτικὰ τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὰ λέγεται, ὥστε δέχεσθαί τι. It looks as if δέχεσθαί τι had got misplaced and put too late in the sentence in David's Greek.
- 4 b. 8. $\gamma \epsilon \gamma \epsilon \nu \hat{\eta} \sigma \theta \alpha i$] $\epsilon \eta \omega b \epsilon_L b = \gamma i \nu \epsilon \sigma \theta \alpha i$. So C. h.
- 4 b. 9. εlval] omitted in A.T.
- 4 b. 10. $o\dot{v}$] u_{j} $n_{\xi} = \dot{a}\lambda\lambda'$ $o\dot{v}$.
- 4 b. 10. τφ αὐτὰ δεκτικά] μωτι μερίν μίνηπειωμων is decisive against this reading of Waitz, but is equally compatible with τφ αὐτὸς δεκτικός οτ τφ αὐτὸς δεκτικός. As however in 4 b. 13 David translates τφ αὐτή by μωτι μερίν, he probably read τφ αὐτός. Bk. reads τφ αὐτὸς δεκτικός, found in g. n. and "fort. pr. B." f. retains τφ αὐτὸν δεκτικός.
- 4 b. 11. $o \dot{v} \theta \dot{\epsilon} v A.T.$ omits.
- 4 b. 12. $\gamma_i \nu o \mu \acute{\epsilon} \nu o v$] leq leq j is 2nd aor. partic. = $\gamma \epsilon \nu o \mu \acute{\epsilon} \nu o v$.
- 4 b. 13. πάθους] A.T. omits, "pr. om. n."
- 4 b. 14. $\epsilon i \nu a i$] A.T. omits. So n.c.
- 4 b. 17. ταὐτὸν καὶ ἕν] The order of A.T. is εν κ. ταὐτόν; but P. 105, 106, J. 401, agree with Waitz' order.
- 4 b. 17. δεκτικου είναι των έν.] Α.Τ. takes after μεταβολήν.
- 4 b. 19. After $\epsilon i \rho \eta \sigma \theta \omega$] A.T. adds Title: σωημισμομωμή = $\pi \epsilon \rho i \tau o \hat{v} \sigma \delta \sigma o v$.
- 4 b. 22. διωρισμένον] ωμητητης tιωρίt = το διωρισμένον.
- 4b. 23. A.T. retains of ov twice, which n. omits in first place and A.n.u. d.e.b.a. in second.
- 4 b. 23. συνεχές δέ] A.T. has L εμμπιδιμίt = το δε συνεχές.

- 4 b. 26. ϵi] A.T. omits.
- 4 b. 27. μόριον] τωντίμητιμ=μόρια. So g.
- 4 b. 27. προς οὐδένα L ωπ ης d fuς = προς οὐδένα δέ or καὶ προς οὐδένα.
- 4 b. 30. A.T. has order: $\lambda \alpha \beta \epsilon \hat{\imath} \nu$ κοινον ὅρον. So b. n.
- 4 b. 34. αὐτόν $\mathbf{q}$ $\mathbf{q}$ $\mathbf{u}$ $\mathbf{q}$ $\mathbf{u}$ $\mathbf{u}$
- 4 b. 37. καθ' αύτήν] μυσ βίιρων περημεκαθ' αύτην ίδία or χωρίς.
- 5 a. 3. πρός τινα κοινόν $\mathbf{u}$ $\mathbf{u}$ $\mathbf{u}$ $\mathbf{h}$ $\mathbf{$
- 5 a. 6. After συνάπτει the following is added in the Armenian Text: L L

  μι Εμωπρωθωμμρ L σύπεωσρου πε Lu, πρωμ Lu δωρουσου συναμου ζωσου μως δωσου της

  πε Lu, πρωμ Lu δωρουσου ωναμου ζωσου μως δωσου σου το μου δωσου σου το μου δωσου σου το μου δωσου το μου δωσου το μου δωσου το καὶ τῶν ἐλάττονας ἔχειν ὅρον. τὰ δὲ ἐλάττονας οὐκέτι, ὧσπερ καὶ τοῦ σώματος ἐλέγετο κοινὸν ὅρον εἶναι τῶν μορίων τὴν γραμμὴν ἢ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς δὲ ἐπιφανείας οὐκέτι ὅρος ἔσται τὸ σῶμα. τὸ μὲν γὰρ τριπλασίως τὸ δὲ διπλασίως.

The above is the translation of a Greek Scholion.

- 5 a. 14. 'A.T. has order: συνάπτει αὐτοῦ τὰ μόρια. So C. h.
- 5 a. 24. Should not diωμωμε, here used to translate ἐπιδεῖξαι, be diωμως μωμπίνες?
- 5 a. 25. ποιά γε πρὸς ἄλληλα] *πρρ ωπ πρυ=" which to which," à πρὸς ἄ. Perhaps we should read η μρ ωπ η μ = τίνα πρὸς τίνα.
- 5 a. 34. ἔστιν ἔτι] $\mathbf{L}$ υ $\mathbf{q}$ η $\mathbf{q}$ = ἔτι ἔστιν. So n.
- 5 a. 38. ταῦτα μόνα] Α.Τ. has order: μόνα ταῦτα.
- 5 b. 3. $\dot{\eta}$ κίνησις πολλή] **η μιροπείδι μινο** = την κίνησιν πολλήν, which the passage demands.
- 5 b. 5. $\hat{\eta}$ οῦτω πως ἀποδιδούς] **[ ] [ ]**
- 5 b. 8. $\phi \eta \sigma \epsilon \iota s$] www.g. $\xi = \phi \eta \sigma \epsilon \iota$, so "h. d. corr. c."
- 5 b. 8. ποσὰ καθ'αντά] $\mathbf{L}$ μυσι με μυδιμές $\mathbf{L}$ και καθ'αντὰ ποσά. So A. ε. f. n.
- 5 b. 12. διπήχει ή A.T. omits.
- 5 b. 14. $\gamma \acute{a}\rho$] A.T. omits and does not punctuate after $\tau \iota \nu \iota \acute{l}$ in l. 13.
- 5 b. 16. $\pi o \sigma o v$] ρωδωί[$\hbar = \tau o \hat{v} \pi o \sigma o \hat{v}$, but J. 401 has ρωδωί $= \pi o \sigma o \hat{v}$.
- 5 b. 17. $τ\hat{\varphi}$] A.T. does not translate $τ\hat{\varphi}$, yet retains infinitive $\mathbf{\psi}$ $\mathbf{$

- 5 b. 20. πρός έτερον] ωμ ωπ ωμ = έτερον πρός έτερον.
- 5 b. 21. ἐλέγετο A.T. omits.
- 5 b. 24. καὶ ἐν μὲν τῆ οἰκίᾳ πολλούς, ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ ὀλίγους πολλῷ πλείους ὅντας] և 'ἡ տեսարանին սակաւս, իսկ 'ἡ տան μազումն = καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ὀλίγους ἐν δὲ οἰκίᾳ πολλούς. The A.T. omits πολλῷ πλείους ὅντας altogether.
- 5 b. 32. $\phi \alpha i \eta \tau \iota s] / hg h = \epsilon i \eta$. So n. u. b. c. f. E.
- 5 b. 35. $\pi o \tau \epsilon$] A.T. omits, "del. n., om. c.f."
- 5 b. 35. ἄμα τὸ αὐτό] A.T. has order τὸ αὐτὸ ἄμα; but J. 401 has order of W.
- 5 b. 38. χρόνον] *ορβίωψη would=pattern, type, and is perhaps a corruption of ωδώνωψη = χρόνον.
- 6 a. I. της οὐσίας] qημωρης [θ lεωlυlulεuv οὐσιῶv.
- 6 a. 3. $\partial \lambda \lambda' \dots \partial \lambda \lambda' A.T.$ seems to omit the first $\partial \lambda \lambda'$.
- 6 a. 8. $\epsilon i vai \mid q_{nj} \mid b i_{\epsilon} = \epsilon i vai \tau i$. So A.f.
- 6 a. 10. $\mu \dot{\eta} = \mu \dot{\eta} \tau is$. A.T. omits τis before $\dot{\epsilon} \rho \epsilon \hat{\iota}$.
- 6 a. 10. $\epsilon \rho \epsilon \hat{i}$] www.y.f. $\eta \eta = \epsilon \rho \epsilon \hat{i} \epsilon \hat{i} v \alpha i$; but J. 401 omits $\eta \eta = \epsilon \hat{i} v \alpha i$.
- 6 a. 15. ἐοίκασι] *ωὐτις ωὐτις μιτικό have named. The Armenian for ἐοίκασι would be Ερικερμίν.
- 6 a. 22. πέντε $\hat{\eta}$ τρία] ζ**ρίνη ρωίν Ιτρίτρ ωυρίν** = πέντε $\hat{\eta}$ τρία λέγεται. λέγεται is added in *a. u.* marg. *g.*, Ambros. Q 87, *b. n.* Marc. 211.
- 6 a. 22. τὰ τρία] ζρυφυ = τὰ πέντε. So A.C. d. c. q. h. n. u. E. a. b. Marc. 211.
   Also Bkk.
- 6 a. 23. pr. χρόνος] ωδωτωμρ $\mathbf{b} = \mathbf{o}$ ί χρόνοι. So a.b.n.g.E.
- 6 a. 23. χρόνος είναι λέγεται] **ωδωίωθηρ ωυβί** = χρόνοι λέγονται.
- 6 a. 23. των είρημένων] **υωισ ωνωσιτησί =** τούτων των είρημένων.
- 6 a. 28. καὶ ἀριθμὸς καὶ ἴσος καὶ ἄνισος λέγεται καὶ χρόνος καὶ ἴσος καὶ ἄνισος]

  L βρι L ωδώτωμ μηρη L ωτηρημ ωυρ = καὶ ἀριθμὸς καὶ χρόνος
  ἴσος καὶ ἄνισος λέγεται. P. 105 and 106, J. 401 further omit

  L ωδώτωμ = καὶ χρόνος, as if the Greek ran simply: καὶ ἄριθμος
  καὶ ἴσος καὶ ἄνισος λέγεται, omitting the rest of the sentence:
  καὶ χρόνος καὶ ἴσος καὶ ἄνισος, words omitted also in b.
- 6 a. 31. $\mu \dot{\eta}$ έστι] **lib** $n_{\dot{z}} = \dot{\epsilon} \sigma \tau \iota \ \mu \dot{\eta}$ read in n. u. or $\dot{\epsilon} \sigma \tau \iota \nu$ où read in C. d. h.
- 6 a. 31. αν δόξαι ἴσα τε καὶ ἄνισα λέγεσθαι] So V.T. which reads [Απι. Ευμβίν ητης Ιι ωίνητης ωνής but P. 105 and 106 and J. 401 omit [Απι. Ευν.

- ght and read ωυh not ωυh_L, as if ∂v δόξαι were absent and λέγεται stood for λέγεσθαι.
- 6 a. 33. ὁμοία] τιδιώτη L ωττιδιώτη = ὁμοία καὶ ἀνομοία. So a. b. corr. u., but J. 401 and Paris MSS. 105 and 106 agree in omitting καὶ ἀνομοία.
- 6 a. 35. After λέγεσθαι A.T. adds Title: μωημιμι μπήθις h = περί τοῦ πρός τι.
- 6 a. 36. $\delta \epsilon$ A.T. omits.
- 6 a. 38. μείζον τινὸς γὰρ λέγεται μείζον] **.ρωίνη** περπε**ιίι dhò ων** = τινὸς γὰρ μείζον λέγεται. C. c. f. g. h. n. u. omit μείζον.
- 6 a. 39. Order of words in A.T. is ετέρου λέγεται τοῦθ' ὅπερ ἐστίν. So n. u.
- 6 b. 2. τοιαθτα] ωμωμρυρ ωυρί = τοιαθτα λέγεται.
- 6 b. 4. αὐτὰ ἄπερ] ωμ πρ [τις? = ταῦτα ἄπερ.
- 6 b. 4. After λέγεται A.T. inserts $\boldsymbol{\iota}$ μωδ πρωμο φρωρη $\boldsymbol{\iota}$ $\boldsymbol{\iota}$, ωρμωρη ωπ. $\boldsymbol{\iota}$ $\boldsymbol{\iota}$ $\boldsymbol{\iota}$ $\boldsymbol{\iota}$ δπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον.
- 6 b. 9. $\pi \rho \delta s \tau i$ when $\mu_{II} = \pi \rho \delta s \ \tilde{\epsilon} \tau \epsilon \rho o \nu$.
- 6 b. 9. $\tau \delta$ $\delta \mu o \iota o v$ $\tau \delta \delta \mu o \iota o v$ $\tau \delta \delta \mu o \iota o v$ simply.
- 6 b. 12. $\dot{\eta}$ δè θέσις] L. ημπε[θηκίτρ $\dot{u}$ = αἱ δè θέσεις. So g.
- 6 b. 21. ὅμοιον γὰρ καὶ ἀνόμοιον μᾶλλον καὶ ἦττον λέγεται, καὶ ἴσον καὶ ἀνισαίτερον] ρωίνης ὑιδιών μως με το ὅμοιον γὰρ μᾶλλον καὶ ἦττον λέγεται. καὶ τὸ ἀνισαίτερον μᾶλλον καὶ ἦττον λέγεται. Τhus the A.T. confirms Waitz in his preference here of e. to the other codices.
- 6 b. 22. τῶν πρός τι] μπρίζ=πρός τι simply. So A.B.C.d.g.h.n.u. See Waitz' note on the passage.
- 6 b. 23. δv] $\xi = \delta \sigma \tau \iota$. A.T. also inserts $L = \tau \epsilon$ or $\delta \epsilon$ or $\kappa a \ell$ at beginning of clause, so that it should run $\delta \kappa a \tau \epsilon \rho o \nu$ $\delta \epsilon a \ell \tau \delta \nu \tau \rho \delta s \tau \ell \delta \sigma \tau \iota$.
- 6 b. 23. $\tau \iota \nu i$] $\tau \iota \nu i = \tau \iota \nu i s$.
- 6 b. 23. τὸ ἄνισον] ωίτηπε μωρημί το ἀνισαίτερον.
- 6 b. 24. τινὶ ἄνισον περιετίδι ωθητεφωρη τ = τινὸς ἀνισαίτερον.

In defending his preference of ἀνισαίτερον in 6 b. 22 Waitz says: videtur enim Aristoteles innuere quod aequalitatis quidem non sint gradus, inequalitas vero et augeri possit et minui. Why then does he retain καὶ ἴσον in l. 22 and read in ll. 23, 24 ἄνισον for ἀνισαίτερον of b. e.?

- 6 b. 24. Bk. reads in this passage: καὶ τὸ ἀνόμοιον τινὶ ἀνόμοιον, of which A.T. gives no hint.
- 6 b. 24. After δέ A.T. has $unft = \tau a \pi \rho \delta s \tau \iota$. So C.e. f.g. h.u.b. also Bk.
- 6 b. 24. ἢττον | ζωπωζω = τὸ ἢττον. So C.d.c.f.q.a.b.u.
- 6 b. 25. λέγεται μάλλον καὶ ἦττον] τιτρική ημων. Ενώ μ το μάλλον καὶ τὸ ἦττον. So A.c.d.f., but J. MS. 401 reads:

  πρ. μυβίν, μυν. Ενώ με το δεγεται μάλλον καὶ ἦττον.
- 6 b. 25. second διπλάσιον] A.T. omits.
- 6 b. 28. ἀντιστρέφοντα] ζωμωηωρλύ τα ἀντιστρέφοντα.
- 6 b. 31. ελάττονος της μηθω μυρ = τοῦ ελάττονος λέγεται.
- 6 b. 32. $\mu\epsilon i \langle ovos \rangle$ de δh with $= \mu\epsilon i \langle ovos \rangle \lambda \epsilon \gamma \epsilon \tau ai$.
- 6 b. 34. $\epsilon \pi \iota \sigma \tau \eta \tau o \hat{v}$] σωμωμερητώ = $\tau o \hat{v}$ $\epsilon \pi \iota \sigma \tau \eta \tau o \hat{v}$.
- 7 a. 2. $\pi \tau \epsilon \rho \dot{\alpha}$] $\beta L = \pi \tau \epsilon \rho \dot{\alpha} \nu$ singular.
- 7 a. 3. $\tau \delta \pi \tau \epsilon \rho \delta v$] $[\partial L = \pi \tau \epsilon \rho \delta v \text{ simply.}]$
- 7 a. 4. $\tau \delta \pi \tau \epsilon \rho \delta v$] $[\partial L = \pi \tau \epsilon \rho \delta v \text{ simply.}]$
- 7 a. 7. τὸ πηδάλιον $\mathbf{p}$ $\mathbf{p}$
- 7 a. 8. οἰκεία] μυσωυρ $\xi = οἰκεία ἐστιν$.
- 7 a. 8. γίνεται] A.T. omits.
- 7 a. 11. πλοίον A.T. omits.
- 7 a. 16. οίον ἡ κεφαλὴ οἰκειοτέρως ἀν ἀποδοθείη κεφαλωτοῦ ἡ ζώου] so Ven.

  Τext; but J. 1291 reads ζημών ημπείν είθε μυτωντεμμη μωμωνη μωμωνη είνοι τέρως ἀποδοθείη κεφαλωτοῦ ἀλλ' οὐ ζώου.
- 7 a. 19. $\lambda \alpha \mu \beta \dot{\alpha} \nu \sigma i$] $\omega ng k = \lambda \dot{\alpha} \beta \sigma i$. A. C. d. e. f. g. h.
- 7 a. 20. τοῖς πρὸς α] μη τημ τημ μπ. μπω = ἀπὶ ἐκείνων ἃ πρὸς αὐτὰ. This translation may have arisen out of τοῖς πρὸς αὐτὰ ἀντιστρέφουσι, which A.C.d.q.h.n. corr. B.
- 7 a. 21 and 22. A.T. omits $\tau \delta$ before $\pi \tau \epsilon \rho \omega \tau \delta v$ and $\pi \eta \delta \alpha \lambda \iota \omega \tau \delta v$.
- 7 a. 23. αντιστρέφοντα] ζωկωη.ωρλού = τα αντιστρέφοντα.
- 7 a. 24. αὐτό] A.T. omits.
- 7 a. 25. τῶν ὁμολογουμένως] ηηρ το 'ἡ [μπωπημωθής της t = t + t δμολογουμένων.
- 7 a. 28. καὶ μὴ πρὸς αὐτὸ δ λέγεται] L ne hghữ wa nրư wuhữ = καὶ μὴ ἢ πρὸς δ λέγεται, "and if there should not be things in relation to which it is spoken." Codex n reads μ ὴ ἢ πρός.
- 7 a. 31. 71] A.T. omits. So e. n.

- 7 a. 32. ő] npu=ä.
- 7 a. 33. A.T. has order: τούτου μόνου.
- 7 a. 34. $a \in i$ A.T. omits.
- 7 a. 34. πρὸς αὐτό] ພπ ພພ ປົ້າພງໂ = πρὸς τοῦτο μόνον; but J. 401 omits μόνον.
   The other MSS. retain.
- 7 a. 35. περιαιρουμένων] L. ημημεμηλεμβημε καὶ περιαιρουμένων.
- 7 a. 36. $\dot{a}\pi \dot{a}\nu \tau \omega \nu$] A.T. omits.
- 7 a. 36, 37. δίποδι . . . δεκτικ $\hat{\varphi}$ . . . ἀνθρώπ φ] As in 1 a. 5, David neglects the datives.
- 7 a. 37. δεκτικ $\hat{\varphi}$] **ρίστης Γωθμών τη** = δεκτικον είναι.
- 7 a. 38. τοῦ δεσπότην είναι $\mathbf{m}$ $\mathbf{m}$
- 7 b. 1. $\pi \rho \delta s \delta \pi \sigma \tau \epsilon$ when $\pi \rho u = \pi \rho \delta s \delta$, omitting $\pi \sigma \tau \epsilon$.
- 7 b. 3. ρηθήσεται] *ωυ<math>ρ = λέγεται, but J. 1201: ωυωυρ = ρηθήσεται.
- 7 b. 5. τὸ δεσπότη αὐτῷ] *ωμρι ωδω=τὸ δεσπότην αὐτῷ. It is odd that David should use δεσπότην and yet retain dat. αὐτῷ. A.C.d.e. f.q.h. read δεσπότην αὐτόν.
- 7 b. 6. $\gamma a \rho \ \tilde{\epsilon} \tau \iota$ A.T. omits this $\gamma a \rho$, so that the clause becomes apodosis to preceding one.
- 7 b. 7. δοῦλος] δωπωζίν = ὁ δοῦλος. So a. But I would not affirm that wherever David attaches the final it there was a definite article in his Greek text. The suffix it always gives to that noun, verb, or adverb to which it is attached a definite reference to something or someone, but not always such a reference as the Greek definite article would give.
- 7 b. 8. $\pi \tau \epsilon \rho \omega \tau \hat{\varphi}$] here again David uses accus. case. So C. a.g. pr. b.f.
- 7 b. 8. $\gamma d\rho$ A.T. omits; cp. on 7 b. 6.
- 7 b. 10. λέγεται] C. F. Neumann (in Journal Asiatique, Feb. 1829), in an article on David's translations of Aristotle, remarks that in this passage the Paris Codex adds μωρί before ωυի, as if the Greek ran οἰκείως ὁ λόγος λέγεται. In fact the Paris codices agree here with the Venice Text in reading μίνωνται ψωνική which = ὁ οἰκείως οτ τὸ οἰκείως. David consistently throughout this passage uses μίνωνται μωρ to translate οἰκείως. Nor would λόγος be translated μωρ but μωνι, or rather μωτί, for μωνι is used for λέξις. David does not translate ποτε in this passage.
- 7 b. 14. ρηθήσεται] ωυβί= λέγεται. So A. C. d. g. h.

- 7 b. 15. $\tau_{ij}^2 \phi \dot{\nu} \sigma \epsilon i$ plunc [] thun [] $\phi \dot{\nu} \sigma \epsilon i \text{ simply.}$ So in b. 23.
- 7 b. 17. καὶ δεσπότου όντος δοῦλός ἐστι, καί] Α.Τ. omits. So c. n.
- 7 b. 19. καί] և ωπζωυωρω4 = καὶ κοινῆ.
- 7 b. 20. $o\tilde{v}\kappa$] $L_{n_2} = o\tilde{v}\delta\epsilon$.
- 7 b. 25. λαμβάνομεν] ωπίπε Δρ. βίπη = λαμβάνομεν ΰστερον.
- 7 b. 31. $\epsilon \pi \iota \sigma \tau \eta \tau \delta v$] ηδωμωμετήτω = τὸ $\epsilon \pi \iota \sigma \tau \eta \tau \delta v$.
- 7 b. 32. $\mu \epsilon v$ put $gh = \gamma \acute{a}\rho$.
- 7 b. 33. αὐτὸς δὲ ἐπιστητόν] hul diulugh [hu=τὸ δὲ ἐπιστητόν; but J. 401 agrees with Waitz' text.
- 7 b. 34. π ολλά] μωηπειθρ hυς = π ολλά τινα.
- 7 b. 35. της αισθήσεως $*\eta \mathbf{q} \mathbf{u}_{I} \mathbf{n} \mathbf{r} \mathbf{b} \mathbf{t} \mathbf{u} \mathbf{b} \mathbf{g} \mathbf{p} \mathbf{t}$ implies των αισθήσεων.
- 8 a. 1. των γὰρ αἰσθητων καὶ τὸ σωμα A.T. omits, "om. e."
- 8a. 5. alσθητὸν δὲ ἔσται] μωμη ημωμία την πρημά δωρυβία =τὸ δὲ αἰσθητόν ἐστι οἶον σῶμα. So the Paris MSS. 105 and 106, and J. 401; but Venice Text takes order ἔστι σῶμα οἶον, like the codices C.d.u.q. ἔστι instead of ἔσται is read in b.d. pr. C. One P. MS. omits σῶμα.
- 8 a. 6. ἐστίν] A.T. omits.
- 8a. 9. A.T. gives no hint of $\zeta \hat{\varphi} ov \tilde{\eta}$ found in A.C.f.g. but excluded by W.
- 8 a. 10. συνίσταται] μωη μως Ιτως Ε συνέστηκεν. So f.
- 8 a. 11. πρότερον] σωπωνωμητί Εωμεως πρότερον ὄν or πρότερον ὕπαρχον, "earlier created."
- 8 a. 14. $\kappa \alpha \theta \acute{\alpha} \pi \epsilon \rho \ \delta \circ \kappa \epsilon \hat{\iota}, \ \mathring{\eta} \$ [It npuytu [Inch= $\mathring{\eta} \ \kappa \alpha \theta$. δ .
- 8 a. 14. κατά τινας τῶν δευτέρων οὐσιῶν] μυσι Ερίμητητως πίωυς απιωσης. [Ενωνομία] - κατὰ δευτέρας τινας (οτ ένιας) τῶν οὐσιῶν.
- 8 a. 15. τῶν πρώτων οὐσιῶν] πθώτις ωπωντισς φημωςπεβθεωτιςτών (or ἐνίων) τῶν πρώτων οὐσιῶν.
- 8 a. 19. $\lambda \lambda \lambda \delta \tau vos \chi \epsilon i \rho$ A.T. omits.
- 8 a. 20. $\kappa \alpha i \int L n_{\xi} = 0 i \delta \epsilon$. The second δi is also translated.
- 8 a. 21. $\tau i vos$ $\int n d\hat{b} = \tau i s$ or $\hat{\eta} \tau i s$.
- 8 a. 22 and 23. $\delta \tilde{a}v\theta\rho\omega\pi\sigma\sigma$ . . . $\delta \beta\sigma\tilde{v}$ A.T. omits δ .
- 8 a. 23. τὸ ξύλον] A.T. omits τό.
- 8 a. 29. ἀποδέδοται] μωμωπρωμ $\xi_p = \lambda \pi \epsilon \delta \delta \theta \eta$ or $\lambda \pi \epsilon \delta \delta \delta \delta \sigma \sigma$.
- 8 a. 30. $\epsilon \sigma \tau i \ \tau \delta \ \delta \epsilon i \xi a i \ \xi \rho \ \rho c \delta \omega i b c = \hat{\eta} v \ \tau \delta \ \lambda \hat{v} \sigma a i$. So n.
- 8 a. 33. $a\dot{v}\tau\dot{a}$] wywnwhy? rather = $\tau a\hat{v}\tau a$ of b. u. e. f.
- 8 a. 34. τοῦτό γέ ἐστι τὸ πρός τι] է ωμ ωπρίες μίε = ἔστι τοῦτο τοῦ πρός τι.

- 8 a. 35. αὐτοῖς εἶναι τὸ αὐτὰ ἄπερ ἐστίν] **ὑητίρ τηρ [τυς Ετίτ**] = τὸ τὰ αὐτὰ ἄπερ ἐστίν.
- 8 a. 38. $\xi \xi \alpha \hat{\nu} \tau \hat{\omega} \nu$] [[$t \nu p l \tau \nu l = \xi \xi \alpha \hat{\nu} \tau \hat{\nu} \hat{\nu}$. So n.
- 8 b. 1. τοῦτό πως υμή և ημηρή = τοῦτο καὶ πῶς.
- 8 b. 2. $\tau \circ \hat{v} \tau \circ A.T.$ omits and renders $\pi \omega s$ by $\eta \hbar \omega p \eta = \pi \hat{\omega} s$.
- 8 b. 3. $\pi\omega s \ \epsilon \chi \epsilon \iota \ \eta \mu \mu \mu \eta n \iota \iota \iota h = \pi \hat{\omega} s \ \epsilon \chi \epsilon \iota$.
- 8 b. 6. $\epsilon i \delta \epsilon v$ qfunt = $0 i \delta \epsilon v$.
- 8 b. 6. διπλάσιον] ζημίτωιμωνημένη=διπλάσιον όν.
- 8 b. 7. A.T. has order οὐδ' ϵἴ ἐστι διπλ. So n.
- 8 b. 9. $\epsilon l \delta \epsilon \nu \alpha i$] $q \mu m E_L * q \nu m = \epsilon l \delta \epsilon \nu \alpha i$ τοῦτο, as if the clause καὶ ὅτον κάλλιόν $\epsilon \delta \tau \tau i \nu$ depended on οίδ $\epsilon \nu$.
- 8b. 9. οὐκ ἀορίστως] μημη $\mathbf{h}[\mathbf{\partial} \mathbf{L}]$ ωμπρηγωμ $\mathbf{h} = \epsilon \hat{\mathbf{l}}$ δὲ (or ἀλλ' $\epsilon \hat{\mathbf{l}}$) ἀορίστως.
- 8 b. 11. first $\gamma d\rho$] A.T. omits, making clause $\hat{\nu}\pi\delta\lambda$. $\tau\delta$ τ . $\gamma\iota\nu$. apodosis of preceding clause.
- 8 b. II. où κ $| \omega_{II} | n_2 = \dot{\alpha} \lambda \lambda'$ où κ .
- 8 b. 11. A.T. has order: εἴσεται ἀκριβῶς. So e. n.
- 8 b. 14. δ αν είδη τις των πρός τι αφωρισμένως, κακείνο προς δ λέγεται αφωρισ-**μ**hmwug $\boldsymbol{\xi}$:= ὅτι ἐὰν εἰδῃ τις τῶν πρός τι, ὡρισμένως εἴσεται. **η**h h $\boldsymbol{\theta}\boldsymbol{\xi}$ $=\epsilon i\pi\epsilon\rho$ in 12 b. 23, so it might $=\epsilon d\nu$ $\pi\epsilon\rho$ here. J. 401 and Paris Codices 105, 106 read $q h \eta \rho h \partial h$ which would = $\delta \tau \iota$ (or ϵi) $\delta \epsilon d\nu$. Waitz in his apparatus criticus writes as follows: " ὅ] ὅτι Β.—ἐάν A. B. d." from which it appears that B. reads $\delta \tau \iota \epsilon \dot{a} \nu$. Retaining np of Paris 105, 106 I can make no sense of Armenian except by supposing that dv was translated by $\mathbf{L} \partial \mathbf{L}$ as if $i\mathbf{t} = \dot{\epsilon} dv$, in which case David's Greek ran ὅτι ὁ ἂν ϵἰδῆ κ.τ.λ. This except for ὅτι is Waitz' reading. It is more likely that πρ should have dropped out of the Venice Text than have been inserted in the Paris codices. $\omega_{\rho \iota \sigma \mu \acute{e} \nu \omega s}$ is found in u.e.n. Had the Greek word been ἀφωρισμένως David would probably have used μωσημηνίτωι or μωσημηνωμωμ to translate it. είσεται, which is certainly implied by **nhamingle**, requires some conjunction like ὅτι after ἀναγκαῖον to make any grammar at all. But I have met in David with no other example of the words

are always followed, as in Greek, by an infinitive mood. Could there have been in the Greek the anacolouthon $\partial v a \gamma \kappa a \partial a v \dots \epsilon \tilde{\iota} \sigma \epsilon \tau a \iota$, which the Armenian translator tried to surmount by introducing $\eta h = \tilde{\iota} \tau \iota$?

- 8 b. 15. την δέ γε κεφαλην καί] μυμ σημπιων μων η σημπωυς μων την δέ γε κεφαλήν, έάν τις είδη, ή.
- 8 b. 16. $\{\kappa a \sigma \tau o v\}$ $\{\rho \in \rho u \rho u \rho u b \} \{\rho \in \rho u b = \{\kappa a \sigma \tau a \} \}$
- 8b. 17. $\tilde{\delta}\pi\epsilon\rho$ $\tilde{\epsilon}\sigma\tau(\nu)$ $n_{ll}*L=\tilde{\delta}\pi\epsilon\rho$ (or rather δ) $\epsilon l\sigma(\nu)$. Let is a likely corruption of $L = \tilde{\epsilon}\sigma\tau(\nu)$.
- 8 b. 17. $\epsilon \sigma \tau i \nu \epsilon i \delta \epsilon \nu \alpha i$ $q \epsilon i \sigma \epsilon \tau \alpha i$.
- 8b. 19. $\epsilon \sigma \tau i v$] $b \eta h g h = \epsilon \sigma \tau a i$.
- 8 b. 19. $\hat{a}v \in i\eta$] $b \hat{u} = \hat{\epsilon} \sigma \tau i$.
- 8 b. 20. ταῦτα] A.T. omits.
- 8 b. 22. After ἀποφαίνεσθαι A.T. inserts ζρωθώνων պատաυխաύν η which means lit. with the mandate of a response, oracularly, χρησμολόγωs. Obviously the gloss of an Armenian copyist or commentator.
- 8 b. 25. είναι A.T. omits. So n. e.
- 8 b. 28. A.T. has order: μονιμώτερον είναι κ. πολυχρονιώτερον. So C.e.a.n.n.
- 8 b. 32. γένηται] [τίμωμη = "should be received."
- 8 b. 32. After ἄλλου and before τινὸς τοιούτου Α.Τ. inserts ψωστωπ ξ = cause, αἰτίου.
- 8 b. 36. καὶ νόσος] A.T. omits the καί.
- 8 b. 37. ἄλλα] A.T. omits.
- 8 b. 39. $\gamma \iota \nu \delta \mu \epsilon \nu o s$] $I \iota \mu = \gamma \epsilon \nu \delta \mu \epsilon \nu o s$. So A. C. d. f.
- 8 b. 39. ϵls] A.T. omits.
- 9 a. 2. διὰ χρόνου πλήθος] μωτητιτ ωτωτωμωι = πολλῷ χρόνῳ or rather διὰ πολλοῦ χρόνου. Probably David had the reading διὰ πλείονος χρόνου found in pr. g.
- 9 a. 3. καί before ἀνίατος is omitted in A.T. David evidently understood the Greek as he had it to mean "become by nature (or habituated into being) incurable."
- 9 a. 3. $\hat{\eta}v$ ἄν τις ἴσως ἔξιν ήδη] qηη ωζω ηρ ημη πεδωμητίθητι $\hat{\theta}$ ητίς $\hat{\theta}$ ς ἔξιν. So n.

- 9 a. 7. διάκεινται σρωσωμμή = διακείσθαι.
- 9 a. 13. καί A.T. omits.
- 9 a. 14. $\tilde{\eta}$] $L = \kappa \alpha i$. So n.
- 9 a. 15. A.T. has order: καὶ λέγομεν ἁπλῶs.
- 9 a. 17. A.T. omits ποιόν before λέγεται, so confirming Waitz.
- 9 a. 18. After φυσικήν A.T. inserts $\mathbf{l}$ μων μύ $\mathbf{l}$ μμηπι $\mathbf{l}$ $\mathbf$
- 9a. 23. τῷ ἀδυναμίαν . . . τυχόντων] * μωιδ ωδιρορδι μετιμε με ηρερωε ιπωρων κετιμε το βρεωδη μετιμετικό μετιμε το βρεωδη μετιμετικό τι πάσχειν. Thus all Arm. MSS. omit in 9 a. 24 the words: ράδιως ὑπὸ τῶν τυχόντων of which C. omits ράδιως and B. d. e. omit ὑπὸ τῶν τυχόντων.
- 9 a. 27. ἔχειν τοῦ αὐτοῦ τούτου] πετικ μ η κερικων ων η και μαρήτι ωμοπρήτι ωμοπρήτ
- 9 a. 30. καὶ στρυφυότης] Α.Τ. omits.
- 9 a. 32. δεδεγμένα αὐτά] **μίτη πελιωμώτη ungw** = "receptive of these," perhaps points to δεδεγμένα ταύτας or αὐτάς read in e.
- 9 a. 33. $\delta \epsilon \delta \epsilon \chi \theta ai$] nethern = $\epsilon \chi \epsilon i \nu$. So also in 1. 34.
- 9 a. 33. κατ' αὐτάς μυσι ωμυστής? = κατὰ τοῦτο.
- 9 b. 1. A.T. reads in order γλυκύ . . . τὸ μέλι.
- 9 b. 11. γενονέναι] Επωτής = γίγνεσθαι.
- 9 b. 15. $\epsilon \sigma \tau \iota \nu$] $t_{\eta} L = \tilde{\eta} \nu$.
- 9 b. 18. γένοιτ' ἄν] Ιτημημ ωηωιδωητητιβητί $\mathbf{t} = \gamma$ ένοιτ' ἄν διάθεσις. So C. e.
- 9 b. 19. A.T. has order: την χροιάν καὶ δμοίαν.
- 9 b. 22. ἐν τῆ κατὰ φύσιν συστάσει] μυσ μίπε βιωί μωη μωση μωση κατὰ φύσεως σύστασιν.
- 9 b. 24. τὸ αὐτὸ τοῦτο] ωμυμρυρυ=τὸ τοιοῦτο.
- 9 b. 25. μη ραδίως αποκαθίστανται η και δια βίου παραμένουσι] ης ηθιριμι

ωληριξί ζωυσωστως ηματίως, ως ωπ. ημέλορί σωρωήως δίωδ = μη ραδίως αποκαθίσταται αλλα δια βίου παραμένουσι.

The subject of $\delta\pi$ oka θ i σ rata would be the same as that of $\sigma\nu\mu\beta$ in l. 25.

David renders ἀποκαθίστασθαι by the same phrase in 9 b. 28, 10 a. 6, and 13 a. 30.

- 9 b. 27. αὐταί] μηρω ?=αῦται, read in C.
- 9 b. 35. A.T. has order: $\pi a \theta \hat{\omega} \nu \tau \iota \nu \omega \nu$.
- 9 b. 36. ποιότητες] Is it by a copyist's error that this word is repeated in the A.T. thus?—πρωμπεβμείο, πρωμπεβμείος ωμήτε ποιότης, ποιότητες λέγονται as if the passage meant as follows: "those states which in our innate constitution, immediately certain feelings generate them, are and have become a ποιότης, these states are entitled qualities."
- 10 a. 1. After ἐκστασιs] the A.T. adds ωψεπιβριώ = θαῦμα. This is certainly a gloss on the word preceding ωρωμμωσηιβριώρ.
- 10 a. 3. ἐκστάσεις] ωρωωμωσης [Το μένος με μένος [Το κατάσεις θαύματος.]

  Perhaps the latter word is added in explanation of the former.
- 10 a. 4. δυσαπάλλακτοι] Α.Τ. has L η + π μ μ μ μ μ μ καὶ δυσαπάλλακτοι.
- 10 a. 5. τὰ τοιαῦτα] ωμίτηρβι Ετ = ταῦτα (or ἐκεῖνα) ἐστί.
- 10 a. 5. ποιοί] πρωέρ πατώρ = ποιοί τινες.
- 10 a. 7. οὐ γάρ] ρωίνη n_{ξ} $L_{u} = οὕδε$ γάρ. So C. i.
- 10 a. 9. $\pi \epsilon \pi o \nu \theta \dot{\epsilon} \nu a \iota$ ψωνί ψηθηί = $\tau \hat{\varphi} \pi \epsilon \pi o \nu \theta \dot{\epsilon} \nu a \iota$. So C. d. g. i.
- 10 a. 14. The A.T. in reading *μωίν Επωνημείνην · · · գո*ι confirms W. in reading τῷ γὰρ τρίγωνον · · · εἶναι.
- 10 a. 15. καμπύλου δημη καμπύλου είναι.
- 10 a. 18. τι] A.T. omits.
- 10 a. 19. A.T. has order: τινα μάλλον. So e. n.
- 10 a. 22. $\pi\omega s$ A.T. omits.
- 10 a. 26. τοσοῦτοι] unpw = οῦτοι.
- 10 a. 30. παρωνύμως λέγεται] $\mathbf{L}$ μωρωδης τωμωρ ωυρί $\mathbf{L}$ = έστι το παρωνύμως λέγεσθαι.
- 10 a. 30. λευκός] **υψηνωψ** = ὁ λευκός, so below A.T. implies ὁ γραμματικός, ὁ δρομικός, ὁ πυκτικός, which C. n. e. f. insert in each case.
- 10 a. 35. κατά δύναμιν φυσικήν] μυσι գորու [β և և Κ Δρημιμώνη [β և և և ( ) .

- 1291)=κατὰ δύναμιν πυκτικήν (or rather πυκτική). V.T. has Δημωμωτικί = the art of wrestling. The Arm. Com., however, reads φυσικήν here.
- 10 b. 2. A.T. inserts $L = \kappa a i$ before $\tau a i s$. So C. n.
- 10 b. 3. κατά | πρρ μυσ = ολ κατά, "who according to ..."
- 10 b. 4. A.T. has order: ἐπιστήμη λέγεται.
- 10 b. 4. δ'] μωτη $h = \gamma d\rho$.
- 10 b. 7. After σπουδαίος A.T. inserts $\mathbf{ω}\mathbf{v}\mathbf{h} = \lambda \dot{\epsilon} \gamma \epsilon \tau \alpha i$.
- 10 b. 9. τη̂s ἀρετη̂s] σωπωρρίτης [διάτετα ωπωρρίτη, i.e. from virtue virtuous, for Armenian does not lack a word like the Greek.
- 10 b. 10. παρωνύμως] **σωμωτικώμωμημ** = τὰ παρωνύμως. So *C. q. n. u.* But J. 1291 agrees with Waitz' Text.
- 10 b. 11. ἄλλως] μητημέν = οῦτως or some such word.
- 10 b. 12. κατά] Lu μυμι = καὶ κατά.
- 10 b. 14. δέ] omitted in A.T. which begins new sentence with ωσαύτως.
- 10 b. 17. ἐναντίον ποιοῖς οὖσιν] **ὑեηζωίωυ Է, [ἐξωξω և ηρωίμρ եὐ = ἐ**ναντίον ἐστι καίπερ ποιοῖς οὖσιν.
- 10 b. 18. τὸ λοιπὸν ἔσται ποιόν] ωμείν Ετερβίν πρωίμε=τὰ λοιπὰ ἔσται ποιά.
- 10 b. 20. ή δικαιοσύνη τῆ ἀδικίᾳ] *ωρη.ωρη. [Εθωύ ωδηρω. η. [Εθρώ Εθικαιοσύνη άδικία.
- 10 b. 20. Before εναντίον] Α.Τ. inserts L υψηνιωμηκ. [Ενών υλικ. [Ενών αλανία] Α.Τ. ίναι καλ
- 10 b. 24. $\pi o \hat{v}$] $\mathbf{n} = \tau \hat{v} \pi o \hat{v}$. So C. b. e. f. g.
- 10 b. 28. δίκαιον] ωρηωρωφηρί = δικαιότερον. So $A. \epsilon$.
- 10 b. 28. μαλλον] μωτ ζωτ Ιτ τιπτωη = μαλλον καὶ ηττον. So C. q. f.
- 10 b. 31. λέγεται] ωυωυη $h = \lambda$ έγοιτο. So B. i. d. u. corr. g.
- 10 b. 34. $\delta \epsilon \hat{\imath} \nu$ A.T. omits. C. e. f. n. u. also omit.
- 10 b. 35. $\dot{v}$ γίειαν] τη ζητ. [Της το ωμήτι $=\dot{v}$ γίειαν φασι. So C. e. f.
- 10 b. 35. After δικαιοσύνην] A.T. adds ήττον. So C. e. f. which also add $\xi \chi \epsilon i \nu$.
- 11 a. 2. λεγόμενα] ωυή η τωι με πρωί με τε λεγόμενα τὰ ποιά.
- 11 a. 6. After μάλλον A.T. adds L gunlugu = καὶ τὸ ἦττον. So C. e.
- 11 a. 9. A.T. reads μάλλον before $\dot{\rho}\eta\theta\dot{\eta}\sigma\epsilon\tau$ αι. So C. n.

- 11 a. 13. After μάλλον A.T. adds L uncuq = καὶ ήττον.
- 11 a. 14. οὐ πάντα οὖν τὰ ποιὰ ἐπιδέχεται] Α.Τ. has ωψω τε μῦτριεὐβίο πρωψηιεββιεὐμρίε = οὖκ οὖν ἐπιδέχεται τὰ ποιά. πάντα is omitted. So C. f. e. n.
- 11 a. 17. οὐκ ἔστι κατ' ἄλλο οὐδέν] $\boldsymbol{\xi}$ $\boldsymbol{k}$ $\boldsymbol{n}$ $\boldsymbol{p}$ $\boldsymbol{u}$ $\boldsymbol{u}$ $\boldsymbol{u}$ $\boldsymbol{h}$ $\boldsymbol{n}$ $\boldsymbol{u}$ $\boldsymbol{h}$ $\boldsymbol{h}$
- 11 a. 18. καὶ ἀνόμοιον A.T. omits.
- 11 a. 20. A.T. has order: μη φήση τις ήμας.
- 11 a. 21. A.T. has ποιησαμένους την πρόθεσιν.
- 11 a. 23. ἐλέγομεν] A.T. omits. "om. d. et pr. C. rec. marg. n."
- 11 a. 24. πρός τι] ωπρίες hgt = τῶν πρός τι.
- 11 a. 29. καί] A.T. omits.
- 11 a. 30. οὐ] A.T. ພງຼຸກະ=ἀλλ' οὐ. So in l. 31.
- 11 a. 33. ταις καθ' έκαστα] μυσι ωμυσημίζ = κατ' αὐτάς οτ κατὰ ταύτας.
- 11 a. 34. A.T. has order: ἔχειν τινα τῶν κ.τ.λ.
- 11 a. 38. A.T. has order: αὐτὸ τοῖς γένεσιν. So C. g.
- 11 b. 1. After καταριθμεῖσθαι] A.T. inserts Title : μωηωφω ωπωρη ω ζηρείτη ω ζηρείτη $= \pi \epsilon \rho i \tau o \hat{v}$ ποιεῖν καὶ πάσχειν and omits δέ after ἐπιδέχεται.
- 11 b. 5. A.T. reads γὰρ καὶ μᾶλλον καὶ ἦττον.
- 11 b. 6. θερμαίνεσθαι] υημισθεί $\mathbf{b} = \mathbf{t}$ ο λυπείσθαι. So C. f. e.
- 11 b. 12. $\delta \sigma a$ $\sigma \rho = \delta \sigma o \nu$. So i.
- 11 b. 15. τὰ εἰρημένα] υμπωθωνωμεμη εί = τὰ προειρημένα.
- 11 b. 16. After εἰρημένα] A.T. adds Title: σωηωφα ζωίμωμης = περὶ τῶν ἀντικειμένων.
- 11 b. 16. ἀντικεῖσθαι is confirmed by A.T. which reads ζωζωζωζημή.
- 11 b. 21. A.T. omits article before $\dot{\eta}\mu$ ίσει, ἐναντία, κακόν, ἀγαθ $\dot{\varphi}$. Before the two last u omits it.
- 11 b. 22. $\tau \dot{a}$] A.T. omits. So C. d. n. g. u.
- 11 b. 26. τὸ διπλάσιον] ψηψωωμωνήψω ψημορίω=τὸ διπλ. τοῦ ἡμίσεος. So C. f. e. "corr. n."
- 11 b. 29. πρὸς τὸ ἀντικείμενον λέγεται τὴν ἐπιστήμην] ωπ. ζωίμωζωμεωμ τως ίμωσης [δης το τὰν ἐπιστήμην λέγεται. Codices A. d. e. omit τό after πρός.
- 11 b. 30. τὸ γὰρ ἐπιστητὸν τινὶ λέγεται ἐπιστητὸν τῆ ἐπιστήμη] A.T. omits.
- 11 b. 32. ἐτέρων λέγεται] A.T. omits.
- 11 b. 36. A.T. has order: ἀγαθὸν λέγεται.

- 12 a. 1. κατηγορείται] υμπρημής λ = κατηγορείσθαι καί.
- 12 a. 3. A.T. has order : πάντως ἀνὰ μέσον.
- 12 a. 12. A.T. has order: $\dot{v}\pi\dot{a}\rho\chi\epsilon\iota\nu$ αὐτῶν. So n.
- 12 a. 16. δυ αν κατηγορηται] **σημη υπηρηφίυ** perhaps implies δυ κατηγορείται. So n. u.
- 12 a. 17. $\gamma \in \tau i$] A.T. omits. So e.
- 12 a. 19. A.T. implies τοῦ σπουδαίου, ωπωρβίλιηζω So n.
- 12 a. 21. Α.Τ. implies τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μέλανος.
- 12 a. 22. τοιαθτα χρώματα] $q_{nj}t_{p} = \chi \rho \omega \mu \alpha \tau \alpha \sin \beta v$. So n. u.
- 12 a. 23. τ $\hat{\eta}$ δ' έκατέρου τῶν ἄκρων ἀποφάσει] μωμη * $\mathbf{b}$ ημωμων εμτηπιρίν δωμηθήν ωμωνητιβ $\mathbf{b}$ ωμος $\mathbf{c}$ $\mathbf{c}$ έκατέρα τῶν ἄκρων ἀποφάσει.
- 12 a. 25. καὶ οὖτε δίκαιου] ης ωρημορί = τὸ οὖτε δίκαιου.
- 12 a. 26. λέγεται μέν] A.T. omits.
- 12 a. 27. $\pi \epsilon \rho i \delta \phi \theta a \lambda \mu \delta v$] **ωυρίι η ωμωθ** $= \lambda \epsilon \gamma o v \tau a i \pi \epsilon \rho i \delta \phi \theta a \lambda \mu \delta v$.
- 12 a. 28. περὶ τοῦτο] *qh qunduc=ὅτι περὶ τοῦτο. Perhaps qh has crept in from the qunduc which follows.
- 12 a. 28. A.T. has order: πέφυκεν ἡ ἔξις. So C. f. q. n. u.
- 12 a. 29. ἔκαστον τῶν τῆς ἔξεως δεκτικῶν] **ημερωμελερ ηπεδωμπεθθωδδ ρίση πεδιηθ** = ἔκαστον τὸ τῆς ἔξεως δεκτικόν.
- 12 a. 29. δέ] .puliq $\mathbf{h} = \gamma \delta \rho$.
- 12 a. 30. ὑπάρχειν, καὶ ὅτε πέφυκεν ἔχειν μηδαμῶς ὑπάρχη] της և τε εξημή μείτε τε την (J. 1291 πετήμη) = ὑπάρχειν μηδαμῶς μὴ ὑπάρχη (or acc. to J. 1261 ἔχη). In e. ἔχει is read instead of ὑπάρχη in A. 31.
- 12 a. 35. την έξιν $\mathbf{b}_{\mathbf{p}\mathbf{b}\mathbf{u}\mathbf{u}} = \mathbf{\tau}$ ην όψιν.
- 12 a. 39. A.T. has order: ταὐτὸν ἡ τυφλότης.
- 12 b. I. A.T. has οὐδαμῶς ἄνθρωπος οὐ λέγεται= le ne dhnd hehp diung ne wuh.
- 12 b. 2. τὸ ἐστερῆσθαι] $\mathbf{L}$ պակաυի $\mathbf{b} = \mathbf{τ}$ ό τε ἐστερῆσθαι.
- 12 b. 9. καί] **ζωմ**=ἤ.
- 12 b. 13. ἀντίκειται] Α.Τ. omits.
- 12 b. 14. τὸ ὑφ' ἐκάτερον πρᾶγμα] της τίτη δημωρωί εξιτητής 'h unguit ξης η κάτερον τούτων πράγματα.
- 12 b. 20. λέγοιτ' ἄν] ωυ $\mathbf{h} = \lambda$ έγεται.
- 12 b. 21. τυφλότης δε όψεως οὐ λέγεται] A.T. omits.
- 12 b. 23. κάκεῖνο] * $\mathbf{u}$ $\mathbf{n}$ $\mathbf{u}$ $\mathbf{j}$ $\mathbf{b}$ $\mathbf{n}$ $\mathbf$

- 12 b. 25. όψις A.T. omits.
- 12 b. 30. τούτων γάρ] $\boldsymbol{L}$ ung $\boldsymbol{\omega}$ = τούτων δέ or καὶ τούτων. $\boldsymbol{J}$. 1291 has $\boldsymbol{h}\boldsymbol{\omega}\boldsymbol{L}$ ung $\boldsymbol{\omega}$ = τούτων δέ.
- 12 b. 30. A.T. has order: ἀναγκαῖον ἦν. So C. n.
- 12 b. 30. ἀνὰ μέσον] μίτη εξ μίδι = ἀνὰ μέσον τι.
- 12 b. 34. τούτων γάρ ἀνὰ μέσον τι οὐδέν] * μι μπι (P. 106 μπη) Μρησυ περίνε. This should mean: τῶν δὲ ἀνὰ μέσον οὐδέν. If we could suppose that an ρίνε has dropped out before περίνε the Greek equivalent of the passage would become: τῶν δὲ ἀνὰ μέσον τι οὐδὲν κωλύει ὑπάρχειν (sc. τῷ δεκτικῷ), "but nothing prevents some one of the intermediate inhering (in the recipient)." As the Armenian stands, however, the sentence can only mean: "But nothing prevents it being true of (ὑπάρχειν) those which are ἀνὰ μέσον."
- 12 b. 36. A.T. has order : $\mu \dot{\eta} \dot{\eta} \nu \dot{a} \nu a \gamma \kappa a \hat{i} ο \nu \dot{b} \pi \dot{a} \rho \chi \epsilon \iota \nu$.
- 12 b. 37. εὶ μή] $\mathbf{L}$ $\mathbf{n}_{\xi}$ =καὶ μή or μὴ δέ.
- 12 b. 37. ὑπάρχει] գուցξ implies ὑπάρχοι.
- 12 b. 37. οίον] ζραμίν μίνης [βταμίρ = οίον φύσει.
- 12 b. 38. ἐπὶ δὲ τούτων ἀφωρισμένως ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν] և 'ի μεριως ωμος ζωρίμωτης ε ηπίδι ηρίτητε τωμωθίδι της և μωσηρη εμμωρ ζωρίμωτης ε ημβίδι της = ἐπὶ δὲ τούτων ἀναγκαῖον ἐστί τι τῷ δεκτικῷ ὑπάρχειν, καὶ ἀφωρισμένως ἀναγκαῖόν ἐστι θάτερον ὑπάρχειν. ε. inserts τῷ δεκτικῷ.
- 12 b. 39. ἀφωρισμένως] Α.Τ. omits.
- 12 b. 39. καί before οὐχ] Ven. Text retains, other Arm. MSS. omit as in 13 a. 2.
- 13 a. 2. $\dot{v}πάρχει$] $q_m = \dot{v}πάρχειν$. But J. MSS. $q_m = \dot{v}πάρχει$.
- 13 a. 2. καὶ οὐχ] Α.Τ. omits καί.
- 13 a. 4. After $\bar{a}\lambda\eta\theta\dot{\epsilon}s$] Ven. Text add $\xi=\dot{\epsilon}\sigma\tau\dot{\epsilon}$. J. 1291 adds $fgf=\dot{\epsilon}\sigma\tau\alpha\iota$.
- 13 a. 4, 5. After ἀναγκαῖον] Ven. Text adds $\xi = \epsilon \sigma \tau \iota$. J. 1291 adds $\xi_P = \hat{\eta} \nu$.
- 13 a. 6. $\xi \chi o v$] $n \mathcal{L} b_L = \xi \chi \epsilon i v$. So g. Perhaps here and in ll. 10 and 12 the Arm. MS. had the abbreviation $n \mathcal{L} b_L = \xi \chi o v$.
- 13 a. 8. ὧν τι έστιν ἀνὰ μέσον] η της τίνη. Της $\mathbf{t} = \mathbf{\tilde{\omega}} \mathbf{v}$ ἀνὰ μέσον έστι. Omitting τι.
- 13 a. 8. ἀναγκαῖον γάρ ποτε] L. ζωρίμωτης Ε Ερρέρ = καὶ ἀν. ἐστί ποτε.

- 13 a. 9. $i\pi άρχειν$ **4 στι μωσπρηγωμωρ** $= i\pi άρχειν ἀφωρισμένως.$
- 13 a. 10. τότε $\hat{\eta}$ τυφλὸν $\hat{\eta}$ ὄψιν ἔχον] $\mathbf{L}$ μυζυθων μηρ $\mathbf{L}$ μων μρων πελέ $\mathbf{L}$ = τότε τυφλὸν $\hat{\eta}$ καὶ ὄψιν ἔχειν. $\mathbf{C}$. $\mathbf{n}$. have ὄψιν ἔχειν.
- 13 a. ΙΙ. καὶ τούτων] μω = τοῦτο.
- 13 a. 12. έχον όψιν είναι] Ερθυυ πεθέμ μυήμ = όψιν έχειν λέγεσθαι.
- 13 a. 14. ἀλλὰ τισί] The Armenian versions, except Paris 106, add a gloss here, and P. 106, instead of τισι, writes L. πατώτη ημήγηματό, which might mean καί τισι τὰ τῶν μέσων.

The Venice MSS. and Paris 105 insert, instead of the words ἀλλά τισι καὶ τούτοις ἀφωρισμένως τὸ ἔν, the following: μη և (πιῶτις Ρ. 106) ηθηνησιῦ : μι πιῶμητιβθεωῦ և υμμμωνικιβθεωῦ ρῶτητιῶμμῶτιρῦ τις ζωρι է ημηρι πιῶτις ρῦτητιῶτις, ης πε է θρηη, μη ηθρῦτι, և πε υπαω ρωαπητιωμων ηθρῦτι, which = ἀλλὰ καί τισι τὰ τῶν μέσων (?) · ἔξεως δὲ καὶ στερήσεως τῷ δεκτικῷ οὐκ ἀνάγκη ἐστι ἀλλά τινα δέχεσθαι, εἰ μή ἐστι μέσων, ἀλλὰ θάτερον [or τὸ ἔν] καὶ οὐ (omitted in P. 106) τούτοις (omitted in J. 401) ἀφωρισμένως τὸ ἕν. This looks like the translation of a Greek gloss.

- 13 a. 20. τῷ πυρὶ θερμῷ] ζρης εμρίδε? = πυρὶ τὸ θερμῷ. "πυρὶ τὸ" is read by e. n., "corr. A., rec. B. C."
- 13 α. 21. γενέσθαι] [[Είν] = γίνεσθαι.
- 13 a. 21. δυνατόν | μωρ perhaps implies δύναται. So n. Likewise in l. 23.
- 13 a. 22. A.T. has order : $\theta \epsilon \rho \mu \delta \nu \psi \nu \chi \rho \delta \nu$. So d.
- 13 a. 25. Had David read κάν he would have probably used L, but he does not. Cp. n. u. g. f.
- 13 a. 29. αὐτόν] A.T. omits. So pr. n.
- 13 a. 30. εἰς τὴν ἐναντίαν ἔξιν] *'h τικης ωίμης [δικών πετιωίμης [δητία = εἰς ἐναντιότητος ἔξιν.
- 13 a. 34. After αδύνατον A.T. adds ψηψηψημε το μίτιος = μεταβολην γίνεσθαι.
- 13 a. 35. φαλακρός ὢν πάλιν] **[τωπωցեω_ ηρ** = φαλακρός τις ὧν, omitting πάλιν.
- 13 a. 36. ἔφυσεν] μητωηχη $\mathbf{b}$ ημ $\mathbf{b}$ μ $\mathbf{p}$ = ἔφυσέν ποτε. But J. 401 omits $\mathbf{b}$ ημ $\mathbf{b}$ μ $\mathbf{p}$ = ποτέ.
- 13 b. 4. $a \in l$ A.T. omits.
- 13 b. 6. οὐδέτερον] $\mathbf{L}$ τι $\mathbf{J}$ την μπημών $\mathbf{L} = \mathbf{οὐ}$ δέτερον αὐτῶν.
- 13 b. 7. ως τὰ πρός τι] εμιλη υπεμι μη μπη μπη μετά γαρ ως τὰ πρός τι.
- 13 b. 11. $\epsilon \sigma \tau \iota \nu$] ωυβί = $\lambda \epsilon \gamma \epsilon \tau \alpha \iota$.

- 13 b. 19. αὐτοῦ μὴ ὄντος ὅλως τοῦ Σωκράτους] *τη ὑπρω το ὑτης μητηρηθήῦ
  Πημρωσωμήῦ υπεω Է = ὅτι αὐτοῦ μὴ ὄντος ὅλως τοῦ Σωκράτους
  ψευδές ἐστι. Here τη ὑτι υπεω Է = ὅτι ... ψεῦδος ἐστί may be a
  repetition by a copyist of words from preceding sentence.
- 13 b. 20. A.T. has order: έξεως καὶ τῆς στερήσεως.
- 13 b. 20. μη όντος τε όλως οὐδέτερον άληθές, όντος τε οὐκ ἀεὶ θάτερον] μης με μης, ης με μβίτι = όντος καὶ μη όντος οὕκ ἐστι θάτερον.
- 13 b. 22. τ $\hat{\varphi}$ τυφλον είναι] ζημίν της? = το τυφλον είναι. So n.
- 13 b. 23. A.T. has order : θάτερον οὐκ ἀναγκαῖον. So n.
- 13 b. 26. ϵχειν | ϵχειν | ϵχειν | ϵχειν. So ϵ. ϵ. π.
- 13 b. 30. καί] $\mu \omega \vec{J} = \vec{\eta}$. A.T. omits Σωκράτην with C.
- 13 b. 33. μόνων] A.T. omits.
- 13 b. 36. τοῦτο δὲ δῆλου] L *μημω μυμπλήτω = ταῦτα δὲ δηλοῦται.
- 13 b. 37. τῆ καθ' ἔκαστον ἐπαγωγῆ] των μετωρωύ εμετ μετωύη σωμωδιες $\mathbf{r}$ $\mathbf$
- 13 b. 37. After νόσος A.T. inserts և ωρηωρηκ. [Ιτωί ω τηρωκης [Ιτωί ω τηρωκη [Ιτωί ω τηρωκ
- 14 a. 3. κακὸν ὅν] ξ μρ = ἐστὶ κακόν. C. omits ὄν.
- 14 a. 4. ἐναντία] is translated mechanically by τιδηζωίμουρ as if it were neuter plural.
- 14 a. 7. $\tilde{\epsilon}\tau\iota$ $\tilde{\epsilon}\pi\iota$] L. Lu= $\tilde{\epsilon}\tau\iota$ $\delta\epsilon$ without $\tilde{\epsilon}\pi\iota$.
- 14 a. 12. A.T. has order: τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν ἀμφότερα.
- 14a. 15. A.T. omits first $\tilde{\eta}$.
- 14 a. 24. ἐυ γένει] υΙτπή δήπεδ=γένει ἐνί.
- 14 a. 25. A.T. adds Title: μωτωφυ τωμυζύμ = περί τοῦ προτέρου.
- 14 a. 36. κατά] πρ μυσ = δ κατά. So n.
- 14 a. 37. τῶν λόγων | ωμηης ω = τῶν ἄλλων.
- 14 a. 38. A.T. omits τό.
- 14 b. 1. After τάξει. A.T. adds at υίητριτης τωθυίζεια το το το τάξει. ωδυτ ημωίς = ἄνπερ ἀρχαὶ πρότεραι τῶν θεωρημάτων τῆ τάξει. So i. J. MSS. show a slight variation in this addition which they, like the P. MSS., receive: namely, J. 401, instead of at has to ρωτηί and J. 1291 has ρωτηί to; either of these might καὶ γάρ.

- 14 b. 6. ἀγαπωμένους ὑπ' αὐτῶν προτέρους φάσκειν παρ' αὐτοῖς εἶναι] *uḥ_
  ημημωμίν [ὑμρωνης ὑωμν[ὑν | με-μεωνης ωνείν φην] = ἀγαπωμένους
  ἐαυτῶν (= themselves) προτέρους αὐτῶν (= them) φασιν εἶναι.

  The construction requires ωνεί = φάσκειν in fin. to be read instead of ωνείν. If this change be made, the Armenian gives some sense. ὑπό and παρά are omitted.
- 14 b. 9. A.T. has order: τοῦ προτέρου τρόποι.
- 14b. 10. A.T. implies καὶ παρά in L. puil. So n.
- 14 b. 11. προτέρου] τωμιζιήτ=τοῦ προτέρου. So C.
- 14 b. 11. τῶν γὰρ ἀντιστρεφόντων] **ρωίνη և Է μυμίνη πης ζωίμωη ωηλήί** = καὶ γὰρ ἔστι τῶν ἀντιστρεφόντων. But as λέγοιτ' ἄν in b. 13 is translated the ἔστι is not wanted and ξ has probably crept in.
- 14 b. 13. $\tau \hat{\eta} \phi \hat{\nu} \sigma \epsilon \iota$] A.T. omits.
- 14 b. 17. εί γὰρ ἀληθὴς ὁ λόγος ῷ λέγομεν ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος, ἔστιν ἄνθρωπος]
  Α.Τ. omits.
- 14 b. 18. $\xi \sigma \tau \iota \delta \epsilon$ L. $\xi_{P} = \hat{\eta} \nu \delta \epsilon$.
- 14 b. 20. φαίνεται πως | Ερική μπι μερικ = φαίνεται πως ώς or οίον.
- 14 b. 23. A.T. inserts Title : *յաղագո Համանդամայնց* $= \pi \epsilon \rho i \tau \hat{\omega} v$ եկա.
- 14 b. 24. $\lambda \dot{\epsilon} \gamma \epsilon \tau \alpha i$] $b \dot{\tau} = \dot{\epsilon} \sigma \tau i$. A.T. omits $\delta \dot{\epsilon}$.
- 14 b. 31. οὐδέτερον] A.T. omits and implies οὐδετέρω δέ.
- 14 b. 35. διαίρεσιν] σωρμέρης [θε ωί = διαφόραν.
- 14 b. 37. $\gamma \in \nu o v s$] ulant time may = $\gamma \in \nu o v s$ ova. So B. C. u. n.
- 14 b. 38. After ένυδρον A.T. adds L. 'μ μωδωρωμβίδι = καὶ είς τὸ χερσόν.
- 15 a. 1. $\tau o i a \hat{v} \tau a$ w $j u \eta p h l = \tau a \hat{v} \tau a$.
- 15 a. 1. καὶ ἔκαστον τῶν τοιούτων] L * μηρω | μ. μωρωί ε| μ. μ. καὶ ταῦτα ἔκαστον. μηρω should perhaps be μηρω = τούτων.
- 15 a. 4. $\tau \hat{\omega} \nu \epsilon l \delta \hat{\omega} \nu \delta \epsilon l$ dhom put quit quit $= \delta \epsilon i \tau \hat{\omega} \nu \epsilon l \delta \hat{\omega} \nu$.
- 15 a. q. A.T. has τοῦ εἶναι immediately after αἴτιον. So C.
- 15 a. 12. A.T. has Title : σωημικα γωρθηκ. [θεωί = π ερὶ κινήσεως.
- 15 a. 13. δέ] A.T. omits.
- 15 a. 14. A.T. has order: $\dot{\eta}$ κ. τ. μεταβολ $\dot{\eta}$, ἀλλοίωσις.
- 15 a. 15. at μèν οὖν ἄλλαι] ωρη ζήτη ωρη = at μèν οὖν πέντε.
- 15 a. 19. $\hat{\eta}$] $\xi_{P} = \hat{\eta}$, "was": a mechanical blunder.
- 15 a. 20. ἀλλοιοῦσθαι] ωμωμητε[] φτων [] την ἀλλοίωσιν.

- 15 a. 22. ἡμῖν οὐδεμιᾶς τῶν ἄλλων] dhy *putuph le ne dhŋ uying = ἡμῖν οὐδεμιᾶς γὰρ τῶν ἄλλων. putuph = γάρ breaks the consecutiveness of the Armenian and is clearly an echo of the putuph which begins the next sentence.
- 15 a. 26. $\kappa \alpha i \mid A.T.$ omits and reads for $\dot{\eta} : \mathcal{L} = \kappa \alpha i$.
- 15 a. 29. $\tilde{\epsilon}\delta\epsilon i$] A.T. omits. "r. c. add n."
- 15 b. 1. κίνησις ήρεμία] γωρθης [θεωί ημοημορης [θρεί = κινήσει ήρεμία.
- 15 b. 1. ταις δε καθ' εκαστα αι καθ' εκαστα] μυμ μυση μερωμων εμερημεταις δε καθ' εκαστα. The A.T. seems to have dropped out αι καθ' εκαστα.
- 15 b. 4. ἢρεμία μάλιστα δ' ἔοικεν ἀντικεῖσθαι ἡ πρὸς τὸν ἐναντίον τόπον μετα-βολή] ημημηπιβριύ ἀμύωνωῦη ΕριεΕρωι ζωημήμη με βΕριευ ωρηΕορ ἢ ῦτρζωμῶῦ πεηξῦ ψηψηθηνι βριευ = ἢρεμία μάλιστα ἔοικεν ἀντικεῖσθαι καὶ εἰ ἄρα πρὸς τὸν ἐναντίον τόπον μεταβολή. The sense of A.T. is: "to change of place rest in a place seems to be especially opposed and, if as may well be the case, change is to an opposed place, it is also opposed." I have assumed that the words ω βεριευ ωρητεορ = καὶ εἰ ἄρα which "del. vult ante ἡ n.;" for they are used as = καὶ εἰ ἄρα in 5 d. 10 and 11 a. 28.
- 15 b. 6. τη δε λοιπη των ἀποδοθεισων κινήσεων] **μυμ ωημημητη θε ωτό μωσω** υπρεθείτη γωροδικινήσεων.
- 15 b. 9. η] A.T. has *ωμίνδ= ἐκείνη. μωδ would render η .
- 15 b. 12. ἀντικείσεται] ζωկակայեսցե implies future.
- 15 b. 13. τῆ κατὰ τὸ ποιὸν κινήσει ἡ κατὰ τὸ ποιὸν ἠρεμία ἡ ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ ποιοῦ μεταβολή] του πρωθήτι τωπρωρης. Το τὸ τὸ ἐναντία (οτ τὸ ἐναντίον) τοῦ ποιοῦ μεταβολή.

It may be noted that in n, the first hand omits the words in l. 13 $\dot{\eta}$ κατὰ τὸ ποιὸν ἢρεμία $\ddot{\eta}$.

- 15 b. 16. A.T. has Title: *σωηωη* πεδέρη $= \pi \epsilon \rho i \tau o \hat{v} \, \epsilon \chi \epsilon \iota v$.
- 15 b. 17. $\delta \epsilon$] A.T. omits.
- 15 b. 17. $\gamma \delta \rho$ A.T. omits.
- 15 b. 18. $\hat{\eta}$ ἄλλην τινὰ ποιότητα] **ζωσ μουν ωχεης βάδι πρωζητ.[Ελεωί** = $\hat{\eta}$ κατ' ἄλλην τινὰ ποιότητα.

- 15 b. 25. ἔχειν] nωh = ἔχει. λέγεται is omitted.
- 15 b. 28. $\lambda \epsilon \gamma \delta \mu \epsilon \theta a \delta \epsilon$ A.T. omits.
- 15 b. 29. A.T. reads τοῦ ἔχειν after ἀλλοτριώτατος.
- 15 b. 30. $τ\hat{\varphi}$ ἔχειν] πελικησήμ implies this reading.
- 15 b. 32. After κατηρίθμηνται] A.T. adds **L ζω2πεδωμε δηδύ ωμπερή** = καὶ οἱ νομιζόμενοι ἦσαν οὖτοι.

The Armenian translator ends thus: "End of the Ten Categories composed from the Great Master Aristotle and called in the Greek tongue Categorias."

PART II.

ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

THE Venetian Text of 1833 was prepared from the three MSS. already mentioned in the preface to the collation of the Ten Categories.

I have checked the Venice Text by collating with it the Paris MSS. 105 and 106, and the Jerusalem MSS. 401 and 1291.

The Venice edition, also the Paris Codices, have the following Title: "Beginning and Preface of the writing which is called in Greek: $\Pi \epsilon \rho \lambda$ 'E $\rho \mu \eta \nu \epsilon l as$ and in Armenian about interpretation, produced by the great thinker Aristotle."

To which P. 105 and 106 add the words: "translated and interpreted by David."

- 16 a. 6. &ν μέντοι ταῦτα σημεῖα πρώτως, ταὐτὰ πᾶσι παθήματα] μωμη πρηη ωμυπρիկ ὑνωνωμρ ωπωννημού υπρիῦ ωθευθηπιο *ὑπρῦ ψήτρ = ὧν μέντοι ταῦτα σημεῖα τῶν πρώτων τὰ αὐτὰ πᾶσι τὰ αὐτὰ (?) παθήματα.
- 16 a. 8. ἤδη ταὐτά] ωζω υηρω=ἤδη ταῦτα; but J. 1291 reads υηρήτω=τὰ αὐτά οτ ταὐτά.
- 16 a. 10. $\delta \tau \hat{\epsilon} \mu \hat{\epsilon} \nu$] is omitted by the A.T.
- 16 a. 10. $\tilde{\eta}\delta\eta$] A.T. omits.
- 16 a. 11. $\vec{\psi}$ * $\eta p n g = 0$ of s. Perhaps $\eta p \eta_f = \vec{\psi}$, is the right reading.
- 16 a. 12. A.T. has order: τὸ ἀληθές τε καὶ τὸ ψεῦδος.
- 16 a. 13. τὰ μὲν οὖν ὀνόματα αὐτά] ωρη υπρիί իυկ ωὐπεωύρυ = ταὐτὰ μὲν οὖν τὰ ὀνόματα, " eadem ergo nomina."

- 16 a. 15. ἢ τὸ λευκόν, ὅταν μὴ προστεθῆ τι' οὕτε γὰρ ψεῦδος οὕτε ἀληθές πω. σημεῖον δ' ἐστὶ τοῦδε' καὶ γάρ] μωθ υμμωμμ. L μηρθωθ ης ωπημβή μως ελι λιυ λ, ης υπιω λι ης Χεθωρμω. εμης ὑεωδυμλε θμωβ λευκόν ὅταν δὲ μὴ προστεθῆ τι οὕπω ἐστὶν οὕτε ψεῦδος οὕτε ἀληθές' σημεῖα δὲ μόνον ταῦτα. καὶ γάρ.
- 16 a. 15. Paris 95, 105, and J. 401 omit **L** before **πηθωί**; so that the Greek would run: λευκὸν ὅταν μή, without καί.
- 16 a. 17. ἀληθès ἢ ψεῦδος] Χεμωρρω ρίυς μων υπιω=ἀληθές τι ἢ ψεῦδος. So g.
- 16 a. 18. $\mathring{\eta}$ μ $\mathring{\eta}$ είναι] **ζωσ΄ της τ** τη = $\mathring{\eta}$ το μ $\mathring{\eta}$ είναι. So g.
- 16 a. 19. Before ὄνομα] A.T. has Title: μωηωφω ωθικιώ = περί ὀνόματος.
- 16 a. 21. $a \dot{v} \tau \dot{o}$] A.T. omits. So g. f. pr. n.
- 16 a. 24. A.T. has order: ἐν ἐκείνοις μὲν γὰρ οὐδαμῶς τὸ μέρος. So n. f. e.
- 16 a. 26. τὸ κέλης οὐδέν. τὸ δὲ κατὰ συνθήκην] $\mathbf{t}$ $\mathbf$
- 16 a. 27. After οὐδέν ἐστιν the Arm. versions add: L. [ἐξ-ψξ-ω են ըստ ρίπι [ἐτωῦ ձωρῦρ ρῦνη գρνη ωῦψεω], υωψωρῦ ωῦντι ωῦνρ πε ωυβῦ = "but perhaps there are by nature sounds written, which yet are not called names," ἀλλ' ἴσως εἰσὶ κατὰ φύσιν φωναὶ γεγραμμέναι ἀλλ' ὅμως ὀνόματα οὐκ εἰσίν. These words are commented on in the Arm. Commentary.
- 16 a. 32. The A.T. confirms W. in omitting the words: ὅτι ὁμοίως ἐφ' ὁτουοῦν ὑπάρχει καὶ ὄντος καὶ μὴ ὄντος found in C. e. f. u. g.
- 16 b. 1. ὅσα τοιαῦτα] προωί δημίτημα μης μίτης μημημήτης = ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. So C.
- 16 b. 1. $\partial v \delta \mu \alpha \tau \sigma s$] ωίνης ωίνης $= \partial v \sigma \mu \dot{\alpha} \tau \omega v$. So f.
- 16 b. 1. λόγος δέ ἐστιν αὐτοῦ τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά, ὅτι δὲ μετὰ τοῦ ἔστιν] L. μωῖι L. υπρω ωχι ωὐΕτωχί μυσι τυθρί L. ζωτιμερά Εριτι = λόγος δέ ἐστιν αὐτοῦ τὸ ἄλλο πᾶν κατὰ τὸ αὐτὸ μετὰ δὲ τοῦ ἔστιν.
- 16 b. 4. Φίλωνός έστιν] Φημπίη ξ=Φίλωνί έστιν.
- 16 b. 4. οὐδὲν γάρ $\pi\omega$] ρωίνης εκ κω = οὔδε γάρ $\pi\omega$.

- 16 b. 6. Before $\delta \hat{\eta} \mu a$] A.T. has Title: μωηωφυ μωμ $\hbar = \pi \epsilon \rho i \delta \hat{\eta} \mu a \tau o s$.
- 16 b. 9. τὸ νῦν ὑπάρχειν] σωμθεί φημε τὸ νῦν ὑπάρχει. So e.
- 16 b. 10. A.T. confirms W. and Codices in reading καθ' ἐτέρου λεγομένων as against ὑπαρχόντων of Ammonius.
- 16 b. 11. τῶν καθ' ὑποκειμένου ἢ ἐν ὑποκειμένω] *Ευωμωμής և μωσ' "Ευω Ευωμωμής με μωσ' "Ευωμωμής καὶ ἐν ὑποκειμένω λεγομένων ἐστί.

Probably **μυδωμωρή** is a copyist's error for **ημυδωμωρή** = των καθ' νποκειμένου. The Arm. Com. implies **ημυδωμωρή**.

- 16 b. 17. τοῦ ρήματος $\mu\mu$?= ρήματος simply.
- 16 b. 18. προσσημαίνει τρωδωίξ = σημαίνει.
- 16 b. 18. $\tau \grave{a} \delta \acute{\epsilon}$ | full $t_{\omega} = \tau \grave{o} \delta \acute{\epsilon}$. So E. c.
- 16 b. 20. δ λέγων] qnp muku=δ λέγει, "what he says." The whole clause in the Armenian = "for what he says stops the intellect." δ λέγων would = np muku.

The Arm. Com. however seems to imply $\delta \lambda \dot{\epsilon} \gamma \omega \nu$.

- 16 b. 22. οὐδὲ γὰρ τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι] μωνη το μίθε μπο μων πεν μη=
  οὐδὲ γὰρ ἐὰν τὸ εἶναι ἢ τὸ μὴ εἶναι, as if εἴπης were understood
  from succeeding clause. The Arm. Com. paraphrases the
  passage thus: πε θημού μπο με τη πε νεωνωμεν ημού, μη
  Είθε με ηνούν μιρόν η εἰναι οὐ σημαίνει τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐὰν καὶ
  αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ δν εἴπης οὐκ ἀληθεύει οὕδε ψεύδεται. This rather
  implies omission of ἐάν or ἄν. But the Arm. Com. is not
  a reliable witness of what stood in the Arm. Version of
  the text.
- 16 b. 23. A.T. implies order: οὐδ' αν ψιλον αὐτο καθ' αὐτο τὸ ον εἴπης.
- 16 b. 24. ἡν ἄνευ τῶν συγκειμένων] *πρης ωπωίις εωρωπρικείμητω=ης ἄνευ τῶν συνθεμένων. But J. 1291 reading=ην.
- 16 b. 26. Before λόγος A.T. has Title: μωηωφω μωτή = $\pi \epsilon \rho \lambda$ λόγου.
- 16 b. 30. οὐχί] σξ <math>b[dξ = οὐκ εἰ or οὐκ ἐάν.
- 16 b. 31. ἐν τῷ μῦς τὸ ῦς] το μο μο μο μο τὰ τῷ σφῦρα ῦρα; for [ðul] = "hammer" according to the dictionaries. The Arm. commentator, or rather the Armenian translator of the Greek Commentary, certainly understood [ðul] to as meaning "the mouse" and not "the hammer," for he writes thus: [ðul] to unbind whoul file.

with with item in the means a certain kind of irrational animal." Neumann, Revue Asiatique for 1829, in his article on the Armenian David, takes θ with as $= \sigma \phi \hat{v} \rho a$; but he could not have read the commentary on the passage.

- 17 a. 11. δήματος A.T. omits.
- 17 a. 11. δ τοῦ ἀνθρώπου] τωτι σωρητήτι μωτι = δ περὶ ἀνθρώπου λόγος. "Codices add λόγος."
- 17 a. 11. $\hat{\eta} \hat{\eta} \nu$ A.T. omits.
- 17 a. 12. η τι] μων σων μυς $\hat{\eta}$ άλλό τι.
- 17 a. 13. δι' ὅτι δε] L. μωτι ημ. Here he implies δε rather than δή. The A.T. does nothing here to make clear the reading in the Greek.

The words $\mathbf{L}$ funt $\mathbf{q}\mathbf{h}$ in 17 a. 18 render $\hat{\epsilon}\pi\epsilon\iota\delta\eta$; in 17 a. 38 render $\hat{\epsilon}\pi\epsilon\iota\delta\eta$; in 17 b. 22 $\delta\iota\delta$ $\kappa\alpha\iota$. They might also render $\delta\iota$ ' δ ' $\tau\iota$ $\delta\epsilon$, if $\mathbf{q}\mathbf{h}$ be used interrogatively, for they would then mean "but because of what?" "cur autem?"

- 17 a. 13. τὸ ζῷον $\frac{1}{2}$ μετημιτή? = ζῷον simply.
- 17 a. 14. τῷ σύνεγγυς εἰρῆσθαι] 'ἡ μημημισιστής = τῷ συντέταχθαι or συντάσσεσθαι. Perhaps μημημισιστής is a corruption of μημισιστής which would render the Greek text.
- 17 a. 15. A.T. has order: τοῦτο πραγματείας. So e. f. n.
- 17 a. 18. δηλοῦντά τι] το μμητοιμή με = δηλοῦν τι. The A.T. means: "since we cannot say that one thus reveals anything by voice so as to etc."
- 17 a. 27. A.T. transposes the clauses thus: ἐπεὶ δὲ ἔστι καὶ τὸ ὑπάρχον ἀποφαίνεσθαι ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον. In Armenian: և վասն գի է և գիքն երևեցուցանել իբրև գիք, և գչիքն իբրև գչիք, և գիքն իբրև գչիք իբրև գիք:
- 17 a. 30. καὶ περὶ τοὺς ἐκτὸς δὲ τοῦ νῦν χρόνους] L. 2π.ρ. ημημιμρημίι μηθ-μητι μιθ-μητι (P. 95 μιθωτιμήμι) = καὶ περὶ τοὺς ἐκτὸς τοῦ νῦν χρόνου.

  Β. C. Ε. G. read χρόνου. g omits δέ, but the A.T. seldom renders δέ thus used. See note on 22 a. 8.
- 17 a. 31. $d\pi \epsilon \phi \eta \sigma \epsilon$] ωιμητιστωστ $n\mathbf{p} = d\pi \epsilon \phi \eta \sigma \epsilon \tau \iota s$. So n.
- 17 a. 33. τοῦτο] ωμωμξω=οῦτως.

17 a. 35. την τοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ αὐτοῦ] qunphu uyunphu quitht? = την τοῦ αὐτοῦ τούτου κατὰ τοῦ αὐτοῦ.

17 a. 36. ἄλλα] Ψη μ և = alia etiam, perhaps ἄλλα ἔπι.

17 a. 36. προσδιοριζόμεθα] ζωίμηρη είν με αντιδιοριζόμεθα.

17 a. 38. τὰ δὲ καθ' ἔκαστον] L. πθώμρ μυσ βιτρωρών ξειτρού? = τὰ δὲ τῶν καθ' ἔκαστον.

17 b. 1. ἀνάγκη δέ] Α.Τ. omits δέ.

In 2 b. 3 εν τινι των καθ' εκαστα is rendered by : τι πελετί η η ερωνερισμένου.

In 11 a. 32 al καθ' ἔκαστα by : μυσ μεμιμεμίν εμερίν.

In 11 a. 34 των καθ' έκαστα έπιστημων τινα by : *ինչ ըստ իւրաքան չիւրոցն Տանձարոց*.

In 17 b. 1 καλλίας τῶν καθ' ἔκαστον by: Υμιμων μυσ μερωμων. εμερού.

In 17 b. 3 των καθ' έκαστον after ὑπάρχει is rendered: ητω μερων εμερούς (in J. 401 μερων εμερούς).

In 17 b. 28 ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα is rendered by: $\mathbf{h}$ μισμη μυσικτριμούς μισμίν.

In 17 a. 40 καθ' ἔκαστον (λέγω) is rendered simply: h-ρωμων h-ρην, which is irregular.

In 17 b. 40 τῶν καθ' ἔκαστά τινος is rendered: μυσ μεριμμών εμεριβύ πεθερε. In 18 a. 31 ἐπὶ τῶν καθ' ἔκαστα is rendered: θωμ μυσ μεριμμών εμεριβύ (J. 401 επιβύ). Similarly in 18 a. 33.

I conclude from the analogy of the above renderings that David read των καθ' εκαστον in 17 a. 38.

17 b. 2. $\sin \alpha \rho \chi \epsilon \iota \tau \iota \hat{\eta} \mu \hat{\eta} \int_{\mathbf{p}} \mathbf{p} \mathbf{q} \mathbf{u} \mathbf{d} \mathbf{g} \mathbf{p} = \sin \alpha \rho \chi \epsilon \iota \hat{\eta} \mu \hat{\eta} \sin \alpha \rho \chi \epsilon \iota$.

- 17 b. 4. τι] A.T. omits.
- 17 b. 4. ἔσονται ἐναντίαι αἱ ἀποφάνσεις] *Εημηρ τικης ωμωίν μωμκημε. Πεθητίκ*
  = ἔσται ἐναντία ἀπόφανσις. But P. MS. reads τικης ωμωίνρ = ἐναντίαι, without however altering the number of the other two words.
- 17 b. 7. αὖται μέν] A.T. omits. So g.
- 17 b. 8. $\pi o \tau \epsilon$ A.T. omits. So n.
- 17 b. 9. λέγω δὲ τὸ μὴ καθόλου ἀποφαίνεσθαι ἐπὶ τῶν καθόλου] **և шиեմ** ηρισ με τρημετί το με το μὶ τῶν με τρημετί το καθόλου ἀποφαίνεσθαι ἐπὶ τῶν μὴ καθόλου.
- 17 b. 11. $\kappa \epsilon \chi \rho \eta \tau \alpha i \int d\omega \rho h_i = \kappa \epsilon \chi \rho \hat{\eta} \sigma \theta \alpha i$.
- 17 b. 12. τὸ γὰρ πᾶς $\mathbf{p}$ μυλημ ης μυθεν $\mathbf{e}$ οὐ γὰρ πᾶς or οὐ πᾶς γάρ.
- 17 b. 13. καθόλου κατηγορείν] τε μυτ μημημί υπημημές εού καθόλου κατηγορείν.
- 17 b. 14. ἀληθής A.T. omits. B. has it in margin.
- 17 b. 15. τὸ καθόλου κατηγορεῖται] **υπηρητή ημημητί** = κατηγορεῖται τὸ καθόλου.
- 17 b. 17. A.T. implies: ἀντιφατικῶs rather than ἀποφατικῶs.
- 17 b. 18. $\emph{οτι}$] A.T. omits and its reading q_{n} $\underline{}$ $\underline{$
- 17 b. 20. ἐναντίως τιτρζωί would rather = ἐναντίας of b.
- 17 b. 21. A.T. confirms W. in omitting πας ανθρωπος λευκός οὐδεὶς ανθρωπος λευκός. Bkk. retains from A.
- 17 b. 22. διό] L. Junit yh=et quoniam "and for as much as," "and for that."
- 17 b. 25. olov] A.T. omits, but in further omitting ποτε and αμα ἀληθεῖς εἶναι confirms W.
- 17 b. 26. After λευκός] A.T. adds: μωίνη το μυθίν το μημαίνει. The same words occurred in 17 b. 12.
- 17 b. 28. οὐκ ἔστι Σωκράτης λευκός] []ημημιστι ης υψημισμ= Σωκράτης οὐ λευκός.
- 17 b. 30. A.T. has order: $\dot{\eta}$ μèν ψευδής, $\dot{\eta}$ δὲ ἀληθής.
- 17 b. 40. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ] *ωψημάθων: perhaps a corruption of ωψ + abl. case of ωη/ω.
- 18 a. 1. $\hat{\eta}$ $\hat{\omega}s$] $\mathbf{L} = \text{simply } \kappa \alpha i$; "alt. $\hat{\eta}$ om. f. del. B. C."

- 18 a. 3. οὐχ ἡ ἀντικειμένη] $\eta = \int \omega \psi \psi \psi \psi$? = οὐκ ἀντικειμένη.
- 18 a. 8. μία κατάφασις μιὰ ἀποφάσει] στι μωσωυτι [θητί στισ υπηρωυτι] [θεωτ = μία ἀπόφασις μιὰ καταφάσει. Cp. A.n.u.
- 18 a. 9. αὶ ἐναντίαι ἄλλαι] **τι τρζωίμουρ ωρρ = ἐ**ναντίαι ἄλλαι.
- 18 a. 13. $\tilde{\eta}$] $\psi \omega \vec{l} = \tilde{\eta}$, "or;" a mechanical blunder.
- 18 a. 15. où κ] L $n_{\xi} = \kappa \alpha \lambda$ où κ or où $\delta \epsilon$.
- 18 a. 17. ἔστι] A.T. omits.
- 18 a. 18. κείται] $\mu \mu g \xi$? = κείσεται. A.T. also implies $\xi \xi \dot{\omega} \nu \delta \dot{\epsilon} \mu \dot{\eta}$.
- 18 a. 18. After κατάφασις A.T. introduces $\mathbf{L}$ ης δης μωσωυνς βης $\mathbf{L}$ = οὐδὲ μία ἀπόφασις. So A.d.g.i.
- 18 a. 21. οὐδὲν γὰρ διαφέρει τοῦτο εἰπεῖν ἢ ἔστιν ἵππος καὶ ἄνθρωπος λευκός]
  ρωῦτης τος μωριμος ξ ωνείς [Εξ ερ δη τίμης ναμονωμ ξ μωθιμος εἰπεῖν
  ὅτι ἔστιν ἵππος ἄνθρωπος λευκὸς ἢ ὅτι ἔστιν ἵππος λευκὸς καὶ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός. E. C. read ἢ ὅτι in a. 21.
- 18 a. 25. ὁ τὶς ἄνθρωπος ἵππος] ηρ δή σωρη = ὁ τὶς ἵππος ἄνθρωπος.
- 18 a. 27. A.T. has order: ἀντίφασιν είναι; so q.f.n.
- 18 a. 28. A.T. omits ἀνάγκη. J. 401 retains it however.
- 18 a. 29. A.T. has order: ἀληθη είναι $\mathring{\eta}$ ψευδη.
- 18 a. 31. είναι] A.T. omits; so n.
- 18 a. 32. τῶν καθόλου μὴ καθόλου λεχθέντων] του μητηρεί ωυμβετη το το το το καθόλου λεχθέντων καὶ μὴ καθόλου (or μὴ καθόλου δέ).
- 18 a. 33. τούτων] μημω = τούτου.
- 18 a. 34. $\tilde{\eta}$] $\mathbf{L} = \kappa a l$; so A. n.
- 18 a. 35. First $\dot{v}\pi\dot{a}\rho\chi\epsilon\iota v$] $\psi\omega\omega' \psi\eta = \ddot{\eta}\dot{v}\pi\dot{a}\rho\chi\epsilon\iota v$.
- 18 a. 35. ∞στε εί] η b [] rather = εί γάρ, found in e.f.; ωστε is always rendered ωηω πιρυθώ or θρως.
- 18 a. 37. κατάφασις] υπηρωυπείθητ $\mathbf{b}$ և μωμωυπείθητ $\mathbf{b}$ = κατάφασις καὶ ἀπόφασις; so A.
- 18 a. 38. $\dot{v}\pi\dot{a}\rho\xi\epsilon\iota$] $b\dot{u}=\dot{v}\pi\dot{a}\rho\chi\epsilon\iota$; so g.
- 18 a. 39. Second ὅτι] A.T. omits.
- 18 b. 2. $\hat{\eta}$ οὐ λευκόν] μων τε $\hat{\eta}$ με μηθωμ $\hat{\eta} = \hat{\eta}$ οὕκ ἐστι λευκόν.

- 18 b. 2. $\hat{\eta}v$] $\xi = \tilde{\epsilon}\sigma\tau\iota$.
- 18 b. 2. καὶ εἰ μὴ ὑπάρχει ψεύδεται] $\mathbf{b}[\mathbf{d}\mathbf{f}, \mathbf{n}\mathbf{f}]$, $\mathbf{u}\mathbf{m}\mathbf{f} = \epsilon \mathbf{i} \, \mu \dot{\mathbf{n}}$, ψεύδεται.
- 18 b. 4. First $\tilde{\eta}$ A.T. omits. So B.E.a.
- 18 b. 5. $\mathring{\eta}$ ψενδ $\mathring{\eta}$] A.T. adds after these words $\mathcal{L}$ **Ε[Ε]** ωμα $\mathfrak{n}_{\mathcal{L}} = \epsilon l$ δè το $\mathring{v}$ το $\mu \mathring{\eta}$ (or $o\mathring{v}$).
- 18 b. 6. ἢ οὐκ ἔσται] L τε τη τε Ιτημημί = οὐδὲ δ οὐκ ἔσται, "nor what shall not be."
- 18 b. 9. ούτως η μη ούτως] μημημεί և ης μηδιημεί = ούτως και μη ούτως.
- 18 b. II. $\epsilon i \pi \epsilon i v$] wull juntu $\psi u q. \eta j u = \pi \rho o \epsilon i \pi \epsilon i v$.
- 18 b. 11. $a \in i$ A.T. omits.
- 18 b. 12. $\epsilon i \pi \epsilon \hat{\imath} \nu$] A.T. implies $\pi \rho o \epsilon \imath \pi \epsilon \hat{\imath} \nu$ as in b. 11.
- 18 b. 15. ἀναγκαῖον] ζωρկωτηρωμξυ $ξ_p = ἀναγκαίως η̂ν$.
- 18 b. 20. συμβαίνει] պատաζեυη $\xi = \sigma v \mu \beta \eta \sigma \epsilon \tau \alpha i$.
- 18 b. 21. $\partial \lambda \eta \theta \dot{\epsilon} s \int d\omega \rho h \omega F_{\rho} = \partial \lambda \eta \theta \dot{\epsilon} s \dot{\eta} v$.
- 18 b. 21. ὅτι λευκὸν καὶ μέγα, δεῖ] **[[ ] [**
- 18 b. 25. After γενέσθαι] A.T. adds ναυμαχίαν.
- 18 b. 30. ἀλλὰ πάντα εἶναι καὶ γίνεσθαι] σης ωθευωρύρυ * εμπου և εβυθείν = ἀλλὰ πάντι τὸ μὴ εἶναι καὶ γίνεσθαι. Perhaps εμπου should be σμηρυ=τὸ εῖναι.
- 18 b. 35. $\epsilon \sigma \epsilon \sigma \theta a i$] $\epsilon \eta h g h = \epsilon \sigma \tau a i$.
- 18 b. 37. $\mathring{\eta} \ \mu \mathring{\eta} \ \epsilon \mathring{\iota} \pi o v$] Le left ne woungfu = $\kappa \alpha \mathring{\iota} \ \epsilon \mathring{\iota} \ \mu \mathring{\eta} \ \epsilon \mathring{\iota} \pi o v$.
- 18 b. 38. καν μη δ μεν καταφήση τι δ δε αποφήση] [[ ] Εμηξια L πίδι ης μισημιως υἡης L πίδι ης μισμιωμής = καν δ μεν μη καταφήση, δ δε μη αποφήση: "τι om. e. n."

18 b. 39. διὰ τὸ ἀποφαθῆναι ἢ καταφαθῆναι] τωτι υπημωτερηίν μωτ μως ωνερηίν $= \delta$ ιὰ τὸ καταφάναι ἢ ἀποφάναι. So a., cp. E.

The Armenian, however, is not incompatible with $\kappa \alpha \tau \alpha \phi \alpha \theta \hat{\eta}$ - $\nu \alpha \iota \hat{\eta} \hat{\alpha} \pi \sigma \phi \alpha \theta \hat{\eta} \nu \alpha \iota$; for the active infinitive is often written in the passive sense, though we should have expected the passive form to be here used.

- 19 a. 2. ἀναγκαῖον] L ζωρίων πρ = καὶ ἀναγκαῖον.
- 19 a. 3. γενέσθαι] Εημίλη μμα η_{2} Εημίλη = γενέσθαι $\mathring{\eta}$ μ $\mathring{\eta}$ γενέσθαι.
- 19 a. 4. ὅ τε γὰρ ἀληθῶς εἶπέ τις ὅτι ἔσται] ρωίνη μηρσων Κενίωρων μεν μυμυμς ηρ, Εημηρ = ὅτε (when) γὰρ ἀληθῶς εἶποί (or ἐρεῖ) τις, ἔσται, or rather: ὅταν γὰρ ἀληθῶς εἴπη τις ἔσται.
- 19 a. 5. τὸ γινόμενον] $q \mathbf{b} \cdot q \mathbf{b} = \tau$ ὸ γενόμενον. So c. n. u. corr. B.
- 19 a. 7. A.T. has order: $d\rho\chi\dot{\eta}$ $\tilde{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$.
- 19 a. 9. ἔστιν ἐν τοῖς μὴ ἀεὶ ἐνεργοῦσι τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ὁμοίως ἐν οἰς ἄμφω ἐνδέχεται] Է, μητα κτι ἀβρα εἰκητηροθεί ματά της, և πε ετινη εριμηροβί τι τριμιματική μετινη εξινήτε = ἔστιν, ἐν οἰς τὸ μὴ ἀεὶ ἐνεργεῖν τὸ δυνατὸν εἶναι, καὶ μὴ ἐν οἰς ἄμφω ἐνδεχόμενα γίνεται (? ἐνδέχεται). ὁμοίως is a correction in n.
- 19 a. 12. olov A.T. omits.
- 19 a. 16. διατμηθηναι] ζωσωνής υω = διατμηθηναι αὐτό.
- 19 a. 18. δπαντα ωθευωρυ βυ $_2 = δπαν τι$.
- 19 a. 20. ἡ κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις] μωθ υσπρωυπεθρεί μωθ μωσωυπεθρεί = ἢ κατάφασις ἢ ἀπόφασις.
- 19 a. 21. θάτερον, οὐ μὴν ἀλλ'] **δίτι τίπης և δίτι το δημω**, **ω**μ=θάτερον ἔξοχον θάτερον δὲ οὐ γενόμενον, ἀλλὰ κ.τ.λ. **τίπης**, which I render ἔξοχον=selected, picked, chosen, perhaps ἐξαίρετον.
- 19 a. 25. μὴ εἶναι] η_2 μης ζωρ $\psi = \mu$ η εἶναι ἀνάγκη. Cp. e.
- 19 a. 25. A.T. has order: ἄπαν τὸ ὄν.
- 19 a. 28. ລຶ $\pi a \nu$] ພປະໂພງໂປ= $\tau \dot{o}$ ລຶ $\pi a \nu$.
- 19 a. 31. ἔσεσθαι] [[tungle [t] ?=τὸ ἔσεσθαι.
- 19 a. 31. A.T. implies την ναυμαχίαν αύριον; so E.n.
- 19 a. 31. οὐδὲ μὴ γενέσθαι] L ng ng le ημίνε μ? = οὐδὲ τὸ μὴ γενέσθαι.
- 19 a. 35. A.T. has ὁμοίως ἔχειν ἀνάγκη.

- 19 a. 36. ἐπὶ τοῖς μὴ ἀεὶ οὖσιν ἢ μὴ ἀεὶ μὴ οὖσιν] *'ի վերայ սայց, ոչ մի չա են, և ոչ մի չա չեն = ἐπὶ τοῖς μὴ ἀεὶ εἰσὶ ἢ μὴ ἀεὶ μὴ εἰσί; a rendering which takes οὖσιν as if it were 3 pl. pres. indic. εἰσίν. ¬ηρ= ἄ has perhaps dropped out after υωյց. If it be supplied, the A.T. will exactly render the Greek Text.
- 19 a. 36. τούτων γάρ] ρωίτη և υμη καὶ τούτων γάρ.
- 19 a. 37. θάτερον μόριον] *'h dhuuhu = together, simul; perhaps a corruption of quite diunu = θάτερον μόριον or of similar words.
- 19 a. 38. μαλλον] ης ωπωι-Ε΄ = μη μαλλον οτ οὐ μαλλον.
- 19 a. 39. τὴν ἐτέραν, οὐ μέντοι ἤδη ἀληθῆ ἢ ψευδῆ. ὧστε] qπίδι, μων υπιων

  Δ[τι = τὴν ἐτέραν ἢ ψευδῆ ὧστε. The words οὐ μέντοι ἤδη ἀληθῆ are omitted.
- 19 b. ι. καί] **կամ**= ἤ.
- 19 b. 5. ή κατάφασις σημαίνουσα] **ίμων υπηρωυνι. [δήτι υχωνωμίκ μη [λ. ίμων μωημωννι. [δήτι [λ. ίμων**] κατάφασις σημαίνουσα ἢ καὶ ἀπόφασις.
- 19 b. 6. τοῦτο δέ ἐστιν ἢ ὄνομα] L. Է ພງυ ωίνης ἐστι δὲ τοῦτο ὄνομα. "C. e. pr. d. omit ἤ."
- 19 b. 6. καί A.T. omits. "καί rc. n. om. a."
- 19 b. 7. τὸ δὲ ὄνομα εἴρηται καὶ τὸ ἀνώνυμον] μωμη ηθίες ωὐικεὐ և ωὐιωὐικεὐ ωιωηθωμ ξ=τί δὲ ὄνομα καὶ ἀνώνυμον εἴρηται. " editi plerique τί δὲ . . . καὶ τί." But P. MSS. and J. 401 and 1291 read: μωμη ωὐικεὐτι ωιωηθωμ ξ ωὐιωὐικεωὐτι=τὸ δὲ ὄνομα εἴρηται τοῦ ἀνωνύμου.
- 19 b. 9. ἐν γάρ πως σημαίνει καὶ τὸ ἀόριστον, ὥσπερ καὶ τὸ οὐχ ὑγιαίνει οὐ ρῆμα ἀλλ' ἀόριστον ρῆμα, ἔσται πᾶσα κατάφασις] ρωύη ης τη μίδι ὑιχωῦνως με ωὐνης με ωὐνης καὶ τὸ οὐχ ὑγιαίνει οὐ ρὰρια κατάφασις καὶ τὸ οὐχ ὑγιαίνει οὐ ρῆμα ἐστί. πᾶσα κατάφασις κ.τ.λ. Codex e. reads ἀόριστον ὄνομα ὥσπερ, and n. omits καὶ τὸ after σημαίνει in 1. 9 and 1. 10. "ἀλλ' ἀ. ρῆμα rc. supra vs n."
- 19 b. 12. $ov\delta \in]$ $uud = \mathring{\eta}$.
- 19 b. 13. τὸ γὰρ ἔστιν] μωνημ ξ=ἔστι γάρ.
- 19 b. 15. ἔσται A.T. omits. So e.n.
- 19 b. 15. τὸ ἔστιν] hp perhaps implies ἔστιν simply.
- 19 b. 19. $\delta \epsilon$ A.T. omits, or does not translate. "om. n." But $\delta \epsilon$ used thus is never rendered or hardly ever in the A.T.

19 b. 20. λέγω δὲ οἴου—19 b. 32. οὕτω τέτακται] In the A.T. this perplexed passage appears thus: և ասեմ: որկեն՝ իք արդար մարդն (P. MS. մարդ), զիքն *երիցս ասեմ շարկանալ *անուան կամ անորոշելի *անուան ներ ստորասու Թեանդ. և ասեմ գի իքն կամ առ արդայն դիցի, և կամ առ ոչ արդայն. այսպես և առ բացասու Թիւնն.

դասեալ է։

Ասկ ապա վասն այսորիկ որպես ՝ի վերլուծականս ասի, այսպես առարիցե։ արդ այսորիկ որպես ՝ի վերլուծականս ասի, այսպես առարիցելոցս, իք արդար մարդ, ոչ իք արդար մարդ, իք ոչ արդար արդար մարդ, ին ոչ արդար ինչն (Ի.ոչ) արդարումն և ընդ ոչն (Ի.ոչ) արդարումն ինչն աստանալ է։

This implies the following:

λέγω δέ, οίον ἔστι δίκαιος δ (P. MS. omits δ) ἄνθρωπος, τὸ ἔστι τριῶν φημὶ συγκεῖσθαι ὀνόματος ἢ ἀορίστου ὀνόματος ἐν τῆ καταφάσει· λέγω δὲ ὅτι τὸ ἔστιν ἢ τῷ δικαίῳ προσκείσεται ἢ καὶ τῷ οὐ δικαίῳ· οὕτως καὶ περὶ (οτ πρὸς) τὴν ἀπόφασιν.

ώστε διὰ τοῦτο τέτταρα ταῦτα ἔσται, ὧν τὰ μὲν δύο πρὸς κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν ἔξει κατὰ τὸ στοιχοῦν ὡς αἱ στερήσεις, τὰ δὲ δύο οὔ. νοοῦμεν δὲ τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων, ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος, οὖκ ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος ἔστιν οὐ δίκαιος ἄνθρωπος, τούτον ἀπόφασις οὖκ ἔστιν οὐ δίκαιος ἄνθρωπος τὸ γὰρ ἔστιν ἐνταῦθα καὶ τὸ οὖκ ἔστι τῷ δικαίῳ καὶ τῷ οὐ δικαίῳ προσκείσεται. ταῦτα μὲν οὖν ὥσπερ ἐν τοῖς ᾿Αναλυτικοῖς λέγεται οὕτω τέτακται.

19 b. 21 and 19 b. 19. τρίτον is rendered μρήσω = τῶν τριῶν, or perhaps τριῶν simply. Perhaps μρήσω is a copyist's error for μρήρω or μρησης = τρίτον. But in any case in Arm. MSS. the numeral might be expressed by a simple letter of the alphabet, and a copyist giving it in full might easily blunder and write μρήσω = "out of these three," or "three times," instead of μρήσω = "the third." ωίνης ωίνης which occurs twice, and which = ὀνόματος, may well be here, as often, a corruption of ωίνης ωίνης τρίτον φημὶ συγκεῖσθαι ὄνομα ἡ ἀόριστον ὄνομα ἐν τῆ καταφάσει.

- 19 b. 25 and 30. A.T. agrees with codices in reading δικαίφ.
- 19 b. 30. A.T. reads προσκείσεται before ταῦτα with C. k. e. Cp. n.
- 19 b. 31. A.T. reads λέγεται with codices.
- 19 b. 33. τούτου A.T. omits. So n.
- 19 b. 37. A.T. has order: δύο μεν οὖν αὖται.
- 19 b. 38. προστεθέντος έστι] **ωπ.Εη.Ε.[η] πριψξυ ξ** = προστεθέντος. οἶον έστι. But J. 401 omits **πριψξυ** = οἶον, which however "rc. b. corr. n."
- 19 b. 39. ἔστιν οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος—οὐκ ἔστιν οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος]
  Α.Τ. and P. MSS. omit. J. MSS. retain.
- 20 a. 2 and 3. ἔσονται] $\mathbf{k}\mathbf{\hat{\iota}} = \epsilon l\sigma i$ in both cases. So n.
- 20 a. 3. προσχρώμεναι] wn dwpl-gl-wip confirms this reading.
- 20 a. 8. πῶς ἄνθρωπος] * ωιθτωμτητι ωρη σωρτητ* = τοῦ παντὸς ἀλλ' ἀνθρώπου οι τῷ παντὶ ἀλλ' ἀνθρώπῳ, for the genitive and dative are in Armenian the same.
- 20 a. 18. ἔσονται οὕτε ἀληθεῖς ἄμα οὕτε] Ιτημηρίο Χειδωρρίος ζωδωίστωσδωμίο ση = ἔσονται ἀληθεῖς ἄμα οὐκ.
- 20 a. 19. οίον οὐ πᾶν ζῷον δίκαιον καὶ ἔστι τι ζῷον δίκαιον] **πᾶν ἡμτωμικ ἡμ** ωρη ωρ = ἔστι τι ζῷον δίκαιον, οὐ πᾶν ζῷον ἔστι δίκαιον.
- 20 a. 20. τῆ μὲν πᾶς ἄνθρωπος οὐ δίκαιός ἐστιν ἡ οὐδείς ἐστιν ἄνθρωπος δίκαιος]

  μῆτιζ, πρ *πρῖι μιθετιμῆτι τίμητι μητμη Է, μμιτ πε πρ Է τίμητι

  μητμη = "illi quod—[aliquis] omnis homo justus—sit, aut non aliquis est homo justus:" in Greek: τῆ μὲν [τις] πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος ἡ οὐδείς ἐστιν ἄνθρωπος δίκαιος.

The rendering of $\tilde{\eta}$ instead of $\hat{\eta}$ seems to shew that we have here come on a bit of careless translation. np which I render $\tau \iota s$ is out of place. Perhaps it is a corruption of $p = \tilde{\epsilon} \sigma \tau \iota v$ or of n = 0.

- 20 a. 23. ov A.T. omits.
- 20 a. 23. φανερον δε ὅτι καί] **Ερικειμ + ημ**=φανερόν ἐστιν ὅτι, omitting δέ and καί; C. k. e. omit καί.
- 20 a. 24. $\epsilon i \, d\lambda \eta \theta \epsilon_s$ $\delta j \, diuphin. [<math>\partial f = d\lambda \eta \theta \epsilon_s, \epsilon_i$.
- 20 a. 25. ὅτι καί] $L = \kappa \alpha i$ simply. "Buhle uncinis inclusit ὅτι."

- 20 a. 27. olov A.T. omits.
- 20 a. 30. αΰτη δέζ η μημ = αΰτη γάρ.
- 20 a. 31. αί δὲ κατὰ τὰ ἀόριστα ἀντικειμέναι] [μυμ *ωίτηρη τωμβίν ζωμωμως μίν? = αί δὲ τοῦ ἀορίστου ἀντικειμέναι. κατά is untranslated.
- 20 a. 35. τοῦ ἄνθρωπος] **ρωίι ημοίι τη ωιωσίι δωρη** = τοῦ ϵἰπόντος ἄνθρωπος. So A, f, u, comp. e.
- 20 a. 39. A.T. has order: τὸ δὲ πᾶς οὐκ ἄνθρωπος οὐ δίκαιος.
- 20 b. 3. ἐστι] A.T. omits.
- 20 b. 4. τοῦ μὲν γάρ] ρωῦτης ωρῦτης τη ξ=τῷ (or τῆ) μὲν γάρ. Yet in b. 5 and b. 9 τοῦ is rendered rightly by the Armenian genitive ωρῦτη.
- 20 b. 8. A.T. has order: λευκὸς ἄνθρωπος. So A. K. G. d. e. u. f.
- 20 b. 11. γίνεται] Εημημ = έσται.
- 20 b. 14. τὸ ἐκ τῶν πολλῶν δηλούμενον] 'ἡ μωηδως μωηξως μως = "constituted of many," τὸ ἐκ πολλῶν (or ἐκ τῶν πολλῶν) συνεστηκός.

  Cp. 5 a. 15 συνέστηκε is rendered μωηξως which in the participle makes μωηξως ως συγκειμένον would equally translate the Armenian here.
- 20 b. 16. ἐν ἢ κειμένον] dh hgt np huŋgth=ἐν ἢ τὸ κειμένον: literally ἐν ἢ τοῦτο ὁ κείσεται, a form sometimes used by David to translate the Greek participle preceded by def. article.
- 20 b. 18. ἐκ τούτων] $ωω_0 = τούτων$ simply. h = ἐκ has clearly dropped out.
- 20 b. 19. εάν] **Ε[ΕΕ L** = εαν καί.
- 20 b. 24. μιᾶς μόριον] σημ ε σίωτε = μιᾶς ἐστι μόριον. So C, but the A.T. often inserts the copula, where there is no reason to suspect its presence in the Greek, for it is congenial to the Greek language, but not to the Armenian, to omit it.
- 20 b. 30. δ ἄνθρωπος] $\mathbf{J}\mathbf{w}_{\mathbf{p}\mathbf{q}}$? = ἄνθρωπος simply.
- 20 b. 34. ταῦτα] A.T. omits.
- 20 b. 36. εὶ γὰρ ὅτι ἐκάτερον ἀληθές, εἶναι δεῖ καὶ τὸ συνάμφω, πολλὰ καὶ ἄτοπά ἐσται] μωῦτης τις εἰθε τις με μετιμεμετείς μετικός καὶ ἄτοπα ἔπεται (or ὅ τι ἐκάτερον εἴη would equally render the A.T.). In Latin: "non enim si quodcunque quodque sit et ambo multa et absurda sequuntur." "For, if what may be cach be also both, many absurdities do not follow."

- 20 b. 39. $a\vec{v}\tau \delta$] A.T. omits. So f.n. and Boethiana versio.
- 20 b. 39. ὅστε ἔσται ἄνθρωπος λευκὸς λευκός] μυμ ωμμω ωὐξω δωρηω μημομή εξωτε πᾶς ἄνθρωπος ἔσται λευκός.
- 21 a. 5. άπλως ημημωμωρ = κενώς οτ ματαίως.
- 21 a. 6. ὅπως δὲ θετέον, λέγομεν νῦν] և πριμμυ πρικιμμ ωυωυσητιμ ωμθ δ = ὅπως δὲ θετέα λέξομεν νῦν.
- 21 a. 8. συμβαίνει] պատաζեω (J. 1291 պատաζել) սովորեաց? = συμβαίνειν είωθε.
- 21 a. 12. τὸ λευκὸν μουσικόν] αμβισιωζί և Εριμο εσιμωνί = τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικόν.
- 21 a. 12. ἀληθès εἰπεῖν, ὅμως οὐκ ἔσται τὸ μουσικὸν λευκόν] Α.Τ. omits.
- 21 a. 13. το μουσικον λευκόν] **σημοιώ և Ερωθ επωμωίδι** = λευκον καὶ το μουσικόν.
- 21 a. 14. τὸ λευκὸν μουσικόν] **υιμητιωίζα և Εριώτ επωίμών** = τὸ λευκὸν καὶ μουσικόν. So B.
- 21 a. 17. ἐστιν] A.T. omits.
- 21 a. 18. A.T. has order: τὸ δίπουν καὶ τὸ ζῷον. So u.
- 21 a. 19, 20. A.T. exactly translates Waitz' Text, which is based on codex n.
- 21 a. 22. ψ έπεται] *αρρης ηζων Ερίθων* = ois or ων έπεται; e. reads ois.
- 21 a. 24. $\tilde{\eta}$] $L = \kappa \alpha i$ or $\delta \epsilon$.
- 21 a. 25. $\mu \dot{\eta}$] σ₂ $\dot{u}$? = τὸ $\mu \dot{\eta}$.
- 21 a. 27. τοῦ 'Ομήρου τὸ ἔστιν' ὅτι γὰρ ποιητής ἐστιν] [μρί η indepnit, μωνη[μρι η ξ = τὸ ἔστιν τοῦ 'Ομήρου' ποιητής γάρ ἐστιν. n. has τὸ ἔστιν τοῦ 'Ομήρου.
- 21 a. 31. ἀληθès ἔσται εἰπεῖν] L. Χριίωρρω 'ρ είμωρι με ωυτι=καὶ ἀληθès ἄμα ἐστιν εἰπεῖν. But J. 1291 omits ἄμα.
- 21 a. 33. A.T. has order: αὐτοῦ οὐκ ἐστίν. So A.C.d.n.
- 21 a. 35. A.T. has order: καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις. So f.
- 21 a. 39. $\kappa \alpha i \int \mu \omega J = \tilde{\eta}$.

- 21 b. 1. τοῦ εἶναι ἄνθρωπον ἀπόφασις τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον, οὐ τὸ εἶναι μὴ ἄνθρωπον, καί Α.Τ. omits.
- 21 b. 2. τὸ μὴ εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐ τὸ εἶναι μὴ λευκὸν ἄνθρωπον]

  μωμωπι-[θητίν, ης της ης υψησως εἶναι μὴ (οτ οὐ) λευκὸν ἄνθρωπον,
  ἀλλὰ τὸ μὴ (οτ οὐ) εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον.
- 21 b. 4. κατάφασις ή] υμπημωνν.[βήκι hgf ζωνf= κατάφασις είη ή.
- 21 b. 5. ἄνθρωπον] $\emph{Δωρη}$, $\emph{πρ. 4. ωδιπίν η <math>\emph{h} = ἄνθρωπον$, $\emph{ο} ἐστιν ἄτοπον$.
- 21 b. 5. εὶ δὲ τοῦτο οῦτως, καὶ ὅσοις] և Ε[θξ ωριωμευ ωπιτερ ξ ηζωμωυνες [θητινίν ωνεν πρεωτής = εὶ δὲ οῦτως ποιητέον ἐστι τὰς ἀντιφάσεις λέγω ὅσοις. n. omits τοῦτο. In the A.T. ωπιτερ seems a corruption of ωπητερ. If it be so we must read προσθετέον instead of ποιητέον. The converse error is found at 22 a. 10 where the J. 401 has ωπητεριν = προστίθεντα by mistake for ωπιτεριν = ποιοῦντα.
- 21 b. 7. οὐ τὸ οὐκ ἄνθρωπος βαδίζει ἀπόφασις ἔσται] υπηρωυπι [θ Ε ωίν, μωη ων ων μυπι [θ Γιν η ε η τωρ η ε ν ε μωρη = καταφάσεως, ἀπόφασις οὐ τὸ βαδίζει οὐκ ἄνθρωπος.
- 21 b. 11. τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι ἀλλ' οὐ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι] τε μωρ τε της, ωχε τε μωρίο της της της ανε κοι κατὸν εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι).
  - The Arm. Com. here rendered into Greek runs thus: καταφάσεως γὰρ τοῦ δυνατὸν εἶναι οὐκ ἔσται ἀπόφασις τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι
    ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. μωθη υπηρωυνιβρεί (? -[θεωίν]) πρ
    ωυς μωρειε της πε ετημβρ μωβωνικ [θεείν μωρειείν πε της ωχε
    πείν μωρειείν της. However the Arm. Scholia cannot be accepted as paramount evidence of what should stand in the Armenian Text.
- 21 b. 12. δύνασθαι καὶ είναι καὶ μὴ είναι] **ζωρ τη և ζωρ τς τη**=δυνατόν είναι καὶ δυνατόν μὴ είναι.
- 21 b. 14. λόγος δέ, ὅτι] L. μωίνημ=καὶ γάρ. L. μωίνημ may be a corruption of L. μωίν ημ, which would exactly render the Greek λόγος δὲ ὅτι.
- 21 b. 15. αὐτῷ καί] uημu = αὐτοῦ without καί. Cp. n.
- 21 b. 18. φάσεις] υμπημιμπε[]θηκιτιώ = καταφάσεις.
- 21 b. 18. οὐκ ἄρα τοῦ δυνατὸν εἶναι ἀπόφασίς ἐστι τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι] **μυί**

ωιμω τε περετίδι ωμυ εωσωυπείδης $\hat{a}$ εοὐκ ἆρα αὕτη ἀπόφασις. Cp. n., which omits τοῦ . . . μὴ εἶναι.

- 21 b. 19. ἐκ τούτων ἢ τὸ αὐτὸ φάναι] [μων ωρωωυωμη [μυην υσπρητιμέ]=ἢ ἐκ τούτων καὶ τὸ αὐτὸ καταφάναι.
- 21 b. 20. Second κai A.T. omits. So E.d.f. and "pr. n."
- 21 b. 21. γίνεσθαι φάσεις] ης εβίλει μιπημιμπεβητίμ = μη γίνεσθαι καταφάσεις.
- 21 b. 22. $\epsilon i \ o\hat{v}v$] pulling to $i = \epsilon i \ \gamma a \rho$.
- 21 b. 22. τοῦτ' αν εἴη] ωμυ ωζω Εημηρ=τοῦτ' ἤδη αν εἴη.
- 21 b. 23. τοῦ δυνατὸν εἶναι τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι] ζωρί τημη, πε ζωρι πε τημη ωμη πε τοῦ δυνατὸν εἶναι, οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. Comp. c. k.f.
- 21 b. 26. A.T. has order: ἀδυνάτου τε καὶ ἀναγκαίου.
- 21 b. 27. προσθέσεις] **ωπωηρητιβήτι** = πρόσθεσις. But the suffix **.p**, which would mark the plural, may easily have dropped out.
- 21 b. 27. τὰ δ' ὑποκειμένα πράγματα] **[ρυί Ευ[θωίμυ]**=τὸ δ' ὑποκειμένον or ὑποκειμένον δέ.
- 21 b. 30. διορίζουσαι] πρηγετρη = δρίζουσαι.
- 21 b. 31. τὸ ϵἶναι καὶ μὴ ϵἶναι] A.T. omits.
- 21 b. 33. είναι οὐ] φημητι ης = τοῦ είναι οὐ.
- 21 b. 34. First $\mu \hat{\eta}$ A.T. omits. $\tau \hat{\delta}$ A.T. omits.
- 21 b. 34. Second μὴ εἶναι] A.T. adds ωμ το μωρ τη τω μωρ τη = ἀλλὰ τὸ μὴ (or οὐ) δυνατὸν εἶναι. So Bkk.

Thus A.T. implies in b. 34 nearly what it implied in b. 23, viz.: τοῦ δὲ δυνατὸν εἶναι ἀπόφασις οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. So <math>A.e. Vat. 1022 rc. marg. B.

- 21 b. 36. καὶ μὴ εἶναι] **և կարելի ոչ գոլ**=καὶ δυνατὸν μὴ εἶναι.
- 21 b. 36. αἱ τοιαῦται, ἀλλὰ τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ δυνατὸν εἶναι οὐδέποτε]

  ωμυμριμου, μωριμο μαριμο μαριμο τος μαριμου τος μαριμου και τοιαῦται

  δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν οὐκ (οτ μὴ) εἶναι, ἀλλὰ [τὸ μὴ (οτ οὐ) δυνατὸν εἶναι καὶ τὸ δυνατὸν μὴ (οτ οὐκ) εἶναι καὶ τὸ ἀνατὸν μὴ (οτ οὐκ) εἶναι καὶ τὸ μὸ (οτ οὐκ) εῖναι], οὐδέποτε. The words bracketed being irrelevant may be corrupt. Arm. MSS. agree with Ven. Text.
  - N. B. The words preceding $d\lambda\lambda d$, viz. δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν μὴ εἶναι, are read in C. k. e. f. n. u. rec. d. after $d\lambda\lambda\eta\lambda$ aîs in b. 35.

- Waitz ad 21 b. 35 writes:—"Si vero . . . servantur et vs. 37 τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν μὴ εἶναι post τοιαῦται, etc." This is the reading (except for τό before δυνατόν) of A.T., but W. does not mention it in his apparatus criticus or say in what MS. he read it.
- 22 a. 1. A.T. has order: ἀληθεύονται ἄμα, and reads the singular Κχιθωρωρ ωρ = ἀληθεύεται. But the suffix τ, which would mark the plural, may have dropped out. Anyhow A.T. implies ἀντίκειται not ἀντίκειται in next clause.
- 22 a. 1. ἀντίκεινται γάρ. οὐδέ γε] *[$\partial + \zeta$ ωμωμως τυ L [$\partial + \eta_{\zeta}$, υωμως would rather? = εἴτε ἀντίκεινται εἴτε οὐκ, ἀλλά. A.T. seems corrupt here.
- 22 a. 2. οὐ δυνατόν] ης ζωριτίζιτ = τὸ οὐ δυνατόν οτ οὐ τὸ δυνατόν.
- 22 a. 2. $\epsilon \pi i$ τοῦ αὐτοῦ ἀληθεύονται] A.T. omits. So n.
- 22 a. 4. οὐ τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι] τε ζωρίων τη τε της! = οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, omitting τό.
- 22 a. 7. τὸ οὐκ ἀδύνατον] κτω ωτιμωριτής? = τὸ μὴ ἀδύνατον; see note on 22 a. 35. If Aristotle wrote τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι in the preceding sentence, why in this, the succeeding and analogous sentence, should he change to τὸ οὐ?
- 22 a. 8. δέ] A.T. does not translate, but it is not therefore safe to argue its absence from the translator's Greek.
- 22 a. 8. καὶ μὴ εἶναι δεῖ] $\mathbf{L}$ $\mathbf{q}$ $\mathbf{r}$ $\mathbf{r}$ $\mathbf{q}$ $\mathbf{r}$ $\mathbf{r}$
- 22 a. 11. φάσεις] υππρωυπεβρείου և ρωσωυπεβρείου = καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις.
- 22 a. 14. $\delta \epsilon$ A.T. does not translate. Cp. on a. 8.
- 22 a. 14. γίνονται] **Ι-ηβηβί** = έσονται οτ γενήσονται.
- 22 a. 15. τό] A.T. does not translate.
- 22 a. 16. First $\tau \delta$] A.T. does not translate.
- 22 a. 18. τὸ οὐκ ἀδύνατον] τε το μτιμμητημές = τὸ μὴ ἀδύνατον vid. ad 22 a. 35.

  Here again τὸ μή has been used immediately before, and symmetry demands τὸ μή before ἀδύνατον, if it was used before ἀναγκαῖον.
- **22 a.** 19. A.T. has order : τὸ ἀδύνατον εἶναι καὶ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι : "loc. mut. corr. d."
- 22 a. 21. A.T. has after μη είναι as follows: καὶ τὸ ἀδύνατον μη είναι καὶ ἀναγκαίον είναι, as in a. 19. As before also d. "loc. mut. corr."
- 22 a. 22. ώς λέγομεν] ωυωցեωμο perhaps=τὸ λεγόμενον.

22 a. 24. The A.T. has the ὑπογραφή as follows:

δυνατὸν εἶναι οὐ δυνατὸν εἶναι οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι οὐκ ἐνδεχόμενον εἶναι οὐκ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι οὐκ ἀδύνατον εῖναι ἀδύνατον μὴ εἶναι οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι ἀδύνατον μὴ εἶναι οὐκ ἀνοχκαῖον μὴ εἶναι οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

22 a. 32. A.T. has order: τῷ δυνατῷ καὶ ἐνδεχομένῳ.

22 a. 33. ἀκολουθεῖ μὲν ἀντιφατικῶς] ζεωμω f τε ζωμωνης [Ενωθε ακολουθεῖ οὐ μὲν ἀντιφατικῶς.

22 a. 35. ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀδυνάτου, τῆ δὲ ἀποφάσει ἡ κατάφασις τῷ γὰρ οὐ δυνατῷ εἶναι τὸ ἀδύνατον εἶναι] μωμωνικ. [ἐξικτι τε μωμεμία μπιτικό καταφάσει, τῆ (οι τῷ) ἀδύνατον εἶναι, ἡ τὸ οὐκ ἀδύνατον εἶναι.

This is of course not conclusive that net in such phrases might not represent τὸ οὐ, and in 22 a. 37 τὸ οὐκ ἀδύνατον is rendered by net withwhalfit, and in 22 a. 7 and 22 a. 18 τὸ οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι is rendered net withwhalfit net and, though in these two passages I suspect that the A.T. read τὸ μή. He would not be likely to render τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι in contiguous passages by net withwhalfit and and net withwhalfit and. Whereever therefore I find the suffix to attached to the adjective in these expressions I suspect that τὸ οὐ was read in the Greek,

as in 22 a. 35. In 22 a. 2 and 22 a. 36 the Greek retains où; so in 22 b. 22, 22 b. 24. But the matter is doubtful, for, besides 22 a. 7, 22 a. 18, τὸ οὺ is also rendered by πςῦ in 22 b. 15, 22 b. 26, while τὸ μὴ ἀναγκαῖον in 23 a. 19 is rendered πς ζωρψωινηῦν, though perhaps here τό should not be read; nor is the expression quite parallel to those in question, any more than 18 b. 30 (τὸ μὴ νοσεῦν Σωκράτην=πς ζηιωνημώνως []ηψημωμυ).

On the whole then it seems as if the Arm. translator translated expressions like τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι by πετ μωρ μπρ. But there is no certainty, for I also find four cases where the form τὸ οὐ δυνατὸν εἶναι is translated πετ μωρ μπρ, and four cases where it is translated πε μωρύ μπρ.

- 22 a. 38. έχει A.T. omits.
- 22 a. 39. al δ' ἀντιφάσεις χωρίς. οὐ γάρ ἐστιν ἀπόφασις τοῦ ἀνάγκη μὴ εἶναι τὸ οὐκ ἀνάγκη εἶναι] ωμυ ζωμωνης. [θης το τοῦ ἀνάγκη εῖναι] ωμο ζωμωνης. [θης τοῦ ἀντίφασις χωρίς. ἀπόφασις γὰρ οὐκ ἔστιν τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.
- 22 b. 2. τό] A.T. does not translate.
- 22 b. 3. τοῦ μὴ ἀκολουθεῖν] $n \xi t \zeta t$ μη ἀκολουθεῖν. "τὸ τοῦ τό corr.n."
- **22 b.** 5. ἀποδίδοται] **μωσωωπι. Εω**[**[[tth**="has been assigned," perf. pass. 3 sing. ἀποδέδοται.
- 22 b. 6. είναι A.T. omits.
- 22 b. 6. ἀλλὰ μὴ εἶναι] So P. codices and J. MSS., but Ven. Text has ἀλλ' ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.
- 22 b. 7. $\epsilon \kappa \epsilon \hat{\imath} va$] * $\mu_{j} \bar{\iota} = \epsilon \kappa \epsilon \hat{\imath} vo$.
- 22 b. 8. καὶ μὴ ταῦτα ἐξ ἐναντίας] $\mathbf{L}$ ωμυπρήμ ὑλης ωμρ $\mathbf{L}$ $\mathbf{L}$ καὶ ταῦτα ἐναντία ἐστί.
- 22 b. 11. δυνατόν είναι] μωριεμία τη = τὸ δυνατόν είναι.
- 22 b. 12. $\mu\eta$, $\dot{\eta}$] of $hg\xi = \mu\dot{\eta}$ $\epsilon i\eta$ or $\mu\dot{\eta}$, $\dot{\eta}$.
- 22 b. 12. φάναι] υμπρωυθη = καταφάναι.
- 22 b. 17. $o\vec{v}\delta\vec{\epsilon}$] A.T. omits.
- 22 b. 18. ἀκολουθεί] ης ζειμειρ=οὐκ ἀκολουθεί.
- 22 b. 19. τούτων δε δπότερον] **μυμ υιδιω πρ**=τούτω δε δπότερον (or rather δ simply).
- 22 b. 20. οὐκέτι ἔσται ἐκεῖνα ἀληθῆ] $\mathbf{L}$ ης $\mathbf{L}$ υ եημημ ωζυ Χριωμήνη =οὐδ' ἔτι ἔσται ἐκεῖνο ἀληθές.

- 22 b. 20. $\"{a}μa γ \'{a}ρ$] μωνη τημημεων $= \~{a}μφω γ \'{a}ρ$. So f.
- 22 b. 20. δυνατὸν εἶναι] **ζωριτι ζωριτι ζωριτι ξ**ούναται δυνατὸν (or δυνατὰ) εἶναι. Thus the entire clause ran : ἄμφω γὰρ δύναται δυνατὰ εἶναι καὶ μη εἶναι.
- 22 b. 21. ἤ] L=καί.
- 22 b. 22. τὸ οὖκ] L ns here = καὶ τὸ οὖκ.
- 22 b. 24. γίνεται] Ιτη [19] = έσται οτ γενήσεται.
- 22 b. 24. τῷ οὐ δυνατῷ εἶναι] ης μωρισματίδι ης μη =τῷ οὐ δυνατῷ μὴ εἶναι.
- 22 b. 25. ἐκείνω γὰρ ἀκολουθεῖ τὸ ἀδύνατον εἶναι καὶ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι] μυψ τυτω ζεωει μο το μωρειμία τριμη, ζωρμωτηρία τε τριμ=ἐκείνω δὲ ἀκολουθεῖ τῷ οὐ (? μὴ) δυνατὸν εἶναι, τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι. One Paris MS. reads τω = ἐκείνο. For the reading οὐ δυνατόν instead of ἀδύνατον cp. 22 a. 35.
- 22 b. 27. ἀκολουθοῦσί τε ἄρα καί] **L ζεωλερί περείδι L**. This confirms W. in retaining τε.
- 22 b. 28. A.T. has order: οὕτως τιθεμένων.
- 22 b. 31. A.T. has order: μη ταύτην. So C.
- 22 b. 31. ἀντίφασιν] ωμη ηζωμωνης [θης του = ἀλλὰ ἀντίφασιν or ἀλλὰ τὴν ἀντίφασιν.
- 22 b. 35. τὸ ἀναγκαίον είναι] L. ζωρμωμπρβί μη = καὶ τοῦ ἀναγκαίον είναι.
- 22 b. 36. $\phi a \nu \epsilon \rho \delta \nu \delta \dot{\eta} = b \mu b \mu \dot{\rho} = \phi a \nu \epsilon \rho \delta \nu \delta \dot{\epsilon}$. So e.
- 22 b. 36. First η A.T. omits.
- 22 b. 37. καί] A.T. omits, and understands τὰ ἀντικειμένα as an accusative governed by δύναται.
- 22 b. 37. $\epsilon \phi' \hat{\omega} v \int h dh p \mu_l n d\mu h g = \epsilon \pi i \tau_l v \hat{\omega} v$ or $\epsilon \pi i \epsilon v \hat{\omega} v$.
- 22 b. 39. at μèν οὖν] μωνηh = at μèν γάρ.
- 23 a. 1. ai αὐταί *μηρω = αὕται, "these." μηρβί would = ai αὐταί.
- 23 a. 3. ένια μέντοι δύναται καὶ τῶν κατὰ τὰς ἀλόγους δυνάμεις] μης πιδιάμε μωριά μη μοριά με της μου πουμωθή τορια. [δήν. της με τοι δύνανται καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄλογον δυναμέων; literally: "aliquae tamen possunt et ex illis quae secundum irrationale potentiae sunt."
- 23 a. 4. δέξασθαι] A.T. omits. So n.
- 23 a. 6. After ἀντικειμένων] Ven. Text adds ἐστι δεκτική; but P. 105, 106, and J. MSS. have Waitz' Text.

- 23 a. 9. δυνατὸν εἶναι ὅτι] **μωριερίτ της. L πίδι, πρ ηρ**?=τὸ δυνατὸν εἶναι τὸ δέ, ὅτι. But J. 1291 omits **L πίδι πρ**, and therefore agrees with Waitz' Text.
- 23 a. 10. $\tilde{o}\tau i$] inpdud= $\tilde{o}\tau \epsilon$, "when."
- 23 a. 11. [[vai] A.T. omits.
- 23 a. 11. ὅτι] μημθωδ= ὅτε.
- 23 a. 13. τὸ μὴ ἀδύνατον $\mathbf{u} = \mathbf{u} \mathbf{u} \mathbf{u} \mathbf{v}$. e.f. have τὸ δυνατόν.
- 23 a. 14. $\epsilon \nu \epsilon \rho \gamma o \hat{v} \nu$ για μημηροπιών = τὸ $\epsilon \nu \epsilon \rho \gamma o \hat{v} \nu$.
- 23 a. 16. ὅστε ἐπεὶ τῷ ἐν μέρει τὸ καθόλου ἔπεται, τῷ ἐξ ἀνάγκης ὅντι ἔπεται τὸ δύνασθαι εἶναι] ἡυψ. ψων ηἡ ὑκηνιωνήνου ημητητήν ζεων ἡ ωμίν ἡ ζωρψήν, *πρπεν ζεων ἡ τοῦς ἐν μέρει τὸ καθόλου ἔπεται τῷ ἐξ ἀνάγκης [ῷ] ἔπεται τὸ ἀεὶ δυνατὸν εἶναι. J. 1291 omits ψηνων = τὸ ἀεί. πρπεν is probably a corruption of ερπεν = ὄντι.
- 23 a. 18. καὶ ἔστι δὴ ἀρχὴ ἴσως] Η Ε [[ ] Εριν υξήτης = καὶ ἔστι δὶ ἴσως ἀρχή.

  Perhaps the Greek ran: καὶ ἔστι δὶ ἡ ἀρχὴ ἴσως.
- 23 a. 19. First $\tilde{\eta}$ A.T. omits.
- 23 a. 20. ώς τούτοις ἀκολουθοῦντα] **μημωμε μωρημι**? = τούτοις πως ἀκολουθοῦντα. The above is the reading of J. MSS. and P. 105. Ven. Text **μημμε** = οῦτως.
- 23 a. 22. ἐστιν, ὥστε]* ξ μυμωμ ξ υ = ἐστι κυρίωs. Here ξ μυμωμ ξ υ is certainly a corruption of ξ μυμωμ ξ υ ξ στιν, ὥστε.
- 23 a. 22. πρότερα τὰ ἀίδια] ωπωζεί ε μως επωθυωτωσύ = πρότερον τὸ ἀίδιον.
- 23 a. 23. δυνάμεως ενέργειαί είσιν] φορπε [Το Επάμη Το
- 23 a. 24. &] A.T. omits.
- 23 a. 25. ἐνέργειαί εἰσιν ἀλλὰ δυνάμεις μόνον] Ε΄ τεριφπηδηκ. [Εθωιθε ω] τορπε [Εθωιθε θρωιθε είσιν ἐνεργεία ἀλλὰ δυνάμει μόνον.
- 23 a. 27. πότερον δε εναντία εστίν] L τη πρ υτης ωμωύ $\mathbf{L} = ποτέρα δε εναντία εστίν$, so that the sense of the passage is: which of the two is contrary?
- 23 a. 27. A.T. has τ $\hat{\eta}$ καταφάσει $\hat{\eta}$ ἀπόφασις.
- 23 a. 28. $\kappa a \ell$ * $\ell \ell + \ell = \tilde{\eta}$, "or," in this passage.
- 23 a. 30. $\hat{\eta} \tau \hat{\sigma}$ 4 ud $\theta \hat{t} = \hat{\eta} \tilde{\sigma} \tau \iota$.
- 23 a. 31. A.T. has order: Καλλίας δίκαιός ἐστι—Καλλίας δίκαιος οὐκ ἔστι. Cp. n.

- 23 a. 32. τούτων; εἰ γὰρ τὰ μὲν ἐν τῆ φωνῆ] 'h ungutit hgt: μωτιμή τιτη ձωμτικος μπορτί = τούτων ἂν εἰη (οτ ἔσται); τὰ μὲν γὰρ ἐν τῆ φωνῆ.
- 23 a. 37. ή είρημένη ἀπόφασις] **ωυωցեω μωσωυνι. [δη είρημέναι ἀπο**φάσεις.
- 23 b. 2. A.T. has order: εὶ μία ἔστι.
- 23 b. 2. καθ' όποτέραν ή εναντία] μυσ πρηλ. Δ πι. Δ. η. Δ. μ. μ. μ. μ. κατὰ ποτέραν εστιν εναντία;
- 23 b. 5. ἔσται] A.T. omits. So C. n.
- 23 b. 6. ἀλλ'] A.T. omits.
- 23 b. 7. $\tau \hat{\varphi}$ $\epsilon v a v \tau i \omega s$] **τι μης ωι μωτιπ. Π** hardly represents the Greek, but rather $= \tau \hat{\varphi}$ $\epsilon v a v \tau i o v$ or possibly $\tau \hat{\varphi}$ $\epsilon v a v \tau i o$.
- 23 b. 7. $\epsilon l \delta \dot{\eta}$] L. L. βL rather = $\epsilon l \delta \dot{\epsilon}$.
- 23 b. 7. εὶ δη ἔστι μὲν τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἐστὶν ἀγαθον δόξα, ἄλλη δ' ὅτι οἰκ ἀγαθόν, ἔστι δὲ ἄλλο τι ὁ οἰχ ὑπάρχει οἰδ' οἶόν τε ὑπάρξαι, τῶν μὲν δη ἄλλων οἰδεμίαν θετέον] և ΕθΕ με μωριτηύ, ημ μωρμ Ε, և (P. omits և) μωριτη μωρδίεν և Է ημ πε μωρμ Ε, և Ε ωμ ημ πε Ει πε μωρε μπι, և μωριτή Ε μωμμησί πε θη ητιτή Ε:=εὶ δὲ ἔστι μὲν τοῦ ἀγαθοῦ, ὅτι ἀγαθόν ἐστι, [καὶ] ἀγαθοῦ δόξα, ἔστι δὲ ὅτι οἰκ ἀγαθόν ἐστι, ἔστι δὲ ἄλλο ὅτι οἰχ ὑπάρχει οἰδ' οἶόν τε ὑπάρξαι (or rather ὑπάρχειν) δυνατὸν δέ ἐστι, τῶν ἄλλων οἰδεμίαν θετέον ἐστί. Perhaps ημηρησί rather=κατὰ τῶν ἄλλων in the last line. Cod. ν. reads ἔστιν for ἄλλη in 1. 8 and omits δή in 1. 9.
- 23 b. 17. μάλλον δὲ ἐκάστον ἀληθὴς ἡ καθ' ἐαντό, καὶ ψενδής] և ωπωι μ μισως μων ξιών. μων μυσως μουν καθ' ἐαντό, ἢ τὸ κατὰ συμβεβηκός, καὶ ψενδής.
- 23 b. 21. $\hat{\eta}$ τοῦ ἐναντίου δόξα] **τι-**ρζωίμιτη τοῦ ἐναντίου, omitting δόξα, which "rec. n."
- 23 b. 29. After οὐδαμοῦ] A.T. inserts **L** μη πε **ξ υμης ωμωύ** τι **[β**ρε**ί** ? = καὶ περὶ ὁ οὖκ (οτ μή) ἐστιν ἐναντιότης.
- 23 b. 30. $\tau \hat{\eta}$ ἀληθεί] Χριμμππε[θιωίτι = $\tau \hat{\eta}$ ἀληθεία.
- 23 b. 31. A.T. has order: οἰόμενος ἄνθρωπον.
- 23 b. 36. $\gamma \grave{a} \rho \delta \acute{\eta}$] $\omega \zeta \omega = \mathring{\eta} \delta \eta$.
- 24 a. 1. ἐναντία] τιτης ωιμωτί $\mathbf{t} = \hat{\eta}$ ἐναντία.
- 24 a. 1-24 a. 3. ψευδής γὰρ αὕτη. ὥστε καὶ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τῆ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν] * μωιι [τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀναθοῦ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι ἀναθοῦ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθοῦ τοῦ ἀναθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθοῦ τοῦ ἀναθοῦ ὅτι οὐκ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ ὅτι οὐκ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ ἀναθοῦ τοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀναθοῦ τοῦ ἀν

ψωτύ η μπρήτ υθηπε (P. υθηπε τοῦ) μωρε η τοῦ, υθης ωμων μωρε επρί η η ερωρήτ, υπε ων ερώτη το ερώτη το ερώτη το ερώτη το ερωρήτος τη το ερωρήτος το ερωρε το ερωρε

In the above J. 1291 implies: ἀληθης γὰρ αῦτη instead of ἀληθης γὰρ ἐκείνη. Otherwise the Arm. codices agree with Ven. Text.

- 24 a. 5. ὅτι $\pi \hat{a} \nu$] *ρωδη ω ωθείνως τ usually = $\pi \hat{a} \nu \gamma \acute{a} \rho$.
- 24 a. 6. $\hat{\eta}$ ő $\tau\iota$] ψ $\omega \Gamma \partial \psi = \hat{\eta}$ ő $\tau\iota$.
- 24 b. 5. A.T. has order: ὅτι οὐδεὶς ἡ οὐδέν.
- 24 b. 5. ἀντιφατικώς ρ μωμιριμμωρ = ἀποφαντικώς.
- 24 b. 5. Second $\tilde{\eta}$] A.T. omits.
- 24 b. 6. A.T. has order: $\frac{\partial \lambda \eta \theta \hat{\epsilon}}{\partial \lambda \eta \theta \hat{\epsilon}}$ $\frac{\partial \lambda \eta \theta \hat{\epsilon}}{\partial \lambda \eta \theta \hat{\epsilon}}$. The literal Greek rendering of A.T. here is: $\frac{\partial \lambda \eta \theta \hat{\epsilon}}{\partial \lambda \eta \theta \hat{\epsilon}}$ οὐκ ἐνδέχεται ἐναντίαν εἶναι οὕτε περὶ δόξαν οὕτε περὶ ἀντίφασιν.
- 24 b. 8. π ερὶ ταῦτα] ωπ h υπυρυ h ζωιθώνημωθωμούν= π ερὶ τὰ αὐτὰ άμα (? τὰ άμα).

PART III.

ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

TITLE. The Armenian Title runs: ["προυσιστική βαλιστοτή στι] τη Ερυσίτωρου [Εσταστοτή στι] τη Ερυσίτωρου [Εσταστολή προς Αλέξανδρον βασιλέα ἱστορία περὶ κόσμου.

- 391 a. 4. την έν αὐτοῖς ἀλήθειαν] ημημί *Χειωρωπι. [θηκί = την τοῦ πράγματος ἀλήθειαν.
- 391 a. 9. τον οὐράνιον ἔκεινον χῶρον] **συητωσωνίο σωζο Δωχη** = τον ίερον ἔκεινον χῶρον. "ίερον corr. O."
- 391 a. II. $\dot{\eta}$ γοῦν ψυχ $\dot{\eta}$ διὰ φιλοσοφίας] **μιθωυωωυμητιε[θητ. \dot{u} = \dot{\eta}** φιλοσοφία.
- 391 a. 12. ἐξεδήμησεν $\int \omega u b \omega_I = \dot{a} \phi$ ίκετο or ἔφθασεν.
- 391 a. 13. τινα] A.T. omits.
- 391 a. 14. συνεφρόνησε] **Ιτμίτρ 'μ εθμωμήτ** = συνεφόρησε. So Q, ambig. R.
- 391 a. 14. A.T. punctuates after βαδίως.
- 391 a. 16. τοῦτο δὲ ἔπαθε, καθ' ὅσον οἶόν τε ην, πᾶσιν ἀφθόνως μεταδοῦναι βουληθεῖσα τῶν παρ' αὐτῆ τιμίων] ημιμ μι κι κηρωμή ζίωη μίν ξη ωπ μμιμέν μπιμέν καὶ καθ' ὅσον οἶόν τε ην τῶν παρ' αὐτῆς πᾶσιν ἀφθόνως ἐδίδου (οτ ἔδωκε) τῶν τιμιωτάτων ἀπόδειξιν. P. reads αὐτῆς, and μρωμ which = πραγμάτων may be a corruption of μρωμμ, which = ἔπαθεν.
- 391 a. 21. την 'Οσσαν] * **τωι.υ.ρωτωρ** = την Ναυσπόλιν, "the city of Naus."
- 391 a. 21. την Νύσαν] * τ τωτι [Εωπί = τὸ Ναῦς ὄρος, " the mountain Naus."
- 391 a. 22. οἰκτίσειεν ἄν τις τῆς μικροψυχίας τὰ τυχόντα ἐκπεπληγμένους] There is here an evident lacuna in the A.T., which omits these words.
- 391 a. 24. A.T. has order: ἐπὶ μικρᾳ θεωρίᾳ and adds this gloss: L h μωμωι ζημωσηπιβριί ημωπιβλων="and upon slight solicitude for knowledge," καὶ ἐπὶ σμικρᾳ ἐπιμελείᾳ γνώσεως.

- 391 b. 2. οὐδενὸς ἄξια] n_{ξ} dhay hph wpd wth = οὐδενὸς λόγου ἄξια, found in P. Q.
- 391 b. 3. καὶ καθ' ὅσοι ἐφικτόι] πρεμιή և ζωνωλιζή = καθ' ὅσοι καὶ ἐφικτόι.
- 391 b. 4. θ εολογῶμεν] A.T. implies καὶ θ εολογῶμεν.
- 391 b. 6. την των μεγίστων ιστορίαν] ημμωσιδης [θης του τη ημωτο μη η ηθή ξ = την περί εκείνων ιστορίαν.
- 391 b. 10. λέγεται δὲ καὶ ἐτέρως κόσμος] ωμυμικα ωχωωρς ωνωηθεως εδιτώς κόσμος.
- 391 b. 11. $\theta \in \hat{\omega} v$] Lumne $\delta n \phi = \theta \in \hat{v}$. So in 391 b. 12.
- 391 b. 13. εἴληχε γῆ] Ιτημρίο, την Γ. τημικώς Γιμη = γῆ, ἤπερ εἴληχε. The partic. οὖσα would according to the A.T. depend on εἴληχε. Perhaps εἶναι should be read.
- 391 b. 14. πεπερατωμένον ἢs τὸ ἀνωτάτω θεῶν οἰκητήριον οὔρανος ὧνόμασται] ωι ωρωθωμ ἢ μωρδρωφηθοῦ Ερίβει μετρι ωτοι τωμένον εἰς τὰ ἀνωτάτω οὔρανος ὧνόμασται. The sense of A.T. is: "being limited upwards is called heaven." Codex R. has εἰς for ἢς, perhaps as a correction. θ εῶν οἰκητήριον is not translated.
- 391 b. 16. $\delta \epsilon$ A.T. omits.
- 391 b. 24. καλοῦνται δ' οὖτοι πόλοι] ωρί τη μης μημωμί $\mathbf{L}$ Ερμβρί $\mathbf{b}$ οῦ $\mathbf{v}$ καλούμενος.
- 391 b. 25. δι' ὧν εί νοήσαιμεν ἐπεζενγμένην εὐθεῖαν ἥν τινες ἄξονα καλοῦσι διάμετρος ἔσται] *προιτ ἡιδωθωιὰς ζωιδωθιδών, ητη πιδώθες υπθωίψ ψης μπιδύν, πτημήν ζωιδως μήν ἡης = ἦ (to which) νοοῦμεν ἀναλόγον ῆν τινες ἄξονα καλοῦσι τὴν εὐθεῖαν διόμετρος ἔσται. "Το which (earth) we conceive a straight line equally fitted, it will be diameter." In this sentence something is needed to correspond to εί and the A.T. is clearly mutilated.
- 391 b. 12—392 a. 1. This whole passage, in order to conform with the A.T., would read somewhat as follows:

ταύτης δὲ τὸ μὲν μέσον, ἀκίνητόν τε καὶ ἑδραῖον ὄν, ἡ φερέσβιος γῆ, ἤπερ εἴληχε παντοδαπῶν ζῷων ἐστία τε οὖσα (? εἶναι) καὶ μήτηρ. τὸ δ' ὕπερθεν αὐτῆς, πᾶν τε καὶ πάντη πεπερατωμένον εἰς τὰ ἀνωτάτω, οὔρανος ἀνόμασται, πλήρης ὢν θείων σωμάτων, ἃ ἄστρα εἰώθαμεν καλεῖν κινουμένου οὐράνου κίνησιν ἀίδιον, μιῷ περιαγωγῆ καὶ κύκλῳ συναχορεύει πάντα ταῦτα στοιχεῖα ἀπαύστως δι' αἰῶνος. τοῦ δὲ σύμπαντος κόσμου τε καὶ οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὅντος καὶ κινουμένου, καθάπερ εἶπον, ἐνδελεχῶς δύο ἐξ ἀνάγκης καταντικρὰ ἀλλήλων ἀκίνητά ἐστι σημεῖα, καθάπερ τῆς ἐν τόρνῳ κυκλοφορουμένης σφαίρας, στερεὰ μένοντα καὶ περιάγοντα τὴν σφαῖραν, περὶ (potius εἰς) ὰ ὁ πᾶς συνέχεται κόσμος. ὁ μὲν οὖν κόσμος ἐν κύκλῳ περιστρέφεται ὁ γῆ καλούμενος. ἡ (εἰ) νοήσαιμεν ἀνάλογον (?), ἤν τινες ἄξονα καλοῦσι, τὴν εὐθεῖαν (? τῆ εὐθείᾳ), διάμετρος ἔσται τοῦ κόσμου, τοῦ σφαιρικοῦ γε καὶ περὶ ἐκεῖνο κυκλουμένου οὐράνου, μέσην μὲν ἔχουσα τὴν γῆν τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα.

- 392 a. I. A.T. adds δύο before ἀκινήτων. So P.
- 392 a. 6. After αἴθεσθαι A.T. inserts ωνωηρίν = ἔφασαν.
- 392 a. 12. διέζωσται] *ωΙσωΙσωι [[ιμβι = διῶπται.
- 392 a. 14. *ὄντα*] A.T. omits.
- 392 a. 15. κύκλοις] μωμρω ' με μετρείτε τριξίτε = χώροις κυκλοφοροῦνται.
- 392 a. 15. $a\dot{v}\tau\hat{\omega}v$] A.T. omits.
- 392 a. 18. κινουμένων $\mathbf{j}$ μηθ $\mathbf{k}$ ω $\mathbf{j}$ = κινούμενον. So O.
- 392 a. 19. εν τοσούτοις] σωμαμβαβ = εν τοιούτοις.
- 392 a. 21. ϵv ἀλλήλοις] A.T. omits.
- 392 a. 23. έχει nethind here implies έχειν, which "rc. O."
- 392 a. 23. ταύτη] ωμυιηξυ: ε μβιρίω απητίδι = ταύτη. ἀνωτάτω μέν.
- 392 a. 25. Διός] *L [μωθωημως = καὶ Διός.
- 392 a. 28. δv que nduly = δv of $\mu \epsilon v$.
- 392 a. 30. $\tau \dot{a} \tau \dot{\epsilon}$ | $q_{ijj}unuh_{ij} = \tau a \hat{v} \tau a$.
- 392 a. 30. καὶ τὴν τῆς κινήσεως τάξιν] A.T. omits.
- $392 \text{ a. } 32. \ \ \epsilon \tau \iota \ \delta \epsilon \ ] \ \ d_{\mu \nu} = a \epsilon \iota.$
- 392 b. 2. $\frac{\partial \tau}{\partial \kappa} \tau_{\varphi}$ ωμωμωνωμης σωρην = $\frac{\partial \theta}{\partial \kappa} \tau_{\varphi}$.
- 392 b. 3. διάττει] * ωνωց Ιτως [[Ιτιβί = λέγονται οτ λέγεται.
- 392 b. 6. ὑπὸ δὲ κινήσεως] ωρι των *ἀμερωνίμ=" under the higher part (or surface), underneath." Q. reads ἐκείνης for κινήσεως, which perhaps answers to the A.T.

- 392 b. 8. ἀλεεινός] *μετιεμωμητί = καλλίων. The Λ.Τ. may have had ετιμωμητί = "somewhat or very warm," which would render ἀλεεινός.
- 392 b. 8. ἐν δὲ τούτῳ τῆς παθητῆς ὅντι καὶ αὐτῷ δυνάμεως] ἡυկ υπρω կρωμωίν գπլπվ μορπι [δικωθμ = τούτου δὲ παθητοῦ ὅντος δυνάμει. Α.Τ. omits καὶ αὐτῷ.
- 392 b. 11. ἀνέμων καὶ τυφώνων] Α.Τ. omits καί.
- 392 b. 12. μυρίων τε γνόφων συμπληγάδες] L σημως L σωπωρημος συμπληγάδες] L σημως L σωπωρημος συμπλως στωρ = "and confusions of mists and fogs."
- 392 b. 17. $\chi \lambda \delta a \iota s$ | $\iota h \iota \eta n d \varrho = \chi \omega \rho a \iota s$.
- 392 b. 27. πολλαί τε έτεραι πρὸς σύμπασαν τὴν θάλασσαν καὶ γὰρ αὖται μεγάλαι τινές εἰσι νῆσοι μεγάλοις περικλυζόμεναι πελάγεσιν.] The A.T. paraphrases this passage: <code>pωὐηρ μωηπιθρ κω μωθυωμύ δπη μη ηριμ κι μεδρύ 'ρ ὑπημω με δπη μη ηριμ κι μη μη μριμ ω δπη μη μη μρι ω κι μριμ μο πολλαὶ γὰρ ἐν πάση θαλάσσα νῆσοι αἱ δὲ μεγάλαι αὐτῶν μεγάλοις περικλυζόμεναί εἰσι πελάγεσι, ἐν αἶς καὶ ἡ οἰκουμένη.</code>
- 392 b. 33. τοῦ κόσμου A.T. omits.
- 393 a. 6. καὶ νάματα A.T. omits.
- 393 a. 7. καὶ ἢπείρους] A.T. omits.
- 393 a. 12. καὶ ἐντός] 'h μιπηρίω = ἐν τοῖς κάτω, "in the lower parts."
- 393 a. 14. ὧν αὶ μὲν Σποράδες αὶ δὲ Κυκλάδες] παθώθη [] φήρεια ἐτι ζατεμθέως և παθώθη ματική ζατική by some called Sporades and by others Cyclades," ὑψ ὧν μὲν Σποράδες ὑψ' ὧν δὲ Κυκλάδες καλούμεναι.
- 393 a. 15. αί δὲ ἄλλως ὀνομάζονται] և παωίρ μημη το ηφωρί ωδηκωδική εύφ' ων δὲ ἄλλως ὀνομάζονται.

- 393 a. 16. A.T. implies $\delta \pi \epsilon \rho \iota \rho \rho \epsilon \omega v$.
- 393 a. 24. διχῶς] * τρίμω[] = of iron; a copyist's error for τρίμμη = διχῶς.
- 393 b. 2. $\epsilon l\sigma \rho \epsilon \omega v$ $\delta \mu l\sigma \omega_l = \text{exundans of the Latin translation of Budaeus.}$
- 393 b. 4. A.T. has order: διειληφώς την θάλασσαν Έρυθράν.
- 393 b. 10. καί] A.T. omits.
- 393 b. 11. $\tau \hat{\eta} \nu \gamma \hat{\eta} \nu | A.T.$ omits.
- 393 b. 13. Ἰέρνη] **ψερίτρω**, i. e. Vernia or Βερνία.
- 393 b. 14. oùx] A.T. agrees with Codices O. P. Q. R. in omitting.
- 393 b. 15. λοξη προς την οικουμένην A.T. omits.
- 393 b. 16. οὐκ ὀλίγαι δὲ μικραί] և шյړ με μωμως = ἄλλαι δὲ οὐκ ὀλίγαι.
- 393 b. 17. περιεστεφάνωνται] υμμηθωμβωμ μβυβυ μησβρ = περιεστεφάνωνται νησοι.
- 393 b. 18. τὴν οἰκουμένην ταύτην] ωχη ημήθηθημως = τῆς δὲ οἰκουμένης. Α new sentence begins here in the A.T., which omits ῆς, as if the Greek ran thus: τῆς δὲ οἰκουμένης ταύτης, ῆν δὴ νῆσον εἰρήκαμεν, κατὰ τὸ βαθύτατον [θαλάσσης] τῆς ἡπείρου πλάτος ἐστί κ.τ.λ.
- 393 b. 19. κατὰ τὸ βαθύτατον] 'ἡ [μπηπι.[θηι.]ι *δπι[πι.] κατὰ τὸ βαθύτατον [θαλάσσης]. δπι[πι.] must be an interpolation.
- 393 b. 21. μάλιστα] Α.Τ. omits.
- 393 b. 25. $\tau i \nu \hat{\epsilon} \hat{s} \delta \hat{\epsilon} \delta \hat{a} \pi \hat{o} \tau o \hat{v} \delta \hat{a} \mu o \hat{v}$] $q_{\eta \eta} n d \omega \ell_{p} = \text{``which some:'`} \delta \nu \tau i \nu \epsilon s$; the words $\hat{a} \pi \hat{o} \tau \cdot \hat{l}$, are left out.
- 394 a. 4. A.T. omits ἀεί.
- 394 a. 14. νοτερὰ καὶ ἀτμώδης] [υπίτωι ωφηύ = νοτιώτερα found in P. R. A.T. omits καὶ ἀτμώδης.
- 394 a. 15. A.T. omits καὶ δρόσοι.
- 394 a. 16. A.T. omits καὶ ὅμβροι.
- 394 a. 19. ἀτμώδης] μιτίμιι = νοτερά, wet, moist, as in a. 14. In a. 27 ἀτμώδης is rendered by q-πρηγωμιτιμή (= ἄτμος + εἶδος). Here νοτερά is implied by the words ἄγονος ὕδατος which follow. A.T. ignored ἀτμώδης in a. 14 also.
- 394 a. 21. γίνεται δὲ ήτοι ἐξ ἀρχῆς νέφους ἢ ἐξ ὑπολείμματος] Α.Τ. omits.
- 394 a. 24. κατὰ σύστασιν λεπτὸν φερόμενον] **μερεωι μυσ ωίνουρ μωηίμωση. βεωί** = φερόμενον κατὰ λεπτὴν σύστασιν. O. P. R. read λεπτήν.

- 394 a. 25. πάχνη δε δρόσος πεπηγυῖα δροσοπάχνη δε ήμιπαγής δρόσος] **L ΕηΕωίδι L 90η [δΕημωματήσ** = πάχνη δε δρόσος ήμιπαγής.
- 394 a. 28. $\kappa \alpha \tau' = \epsilon \kappa \pi (\epsilon \sigma \mu o \nu)$ 'h [do [dunh dunh = "from agitation or violent shaking, such as to dissipate and drive away "= $\kappa \alpha \tau \alpha$ $\sigma \nu \nu \tau i \nu \alpha \gamma \mu o \nu$.
- 394 a. 32. συστρέμματα] *[$\mathbf{\partial}$ ο [$\mathbf{\partial}$ ωνή $\mathbf{\partial}$ ωνή $\mathbf{\partial}$ ωνή $\mathbf{\partial}$ ωνή $\mathbf{\partial}$ ion "= συντινά γμφ.
- 394 a. 33. νεφῶν πεπυκνωμένων] [διώτδρωμε μι μιθίμης = πεπαχνωμένων νεφῶν, or perhaps πεπαχυσμένων νεφῶν, for in 394 a. 28 πεπαχυσμένον is rendered [διώτδρωμε μη and the cognate forms πάχος and παχύτερα are in a. 27 and a. 20 rendered [διώτδρωμη μ].
- 394 a. 33. πρὸ τῆς εἰς ὕδωρ μεταβολῆς ἀνακοπέντων] τωμυωυπημη χητητύ 'h φητημοιώτες ζωπητίδι ωπεωμ=τὸ πρωτοπαγὲς ὕδωρ κατὰ μεταβολῆν (or ἐκ μεταβολῆς) ἀνακοπέν, "the first frozen water through change assuming division." In 394 a. 26 ἡμιπαγής was rendered by [βερωυωπημη, by analogy with which τωμυωνωπημη would=πρωτοπαγής, which is also implied in σύμπηξις of a. 35.
- 394 a. 36. οὐδὲ ἢραιωμένου] ωμ ωιτωμισωμεωμ = ἀλλ' ἢραιωμένου.
- 394 a. 36. σφόδρα δὲ αῦτη καὶ ἀθρόα] μωτί πρη $\mathbf{L}$ ωμτιμριβί μωτωμι = διὸ καὶ ή τοιαύτη ἀθρόα.

There is no trace of ovola in the A.T. On the other hand,

if οὐσία is eliminated the feminines $\hat{\eta}$ . . . διήκουσα . . . ἔμψυχοs and γόνιμοs can only be accounted for by understanding ἀναθυμίασιs, for the use of which in this sense cp. Arist. de Anima 1. 2. 19.

- 394 b. 12. $\dot{a}\epsilon\rho\iota$] $\mathbf{L}[\partial \mathbf{L}_{\mu}\mathbf{L}]$ indicates $a\ddot{\imath}\theta\epsilon\rho\iota$.
- 394 b. 12. πνεύματα] επείεξει ή επιημ = πνεύματα έκ τοῦ ξηροῦ.
- 394 b. 14. $\partial v \in \mu \omega v$] $Joqng? = \partial v \cap \omega v$, as in b. 13. $\zeta nq dv$ is reserved for $\partial v \in \mu o s$ in this passage.
- 394 b. 16. οἱ δὲ κατὰ ἡῆξιν νέφους γινόμενοι καὶ ἀνάλυσιν τοῦ πάχους πρὸς ἐαυτοὺς ποιούμενοι] և πρε 'μ պωσωπιδών μωθωπι' μ μεριπιδοπικτι [θωνληπικ μβυρεων μωτερικτι = οἱ δὲ κατὰ ἡῆξιν νέφους κατὰ ἀνάλυσιν τοῦ πάχους πρὸς ἑαυτοὺς προσποιούμενοι. The word μωτερικτι which I render by προσποιοῦνται means: "add to, augment." πρὸς ἑαυτοῦς is equally compatible with the A.T.
- 394 b. 19. δαγέντος] η · · · պատառեալ լինին implies δαγέντες.
- 394 b. 21. First δέ] A.T. omits.
- 394 b. 22. ὁ ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς θερινὰς ἀνατολὰς τόπου πνέων] ωμί πρημαίμας.
  τωμβί μεταίμα με τωρές τω μεταις τίνε με εξίτη = ὁ περὶ τὰς θερινὰς
  τροπὰς ἐξ ἀνατολῆς πνέων.
- 394 b. 22. A.T. omits ἄνεμος.
- 394 b. 23. ἀπηλιώτης δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς ἰσημερινάς] L. ης 'h ζωυωρωμορήτι ωριεριωτι' ωμειρος μης := ὁ δὲ περὶ τὰς ἰσημερινὰς ἐξ ἀνατολῆς (eastern) ἀπηλιώτης καλείται. Similarly in b. 24 A.T. seems to imply: ὁ περὶ τὰς χειμερινὰς ἐξ ἀνατολῆς.
- 394 b. 28. καὶ τῶν βορεῶν τη τωμξα և φοπιβού = ὁμοίως καὶ τῶν βορεῶν.
- 394 b. 29. κατὰ τὸ μεσημβρινόν] L' 'ἡ ζητομοιωμή υθερομεί = καὶ κατὰ χειμερινὸν μεσημβρινόν.
- 394 b. 33. εὐρόνοτος—νότου] The A.T. transposes this clause with the following one.
- 394 b. 33. ἐπὶ θάτερα A.T. omits.
- 395 a. 3. $\phi \epsilon \rho o \mu \epsilon \nu \omega \nu$] A.T. omits.
- 395 a. 4. δρνιθίαι] *ζωμωνωμβίρ = southern. A corruption of ζωνωμβίρρ = δρνιθίαι.
- 395 a. 4. βορέαι είσὶ τῷ γένει] ***[τιριωίιρ μοι Ερ Εύ** = [αὐτοὶ] βορέαι είσί.
- 395 a. 10. A.T. omits $\delta \epsilon$ after $\delta \tau a \nu$.
- 395 a. 10. πρηστήρ χθόνιός έστιν] ωμ μπ. μιωκτρ πρ կիզիչ μιμ= But the

prester which is called burning." These last words are added to explain the foreign word "prester," which is transferred into the Armenian Text. $\chi\theta\delta\nu\iota\sigma$ is omitted.

395 a. 11. A.T. omits δέ.

395 a. 11. A.T. omits καὶ ἔξωθεν.

395 a. 12. βιαίως] A.T. omits.

395 a. 14. A.T. omits ωσπερ εν ύδατι.

395 a. 19. A.T. omits the words: μάλιστα ὅταν τὸ μὲν τάχιστον ή τῶν ὅντων.

395 a. 23. σφοδρὸν δὲ ἄλλως καὶ ἀθρόον] ωπ h της την των νεφῶν οτ τοῖς νέφεσι, "owing to its not striking forcibly the clouds." This would explain why it is ἡμίπυρον. But ζωρμωτη does not govern a genitive or dative, as here ωδίμης , so the infinitive ζωρμωτη must be passive voice and the sense as follows: "through the not-being violently struck of the clouds," παρὰ τὸ μὴ σφόδρα πλήττεσθαι τὰ νέφη.

395 a. 26. οι μέν αιθαλώδεις] η υπορομωπουμή τη τη μεριστεί οι μέν αιθαλώδη κόνιν φέροντες.

395 a. 28. κατασκήπτουσιν είς τι] *ζωωπείδι ωπιδιό τι τρηπηδηείδιωδίο βερμωθή τουσιν τη ενεργεία αυτών.

395 b. 11. θεωροῦνται] / μτητ = γίνονται.

395 b. 13. δδε προσαγορευθείσαι. καὶ τὰ μὲν τούτων ἐσπέρια τὰ δὲ εῷα]
Α.Τ. omits.

395 b. 22. αἱ δὲ καὶ ρέουσι πολλάκις ποταμοῦ δίκην] և ωμερ τη ζουθί μωτηκ. ωίτημο τζοιτή ηθοιομέν = αἱ δὲ καὶ ρέουσι πολλάκις τὸ πῦρ ποταμοῦ δίκην.

395 b. 26. A.T. omits πολλαχοῦ.

395 b. 30. $\sigma v \gamma \gamma \epsilon v \epsilon s$] $m \mu p \mu q \mu q \mu q g = a \sigma v \gamma \gamma \epsilon v \epsilon s$ found in P. Q.

395 b. 31. εὔκρατον] A.T. omits.

395 b. 32. έξεδρον γενόμενον] A.T. omits.

- 395 b. 33. πολλάκις δὲ πολὺ γενόμενον ἔξωθεν ἐγκατειλήθη τοῖς ταύτης κοιλώματι] 'ἡ υδιῶτις μητης μπορομούς μασι] 'ἡ υδιῶτις μητης μπορομούς μαρελθὸν εἰς κοιλώματα γῆς, "therefrom passing in mass into the hollows of the earth."
- 395 b. 34. ἐξόδου μετὰ βίας A.T. omits.
- 395 b. 36. $\pi \dot{a}\theta os$ A.T. omits.
- 396 a. 2. κατ' $\delta \rho \theta \delta s$] μυμι μπερ = κατ' $\delta \xi \epsilon \delta s$, as in a. I.
- 396 a. 3. οί δὲ συνιζήσεις ποιοῦντες είς τὰ κοίλα χασματίαι] Α.Τ. omits.
- 396 a. 5. βηκται] μτιμε grugh ε.μ = projectors, casters forth.
- 396 a. 8. οἱ δὲ ἀναπάλλοντες καὶ ταῖς εἰς ἐκάτερον ἐγκλίσεσι καὶ ἀναπάλσεσι διωρθοῦντες ἀεὶ τὸ σειόμενον] *L ωχιρ ησημιστιστίτη μπίμης ζεσιτισμένη με εξεριτιστίτη με εξεριτιστίτη με εξεριτιστίτη με εξεριτιστίτη καὶ πάλιν σείοντες καὶ ἀεὶ εἰς τὸ σείειν φέροντες.
- **3**96 a. 16. κεκρυμμένων A.T. omits.
- 396 a. 18. χάσματά τε γὰρ γίνεται θαλάσσης καί] Α.Τ. omits.
- 396 a. 23. ροαί τε καὶ δῖναι ταῖς τῶν πνευμάτων ἀνάλογον, αὶ μὲν ἐν μέσοις πελάγεσιν, αἱ δὲ κατὰ τοὺς Εὐρίπους τε καὶ πορθμούς.] և ζπισιπίμε 'μ μμπημπι 'h [μιμπίμε μη ζημίσβι 'h [μιημίμ, μή μη μεπημημι և h μημβσίλιι μθιμμ = ροαί τε ἐν δίναις ἐκ τῆς συγκράσεως τῶν πνευμάτων ἐν τοῖς πελάγεσιν αἴγε κατὰ τὸν Εὔριπον καὶ πόρθμον γενόμεναι. "And currents in eddies from the mixing of winds in the deeps, those which occur in the Euripus and Porthmos." In the above 'h μμπημπι (= ἐν δίναις) may be a corruption of և μμπημημ = καὶ δῦναι.
- 396 a. 28. ἐν ἀέρι τε καὶ γῆ καὶ θαλάσση κατὰ τὸ εἰκὸς αὶ τῶν παθῶν ὁμοιότητες] These words have dropped out in Armenian rendering, which if turned into Greek for the whole passage from τῶν στοιχείων in a. 28 down to ψυλάττουσαι in a. 32 makes some sense and would run thus: τὰ στοιχεῖα ἐγκεκρᾶται ἀλλήλοις συνειρόμενα (linked together) καὶ συνιστάμενα εἰς ἐν καὶ ἐκείνων ἐπὶ μέρους ἡ φθορὰ τῆ συγκράσει γένεσις γίνεται ἄλλων τῶν ὅντων καὶ τὸ συμπᾶν ἐν αὐτοῖς καὶ δι' αὐτὰ ἀνωλεθρόν τε καὶ ἀγένητον φυλάττουσι: "The elements are intermixt with each other, being bound and compacted into unity; and of them the

partial destruction by mixture becomes generation of other existences. And the all in them and through them they preserve, undestroyed and increate." The A.T. runs thus: Տարերքս խառնին առ ժիժեանս յօղեալ և բաղկացեալ ի ժիռւ. Թիւն, և նոցա ՝ի մասնե ապականու Թիւնն խառնմամբն լինելու. Թիւն լինի այլ էակացս. և աժենայնն ՝ի նոսա և ՝ի ձեռն նոցա անապական և անյեղ պաՏին: Read անեղ here.

- 396 a. 33. εl] A.T. omits. "Om. O. Q. et fortasse R." But then these MSS. read συνεστηκώς in a. 34, whereas A.T. implies συνέστηκεν.
- 396 a. 35. οὐ πάλαι διέφθαρται καὶ ἀπόλωλεν] *πρηη ζωῦζοιως [υωπῦλεως τημωμων 'μ τημωμες ωταθτως ζωῦνημως μουτίσιος των τοχόντων πλήθη. Perhaps the Greek of the Arm. translator ran: ὧν πάλαι κεκραμένων ἐγένετο ἐξ αὐτῶν πᾶν τοχ όντων πλήθος. Of the words οὐ πάλαι δι. κ. ἀπ. there is no trace in the A.T., unless the translator read οὖ for οὐ.
- 396 b. 1. ως καν εί πόλιν τινες θαυμάζοιεν] Α.Τ. has ημηλιμουμών είβη βητή πευθερ = πάλιν θαύμαζοι αν τις.
- 396 b. 2. ἐθνῶν] μημμήν *μμημήν ημω = ἐθνῶν τὸ [ἄρχειν αἰτῶν]. The sense of the A.T. for the whole sentence is: "Again it appears wonderful to anyone, how out of opposed races the governing of them remains firm." συνεστηκυῖα seems to be omitted and the phrase ψωρμήν ημω is odd.
- **396 b.** 5. δμοίαν A.T. omits.
- 396 b. 6. ἀποτελεῖ διάθεσιν ὑποδεχομένη πᾶσαν] μωσωμωπωμή, *L. 'ἡ ଐη տրω

  Δωηρητεθήτω *ὑηρω ωθιθιστών щωρητεθωψή = ἀποτελεῖ, [καὶ εἰς

  μίαν] διάθεσιν [αὐτῆς (οτ αὐτοῦ)] πάντων ὑποδέχεται.
- 396 b. 7. ἴσως δὲ καὶ τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεται, καὶ ἐκ τούτων ἀποτελεῖ
  τὸ σύμφωνον, οὐκ ἐκ τῶν ὁμοίων] * τω ημ μ. τιμηζωμωτωσί ω_
  μπησ ξ. μίτιμ μημωτιπ. Πρ.τ. μ. ημην ωμπησ ξ. μίτιμ Είσως
  δὲ καὶ τῶν ἐναντίων γλίχεται εἶναι τὸ σύμφωνον καὶ τούτον γλίχεται ἡ φύσις. Here again the A.T. seems to be mutilated.
- 396 b. 9. ἀμέλει] A.T. omits.
- 396 b. 10. καί] μυσι ωμυσι $\mathbf{L} = ο \tilde{v} r \omega$ καί. The sense of the A.T. seems to

be, that as nature joined male to female in order to constitute human society, so she produced out of opposites the harmony of the kosmos.

- 396 b. 14. ἐγκερασαμένη φύσεις τὰς εἰκόνας τοῖς προηγουμένοις ἀπετέλεσε συμς ώνους] [πωπτικω], պատήκη ἢ λέπτι ωνωμένης είματικο [Εκωτικου συμφωνίας ἀπετέλεσεν. Τhe idea brought out in the A.T. is that of the various colours being harmonised in the picture, not of the harmony of the picture with the original. φύσεις is left out in the A.T.
- 396 b. 18. γραμμάτων A.T. omits.
- 396 b. 19. συνεστήσατο] **εωρωη-ωυθ-ω**g = συνετάξατο.
- **396 b. 24.** A.T. omits words: ἀρχῶν μία.
- 396 b. 30. $\gamma \hat{\eta} s$] *' $h \zeta_{n\eta d\eta j} = \partial \nu \epsilon \mu o \nu$; a corruption of ' $h \zeta_{n\eta \eta j} = \gamma \hat{\eta} s$.
- 396 b. 35. της δε δμολογίας ή Ισομοιρία καί] Α.Τ. implies της δε Ισομοιρίας.
- 397 a. 2. πρὸς τὰ θάτερα] ωπ gπερισ $\mathbf{b} = \pi \rho$ ὸς τὰ ψυχρά.
- 397 a. 2. της φύσεως $\epsilon \pi i \tau \hat{\omega} \nu \mu \epsilon \iota \langle \acute{o} \nu \omega \nu \rangle$ A.T. omits, and seems mutilated.
- 397 a. 3. σωστικόν πως | μωροω="in need of, requiring."
- 397 a. 4. δμονοίας] *Πρωμωνικ.[Ελεων և οσίλειη βηθείν ἀλληλο*ίς, "of concord and of mutual utility."
- 397 a. 5. ην γαρ αν είποι τις, μέρος έστιν αὐτοῦ] Α.Τ. omits.
- 397 a. 7. ἀπὸ τοῦ κόσμου λεγόμενου κεκοσμησθαι. τίς δὲ τῶυ ἐπὶ μέρους δύναιτ' αν ἐξισωθηναι τῆ κατ' οὐρανον τάξει τε καὶ φορα τῶν ἄστρων] և ηημηρωριπτί υπρω [θξ կաθυης πρ ωυτη ηπημων τωτη [θτωθης ' μυνιτεί με μυνιτεί με μωνιτεί μυνιτεί ημυνιτεί ημονιτεί η κατ' οὐρανον τάξιν, τὴν φοραν τῶν ἄστρων.
- 397 a. 19. έμπνεί] υμησίνωη είνη = έμφαίνεται.
- 397 a. 22-a. 31. This passage is merely paraphrased in the A.T., which

in English runs thus: "And by means of these a moisture of just measure is bestowed on the earth, over which the fiery element kindling vivifies the whole by means of concord with earth. And hence is raised up from earth the foliage of all kinds of plants, irrigated with water and with fire made living; in their season budding forth they renew their kind, which fostering it (the earth) perfects, and again it collects them by yearly creation. Without growing old it watches over the nature of things. It is also sometimes shaken by earthquake and is inundated with flood, and by conflagration is in part consumed. All these things, it seems to me, are from the first good, which bestows on all eternal salvation."

397 a. 25. περιοχουμένη ζώοις] ζητη [μετημιτωμεμι] "with fire made alive." 397 a. 27. μυρίας τε φέρουσα ίδέας και πάθη] A.T. omits and reads $\mathbf{L}$ μυρ

397 a. 30. πρὸς ἀγαθοῦ] μωπωζείν μωριημεπρὸς τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ.

397 a. 32. κατὰ τὰ ἡήγματα τὰς ἀναπνόας ἴσχουσαι] Α.Τ. omits.

397 b. 2. καὶ τῶν ἐπὶ μέρους] 'h ձեπն πρης μητυίτως δωυντίτρω=" by the which quickened, the parts."

397 b. 9. δη . . . εἰπεῖν] ωυել պարտ $\mathbf{t} = \delta$ εῖ εἰπεῖν. Comp. O. P.

397 b. 17. A.T. has order: προήχθησαν εἰπεῖν ὅτι ταῦτα πάντα. Cp. P.

- 397 b. 32. καὶ πολλη̂ς μεστὰ ταραχη̂ς A.T. omits.
- 397 b. 32. οὐ μὴν ἀλλά] A.T. omits.
- 397 b. 33. καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς] և ωπ իրս որ ωπ Δεη ζ=καὶ ἐπὶ τὰ καθ' ἡμᾶς.
- 397 b. 34. A.T. punctuates after ἡμᾶs and not after συμβαίνει, and inserts **υωμωρύ** = οὐ μὴν ἀλλά before κατὰ τὸ ἔγγιον. In 387 b. 32 οὐ
  μὴν ἀλλά was omitted; here A.T. inserts it. Thus ll. 32–34
  run thus according to A.T.: εἶναι καὶ καθ' ὅσον ἐπὶ πᾶν διικνεῖσθαι πέφυκεν ἡ θεία δύναμις καὶ ἐπὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ὁμοίως συμβαίνει καὶ τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς οὐ μὴν ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔγγιον.
- 397 b. 35. τε καὶ πορρωτέρω] Α.Τ. omits.
- 398 a. Ι. κρείττον οὖν ὑπολαβείν ὃ καὶ πρέπον ἐστὶ καὶ θεῶ μάλιστα ἁρμόζον, ώς ή έν οὐρανῷ δύναμις ίδρυμένη καὶ τοῖς πλεῖστον ἀφεστηκόσιν, ώς ένι γε είπειν, και σύμπασιν αίτία γίνεται σωτηρίας, μαλλον ή ώς διήκουσα καὶ φοιτῶσα ἔνθα μὴ καλὸν μηδὲ εὖσχημον αὐτουργεῖ τὰ $\epsilon \pi i \gamma \hat{\eta}$ ς. τοῦτο μεν $\gamma \acute{a} \rho \dots]* ωρη μωνωρη <math>i \not = \iota \omega \rho \delta \iota \iota$, δωίων. անդ գի և Մասուծոյ վայել է յարմարել գերկինս, ուր և սեր տեալ է նորա գօրուԹիւնն․ իսկ և այնոցիկ որ յոլովագոյն Հեռացեալ են, միանգամայն ընդ նոցին լինի պատձառ փրկու **Թեան, կամ իբրու ընդ Թափ անցանելով, և կամ մանաւանդ** Տատանելով ուր գեղեցիկ ոչ է, և ոչ բարեձեւ։ առաջին պատՃառն գաշխարՀ ինբնին գործեալ, և գոր առ երկրի են՝ ունի գօրութեամբ և ոչ թե բնութեամբ Հպեալ. քանդի այս $[\mu_{\Sigma}^{*}, \dots] = \kappa \rho \epsilon \hat{\iota} \tau \tau \sigma \nu \ o \hat{\upsilon} \nu \ \dot{\upsilon} \pi \sigma \lambda \alpha \beta \epsilon \hat{\iota} \nu, \ \mu \dot{\alpha} \lambda \iota \sigma \tau \alpha \ \ddot{\sigma} \tau \iota \ \kappa \alpha \dot{\iota} \ \theta \epsilon \dot{\omega} \ \pi \rho \dot{\epsilon} \pi \sigma \nu$ έστί, άρμόζειν τὸν οὐρανόν οὖ καὶ ἱδρυμένη ἐστι ἡ αὐτοῦ δύναμις. καὶ τοῖς δὲ πλεῖστον ἀφεστηκόσιν καὶ σύμπασι γίνεται αἰτία σωτηρίας ήτοι ως διήκουσα η και μάλλον φοιτωσα (?) ένθα καλον μή έστι μηδε εύσχημον. Ἡ πρώτη αἰτία τὸν κόσμον αὐτουργεῖ καὶ τὰ ἐπὶ γης έχει δυνάμει οὐ δὲ ὅτι φύσει ἐγγύς. τοῦτο μὲν γάρ.

In the above φοιτῶσα is rendered ζωσιωντιμή which means "dividing" or "being divided." Probably a corruption of ζωσιωντιμή = "reaching, arriving at."

- 398 a. 10. οὐκ] A.T. omits.
- 398 a. 13. αὐτὸς μὲν γάρ A.T. omits.
- 398 a. 14. παντὶ ἀόρατος A.T. omits.
- 398 a. 14. ἐπέχων βασίλειον οἶκον] πετιστριστίσια ζωμισιωσιστώς εξχων οἶκον ἱδρυμένον (or βεβαιωμένον), "having a house made firm."

398 a. 14. καὶ περίβολον χρυσ $\hat{\varphi}$ πυίβ μμημημή = χρυσοίς περιβόλοις.

398 a. 16. πυλώνες δὲ πολλοὶ καὶ συνεχεῖς, πρόθυρά τε συχνοῖς εἰργόμενα σταδίοις ἀπ' ἀλλήλων θύραις τε χαλκαῖς καὶ τείχεσι μεγάλοις ἀχύρωτο]

ηρικτίνι πετιβρική ηριώτηθερε ψύσιθως և μιθριώμεμε μίνη ηριωθηρέν

ψητίδορ εθθωμητιτίκε τίπε θτικ, μυτιψηρίνωμε εμιθική gates fastened with foregates and fortified under brazen gates with great care, at a distance of stages set afar from dwelling of inferiors."

The only point of relation here between the Greek and the Armenian lies in $\pi\rho\hat{\omega}\tau_{0}\iota$ and perhaps in $\tau_{0}\acute{\upsilon}\tau_{0}\upsilon$ which = ι ingw. The drift of the Armenian rendering seems to be this: "And they (the kings) being thus set up in the first and supreme place, of their slaves some around the king are bodyguards and servants," etc.

398 a. 21. ἐκάστου περιβόλου] ωμωρωίλης $\mathbf{b} =$ " of the palace."

398 a. 22. αὐτὸς δεσπότης καὶ θεὸς ὀνομαζόμενος] 'h λίτη μημ = δι' αὐτῶν.

398 a. 25. πολέμων] μωημρω $g = \pi \acute{o} λ ϵων$.

398 a. 29. καὶ βασιλείς δοῦλοι] Α.Τ. omits.

398 a. 30. ἡμεροδρόμοι τε καὶ σκοποὶ καὶ ἀγγελιαφόροι φρυκτωριῶν τε ἐποπτῆρες. τοσοῦτος δὲ ἡν ὁ κόσμος καὶ μάλιστα τῶν φρυκτωριῶν κατὰ διαδοχὰς πυρσευουσῶν] πρπε. Τέ ζιμωπωμίτε ιμωπημισωπητερεί είν [σωμημίτε μη είν [σωμημίτε είν [σωμημίτε είν [σωμημίτε]]] το whom also are subject bearers of tidings by means of succession of stages in day and night time communicating with each other."

398 b. 5. ἐπιτελεῖν ἃ βούλοιτο] A.T. omits.

398 b. 12. διὰ τὴν ἀσθένειαν] ψωιν υμρηση υπηπείης ωψωρπείθεωνς="on account of their inner (or natural) weaknesses," διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσθένειαν.

398 b. 13. ράστώνης καί] Α.Τ. omits.

398 b. 14. ἀμέλει] Α.Τ. omits.

- 398 b. 18. καὶ ὀφθαλμόν A.T. omits.
- 398 b. 18. ἔστι δὲ ὅτε] ωμη μωμάωπ. Է ωμη ρρη ημ = ἔστι δὲ αἰτία τούτου ὅτι.

  Perhaps the Greek ran simply ἔστι δὲ ὅτι.
- 398 b. 19. τὰ μέρη μετά τινος εὖρυθμίας] dimuncupu ma hṛhuṇu hṛhu nu mayampu dimunc [dimulu hi zumuhuyhu]="the parts are linked with one another by some fair rhythm;" as if συνέχεται or some similar word stood in the Greek.
- 398 b. 21. After δίδωσι A.T. adds **Έωξυ ' μ εξερλωμπρού** = πρώτον είς τὰ πλησία.
- 398 b. 23. καὶ αὐτὸ πάλιν ἐκίνησεν ἄλλο σὺν κόσμφ δρώντων μὲν πάντων] L

  της ημηλεμε ηθρείο μηθείο μηθείο μησες πάντων και αὐτὸ πάλιν ἄλλο ἐκίνησεν συγκοσμουμένων δι' αὐτοῦ
  πάντων κ.τ.λ., "all things being arranged together by him (i. e. the Deity) in a way befitting their respective constitutions."

  The Codices O. P. Q. do not read δρώντων μέν, but incline

  to δέον οτ δέων μετά. Read perhaps συγκοσμηθέντων.
- 398 b. 25. καὶ ἐτεροίας A.T. omits.
- 398 b. 26. ἔστι δὲ οἰς καὶ ἐναντίας καίτοι τῆς πρώτης οἶον ἐνδόσεως εἰς κίνησιν μίαν γενομένης] Է և τι τι τος ωι τῶτωι ωτι μπων [τι τω τι τῆς τος τῆς τος τος ἐναντίας καίτοι τῆς πρώτης ἐνδέσεως εἰς κίνησιν ἐτεροίας γενομένης.

Codices O. P. read $\epsilon\nu\delta\epsilon\sigma\epsilon\omega s$, which also seems to fit in with the idea worked out in b. 20–24. In 399 a. 3 καίτοι is rendered by the same word σωτωνωτη, which renders it likely that καίτοι also stood here in 398 b. 26. I render σηνωτητ by $\epsilon\tau\epsilon\rho oias$ rather than $\epsilon\tau\epsilon\rho as$ because $\epsilon\tau\epsilon\rho oias$ is found in 398 b. 25 unrepresented in the A.T. Perhaps the A.T. is corrupt, and we ought to have σηνωτητ = $\epsilon\tau\epsilon\rho oias$ in 398 b. 25, and the closely resembling word σηνητ = μas in 398 b. 27. A copyist may have omitted it in b. 25 and inserted it wrongly in b. 27 in place of σηνητ.

- 398 b. 30. δμοῦ] A.T. omits.
- 398 b. 31. $\gamma \acute{a} \rho$] A.T. omits.
- 398 b. 32. άλλόμενον A.T. omits.
- 398 b. 33. είς τὰ σφέτερα ήθη καὶ νομούς A.T. omits.
- 398 b. 34. $ol\chi\eta\sigma\epsilon\tau\alpha\iota$ πετόμενον] *ψεξ="blows, exhales." A.T. is a corruption perhaps of $[\partial n_{\varepsilon}h]$.

- 399 a. 1. $\xi \chi \epsilon \iota$ A.T. omits. So P.
- 399 a. 2. ἀλλοῖαι] μ_{II} ηg = ἄλλων.
- 399 a. 6. καὶ τὰς ἰδίας ἐκάστων κατασκευάς] Α.Τ. omits.
- 399 a. 7. καὶ φθίνουσα A.T. omits.
- **399 a.** 9. τούτων] A.T. omits.
- 399 a. 10. A.T. omits τούτου καὶ τελευταίος ὁ τοῦ Κρόνου λεγόμενος ἐν διπλασίονι, and has order: ὁ δὲ Διὸς ἐν ἡμισεῖ καὶ ἐξαπλασίονι. "om. pr. O."
- **399 a. 12.** συναδόντων καὶ χορευόντων κατὰ τὸν οὐρανὸν ἐξ ἐνός τε] A.T. omits.
- 399 a. 14. ἐτύμως] A.T. omits.
- 399 a. 16. $\epsilon \sigma \theta$ $\delta \tau \epsilon$ $\delta \omega d\omega b \omega \omega d\omega b \omega \delta \omega = \delta \mu a$.
- 399 a. 19. φερωτύμως] *μωριτρωρης.[Τιωθήτι = " by means of benevolence."

  This curious mistake probably arose from κατὰ . . . τὸ ἐνδόσιμον being rendered τι τη της. [Τιωθήτι = "by way of concession or yielding," which is one sense of the Greek, though here it means "by way of prelude or signal."
- 399 a. 20. $d\epsilon i$] A.T. omits.
- 399 a. 21. δε διττάς] ημερί = "his," τὰς ξαυτοῦ.
- 399 a. 21. ὁ παμφαής] և ωθευωφωμ=καὶ ὁ παμφαής.
- 399 a. 24. κατὰ καιρόν A.T. omits.
- 399 a. 25. τά τε πάθη τὰ ἐν τῷ περιέχοντι συμβαίνοντα] 'h պարունակեալն աժենայն պատա \$ | | | | | = ἐν τῷ περιέχοντι πάντα συμβαίνοντα.
- 399 a. 31. σημήνη] * μωθ, μωρθ = θελῆ, κινεῖ. The A.T. may here be a corruption of τ, μωμωβ which would = σημήνη.
- 399 a. 33. πâσα] A.T. omits.
- 399 a. 34. μυρίας ιδέας ἀναφαίνουσά τε A.T. omits.
- 399 b. 1. καιροίς] A.T. omits.
- 399 b. 3. δ δε θώρακα ενδύεται, ό δε κνημίδας ή κράνος ή ζωστήρα περιτίθεται]

  L πίδι ηυπιμερίι L πίδι ημωημιμμού = δ δε ξίφος, δ δε κράνος.
- 399 b. 7. είς λόχον συμμητίου μερ=τὸν λόχον.
- 399 b. 7. είς τάξιν] *ηηιωύι կωημίξ=*τὴν τάξιν κοσμεῖ (or κατασκευάζεται).

- 399 b. 15. αὐτοῖς | μερη = ξαυτης.
- 399 b. 18. χρήσεις] A.T. omits and implies νόμων κόσμος καὶ πολιτεία. Cp. O. and P. which insert καί.
- 399 b. 23. τὰ γὰρ πάθη καὶ τὰ δι' ἀέρος ἄπαντα] μωτημ Εριμίτ և πρ μΕρ 'μ

  ΔΕρη, μωτ σοηη ωθετωρι μυξ=ό γὰρ οὐρανὸς καὶ τὰ ὑπὲρ ἀέρα
  ἄπαντα.
- 399 b. 25. $\epsilon \xi \circ \hat{v}$ A.T. omits.
- **3**99 b. 28. οἰωνοί] **ξ_{2-P}**=οἱ ὄνοι, "the asses!"
- 399 b. 29. $\pi \alpha \rho \alpha \beta \dot{\alpha} \lambda \lambda \epsilon \iota \nu$] **υπωθερητημώθη** $= \tau \dot{\delta} \pi \alpha \rho \alpha \beta \dot{\alpha} \lambda \lambda \epsilon \iota \nu$.
- 399 b. 30. τὸν κόσμον A.T. omits.
- 400 a. I. τῷ ἀγάλματι] τη τη τη τη τη τη το ξυτυ- $\pi \omega \theta \dot{\epsilon} v.$
- 400 a. 3. τε καὶ συγχεῖν] .pub η tinduc [[tul-η τωρης τωμβω] = τούτω γὰρ συνεχὲς ἦν.
- 400 a. 3. τοῦτον οὖν ἔχει τὸν λόγον ὁ θεὸς ἐν κόσμῳ, συνέχων τὴν τῶν ὅλων ἀρμονίαν τε καὶ σωτηρίαν] ωρη ωμπι ορβιωμωι ως μωριζ μωυπικό Է χωρπιτωμβωμ πρ μπιπρήθυ Ε μοημικηπιτιθητά և ήριξητι βριτι = κατὰ τοῦτον οὖν λόγον κόσμον ὁ θεὸς συνέχει τῶν ὅλων ὧν ἀρμονία τε καὶ σωτηρία.
- 400 a. 6. καθαρός A.T. omits.
- 400 a. 6. $\beta \epsilon \beta \eta \kappa \dot{\omega} s$ ζωυσωσισωμ = $\beta \epsilon \beta a \hat{\imath} o s$.
- 400 a. 10. δ ποιητής A.T. omits.
- 400 a. 14. πέπταται ἀνέφελος λευκὴ δ' ἀναδέδρομεν αἴγλη] Α.Τ. omits.
- 400 a. 24. καὶ πάθη A.T. omits.
- 400 a. 27. πολλάκις] ηρωτωρυ = πόλεις. So O. Q.
- 400 a. 28. πνευμάτων καὶ τυφώνων] πεππερή ζητίδη = τυφώνων πνευμάτων.
- 400 a. 30. γενόμεναι] *ζեηեω_="being shed or scattered forth;" probably a corruption of եηեω_=γενόμεναι.
- 400 a. 32. καὶ ἐκφυσήσασαι] Α.Τ. omits.
- 400 b. 1. εξόχως A.T. omits.
- 400 b. 4. παρέτρεψέ τε τοῦ φλογμοῦ] A.T. omits.
- 400 b. 5. καὶ ἐτήρησεν ἀβλαβεῖς ἄμα τοῖς γονεῦσι τοὺς νεανίσκους A.T. omits.
- 400 b. 10. A.T. has order: ἄπονον ἄλυπόν τε. So P.

- 400 b. 11. ίδρυμένος] αθημιθωή φορπεβθωμή= ίδρυμένος δυνάμει.
- 400 b. 12. π εριάγει] ψωρωδωδ 4ξ = "envelopes, enfolds"? = π εριέχει.
- 400 b. 12. ὅπου βούλεται καὶ ὅπως ἐν διαφόροις ἰδέαις] η և կաժեցեա μίτη ημιωμην?= ὅσαπερ βούλεται ἐν διαφόροις ἰδέαις.
- 400 b. 13. ἀμέλει καί] Α.Τ. omits.
- 400 b. 16. θεσμοθέται δὲ εἰς τὰ οἰκεῖα δικαστήρια] Α.Τ. omits.
- 400 b. 17. καί A.T. omits.
- 400 b. 18. τὰ προσήκοντα, καὶ ὁ μέν τις εἰς τὸ πρυτανεῖον βαδίζει σιτησόμενος, ὁ δὲ πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀπολογησόμενος] 'ἡ unguith μμων μαξή πειθεθί 'ἡ μμως μίνεμημίδι μίνεμημίδι μίνεμημιδή =" of these it is proper for the one to go into the tribunal in order to indemnify and for the other (to go) before the judge that he may defend himself." = τούτων πρόσηκόν ἐστι τῷ μὲν εἰς τὸ πρυτανεῖον βαδίζειν ἀποδώσοντι, τῷ δὲ πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀπολογησομένφ.
- 400 b. 20. ὁ δὲ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀποθανούμενος] A.T. omits.
- 400 b. 23. ἄλλοις A.T. omits.
- 400 b. 23. κατὰ μίαν πρόσταξιν] μικη *μ.μπι δι ζρωσωνή = "according to their (or its) ordinance." μ.μπι.σ may be a corruption of dμπι.σ=μίαν.
- 400 b. 24. σώζει τὸ τοῦ ποιήσαντος ὄντως] 'ἡ μηης ημωζημω ημωθι ορίτωψυ ἡ μθωτιξ = τῶν σωζόντων τὴν βούλησιν τῶν νόμων ἐν αὐτῆ, " of the things which preserve whole the will of the law in it."
- 400 b. 26. δμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.] *L ωμ ωθευωρυ η ηριερ = ἄλλα δὲ πάντα (γέμει) τῶν ὅντων. Perhaps η ηριερ = τῶν ὅντων is a mutilation of η πιθριερ = στεναγμάτων.
- 400 b. 28. λέγω δε τοῦδε τοῦ κόσμου] ωυωηίη ωρη ίτορ [] Η Ι ω είνωρ ζη = λέγοιμι αν καὶ κόσμου.
- 400 b. 28. $l\sigma o\kappa \lambda \iota \nu \dot{\eta} s$] If $\mathbf{L} = \epsilon \hat{l} s \ \dot{\epsilon} \sigma \tau \dot{\iota} \nu$.
- 400 b. 29. ἤ] L π_ε=οὐδέ.
- 400 b. 30. oluai] A.T. omits.
- 400 b. 30. ἀναγεγραμμένων] Α.Τ. omits.
- **401 a.** 1. καὶ περσέαι] Α.Τ. omits.
- 401 a. 1. γλυκεραί] A.T. omits.

- 401 a. 2. δ ποιητής, τὰ δέ] μι μρηθτημ, μισητήμ το μρωσωσμε το μυμ μι = δ ποιητής, κάρπφ εἶσι χρησιμαί, τὰ δὲ κ.τ.λ.
- 401 a. 3. πλάτανοι καὶ πίτυες καὶ πύξοι κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος] Δωμηρ L. ωνωμηρ, ωναβρ L. ωναβρ = πίτυες καὶ πύξοι
  αἴγειρός τε καὶ κυπάρισσος.
- 401 a. 5. ἀπώρης A.T. omits. ἄλλως A.T. omits.
- 401 a. 7. καὶ μηλέαι] A.T. omits.
- 401 a. 11. την $\gamma \eta \nu$ So Ven. Ed. which reads ζ_{nqn} but P. 106 has μωθής. = $\lambda \delta \gamma_0 \nu$.
- 401 a. 13. αὐτὸς νεοχμοῖ. καλοῦμεν] **Δερ υπρημότιου ωυπιωυστήρ: ψηξετήρ** = αὐτοὶ νεοχμώσεις ὀνομάζομεν. καλοῦμεν.
- 401 a. 13. παραλλήλως] υμημίτης τωμίζι = παρωνύμως.
- 401 a. 15. Κρόνου δὲ παῖς καὶ χρόνου λέγεται διήκων ἐξ αἰῶνος ἀτέρμονος εἰς ἔτερον αἰῶνα:] *'ħ σωιδωίνωμħ. μωίνηħ և τω σωιδώίνωμħ. μίτη πρησ. և τω μωτρωθίνων μωίνρ·=ἐκ Κρόνου ('ħ should perhaps be և, when the meaning would be Κρόνου δὲ) καὶ γὰρ αἰτὸς χρόνος ἐστι. λέγεται διὰ τοῦτο (Α.Τ. = by consequence) καὶ ἐξ αἰῶνος. καθ' ὁ καὶ αἰωνία (or αἰωνιοι). The words which I render καὶ γὰρ αὐτὸς χρόνος ἐστι may have been added by the Arm. translator to explain the play on Κρόνος and χρόνος. The rest is corrupt.
- 401 a. 16—401 a. 24. ἀστραπαῖός τε καὶ . . . καὶ μειλίχιος] The A.T. translates this passage, the copyists adding that it seems an interpolation though found in some exemplars. It is not, however, translated, but the Greek titles are merely set down in Armenian letters and severally explained.
- 401 a. 17. $al\theta\rho\iota\sigma$] is omitted in A.T.
- 401 a. 19. ἀπὸ τῶν καρπῶν πολιεὺς δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων ὀνομάζεται] * ψωντω μωνησής τη ωπ. Ευρ. [Είνβι 'ρ. μωνημωρίς = " on account of the fruits which are taken from the towns."
- 401 a. 22. ξένιος A.T. omits.
- 401 a. 25. $\epsilon \tau \psi \mu \omega s$] ημωημωσωμής $u = \epsilon \tau \circ (\mu \omega s)$.
- 401 a. 26. A.T. omits αὐτός.
- 401 a. 28. ἀργικέραυνος· Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα· Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται] Α.Τ. omits.
- 401 b. 2. Ζεὺς ἄρσην -- πόντου ρίζα] Λ.Τ. omits.

- 401 b. 5. Zενs βασιλεύς A.T. omits here.
- **401 b.** 5. ἀργικέραυνος A.T. omits.
- 401 b. 8. οἷμαι δὲ καὶ τὴν ἀνάγκην οὐκ ἄλλο τι λέγεσθαι] ωμ μωθη τε ωμ [βούλεται δὲ οὐκ ἄλλο τι λέγεσθαι.
- 401 b. 9. οἱονεὶ ἀνίκητον οὐσίαν ὅντα, εἰμαρμένην δὲ διὰ τὸ εἴρειν τε καὶ χωρεῖν ἀκωλύτως] ἡτρητε μαθμασία της η τη το αὐθιαμίτη, և η τος αἰτία ἐστι τὸ εἶναι πάντος καὶ εἰ ἀκωλύτως διὰ πάντος διήκει, or perhaps = οἱονεὶ ἀνίκητον αἰτίαν οὖσαν τὴν οὐσίαν πάντος διὰ δὲ τὸ ἀκωλύτως διὰ πάντος χωρεῖν.
- **401 b.** 11. πάντα A.T. omits.
- 401 b. 12. μεμερίσθαι] η η δωυδως της γωθεδωμε = μεμερίσθαι πάντα.
- 401 b. 12. ἐκάστω] μεμωμων εμεριετίν η εμμωμα = ἐκάστω τῶν ὄντων.
- 401 b. 14. aloav $\delta \hat{\epsilon} \ \hat{a} \hat{\epsilon} \hat{\iota} \ o \hat{\upsilon} \sigma a \nu$] A.T. omits.
- 401 b. 14. τὰ δὲ περὶ τὰς μοίρας καὶ τὸν ἄτρακτον] μωηθηρ և Εηθερ δωυπεθερί βο τὰ περὶ τὰς τρεῖς μοίρας τῆς εἰμαρμένης.
- 401 b. 16. κατά τους χρόνους] μυσ Ιτρία ωθωνωμως = κατά τρείς χρόνους. So O.
- 401 b. 16. νημα δε ατράκτου το μεν εξειργασμένον το δε μέλλον το δε περιστρεφόμενον τέτακται δὲ κατὰ μὲν τὸ γεγονὸς μία τῶν μοιρῶν, "Ατροπος, ἐπεὶ τὰ παρελθόντα πάντα ἄτρεπτά ἐστιν, κατὰ δὲ τὸ μέλλον Λάχεσις (είς πάντα γὰρ ἡ κατὰ φύσιν μένει λῆξις), κατὰ δὲ τὸ ένεστὸς Κλωθώ, συμπεραίνουσά τε καὶ κλώθουσα έκάστω τὰ οἰκεῖα. περαίνεται δε και ο μύθος οὐκ ἀτάκτως.] [θίτιρι πρ ηπροθιω L պարապեալ գանցեալն Նչանակէ և որ դեռ մանեալ լինի, գներ_ կայս. և որ տակաւին յաղէկատն է, դապառնին։ և ի մասանց այտի է ինչ որ եղեւն և է որ լինի, որպէս տարածեալ [ժելն քե րեայ լինի և րդորկնայ․ իսկ որ Հանդերձնալ է լինել, (Ժէ որպես է Հասանել, դժուարին է դիտել. = "the thread which has been worked up and handled indicates the past, and that which is still being spun round the present, but that which is still on the spindle the future. But, of the parts, there is that which has been and that which is coming to be, just as the thread stretched out is removed and smoothed. But that

which is going to become, how it is to arrive, is difficult to know."

- 401 b. 23. ἐστὶν οὐκ ἄλλο τι πλὴν ὁ θεός $\int \int \int \int \int \int \int \partial u_{ij} du_{ij} du_$
- 401 b. 26. πορευόμενος τῷ δὲ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός] *ζետեւ եցու ցանելով տեսակաց: [] ωίμυ իրաւանցն պակասելոյ] [] μοπιδη, ψωπιζωυβί = πορευόμενος ίδεῶν. ἔνεκα δίκης τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θεοῦ τιμωρός.
- 401 b. 28. η̃s] *τητωμξυ = δμοίως.
- 401 b. 29. $\xi \xi \ a\rho \chi \hat{\eta} s$] h Udials $\xi = \xi \xi \ a\partial \tau \hat{\eta} s$.
- 401 b. 29. μέτοχος είη] μιτηνική ηξίτης μ=μετέχει χάριτος.

PART IV.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΩΝ.

- 1249 a. 29. καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν] A.T. omits.
- 1250 a. 19. καὶ μάλιστα] A.T. omits.
- 1250 a. 21. περὶ μὲν τῆς ἀκρατείας οὐδέν· οὕτω δὲ σὰ δύνασαι ὁρίζειν] Α.Τ. omits. Bk. brackets.
- 1250 a. 23. καθ' ην παρασύρουσι τῃ ἀλογία την ἐπιθυμίαν ὡθοῦσαν ἐπὶ τὰς τῶν φαύλων ἡδονῶν ἀπολαύσεις] μυσ πρωτ. σοθ ωμε με μετίτι ωπ σωμε ζετικο καθ' ην αἰροῦνται τὰς φαύλας ἡδονὰς μὴ κατέχοντος (οτ κωλύοντος) τοῦ λογίσμου. Here σοθ ωμε με μετίτι might perhaps render παρασύρονται, but just before, in a. 21, it was used to render αἰροῦνται.
- 1250 a. 27. A.T. has order: κέρδους δρέγονται τοῦ πανταχόθεν.
- 1250 a. 32. φευκτά] պաρυωι $f_{i}h = \psi \epsilon \kappa \tau \dot{a}$.
- 1250 a. 33. $\partial \chi (\nu \omega s) \int dinn [\partial k \omega d\mu] = \partial \mu \pi \epsilon \iota \rho (a; \text{ but in view of what immediately follows I think the A.T. is corrupt here.}$
- mediately follows I think the A.I. is corrupt here.

  1250 a. 34. τὸ τὴν ἐμπειρίαν ἔχειν τῶν χρησίμων πάντων. ἡ μνήμη δὲ καὶ ἐμπειρία καὶ ἀγχίνοια ἡ τοι ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἐκάστη αὐτῶν ἐστὶν ἡ παρέπεται τῆ φρονήσει. ἡ τὰ μὲν αὐτῶν οἶον συναίτια τῆς φρονήσεως ἐστι, καθάπερ ἐμπειρία καὶ ἡ μνήμη, τὰ δὲ οἶον μέρη αὐτῆς, οἶον εὐβουλία καὶ ἀγχίνοια] * βρείω 'β θωιδια ζιπιαθυμική σμβυμιμικών μισθίμου 'β [υπζιτιαθυμίς βρητα β

πειρία των χρησίμων ή τοι ἀπὸ της φρονήσεως οίον εκάστη

αὐτῶν παρέπεται τῆ φρονήσει ἢ κατὰ μίαν ἐκάστη ἢ ἄμα πᾶσαι. The A.T. seems mutilated here.

- 1250 a. 40. ολιγωρίας] **ωρζωθωρζωθω εωθωι-πρυ** = ολιγωρίας μετρίας.
- 1250 b. 4. ἀνδραγαθίζεσθαι] L. μωρικίτ = καὶ τὸ δύνασθαι.
- 1250 b. 5. καὶ τὸ θράσος A.T. omits.
- 1250 b. 12. δύνασθαι] A.T. omits.
- 1250 b. 14. καρτερείν] **σημουμίο υμθευμίο κ**αρτερείν εν πάντι.
- 1250 b. 15. της κατὰ φύσιν ἐνδείας] τιωμωί αμμπημή μωμοπητ. [Ενωί = της των κατὰ φύσιν χρησίμων ἐνδείας.
- 1250 b. 17. τὰ νόμιμα καὶ τὸ σώζειν A.T. omits.
- 1250 b. 18. ἐν τῷ διαφέροντι] ωπ μρω ωπωρωρ μετρεωμε=ἐν τῷ ψενδῶς φέροντι; the A.T. is certainly a corruption of ωπ μρω ωμηρες ημωμε=ἐν τοῖς διαφέρονσι.
- 1250 b. 27. ἐν τῷ διαφόρῳ] 'ἡ quibuquibn-[ðի-του qυψειητο ?=ἐν ταῖς διαφοραῖς τῷ ἀδικουμένῳ.
- 1250 b. 27. τὸ μὴ λαβεῖν] τε ωπίπε μι διε = τὸ μὴ λαβεῖν τι.
- 1250 b. 29. καὶ διαγωγὴν ἐχόντων ἡδεῖαν ἄνευ τοῦ λυσιτελοῦντος] **[βι-[ng] μυ ξης ημωιωσή ωπωι Ε.[. ρωίι ημωιως των δίκαιος μάλλον ἡ τὸ πρέπον (? δέον).** The A.T. is not consecutive and probably corrupt.
- 1250 b. 31. A.T. omits ή and has order: των ζώων θρεπτικός ἴδιόν τι ἐχόντων θαυμαστόν.
- 1250 b. 33. A.T. has order: ἐλεητικον είναι.
- 1250 b. 35. καὶ τιμὴν καὶ ἀτιμίαν] Α.Τ. omits.
- 1250 b. 40. A.T. has order: δυνάμενος άδικεῖσθαι.
- 1250 b. 44. A.T. has order: τὸ κακῶς βουλεύσασθαι and omits τὸ ὁμιλῆσαι κακῶς.
- 1250 b. 44. A.T. has order: τὸ κακῶς χρήσασθαι.
- 1251 a. 2. $d\mu a\theta ia d\pi \epsilon i\rho ia$ is the order in A.T.
- 1251 a. 4. vide ad 1251 b. 15.
- 1251 a. 7. A.T. has order: ὑπὸ λόγου καὶ ὑπὸ ἔργου.

1251 a. 9. πικρολογία] απονικί = μεταμέλεια.

1251 a. 16. τοῦ ήθους A.T. omits.

1251 a. 22. vide ad 1251 b. 15.

1251 a. 23. κωλύοντος] ης ωρφειμή = μη κωλύοντος.

1251 a. 23. A.T. has order: τὸ αἰρεῖσθαι τὰς ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν τοῦ λογίσμου μὴ κωλύοντος.

1251 a. 25. μη μετασχείν] σης ζωηπητιστε το μη μετασχείν.

1251 a. 29. τη ἀκολασία η ημημικ. [Εμπί ζι μπικ. Εμμί = τη ἀκολασία η κολούθει.

1251 a. 31. A.T. reads πλημμέλεια after πατρίδα in a. 33.

1251 a. 34. τὸ διάφορον] μαζι = κερδαίνειν.

1251 a. 35. A.T. reads έτέρους after παρασκευάζουσιν.

1251 a. 36. η τις κερδαίνουσ' οὐδέν] τις μίνες εμιζωμη *hphrh=οὐδεν κερδαίνουσα [έσικεν], "gaining nothing seems." δμως άδικει is rendered exactly.

1251 a. 37. $\epsilon\theta\eta$] μρωμ $\mathbf{b}$ = "things"; a corruption of μρωμωμβ $\mathbf{b}$ = δίκαια.

1251 b. 5. A.T. has order: πανταχόθεν κερδαίνειν ζητοῦσι.

1251 b. 15. ἀμετρία] Α.Τ. omits.

1251 b. 15. βαρυθυμία] A.T. translates this word exactly by δωθημωθίπης.

βρεθ, of which δωθη = βαρύ and δίπης βρεθ = θυμία.

In 1251 a. 4 however β αρυθυμία is rendered by a word μημημης βριτ which="indolence" and which is also used in 1251 a. 22 to render $\hat{\rho}$ αθυμία. We must infer that the translator read in 1251 a. 4 $\hat{\rho}$ αθυμία rather than β αρυθυμία, even though there $\hat{\rho}$ αθυμία best fits the sense.

1251 b. 19. ὑπεξαίρεσθαι] ωθμωρζωκωδείω? = ἐξαίρεσθαι.

1251 b. 20. A.T. has order: δύνασθαι ἐνεγκεῖν.

1251 b. 22. τὰ ὀλιγωρήματα] ζωίτη μη δικίω = τὰ τυχήματα.

- 1251 b. 23. A.T. has order: ὕβριν καὶ ἀτιμίαν καλείν.
- 1251 b. 23. καὶ τὰ δι' ἄγνοιαν ἢ λήθην γιγνόμενα] [Εξιμξιπ L. Κεμπιμαμμι ματιμβικης [Εξιβ ζατιηβιμβιμ] = καὶ τὰ δι' ἄγνοιαν ἀληθῶς γιγνόμενα.
- 1251 b. 26. τὸ ποεῖν σπουδαίαν] ψημο $\mathbf{L}$ ωπωρρίτη πετικτία = σπουδαίαν καὶ ἀγαθὴν ἔχειν.
- 1251 b. 31. After ἀγαθούς Α.Τ. inserts **L ωσιτί η πρώτ** = καὶ μισείν τοὺς φαυλούς.
- 1251 b. 34. After $\dot{a}\gamma a\theta \dot{\eta}$ A.T. inserts J_{ρ} στι J_{ρ

PART V.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

TEXT OF BUSSE. PAGE. LINE.

- 1. I. A.T. has simple title: Πορφυρίου είσαγώγη. But the Armenian commentary, in discussing the title, adds: τοῦ φοίνικος τοῦ μαθητοῦ πλωτίνου τοῦ Λυκοπολίτου.
- 1. 4. Second καί A.T. omits. Also Com.
- 1. 9. αὐτίκα] ωρη ωυσιξύ μυζι ζωηζωηωζή = αὐτίκα οὖν.
- 10. εἴ τε καὶ ἐν μόναις ψιλαῖς ἐπινοίαις] և [ðɨ (Com. ե[ðɨ) ⅆիայն 'ի սոսկ մոածու[ðեան. Reading ե[ðɨ of which և [ðɨ is no doubt a corruption, the above implies: εἴ τε μόνον ἐν ψιλαῖς ἐπινοίαις. In Cod. Tic. ե[ðɨ is read.
- 1. 15. καὶ τούτων] A.T. omits, but the Arm. Com. retains.
- 1. 22. κατὰ ἀποτομὴν τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων] μυσ μωσωσητι [θεωίν ηωι] της ξ = κατὰ ἀπόδοσιν τὴν τῶν ἄλλων. But MS. E. has σωσητηθίς; which if we read, the meaning becomes: κατὰ ἀπόδοσιν ἀπὸ τῶν ἄλλων. The word μωσωσητι [θρίν is the usual equivalent of ἀπόδοσις.
- 2. 4. τίς A.T. omits.
- 2. 5. καί] A.T. omits. Omit A. B. L. Boeth.
- 2. 6. λέγονται] A.T. omits.
- 2. 6. οἱ ἐκ γένους κατάγοντες 'Ηρακλέους] ' τ τριμιμωμ ' τριμιμωμ ' τριμιμωμ το το γένος κατάγοντες ἀφ' 'Ηρακλέους.
- 2. 8. καί] A.T. omits.
- 9. δ] A.T. omits. Cod. Tic. implies σχέσεως for ἀρχῆς and omits words: οἶον Ἡρακλέους.
- 2. 10. $\epsilon \phi a \mu \epsilon \nu$ L www $\mu p = \kappa a \lambda \epsilon \phi a \mu \epsilon \nu$ or $\epsilon \phi a \mu \epsilon \nu$ $\delta \epsilon$.
- 2. 12, 13. bis τῶν ὑφ' ἐαυτό] ττη μπημιστετῶν ὑπ' αὐτό. So B.

- 2. 18. A.T. has $u_{I}u_{I} = \tau \hat{o} \tau \hat{o} \hat{v} \tau \hat{o}$, which Busse retains.
- 2. 23. A.T. retains μόνου, but has **ωρη ηθηηρ θρωμίνηρ υσπροσμέθερησί** = τοῦ μὲν οὖν καθ' ἐνὸς μόνου κατηγορουμένου. Similarly in 2. 17 A.T. translates τῶν κατηγορουμένων as if Greek were τοῦ κατηγορουμένου.
- 2. 23. ταῦτα] A.T. omits. "om. Dav. Boeth."
- 2. 25. A.T. has των είδει διαφερόντων.
- 2. 27. ἀλλήλων] A.T. omits. "om. A. B. L. a."
- 2. 28. A.T. has order: ἵππου καὶ βοός. So C.
- 3. 1. Cod. Tic. implies άλλ. τῷ εἴδει and omits καί. Cp. C.
- 3. 2. μόνου A.T. omits.
- 3. 5. διαφερόντων] *αμπιρεμπισμέση με μπομίμι* = διαφερόντων τ $\hat{\varphi}$ εἴδει. "Add. τ $\hat{\varphi}$ εἴδει c. Paris 2051, supra Scr. M^2 . A^3 ."
- 3. 5 and 7. της . . . διαφοράς . . . οἱ διαφοραί] *σμιμριμη της της του . . . διαφερόντων . . . τὰ διαφέροντα.
- 3. 6. $\kappa o \iota v \hat{\eta}$ A.T. omits.
- 3. 8. $\gamma d\rho$ A.T. omits. "om. A. (supplm.³)"
- 3. 9. οὐκ ἐν τῷ τί ἐστιν, φαμέν, κατηγορεῖται, ἀλλά] Α.Τ. omits. "οὐκ . . . κατηγορεῖται om. Α."
- 3. 10. $\epsilon \sigma \tau \iota \nu$ A.T. omits.
- 3. 16. διαστέλλει] ημισημημιμε διαστέλλει τοῦτο or αὐτό. So $C. A^2$.
- 3. 17. διαφορών * * ωμημεριεμερισμέ = διαφερόντων.
- 3. 19. $\pi\hat{\omega}s$ $\tilde{\epsilon}\chi o\nu$ $\hat{\epsilon}\sigma\tau(\nu)$ qhung nebh = $\pi\hat{\omega}s$ $\tilde{\epsilon}\chi\epsilon\iota$.
- 3. 19. ξκαστον ών κατηγορείται A.T. omits.
- 3. 21. εκάστου | μεωρωί εμερημί = εκάστων.
- 4. 4. καί A.T. omits.
- 4. 6. κατηγορούμενον] υμπητητή = κατηγορείται. So in 4. 22.
- 4. 7. ὅτι A.T. omits, though the sense needs it.
- 4. 7. καί A.T. omits. So B.
- 4. 9. καί] omitted in Cod. Tic. So C.
- 4. 10. ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται] *untumu t η η η η των μωπηρημ = εἶδος ἐστὶν ῷ τὸ γένος κατηγορεῖται. The Arm. Com. has the same reading.
- 13. τοῦ εἰδικωτάτου] μωτήμητι ὑἡὑ = ἰδιωτάτου, which is generally adhered to in the rest of the treatise. Compare A¹, which has always ιδικωτάτου.

It should be noticed that here and elsewhere the Arm. Com. translates εἰδικωτάτου and not ἰδιωτάτου.

- 4. 14. τρόπου.] A.T. punctuates not here, but after κατηγορίαν in 4. 15.
- **4.** 15. A.T. renders ἰδιώτατα.
- **4.** 16. A.T. renders ίδιωτάτων.
- **4.** 19. ἄλλα, ἃ καί A.T. omits. "ἄλλα, ἄ om. Boeth."
- **4. 22.** καὶ αὐτή A.T. omits.
- 4. 32. κατηγορούμενου] A.T. omits, but implies προσεχώς in Δερδωιτρω. μωρ. "προσεχές is read in Dav. which omits κατηγορούμενου."
- 5. I. $\partial v \in [\eta]$ wuh = $\lambda \in \gamma \in \tau ai$.
- 5. 2. $\gamma \acute{\epsilon} vos \mathring{\eta} v \ \text{Cod. Tic. omits.}$
- 3. After είδος ὤν Cod. Tic. adds μπτωρζωηητι ρωτ γυω = inferior quam illa. Boeth. has: "post quam non sit alia inferior species," as if the addition should be after ἔστιν.
- 5. 3. είς εἴδη Cod. Tic. εἶδος.
- 5. 3. $\mu \epsilon \theta'$ δ οὐκ ἔστιν εἶδος] μενι πρημ το μενος $\mu \epsilon \theta'$ δ οὐδὲν ἔστιν εἶδος.
- 5. 4. καὶ τουτὶ τὸ λευκόν A.T. omits. "καὶ τουτὶ τὸ λευκόν om. Boeth."
- 5. 5. $\hat{a}\nu \epsilon i\eta$] A.T. omits.
- 5. 6. τῶν μὲν πρὸ αὐτῶν . . . τῶν δὲ μετ' αὐτά] μωπων μωδ φωπυωμού . . . $\frac{q \ln u u u}{2} = \tau ω v μὲν πρὸ αὐτῶν . . . τῶν δὲ μετὰ ταῦτα. So <math>A^1$. B. L.
- 5. 8. A.T. has order: λέγεται εἶναι αὐτῶν.
- 5. 9. A.T. has order: λέγεται είναι.
- 5. 10. τὰ ὑφ' ἑαυτό] την μιτη τιτημικ $\mathbf{t} = \tau$ ὰ ὑπ' αὐτό. So $\mathcal{C}$. and Dav. Com.
- 5. 11. καὶ ὡς πρώτη] և ωπωγի $\mathbf{b} = \kappa$ αὶ πρώτη. So B. C. L. a. Boeth.
- 5. 12. καί, ως έφαμεν, ύπερ ο οὐκ αν εἴη άλλο ἐπαναβεβηκος γένος] Α.Τ. and Boeth. omit.
- 5. 13. αὐτοῦ] μων ηθυρι $? = \epsilon αντοῦ$.
- 5. 15. ἀλλ' είδος μὲν λέγεται τῶν ἀτόμων] $\mathbf{L}$ ων ων ων ων είδος δὲ (or καὶ είδος) τῶν ἀτόμων. Here "λέγεται om. $\mathbf{B}$. $\mathbf{C}$. $\mathbf{M}$. Boeth."
- 5. 16. $\pi \rho \delta$ αὐτο $\hat{v}$ ρων ηρυρί $\hat{z} = \pi \rho \delta$ έαυτο $\hat{v}$.
- 5. 17. οῦτως L ωμμηξυ = καὶ οῦτως.
- 5. 19. Alt. 6 Cod. Tic. omits.
- 5. 20. $\epsilon \tau i \epsilon ls \epsilon l \delta \eta$ h in browles: Le Leu = $\epsilon ls \epsilon l \delta \eta$. $\epsilon \tau i \delta \epsilon$. So B. M. C. a.
- 5. 20, 21. δ-κατηγορείται] Cod. Tic. has τὸ-κατηγορούμενον. So C.

- 5. 21. A.T. has order: εἴδη καὶ γένη.
- 5. 23. λαμβανόμενον] μπισμη = λαμβανόμενα. So B. C. L^3 and Boethius.
- 6. Ι. τοῦ γενικωτάτου] αθτιμμωμιμη μιδι=τῶν γενικωτάτων. So B. C.
- 6. 5. $\{v\}$ Cod. Tic. omits. So a.
- 6. 9. A.T. has order: ἢν πάντων κοινόν.
- 6. 10. ή κοινωνία ζωυωρω= κοιν ο νοινόν.
- 6. 13. $\epsilon \sigma \tau i \int \mathbf{k} \mathbf{k} = \hat{\eta} \mathbf{v}$. So B. C.
- 6. 13. $\delta \iota \delta \int d\omega du du \eta \eta = \delta \iota' \partial v$.
- 6. 15. τὰ δὲ ἄπειρά φησιν ἐᾶν] L quibζης bub wulft [θητης = τὰ δὲ ἄπειρα ἔφη ἐᾶν.
- 6. 17. διαιρούντας διὰ πλήθους] **εωθωί ι της της τους τους τους τους τως τους** διαιρούντας αὐτὰ ἀεὶ διὰ πλήθους.
- 6. 20. τοὐναντίον] **τι Ερζωί, ρ**=τὰ ἐναντία or simply ἐναντία.
- 6. 20. διαιρεί τὸ έν ρ μωθωϊθωμη ρ ρ ρ διαιρείται. So ρ ρ
- 6. 22. καὶ κοινός A.T. καὶ κοινοί.
- 6. 24. $a\vec{v}\tau\hat{\omega}v$ A.T. omits. "om. C. M. Boeth."
- 7. 1. καί] A.T. omits.
- 7. 2. $\tau \delta \mu \epsilon \nu \gamma \epsilon \nu \sigma s$] pull of uboli = $\epsilon \pi \epsilon i \tau \delta \gamma \epsilon \nu \sigma s$, or rather = $\tau \delta \mu \epsilon \nu \gamma \delta \rho \gamma \epsilon \nu \sigma s$ found in M.
- 4. η A.T. omits. Arm. Com. retains. om. M. Boeth. Cod. Tic. has alel. Cp. C.
- 7. 7. pr. $\epsilon i vai$] A.T. omits.
- 7. 9. τοῦ γενικωτάτου] Cod. Tic. has τῶν γενικωτάτων.
- 7. 10. Cod. Tic. has order: $dv\theta$. $\epsilon l\pi \epsilon lv$. So C. M.
- 7. 11. τὸν Σωκράτην ζῷον] **σ [] η [] η Ιρωων ξω ιωρω (με την άν**θρωπον ζῷον.
- 7. 12. Cod. Tic. adds καί before $\tau \delta \mu \epsilon \nu$.
- 7. 13. First καί] A.T. omits. Cod. Tic. also omits δέ.
- 7. 18, 19. τό . . . είδος . . . τὸ . . ἄτομον] ωκυωμεί . . . ωυζωωμεί = τὰ εἴδη . . . τὰ ἄτομα. Cod. Tic. has τὸ είδος . . . τὰ ἄτομα.
- 7. 23. ἄλλου ποτὲ τὸ αὐτὸ γένοιτο] ωμηη περπερ ωηθη = ἄλλου τινὸς γένοιτο.
  Α. C. M. add τινός after ἄλλου.

- 7. 23. After γένοιτο A.T. adds μυσι σωνίλ σωμού = τῶν κατὰ μέρος. So A. C.
- 7. 23. où $\hat{a}v \hat{\epsilon}\pi'$] $\int Lu \int u u u u u = 0 \hat{a}v \hat{\epsilon}\pi' \hat{a}v \hat{\epsilon}\pi' \hat{a}v \hat{\epsilon}\pi' \hat{a}v \hat{\epsilon}\pi'$.
- 7. 24. A.T. has order: γένοιντο τῶν κατὰ μέρος. So M.
- 7. 24. ai αὐταί] A.T. omits. "om. M. Boeth."
- 8. Ι. τὸ δὲ είδος καὶ ὅλον] L. ιπΕυιμίν μημημ = τὸ δὲ είδος ὅλον, οτ καὶ τὸ είδος ὅλον.
- 8. 2. $\epsilon \nu$ $\tilde{a}\lambda\lambda\omega\nu$. Cod. Tic. $\tilde{a}\lambda\lambda\omega\nu$.
- 8. 12. ἐν ται̂ς τοῦ πως ἔχειν ἐτερότησιν] Cod. Tic. seems to involve οὐκ ώσαύτως ἔχοντος ἐτερότητα.
- 8. 13. τὸ ἔτερον Α.Τ. omits.
- 8. 14. olov] omitted in A.T. "om. A. B. L."
- 8. 14. $\hat{\eta}$ . . . $\hat{\eta}$] A.T. omits. Cp. A., in which $\hat{\eta}$ γλαυκότης καὶ $\hat{\eta}$ γρυπότης καὶ οὐλ $\hat{\eta}$; and C. M., which reads simply γρυπότης γλαυκότης.
- 8. 20. A.T. has order: ἄλλο ποιοῦσαι. So M.
- 8. 21. Cod. Tic. has τὸ λογικόν for ἡ τοῦ λογικοῦ, and with C has order : $\pi a \rho \epsilon \lambda \theta$. διαφ.
- 1. After ἐποίησεν Cod. Tic. adds καὶ είδος τοῦ ζώου ἐποίησεν. So B.
   C. L. M. Boeth. Lem.
- Cod. Tic. reads ai δέ for ἡ δέ and omits ἄστε ἡ μὲν ἄλλο, the first hand noting omission in margin but not supplying it.
- 9. 3. τὰς ἄλλο ποιούσας διαφορὰς αι τε διαιρέσεις γίνονται τῷ γένων] μυση μημημημήν (μημηρήγ) μωσωινίπειμ μειρίν (') μετημήν = τὰς ἄλλο ποιούσας (αιται) αι διαιρέσεις γίνονται (ἐκ) τῶν γενῶν. "διαφοράς om. C. Dav. Boeth." Arm. Com. omits the words bracketed. The ἐκ however is added in Dav.
- 9. 5. Cod. Tic. has ή έτερότης . . . συνίσταται. So Boeth.
- 9. 11. A.T. has order: καθ' αὐτὰς ὑπάρχουσι.
- 9. 16. A.T. has order: λαμβάνονται λόγφ. So C. M.
- 9. 18. A.T. has order: ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν λαμβάνουσι. So M. a.
- 9. 19. of $\eta_{nng} = \tilde{\omega}v$.
- 9. 21. $\tau \delta \delta \epsilon \epsilon \hat{i} v \alpha i$ puligh $q n j b = \tau \delta \gamma \hat{a} \rho \epsilon \hat{i} v \alpha i$.

- 9. 22. A.T. has order: γρυπον είναι $\hat{\eta}$ σιμόν. So M.
- 10. 2. τὰ γένη $\frac{1}{2}$ qub $\frac{1}{2}$ $\frac{1}$
- 10. 5. ή μεν τοῦ ἐμψύχου] η τοῦ ἐμψύχου.
- 6. συστατική] Ευβωμωμωίω = ὑποστατική. So M. also Dav. In
   10. 10 and 12 A.T. rightly renders συστατικαί by μωημωμωίμρ.
- 10. 6. τὸ ζῷον Cod. Tic. τοῦ ζώου.
- 10. 8. τὰ $\gamma \dot{\epsilon} \nu \eta$] *qubn $\dot{u} = \tau \dot{\epsilon} \gamma \dot{\epsilon} \nu \sigma s$; but qubn $\dot{u}$ is a frequent corruption of qubn $u\dot{t} = \tau \dot{\alpha} \gamma \dot{\epsilon} \nu \eta$.
- 10. 11. διαφορ $\hat{q}$] * γωδωσωδης [διωθέρ = διαφοραίς.
- 10. 12. A.T. has order: τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θνητοῦ. So M. a. Boeth.
- 10. 14, 15. της ἀνωτάτω οὐσίας Cod. Tic. ή ἀνωτάτω οὐσία. So Boethius.
- 10. 15. διαιρετικῶν οὐσῶν] μωσωτωμωτω $\mathbf{L}_{L_{1}}\mathbf{p} = \delta$ ιαιρετικῆς οὖσης. So B. C. $L^{3}.$ M. Boeth.
- 10. 15. $\delta \iota \alpha \phi \circ \rho \hat{\alpha} s$ $\eta \omega b \omega \eta \omega b \pi \iota [\partial b \omega \partial \mu = \delta \iota \alpha \phi \circ \rho \hat{\alpha}]$
- 10. 17. ἡ δὲ ἔμψυχος καὶ ἀναίσθητος ἀπετέλεσαν τὸ φυτόν] Α.Τ. omits. So Boeth.
- 10. 20. Cod. Tic. has την διαίρεσιν and omits $d\lambda\lambda'$.
- 11. 2. Cod. Tic. reads: ἐστι τούτων and adds οὐ before ποθέν.
- 11. 4. $\tilde{\epsilon}\chi\epsilon\iota$] $n\iota bh_{\ell}=\tilde{\epsilon}\chi\epsilon\iota\nu$; but P. 106 has $n\iota bh=\tilde{\epsilon}\chi\epsilon\iota$.
- 4. τὰς τῶν ὑφ' αὐτὸ διαφοράς] ης ὑηριμε ωθρίω η ωνωη ωνως βρετως, perhaps=τὰς ὑφ' αὐτὸ διαφοράς. So B.
- 11. 5. Cod. Tic. omits καὶ οὕτως.
- 11. 6. ἔσται] A.T. omits.
- 11. 9. ἐστιν A.T. omits.

- αὐτὸ γένος τὸ ζῷον χωρίζει: ποῖον δὲ ζῷον πυνθανομένφ λογικὸν θνητὸν οἰκείως ἀποδώσομεν. Here therefore are inserted words omitted below in ll. 18-21.
- 11. 13. $\mathring{\eta}$ ἀνάλογόν γε ὕλη καὶ εἴδει] **μων ζωθεθωσωρωρ σευωμως ὑρι [δπθ** = $\mathring{\eta}$ ἀναλόγως γε εἴδει ὕλη.
- 11. 13. after $\omega \sigma \pi \epsilon \rho$ add $\gamma \acute{a} \rho$.
- 11. 15. $\epsilon i \delta i \kappa i s$] jumnely = $i \delta i o s$. B. C. have $i \delta i \kappa i s$, see upon 4. 13.
- 11. 15. dvaλόγου] ζωσΕσωσωμωp = dvaλόγως.
- 11. 16. add καί before $\theta \nu \eta \tau \delta \nu$.
- 11. 17. after ἄνθρωπος add λέγεται.
- 11. 18–21. διαφορά ἐστιν—καὶ οῦτως omitted in Cod. Tic. See above on 1. 10.
- 11. 21. ἔκαστα] hμημωμιλεhμηb=τὸ ἔκαστον. So L. M. a.
- 11. 21. ἄνθρωπος γὰρ καὶ ἵππος] Α.Τ. omits. "om. Boeth. (?)"
- 11. 22. κατὰ μὲν τὸ γένος] η μισι μιτη με κατὰ μὲν γὰρ τὸ γένος.
- 11. 22. $\theta \nu \eta \tau \dot{\alpha}$] A.T. omits and has order: ζ $\hat{\omega}$ α γ $\dot{\alpha}$ ρ. So α.
- 11. 24. $\epsilon \sigma \mu \epsilon v$ A.T. omits.
- 12. 2. φασι] **ωυե** = φάναι.
- 12. 2, 3. την διαφοράν] της διαφοράς.
- 12. 3. συμβάλλεται καὶ ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι τοῦ πράγματός ἐστι μέρος] μωτωρω μης և ταβίνε ξρίν της և πρ βρβίν ε δίωνίν = συμβάλλεται καὶ τὸ τί ἢν εἶναι καὶ ὁ τοῦ πράγματός ἐστι μέρος. The Arm. Com. also has: և ταβίνε = καὶ τὸ τί, the prefix τα marking out τὸ τί ἦν εἶναι as acc. case. A. B. C. L. a. add καὶ ὅ after εἶναι. A.T. and Arm. Com. seem to have rendered a Greek MS. in which καὶ ὅ was misplaced.
- 12. 7. $\hat{\eta}v$] * $\xi = \tilde{\epsilon}\sigma\tau\iota$. But Cod. Tic. omits $\tilde{\epsilon}\sigma\tau\iota$ altogether.
- 12. 8. $a\vec{v}\tau\hat{\eta}s$ A.T. omits.
- 12. 13. $\delta \epsilon$ A.T. omits.
- 12. 17. $\epsilon \phi'$ ov $\delta \tau \epsilon$.
- 12. 17. τὸ μόν φ] L. Τρωσιπετί $\hat{u}$ = καὶ τὸ μόν φ . So B. C. a.
- 12. 18. $\dot{a}\epsilon\dot{\iota}$] A.T. omits.
- 12. 19. $d\epsilon i$] $\omega \zeta \omega = \tilde{\eta} \delta \eta$; in 12. 18 $\tilde{\eta} \delta \eta$ stood for $d\epsilon i$ "in lit. M^2 . Boeth. (fort. recte)."
- 12. 20. δέ] μωνη $= \gamma d\rho$. Cod. Tic. also omits καί before κυρίως.
- 12. 24. $\delta \epsilon \mid A.T.$ omits. "om. B. Dav."

- 12. 26. τὸ μὲν οὖν καθεύδειν] **ρωίνης ρπείθες** = τὸ μὲν γὰρ καθεύδειν. Boeth. has "nam."
- 13. 4. $\mathring{\eta}$ before $\mathring{o}$] A.T. omits. $\vec{\epsilon} \sigma \tau i \nu$] A.T. omits.
- 13. 5. $\epsilon \sigma \tau \iota \nu$ A.T. omits.
- 13. 7. A.T. has καί before διαφοράς.
- 13. 10. $\delta \dot{\eta}$] A.T. omits. Also Boeth.
- 13. 12. των νπ' αντό] qυνημιρωμε = των νφ' αντό.
- 13. 14. $[\pi\pi\omega\nu \ \tau\epsilon \ \kappa\alpha] \ \beta\circ\hat{\omega}\nu$ $\eta \delta h\eta L \ \eta\omega\rho \psi\omega n\eta = [\pi\pi\omega\nu \ \tau\epsilon \ \kappa\alpha] \ \beta\circ\delta$. So α .
- 13. 15. A.T. has $\tilde{i}\pi\pi\sigma\sigma\nu$ καὶ βοός, as in l. 14. So α .
- 13. 17. μόνον **Ι θρωμίν υμπημητή** = μόνον κατηγορείται. So a.
- 13. 22. τῆς κοινωνίας] ζωνωρωίμως = των κοινων. So M. Boeth. has de communibus.
- 13. 23. $\delta \epsilon$ A.T. omits.
- 14. 2. $τ\grave{a}$ ἄλογα L ηωδωυπεδ $b = κα \grave{t}$ τὸ ἄλογον.
- 14. 2. A.T. has order : $\theta \epsilon \delta \nu$ καὶ ἄνθρωπον.
- 14. 3. $\delta \sigma a \tau \epsilon$ which improves a substitution of ϵ and ϵ and ϵ and ϵ and ϵ are ϵ and ϵ and ϵ are ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ are ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ and ϵ are ϵ are
- 14. 4. κατηγορείται] μιπηρηφευμή = κατηγορηθήσεται.
- 14. 5. *ὄντος*] A.T. omits.
- 14. 7. $\kappa a\ell$ A.T. omits. $\tau \epsilon$ A.T. omits.
- 14. 8. οὐ μόνον δὲ τοῦ λογικοῦ] Α.Τ. omits.
- 14. 11. ως γὰρ μὴ ὄντος] ρωτη τε Ερημ=μὴ ὅντος γάρ.
- 14. 11. A.T. has order: ἄνθρωπος οὐδὲ ἵππος.
- 14. 12. οῦτως μή μημηξυ μ $\eta_2 = οῦτως καὶ μή.$
- 14. 12. A.T. has order: τὸ λόγω χρώμενον.
- 14. 13. π ερὶ τῆς διαφορᾶς] **σωηωηωσωμή** $\mathbf{g} = \pi$ ερὶ τῶν ἰδίων. So B. M. Boeth.
- 14. 18. $\epsilon \pi i \tau o \hat{v}$ $[(\pi \pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \mu \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$ $[(\pi o v \acute{o} v o v)]$
- 14. 21. τὰ μὲν γένη πρότερα] υΙτιί μωτιωρωσημί = τὸ μὲν γένος πρότερον.
- 14. 22. $των \dot{ν}π' αὐτά]$. ρωίν ημίνη μυθρίν = $των \dot{ν}φ' αὐτά$. So A. M.

- 15. 1. $\pi \hat{a} \sigma \alpha i$] be with the phi = $\kappa \alpha \hat{i} \pi \hat{a} \sigma \alpha i$.
- 15. 2. $\tilde{\eta}v$] * $\xi = \tilde{\epsilon}\sigma\tau\iota$.
- 15. 4. ἔτι γένος μὲν εν καθ' εκαστον είδος] Ειν η υΕπω θ Ε μιμμων εμιρων επου μεν εν έστι τοῦ καθ' εκαστον είδους.
- 15. 6. ζώων A.T. omits.
- 15. 7. Before $\dot{\eta}$ διαφορά] A.T. adds $\mathbf{L} = \kappa \alpha i$, and omits δέ. "om. $\mathbf{C}$."
- 15. 8. ἀρκείτω ταῦτα] γωι ς ωμυρωί = ἀρκεῖ τοσαῦτα. So B. a.
- 9. In title: τη̂s κοινωνίαs] ζωνωρωψως = κοινῶν. Boeth. has de communibus. So C.
- 15. 10. $\delta \epsilon$] A.T. omits.
- 15. 11. καί] A.T. omits.
- 15. 12. A.T. has order: δὲ καὶ αὐτοῖς.
- 15. 14. Title: $\pi \epsilon \rho \ell \tau \hat{\eta} s$ διαφοράς τοῦ γ. κ. τ. $\epsilon \tilde{\iota}$.] σωσιμής υΕπή ℓ ωτυωιμήν σωνίνει είδους πέρι. Boeth. has: "De propriis gen. et sp."
- 15. 18. καὶ συναναιροῦνται, ἀλλ' οὐ συναναιρούμενα] և χωρωρωπιωί ωχι πε χωρωρωπιβί = καὶ συναναιρεῖ ἀλλ' οὐ συναναιρεῖται.
- 15. 19. πάντως] A.T. omits.
- 15. 20, 21. Α.Τ. implies των είδων κατηγορείται, omitting ύφ' ξαυτά.
- 15. 22. $\dot{v}\pi$ α $\dot{v}\tau\dot{a}$] μιη μιρωμέρου $\dot{z}=\dot{v}\phi$ έαντ $\dot{a}$.
- 16. 1. τη̂ς κοινωνίας] ζωνωρωίμως = κοινῶν. So M. Boeth.
- 16. 2. $\delta \epsilon$ A.T. omits.
- 16. 2. εὶ γὰρ ἄνθρωπος] ρωίνη τωρητ = ὁ γὰρ ἄνθρωπος.
- 3. A.T. has order: ἐπίσης τὸ γένος κατηγορεῖσθαι. So M.
- 16. 4. $d\tau \delta \mu \omega \nu$] A.T. omits. "om. B^1 . C. Boeth. (?)."
- 16. 7. ωv] *npny = δv . npny would easily be corrupted from npng = ωv .
- 16. 8. της διαφοράς $J_{\mu\nu}$ διων. "Boeth.: de propriis."
- 16. 10. διαφοραίς καὶ ἰδίοις] σωρρέρης [θέωθρ և σωσίμε = διαφορά καὶ ἰδίφ.
- 16. 10. $\tau \delta \mu \epsilon \nu \gamma \epsilon \nu \sigma \delta$ uhngh= $\tau \delta \mu \epsilon \nu \gamma \epsilon \nu \eta$.
- 16. 13. $\epsilon l \ \zeta \hat{\varphi} ov \ twice$] $\epsilon l \ \delta \zeta \hat{\varphi} ov . \quad n_{\ell} = \delta \text{ may be a corruption of } n_{\ell} = \tau \iota . \text{ "ante } \zeta \hat{\varphi} ov \text{ add. utrobique } \tau \iota \ a. \text{ supra scr. } B.$ "
- 16. 13. εί δὲ ἄνθρωπος, γελαστικόν] Α.Τ. omits.
- 16. 17. $\xi \sigma \tau \iota \nu \int \rho g \xi \bar{\nu} = \hat{a} \nu \, \hat{\eta}$.
- 16. 18. ὅστε καὶ ὧν ἐστιν ἴδια] πρης 'h μως μωρλίμης = ὧν ἀναιρουμένων. "sic superscr. m^2 . B."
- 16. 19. περί της κοινωνίας του γένους και του συμβεβηκότος] ζωυωρωίμας

- **υι** τη **ι ιημισιμής ματιμής κοινών** γένους καὶ συμβεβηκότων πέρι. So *M*. and Boeth.
- 16. 21. A.T. has ἄν τε τῶν ἀχωρίστων ἢ.
- 17. 3. Title: περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τοῦ συμβεβηκότος] μωπίμη μετη և μωπωζης μωτι = ἰδίων γένους καὶ συμβεβηκότων πέρι. Boeth. has de propriis.
- 17. 4. $\lambda \alpha \mu \beta \dot{\alpha} \nu \eta \tau \alpha i$] μπ.gl·u = $\lambda \dot{\alpha} \beta \eta s$. So B.
- 17. 5. A.T. has order: πρότερου έστι τοῦ συμβεβηκότος τὸ ῷ συμβέβηκε.
- 17. 8. ἡ δὲ τῶν γενῶν] huh uhnt? = τὸ δὲ γένος. huh uhnhgt would render the Greek and perhaps should stand, although in the de Interpretatione similar neglect in rendering phrases like ἡ τῶν γενῶν is met with.
- 17. 11. ἐν τῷ ποῖόν τι ἢ πῶς ἔχον] 'ἡ ὑերπεδ πραβυβίνεξε μωδ ηθυεμμο πεὑη = ἐν τῷ ποῖόν τί ἐστιν ἢ πῶς ἔχει. "post τι add. ἔστιν C. α . Boeth.; ἔχει C. L. Boeth."
- 17. 12. $al\theta(o\psi)$ ωφπωι $b = \delta$ κόραξ.
- 17. 15. καί A.T. omits.
- 17. 16. ἐκάστου] *, μερωρωίι ε μερμίτ* = ἐκάστων οτ τῶν ἐκάστων.
- 17. 17. A.T. has order: τὰς πάσας γίνεσθαι.
- 17. 17. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει A.T. omits. So Boeth.
- 17. 17. $\dot{a}\epsilon i$] A.T. omits.
- 17. 20. After τέτρασι] A.T. adds: L. bplnegt dh=των δε δυοίν μια, an obvious repetition.
- 17. 21. γένος διαφέρει] υδειδι τις πιρέρ σωρρέρε+ γένος $\pi \hat{\eta}$ διαφέρει.
- 17. 22. After συμβεβηκότοs] A.T. adds ωνωμβωμ ξ = εἴρηται.
- 17. 23. A.T. has order: $a \tilde{v} \tau \hat{\eta} s \tau \delta \gamma \epsilon v o s$.
- 17. 25-27. πάλιν τὸ εἶδος—τοῦ εἴδους ἐλέγετο] A.T. throws these two clauses into one: ημηλεμι με μαμίν πριτιρ μαμρερε ρων μαμρερει με μαν μαμρερει με με πάλιν τὸ εἶδος πῆ διαφέρει τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ γένους ἐρρέθη ὅτε πῆ ἡ διαφορὰ καὶ τὸ γένος τοῦ εἴδους καὶ τῆς διαφορᾶς αὐτοῦ. Here I translate ει, not ει which = εῖναι and out of which no sense can be got.
- 18. 1, 2, 3. λοιπὸν οὖν—καταλειφθήσεται] դարձեալ տեսակն և քան գյատուկն և քան դպատաζումն Ճառեսցի և լինի երկրորդ։ արդ այսու-

ζ ωπι το είδος και τοῦ ιδίου και τοῦ συμβεβηκότος ἡηθήσεται και γίνεται δύο, λοιπὸν οὖν πῆ διαφέρει τὸ ίδιον τοῦ συμβεβηκότος ἡηθήσεται.

P. 106 exhibits some variation in above passages. (i) It places after γίνονται τρεῖs in 17. 25 the words underlined equivalent to: πάλιν τὸ εἶδος down to γίνεται δύο; (ii) it supplies in the margin in a late hand the words: Γι μετιρίι ρωίι ημπευμβίι L. ρωίι ημπερητική του εφίδους καὶ τῆς διαφορᾶς.

- 18. 5. λαμβανομένων Ισησι = οντων οτ γινομένων.
- 18. 10. A.T. has κοινών εἴδους καὶ διαφοράς πέρι; so M and Boeth.
- 18. 12. καί] A.T. omits.
- 18. 15. Title: περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἴδους καὶ τῆς διαφορᾶς] μωμ[μη ωμημμμημ. [Ενών | L. ωμιμμ[μ] εἰδίων διαφορᾶς καὶ εἴδους. So M. Boeth.
- 18. 21. ἀτόμων ἐστίν A.T. omits. So B.
- 18. 21. τοῦ κατ' αὐτήν] ωյτη τη ρωτ ητω. ?=τοῦ ἡ αὐτήν. ρωτ,=than, is clearly corrupt.
- 18. 23. θεοῦ] So A.T.
- 19. 2. A.T. has order: τι ἄλλο.
- 19. 3. ἴππος δὲ ἀπλῶς ὄνω] μωμη L μυη βρη = ἀπλῶς δὲ καὶ ὄνω.
- 3. οὐκ] ης ៤ μ = οὐκ ἔτι.
- 19. 4. In Title τη̂s κοινωνίαs] A.T. implies κοινών. So M. Boeth.
- 19. 6. ὑπὸ τῶν μετεχόντων] τιημωτί = τῶν μετεχόντων simply, but τιημη = ὑπό may have dropped out before a word of which τιημη is the first syllable.
- 19. 11. $\alpha \tilde{v} \tau \eta$] ubn = $\gamma \dot{\epsilon} v \sigma s$.
- 19. 12. καί] A.T. omits. "om. M. a. Boeth."
- 19. 12. A.T. reads $\theta \epsilon o \hat{v}$, as always.
- 19. 14. $\hat{a}v \hat{\eta}$] $\xi h = \hat{\eta}v$. So A. a.
- 19. 16. In title της κοινωνίας A.T. has κοινών. So M. Boeth.
- 19. 17. $\delta \epsilon$ A.T. omits.
- 19. 18. Before $\pi \rho \delta s$ A.T. adds $\mathcal{L} = \kappa \alpha \ell$.

- 19. 19. $\pi \hat{a} \sigma \iota$ A.T. omits. So A. B. L. M. α .
- 19. 19. $\mu \dot{\epsilon} \lambda \alpha v$] uhuntu $q_{nj} = \mu \dot{\epsilon} \lambda \alpha v \epsilon i v \alpha i$. So M.
- 19. 21. $\delta \epsilon$ A.T. omits.
- 20. 1. After τὸν ἄνθρωπον A.T. adds $\boldsymbol{L}$ quumnum $\boldsymbol{\delta} = \kappa \alpha \lambda$ τὸν θεόν.
- 20. 3. A.T. has order: δεκτικά εΐναι. So M.
- 20. 8. A.T. has order: διαφοράς καὶ γένους διαφέρει.
- 20. 9. πῆ τὸ γένος διαφέρει τῶν ἄλλων καὶ πῆ ἡ διαφορὰ διαφέρει τῶν ἄλλων]

  περ περέχ μέπτε ε πωρρέρητε θρέτε πωρρέρ ε μυμρητε = πῆ τὸ γένος
  καὶ διαφορὰ διαφέρει τῶν ἀλλῶν. For similar compression of two clauses into one compare note on 17. 25.
- 20. 11. της κοινωνίας] Α.Τ. implies των κοινών. So M. Boeth.
- 20. 13. ὅτι κατά] quum implies omission of ὅτι, but must be a corruption of qh quum = ὅτι κατά.
- 20. 14. A.T. has order: γελαν πεφυκέναι.
- 20. 14. $\epsilon \pi i \sigma \eta s \tau \epsilon \gamma \alpha \rho \epsilon \sigma \tau i \int \mathbf{L} q \eta \mathbf{J} \mathbf{L} \mathbf{L} \mathbf{J} \eta \mathbf{J} = \epsilon \pi i \sigma \eta s \delta \epsilon (? \tau \epsilon) \pi \rho \delta \sigma \epsilon \sigma \tau i$
- 20. 15. $τ\grave{\alpha}$ εἴδη $\vec{\alpha}$ ωνωμίν $\vec{\alpha}$ εἶδος.
- 20. 16. In title της διαφοράς μωσμω $g = l\delta i\omega v$. So M. Boeth.
- 20. 17. δέ A.T. omits, and before ἄλλων has $\mathbf{L} = \kappa \alpha i$. "add. $\kappa \alpha i M$. Boeth."
- 20. 18. A.T. has order: ἄλλων ἴδιον είναι. So B. M. a.
- 20. 20. καί] A.T. omits. So M. a. Boeth.
- 20. 22. A.T. has order: καίπερ πεφυκώς ἀεὶ γελαστικός είναι.
- 20. 23. έστιν δε είδους] Lu, ιπουμηγρί = έτι τοῦ είδους.
- 21. 1. καὶ διαφερόντων] **ωωρμέρητε [θέωὐτ** $g = \tau \hat{\omega} \nu$ διαφορ $\hat{\omega} \nu$. The converse mistake in the A.T. occurred in 3. 5, 7.
- 21. 2. κατηγορούμενον είναι] is implied by **υπηρημένως μης**.
- 21. 4. της κοινωνίας A.T. implies κοινών. So M. Boeth.
- 21. 6. $\sigma\pi\dot{\alpha}\nu$ ioi] η - $\pi\nu\dot{\nu}$ $\sigma\nu$ - μ - ν = $\sigma\pi\alpha\nu\dot{\nu}$ σ .
- 21. 10. ποίον $\hat{\eta}$ πως έχον] η τως μηθοίος τη των πριμέν πετή = ποίον $\hat{\eta}$ πως έχει.
- 21. 14. $\epsilon \pi \epsilon \iota \sigma \circ \delta \iota \omega \delta \eta$ is implied by *με ιπωιδιπωίωδι*.
- 21. 16. $\check{\epsilon}\chi o\iota \, \check{a}v$] $m\iota \iota h = \check{\epsilon}\chi \epsilon\iota$. $\check{\eta}$] A.T. omits. So B.
- 21. 17. $\tilde{\eta}$] $L = \kappa a \ell$.
- 21. 20. A.T. implies κοινῶν as usual and omits ἀχωρίστον. So M. Boeth.
- 21. 21. $\delta \eta$] A.T. omits.
- 21. 22. $\epsilon \kappa \epsilon \hat{\imath} v \alpha$] with $\hat{\imath} = \epsilon \kappa \epsilon \hat{\imath} v \omega v$ or $\epsilon \kappa \epsilon \hat{\imath} v \omega s$.

- 21. 22. $\theta \epsilon \omega \rho \epsilon \hat{\imath} \tau \alpha i$ mbum $i = \tau \delta$ $\epsilon \hat{\imath} \delta \delta s$. An obvious corruption of mbum $i \hbar b$, which the Greek requires.
- 22. 1. οὕτως A.T. omits.
- 22. I. $Al\theta(\phi\psi)$ be and upung to $b = \delta$ $Al\theta(\phi\psi)$.
- 22. 4. Title: περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν] μυημιμ μυσιμή և μωσιωζή μυσιμητιβθωίμη = περὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος ἰδιοτήτων. Comp. Μ. Boeth.: περὶ τῶν ἰδίων ἰδίων ιδίου καὶ συμβεβηκότος.
- 22. 5. $\xi \nu i$] A.T. omits; but $d \mu_{ij} = \xi \nu i$ may easily have dropped out after $d \mu_{ij} = \mu i \nu \phi$.
- 22. 7. A.T. has order: καὶ ἄνθρακι πρόσεστι.
- 22. 8. $\xi \sigma \tau i \nu$ before $\xi \pi i \sigma \eta s$ A.T. omits.

APPENDIX I.

ON THE CODEX TICINUS.

A collation of this manuscript with the Greek Text supplies the following additions to and omissions from the above collations.

§ I. ON THE CATEGORIES.

ED. BEK.

- PAGE.
- 1 a. 1. Cod. Tic. has δνόματα.
   1 a. 10. Cod. Tic. retains ἐστιν.
- 1 a. 11. Cod. Tic. has order ἀποδώσει λόγον.
- 1 b. 4. Add της γραμματικής after λέγεται.
- 1 b. 4. καί Cod. Tic. reads ἡ καί.
- 1 b. 6. Adds τινός after ὑποκειμένου.
- 1 b. 9. Reads έστι simply, omitting καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται. In the scholium introduced reads: ἐξ ἀνάγκης εἶναι ἐν ὑποκειμένω, ἄνευ γὰρ ὑποκειμένου εἶναι ἀδύνατον.
- 1 b. 15. Cod. Tic. has ό γάρ τις καὶ ἄνθρωπος καὶ ζώον. Cp. e.
- 1 b. 22. Cod. Tic. has τῶν ὑπ' αὐτά.
- 1 b. 26. A. T. has order η ποιον η ποσόν.
- 1 b. 29. Cod. Tic. retains τρίπηχυ.
- 2 a. 6. $\tau \hat{\eta}$] Cod. Tic. $\hat{\eta}$ $d\pi o \phi \acute{a} \sigma \epsilon \iota$, $\tau \hat{\eta}$.
- 2 a. 6. Implies τŷ δὲ πρὸς . . . συμπλοκŷ.
- 2 a. 12. Cod. Tic. has ἐστω.2 a. 15. Cod. Tic. renders Waitz' text exactly.
- 2 a. 28. κατηγορείται Cod. Τίς. κατηγορηθήσεται.
- 2 a. 37. Cod. Tic. has κατηγορείται.
- 2 a. 38. εἰ γὰρ κατὰ μηδενὸς τῶν τινῶν ἀνθρώπων] Cod. Τic. οὐ γὰρ εἰ κατά τινος τῶν τινῶν ἀνθρώπων.
- 2 b. 2. Cod. Τίς. πάλιν καὶ τὸ χρῶμα.

- 2 b. 3. Cod. Tic. agrees with W. in reading simply ἐν τινί, not adding σώματι.
- 2 b. 7. Cod. Tic. has order of Waitz.
- 2 b. 18. Cod. Tic. αὶ πρῶται οὐσίαι.
- 2 b. 19. Cod. Tic. τὸ είδος.
- 2 b. 24. Cod. Tic. has ἀποδώσει without τίς.
- 2 b. 26. Cod. Tic. has τῶν πρώτων οὐσιῶν.
- 2 b. 31. Cod. Tic. has την πρώτην οὐσίαν.
- 2 b. 33. Cod. Tic. has γνωριμώτερον simply without μάλλον.
- 3 a. 2. A. T. has οὖτω καί. So g.
- 3 a. 7. Cod. Tic. retains κατά.
- 3 a. 9. Cod. Tic. retains των δε δευτέρων οὐσιων.
- 3 a. 10. Cod. Tic. implies φανερὸν μέν καὶ οὕτως ὅτι οὐδεμία ἐστὶν ἐν ὑποκειμένω. So u, Corr. C.
- 3 a. 17. Cancel note.
- 3 a. 26. Cod. Tic. implies λέγεται. So h, pr. n.
- 3 a. 30. ὄντα Cod. Tic. simply omits.
- 3 a. 32. Cod. Tic. implies λέγεται ώς μέρη ὑπάρχοντα ἐν τινί.
- 3 a. 34. A. T. implies συνωνύμως ἀπ' αὐτῶν λέγ, π. γὰρ αι ἀπὸ τούτων.
- 3 a. 36. The A. T. implies κατά μέν γάρ instead of ἀπὸ μέν γάρ.
- 3 a. 39. καί] A. T. omits. So n.
- 3 b. I. sec. καί] A. T. omits. So A. B. e. f.
- 3 b. 3. A. T. transposes είδων and γενών. So nu.
- 3 b. 7. Cod. Tic. implies συνώνυμα . . . ἐστιν ὧν.
- 3 b. 8, 9. Cod. Tic. omits $d\pi \delta$ in both lines. Ven. Text retains.
- 3 b. 10. Cod. Tic. retains ἐπί.
- 3 b. 15. Cod. Tic. reads ἄνθρωπον simply without adding τίς.
- 3 b. 18. Cod. Tic. has οὐχ ἀπλῶς, omitting δέ.
- 3 b. 20, 21. Cod. Tic. has την οὐσίαν in both lines.
- 3 b. 27. Cod. Tic. orders the words thus: οὐ δὲ τοῦτο ἴδιον τῆς οὐσίας. Cp. A. e. f.
- 3 b. 28. $\gamma a \rho$ A. T. omits. So e. f. n. a.
- 3 b. 38. Cod. Tic. does not add μαλλον.
- 4 a. 4. Cod. Tic. has order of Waitz: είναι λέγεται.
- 4 a. 6. Cod. Tic. omits καὶ ήττον. So e.
- 4 a. 8. Cod. Tic. has οὐσία ἐστίν.
- 4 a. 30. Cod. Tic. has αὐτά.
- **4 a.** 31. Cod. Tic. has γενόμενον.
- 4 a. 33. Cod. Tic. has έκαστον αὐτὸ μεταβολήν.
- 4 a. 34. Cod. Tic. retains ἐστιν.

- 4 b. 1. A. T. reads γίγνεται for λέγεται.
- 4 b. 3. Omit "Bk" in text of Collation.
- 4 b. 4. $\epsilon i \delta \hat{\eta}$ A. T. $\epsilon i \delta \hat{\epsilon}$. So ϵ . f. g. u., corr. C. n.
- Cod. Tic. does not add φάσκει, but agrees with W. in reading δεκτικὰ τῶν ἐναντίων εἶναι.
- 4 b. 6. Cod. Tic. exactly renders Waitz' text in this passage.
- 4 b. 9. Cod. Tic. adds η before αληθής.
- 4 b. 10. A. T. implies δέ instead of γάρ.
- 4 b. 17. Cod. Tic. has ταὐτὸν καὶ έν, the order of W.
- 4 b. 22. Cod. Tic. has διωρισμένον simply, without τό.
- 4 b. 23. Cod. Tic. omits second οίον, and retains συνεχές δέ.
- 4 b. 26. Cod. Tic. retains el.
- 4 b. 27. Cod. Tic. implies τῶν δέκα μόρια ἐστι, πρὸς οὐδένα κοινόν κ. τ. λ. So g.
- 5 a. 3. Cod. Tic. retains πρός τινα κοινόν.
- 5 a. 6. $\pi \rho \delta s$ a A. T. implies $\pi \rho \delta s$ $\tilde{\eta} \nu$ of n, or $\pi \rho \delta s$ $\tilde{\sigma} \nu$ of C. h.
- 5 a. 12. Cod. Tic. πρὸς τὸν αὐτὸν κοινὸν ὅρον.
- 5 a. 14. Cod. Tic. has order of W: αὐτοῦ τὰ μόρια συνάπτει.
- 5 a. 15. A. T. has ἔτι δὲ πάλιν, instead of ἔτι δὲ τὰ μέν.
- 5 a. 17. οἷον τὰ μέν Α. Τ. implies τὰ μὲν γάρ.
- 5 a. 21. A. T. has order θέσιν τινα έχει.
- 5 a. 24. Cancel note.
- 5 a. 26. A. T. introduces by some mistake the words τὰ τοῦ τόπου after οὐδέ and before τὰ τοῦ χρόνου.
- 5 a. 34. ἀλλ' είρηται τε] Α. Τ. implies είρηται γάρ.
- 5 b. 3. Cod. Tic. retains καὶ ἡ κίνησις πολλή.
- 5 b. 16. Cod. Tic. has ποσόν.
- 5 b. 16. Cod. Tic. omits αὐτό.
- 5 b. 18. Cancel note.
- 5 b. 32. ἀναφέρεται] A. T. implies ἀναφέροντα. So h, pr. C. n. d.
- 5 b. 35. έαυτοις Cod. Tic. άλλήλοις.
- 5 b. 35. Cod. Tic. has order αμα τὸ αὐτό.
- 6 a. I. Cod. Tic. implies ἐπὶ τῆs οὐσίας.
- 6 a. 10. Cod. Tic. has έρει simply.
- 6 a. 14. τῷ μέσῳ] Cod. Tic. implies τῶν μέσων. So e.
- 6 a. 15. Cod. Tic. has ἐοίκασι, after which it omits δέ.
- 6 a. 22. Cod. Tic. has οὐδὲ τὰ τρία τῶν τριῶν.
- 6 a. 23. χρόνος εἶναι λέγεται] Cod. Tic. χρόνος λέγονται. Here εἶναι is omitted in u. n. f. g.

- 6 a. 23. τῶν εἰρημένων] so Cod. Tic. without adding τούτων.
- 6 a. 25. pr. καί A. T. omits. So u. f. pr. n.
- 6 a. 28, 29. Cod. Tic. omits καὶ χρόνος καὶ ἄνισος, but otherwise agrees with text of W. So b, cp. e. u. f. g.
- 6 a. 31. Cod. Tic. has αν δόξαι . . . λέγεσθαι, with Waitz.
- 6 a. 33. Cod. Tic. has δμοία simply.
- 6 b. 4. αὐτὰ ἄπερ ἐστίν \ Cod. Tic. τοῦθ ὅπερ ἐστίν. So e. n.
- 6 b. 4. A. T. omits elvai. So n.
- 6 b. 7. Cod. Tic. omits elva. So n.
- 6 b. 15. Cod. Tic. implies ή before εναντιότης and perhaps omits εν.
- 6 b. 16. A. T. reads ov after ri. So e. n.
- 6 b. 19. A. T. seems to imply οὐδὲ τὰ τῶν τοιούτων οὐδενί.
- 6 b. 21-24. Cod. Tic. has ὅμοιον γὰρ μᾶλλον καὶ ἦττον λέγεται καὶ ἀνισαίτερον μᾶλλον καὶ ἦττον λέγεται, ἐκάτερον αὐτῶν πρός τι ὅν τό τε γὰρ ὅμοιον τινὶ ὅμοιον λέγεται καὶ τὸ ἀνισαίτερον τινὶ ἀνισαίτερον οὐ πάντα δὲ τὰ πρός τι κ. τ. λ.
- 6 b. 23. "τινί] περπείδε = τινός." Cancel this note; and in note on l. 24 read τινί for τινός.
- 6 b. 25. Cod. Tic. has λέγεται μαλλον καὶ ήττον.
- 6 b. 28. A. T. omits δέ.
- 6 b. 29. A. T. has order λέγεται δούλος. So e. n.
- 6 b. 30. A. T. adds λέγεται before δεσπότης. Cf. e. g. d.
- 6 b. 31. Cod. Tic. implies διπλασίου ην ημισυ.
- 6 b. 31. ελάττονος] so Cod. Tic. without either τοῦ or λέγεται.
- 6 b. 32. μείζονος so Cod. Tic. without λέγεται.
- 7 a. 25. των όμολογουμένως Cod. Tic. των όμολογουμένων.
- 7 a. 32. Cod. Tic. has 6.
- 7 a. 33. τούτου μόνου is also in e. n.
- 7 a. 34. Cod. Tic. implies ἀπεδόθη, οἰκείως πρὸς αὐτὸ ἡηθήσεται.
- 7 a. 34, 35. Cod. Tic. implies οἶον εἰ δοῦλος πρὸς δεσπότην λέγεται, περιαιρουμένων κ. τ. λ. So n.
- 7 a. 36, 37. Cod. Tic. has τὸ δίποδι είναι καὶ τὸ ἐπιστήμης δεκτικῷ είναι ἀνθρώπῳ. Cp. n. e.
- 7 a. 38. Cod. Tic. has τοῦ δεσπότην είναι.
- 7 a. 39. Cod. Tic. has λέγεται in place of ρηθήσεται, and ρηθήσεται in place of λέγεται. Cp. B. C. d.
- 7 b. r. Cod. Tic. has πρòs ő, omitting ποτε.
- 7 b. 3. Cod. Tic. has ρηθήσεται.
- 7 b. 4. $\gamma d\rho$ A. T. implies $\delta v v$ or $\delta \dot{\eta}$, and also omits $\dot{\delta}$ and $\tau \dot{\delta}$. $\dot{\delta}$ om. ϵ .
- 7 b. 6. Cod. Tic. retains γάρ before ἔτι.

- 7 b. 7. Cod. Tic. implies δοῦλος simply without δ.
- 7 b. 8. Cod. Tic. retains γάρ.
- 7 b. 17. The omission should not include the second καί.
- 7 b. 19. Cancel note.
- 7 b. 20. Cod. Tic. implies οὖκ simply, not οὖδέ.
- 7 b. 25. Cod. Tic. has λαμβάνομεν simply without υστερον.
- 7 b. 27. A. T. perhaps implies γενομένην.
- 7 b. 33. Cod. Tic. and J. 401 favour the reading αὐτὸ δὲ τὸ ἐπιστητόν. B. n. u. e. have αὐτό. C. d. f. add τό.
- 7 b. 34. ἔσται A. T. ἔστιν. So c., corr. n. Cancel note upon πολλά.
- 8 a. 5. Cod. Tic. has τὸ δὲ αἰσθητὸν ἔστιν, οἶον, σῶμα.
- 7. τῷ αἰσθητικῷ Α. Τ. τῷ ζώω.
- 8 a. q. A. T. has order: τοῦ εἶναι αἴσθησιν.
- 8 a. 14. Cod. Tic. has καθάπερ δοκεῖ, ή.
- 8 a. 14. Cod. Tic. has κατά τινας τῶν δευτέρων οὐσιῶν.
- 8 a. 20. Cod. Tic. instead of καὶ ἡ τὸς κεφ. has simply οὐδὲ κεφ., but like the Ven.
   Text retains οὐ before λέγεται.
- 8 a. 21. Cod. Tic. retains Tivos.
- 8 a. 29. Cod. Tic. retains ἀποδέδοται.
- 8 a. 30. Cod. Tic. has ἐστὶ τὸ λῦσαι.
- 8 a. 32. Cod. Tic. along with the Jerusalem and Paris MSS, end the sentence with the words ταὐτὸν ἐστί and begin a new paragraph with τῷ (or τὸ) πρός τί πως ἔχειν, and introduce a space of commentary between.
- 8 a. 34. Cod. Tic. has ἔστι τοῦτο τὸ πρός τι.
- 8 a. 35. Cod. Tic. involves no departure from text of W.
- 8 b. 3. A. T. implies πρός τι πῶς ἔχει.
- 8 b. 4. A. T. has order οἶου εἰ τόδε τι οἶδε, and Cod. Tic. has an inexplicable reading which would imply in the Greek ἀφωρισμένος ἐστι instead of ἀφωρισμένως.
- 8 b. 5. A. T. has order ὅτου ἐστι διπλάσιον.
- 8 b. 9. Cod. Tic. retains οὐκ ἀορίστως δέ.
- 8 b. 11. Cod. Tic. retains γὰρ τὸ τοιοῦτο γίνεται, οὐκ ἐπιστήμη.
- 8 b. 14, 15. Cod. Tic. implies δ ἐὰν εἰδῆ τις τῶν πρός τι ὡρισμένως, κἀκεῖνο πρὸς ὁ λέγεται ὡρισμένως εἴσεται.
- 8 b. 16. Cod. Tic. has εκαστον.
- 8 b. 17. Cod. Tic. has ὅπερ ἐστίν.
- 8 b. 36. Cod. Tic. retains καὶ νόσος.
- 9 a. 7. Cod. Tic. has διακείνται.

- 9 a. 23. Cod. Tic. has νοσώδεις δὲ τῷ δύναμιν ἔχειν φυσικὴν τοῦ μηδὲν πάσχειν. ὁμοίως δὲ κ. τ. λ., thus omitting ῥαδίως ὑπὸ τῶν τυχόντων.
- 9 a. 27. Instead of τῷ ἀδυναμίαν ἔχειν τοῦ αὐτοῦ τούτου Cod. Tic. involves τῷ δύναμιν ἔχειν κἀκεῖνο μὴ ῥαδίως διαιρεῖσθαι τοῦ αὐτοῦ τούτου.
- 9 a. 32. Cod. Tic. has τὰ γὰρ δεδεγμένα ποιὰ λέγεται, omitting αὐτά altogether. Om.
   B. d. i.
- 9 b. 1. Cancel note in text, and instead of it read thus: "A. T has γλυκύ in place of μέλι, so that sentence runs thus: οὔτε γὰρ τὸ γλυκὺ τῷ πεπουθέναι τι λέγεται γλυκύ."
- 9 b. 16. $\tau \hat{\omega} \nu$ A. T. seems to omit.
- 9 b. 19. Cod. Tic. retains order Καὶ τὴν χροιὰν όμ.
- · 9 b. 20. A. T. has order παθῶν τινων.
  - 9 b. 22. Cod. Tic. implies reading of W., except perhaps omitting έν.
  - 9 b. 22. A. T. seems to involve μελανίαι γεγένηνται.
  - 9 b. 24. A. T. has order διὰ μακρὰν νόσον; τὸ τοιοῦτον is in C. and Vat. 238.
  - 9 b. 25. ή Cod. Tic. καί.
  - 9 b. 25. Cod. Tic. has μη ραδίως αποκαθίσταται ή και δια βίου παραμένουσι.
  - 9 b. 32. A. T. perhaps involves προσπεπουθέναι instead of πεπουθέναι.
  - 9 b. 35. Cod. Tic. retains order τινων παθών.
  - 9 b. 36. Cod. Tic. has ποιότητες ποιότητες λέγονται.
- 10 a. 4. Cod. Tic. does not add kai.
- 10 a. 15. η A. T. implies καί.
- 10 a. 22. Cod. Tic. retains $\pi\omega s$.
- 10 a. 27. αί είρημέναι A. T. has αί προειρημέναι.
- 10 a. 28. A. T. omits άλλως.
- 10 a. 30. Cod. Tic. has παρωνύμως λέγεται with W.
- 10 b. 9. Cod. Tic. has τη̂s ἀρετη̂s simply.
- 10 b. 10. Cod. Tic. has τὰ παρωνύμως.
- 10 b. 11. Cod. Tic. has ἄλλως.
- 10 b. 18. Cod. Tic. has τὸ λοιπὸν ἔσται ποιόν.
- 10 b. 20. Cod. Tic. has τη δικαιοσύνη ή άδικία.
- 10 b. 23. A. T. has έφαρμόζει with g. n.
- 10 b. 31. Cod. Tic. omits καὶ ἦττον. So B. and pr. A.
- 11 a. 3. καὶ τὸ ἦττον Cod. Tic. omits.
- 11 a. 6. Cod. Tic. does not add καὶ τὸ ἡττον.
- 11 a. 8. ἡ τόν] A. T. has καὶ τόν. So C. e., corr. n.
- 11 a. 9. A. T. implies τὰ δὲ μὴ ἐνδεχόμενα, or perhaps ἐπιδεχόμενα. The same word is used as rendered ἐπιδέχεται, ἐπιδέχεσθαι, and ἐπιδεχόμενα in ll. 3, 6, and 7.

But, it should be added, this same word is the usual Arm. equivalent of ἐνδέχομαι.

- 11 a. 13. A. T. has μαλλον simply, not adding καὶ ήττον.
- 11 a. 16. A. T. has μόνας after ποιότητας.
- 11 a. 24. των πρός τι is read in C. e. f.
- 11 a. 29. Cod. Tic. retains καί.
- 11 a. 30. Cod. Tic. has où simply, not ἀλλὰ οὐ. So in l. 31.
- 11 a. 30 alt. γραμματική Cod. Tic. has this in margin in first hand, but in text has ἐπιστήμη.
- 11 a. 37. A. T. seems to involve ἀτοπώτερον.
- 11 b. 1. A. T. omits δέ after ἐπιδέχεται. So e. n. i. q.
- 11 b. 2. pr. καί Cod. Tic. omits. So e.
- 11 b. 6. θερμαίνεσθαι] Cod. Tic. has λυπείσθαι without τό.
- 11 b. 27. τινός γάρ διπλάσιον A. T. omits. n. om. διπλάσιον.
- 11 b. 30. Cod. Tic. retains words τὸ γὰρ ἐπιστητὸν κ. τ. λ.
- 11 b. 36. Cod. Tic. has order of W.
- 11 b. 38—12 b. 2. A. T. omits δέ, and Cod. Tic. reads ὅσα τῶν ἐναντίων ἐστί*, τοιαῦτά ἐστιν ιστε ἐν οἶς πέφυκε γίνεσθαι ἡ ιων κατηγορεῖσθαι, ἀναγκαῖον αὐτῶν θάτερον ὑπάρχειν, οὖ* οὐδέν ἐστιν ἀνὰ μέσον.
- 12 a. 6. A. T. has order: η ὑγίειαν η νόσον.
- 12 a. 6. A. T. has order: καὶ ἄρτιον δὲ καὶ περιττόν.
- 12 a. 9. A. T. has order: οὔτε ἀρτίου καὶ περιττοῦ.
- 12 a. 13. A. T. has order: λευκόν έστιν ή μέλαν.
- 12 a. 13. A. T. implies οὐ φαῦλον δὲ καὶ σπ., οτ οὐδὲ φ. κ. σπ.
- 12 a. 14. κατηγορείται μέν καὶ κατ'] Cod. Τίς. κατηγόρηται μέν κατ', while the Venice Text implies δ κατηγόρηται κατ'. ε. om. καί.
- 12 a. 23. A. T. has order: ἀποδοῦναι τὸ ἀνὰ μέσον.
- 12 a. 28. Cod. Tic. has περὶ τοῦτο simply.
- 12 a. 29, 30. Cod. Tic. has εκαστον των της εξεως δεκτικών, ὅταν ἐν ῷ πέφυκεν ὑπάρχειν, ὅτε (οτ ʔ ὅταν) ὁ πέφυκεν ἔχειν μηδαμώς μὴ ὑπάρχη.
- 12 a. 35. A. T. has order: τὸ ἔχειν τὴν ὄψιν. C. e. n. have same order, but read εξιν.
- 12 a. 39. Cod. Tic. adds καί before ἐστερῆσθαι.
- 12 b. 6. A. T. has order: κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν. So n.
- 12 b. 7. A. T. has order: κατάφασις καὶ ἀπόφασις. So n.
- 12 b. 9. It should be remarked that η is read for $\kappa a \ell$ in C. n.
- 12 b. 23. Cod. Tic. has κάκεῖνο simply.
- 12 b. 27. Cod. Tic. omits δηλον.

- 12 b. 28. ω First hand in Cod. Tic., also J. 1291 read δ, which in Cod. Tic. is corrected by an ancient hand into ω. Ven. Text has ω.
- 12 b. 30. Cod. Tic. simply omits γάρ; also omits τι after μέσον.
- 12 b. 30. δν] Cod. Tic. implies δν δέ. Thus acc. to Cod. Tic. l. 30 would run : τούτων οὐδὲν ἦν ἀνὰ μέσον, δν δὲ θάτερον ἀναγκαῖον ἦν τῷ κ. τ. λ.
- 12 b. 33. A. T. implies οὐ γὰρ λευκὸν οὕτε μέλαν πᾶν εἶναι τὸ δεκτικόν, omitting ἀνάγκη.
- 12 b. 37. Cod. Tic. retains $\epsilon l \mu \dot{\eta}$ simply.
- 12 b. 38. ἐπὶ δὲ—ὑπάρχειν] Cod. Tic. retains text of Waitz.
- 12 b. 39. rai before oix Cod. Tic. omits.
- 13 a. 2. Cod. Tic. retains ὑπάρχει.
- 13 a. 8. Cod. Tic. has άλλ' οὐδ' ὧν ἀνὰ μέσον ἐστίν, ἀναγκαῖόν ποτε παντί. Cp. n.
- 13 a. 9. Cod. Tic. has ὑπάρχειν simply.
- 13 a. 11. καὶ τούτων] Cod. Tic. καὶ τοῦτο.
- 13 a. 14. ἀλλὰ τισί] so Cod. Tic. simply.
- 13 a. 24. Cod. Tic. omits καί.
- 13 a. 34. Cod. Tic. does not add μεταβολήν γίνεσθαι.
- 13 a. 35. τις Cod. Tic. implies οὕτις.
- 13 a. 36. Cod. Tic. has έφυσεν simply.
- 13 b. 3, 4. A. T. has order: αναγκαΐον είναι θάτερον αληθές, still omitting αεί.
- 13 b. 11. Cod. Tic. retains ἐστιν.
- 13 b. 18. Cod. Tic. involves οὔτε γὰρ τὸ νοσεῖ Σωκράτης οὕτε τὸ ὑγιοίνει ἀληθὲς ἐστίν, αὐτοῦ μὴ ὄντος ὅλως τοῦ Σωκράτους ψεῦδος.
- 13 b. 20. Cod. Tic. omits καὶ τῆς έξεως and words τε όλως οὐδέτερον ἀληθές, ὅντος τε, and also reads ἐστι instead of ἀεί after οὐκ in l. 21.
- 13 b. 25. δλως A. T. implies άπλῶς.
- 13 b. 30. Cod. Tic. retains καί.
- 13 b. 33. Cod. Tic. involves ωστε έπὶ ἀλλήλων ίδιον.
- 13 b. 36. Cod. Tic. retains τοῦτο δὲ δηλου.
- 13 b. 37. Codices C.g. e. n. also make this addition.
- 14 a. 20. γένη] Cod. Tic. has γένος.
- 14 a. 24. Cod. Tic. retains ἐν γένει.
- 14 a. 26. A. T. has πρώτον μέν γάρ καί. So e. n. u.
- 14 a. 36. Cod. Tic. has κατά simply, but adds τό before πρότερον, with A. d. e. i. u.
- 14 b. 4. A. T. has παρά τὰ προειρημένα. So g.
- 14 b. 5. Cod. Tic. retains είναι τῆ φύσει δοκεί.
- 14 b. 9. A. T. omits σχεδόν. So n. It should be added that Codd. e. n. have order: τοῦ πρ. τρόποι.

- 14 b. 10. A. T. perhaps implies instead of καὶ ἔτερος εἶναι the following: ἔτερος ἔτι εἶναι.
- 14 b. 11. Cod. Tic. has τῶν γὰρ ἀντιστρεφόντων simply.
- 14 b. 24. Cod. Tic. simply omits δὲ λέγεται.
- 14 b. 25. A. T. omits ἐστιν. So n.
- 14 b. 38. Read in note χερσαίον for χερσόν.
- 15 a. 4. The order of A. T. ἀεὶ τῶν εἰδῶν is read in C.
- 15 a. 5. A. T. omits ἐστι. So e. n.
- 15 a. 9, 10. Cod. Tic. has μηδαμώς δε αίτιον τοῦ είναι τῷ έτέρῳ ἐστί.
- 15 a. 14. Cod. Tic. retains order of W.
- 15 a. 15. Cod. Tic. has αθται μέν οθν αί κινήσεις.
- 15 a. 17. Cod. Tic. has της κατά τόπον μεταβολης by a copyist's error.
- 15 a. 19. Cod. Tic. retains άλλοιούμενον, but for τινά implies τινάς.
- 15 a. 20. Cod. Tic. retains ἀλλοιοῦσθαι.
- 15 a. 29. Read in note "rc add n."
- 15 b. 1. Cod. Tic. retains κίνησις ηρεμία.
- 15 b. 6. Cod. Tic. retains $\tau \hat{\eta}$ δè λοι $\pi \hat{\eta}$ τ. ἀπ. κιν.
- 15 b. 7. Cod. Tic. adds τι after είναι. So C.f.
- 15 b. 9. ἡ τὴν εἰς τ. ἐ. τ. π. μεταβολήν] Cod. Tic. τῆ εἰς τ. ἐ. τ. π. μεταβολῆ. So A. B. e. u. pr. d. n.
- 15 b. 13. Cod. Tic. has τη κατά τὸ ποιὸν ηρεμία ή είς τὸ εναντίον τοῦ ποιοῦ μεταβολή.

§ II. ON THE DE INTERPRETATIONE.

- 16 a. 6. Cod. Tic. has ὧν μέντοι τούτων (a simple corruption in Arm. of ταῦτα) σημεῖα πρώτων, ταὖτὰ πᾶσι κ. τ. λ. Boeth.: "quorum autem haec primorum."
- 16 a. 8. Cod. Tic. retains ήδη ταὐτά.
- 16 a. 10. Cod. Tic. retains ότὲ μέν.
- 16 a. 10. Cod. Tic. retains ήδη.
- 16 a. 11. φ Cod. Tic. like V. T. has of.
- 16 a. 14. Cod. Tic. retains reading of W.
- 16 a. 15. Cod. Tic. has η τὸ λευκόν, ὅταν μὴ προστεθη τι οὔπω ἐστὶν οὔτε ψεῦδος οὔτε ἀληθές· σημεῖον δὲ ἐστὶ τοῦδε. καὶ γὰρ κ. τ. λ.
- 16 a. 19. A. T. omits μèν οὖν.
- 16 a. 25. A. T. implies ἄλλ' οὐδενὸς κεχωρισμένου. So Boeth.: "sed nullius separati."
- 16 a. 26. Boethius also omits οὐδέν, reading "ut in equiferus ferus. Secundum placitum vero."

- 16 a. 27. Cod. Tic. omits the scholion added in other texts.
- 16 b. 1. Cod. Tic. implies άλλα πτωσις δνόματος. Cod. A has πτωσις.
- 16 b. 4. οὐδὲν γάρ πω] The A. T. rather implies οὐδέ πω γάρ than οὐδὲ γάρ πω.
- 16 b. 6. Cod. Tic. omits $\delta \epsilon$ with g, and adds $\tau \delta$ before $\mu \epsilon \rho o s$.
- 16 b. 11. Erratum. Read in second line of note " ξ= ὑποκειμένων."
- 16 b. 12, λέγω Α. Τ. λέγομεν. So 17 a. 39.
- 16 b. 20. Cod. Tic. retains ὁ λέγων.
- 16 b. 24. Cod. Tic. retains ην.
- 17 a. 11. Cod. Tic. has δ τοῦ ἀνθρώπου λόγος. Boethius agrees with Λ. T. throughout this passage: "ex verbo esse vel casu. Etenim hominis ratio."
- 17 a. 12. ή τι τοιούτον Cod. Tic. implies ή άλλο τι των τοιούτων.
- 17 a. 14. Cod. Tic. implies οὐ γὰρ τῷ σύνεγγυς δὴ εἰρῆσθαι.
- 17 a. 30. Cod. Tic. reads comma before, not after, ωσαύτως, and A. T. omits καί before ο κατέφησε. So Boeth. " et quod quis negaverit."
- 17 a. 33. Cod. Tic. omits καί, but retains τοῦτο.
- 17 a. 36. In note on ἄλλα read ἔτι for ἔπι.
- 17 a. 40. Cod. Tic. for **μερωμωίνεμε μού** has **μερωμωίνεμε μού**, the regular equivalent of καθ εκαστον.
- 17 b. 4. Boethius omits 71.
- 17 b. 4. Cod. Tic. has έσονται έναντίαι αὶ ἀποφάνσεις.
- 7. Boeth omits αὖται μέν: " quando autem in universalibus non universaliter, non sunt contrariae."
- 17 b. 8. Boeth. omits ποτέ: "est esse contraria."
- 17 b. 13. καθόλου κατηγορείν τὸ καθόλου] Cod. Tic. implies τὸ καθόλου κατηγορείν καθόλου.
- 17 b. 14. Boethius also omits ἀληθής: "nulla enim adfirmatio erit, in qua."
- 17 b. 17. Cod. Tic. implies καὶ ἀποφάσει λέγω, though the first hand suspects καί.
- 17 b. 18. Cod. Tic. retains ὅτι οὐ καθόλου.
- 17 b. 20. Cod. Tic. retains εναντίως.
- 17 b. 22. Cod. Tic. omits words: οὐδεὶς ἄνθρωπος δίκαιος.
- 17 b. 28. Cod. Tic. does not add ωσαύτως.
- 17 b. 28, 29. Cod. Tic. omits words: οὐκ ἔστι Σωκράτης λευκός.
- 17 b. 32. alt. καί Cod. Tic. omits. So G.
- 17 b. 33. pr. καί Cod. Tic. omits.
- 17 b. 40. ή κατάφασις Cod. Tic. has this in margin in first hand, but in text ή ἀπόφασις.
- 17 b. 40. Cod. Tic. has ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.
- 18 a. τ. Cod. Tic. has η ώς καθόλου η ώς μη καθόλου.

- 18 a. 3. Cod. Tic. has οὐκ ἡ ἀντικειμένη.
- 18 a. 5. Cod. Tic. has τη δε τις ἄνθρωπος ή οὐδεις ἄνθρωπος λευκός, omitting first λευκός.
- 18 a. 8. Boeth. partly agrees with A. T. "uni negationi una adfirmatio."
- 18 a. 15. Cod. Tic. has simply οὖκ.
- 18 a. 21. Cod. Tic. has οὐδὲν γὰρ διαφέρει εἰπεῖν ὅτι ἔστιν ἵππος καὶ ἄνθρωπος λευκὸς, ἡ ὅτι ἔστιν ἵππος λευκὸς καὶ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός. Thus in l. 21 Arm. omits the words τοῦτο and ἡ, perhaps reading ὅτι in place of latter, and in l. 22 omits τοῦτο δὲ οὐδὲν διαφέρει τοῦ εἰπεῖν, and in l. 23 introduces ἡ ὅτι before ἔστιν ἵππος λευκός.
- 18 a. 28. Cod. Tic. omits ἀνάγκη.
- 18 a. 32. Cod. Tic. has των καθόλου λεχθέντων, μη καθόλου. So e.
- 18 a. 32. Cod. Tic. omits δέ after είρηται.
- 18 a. 34. Note refers to first $\tilde{\eta}$.
- 18 a. 35. Boeth. reads "nam si hic quidem," etc., so agreeing with A. T.
- 18 a. 37. Cod. Tic. has κατάφασις simply.
- 18 b. 2. Cod. Tic. retains ή οὐ λευκόν.
- 18 b. 2. Cod. Tic. retains ην.
- 18 b. 3. Cod. Tic. reads καὶ εὶ μή, ψεύδεται, omitting ὑπάρχει, but retaining καί.
- 18 b. 5. Cod. Tic. has η ψευδη simply.
- 18 b. 6. η οὐκ ἔσται] Cod. Tic. has η οὐκ οὐκ ἔσται.
- 18 b. q. Cod. Tic. retains οὖτως ἡ μὴ οὖτως.
- 18 b. 21. Cod. Tic. has ὅτι λευκὸν καὶ μέλαν, δεῖ.
- 18 b. 22. Cod. Tic. implies εἰ δὲ ὑπάρχειν εἰς αὕριον, ὑπάρξειν εἰς αὕριον εἰ δὲ μὴ ἔσται μήτε μὴ ἔσται εἰς αὕριον, οὐκ ἃν εἴη τὸ κ.τ.λ. Thus the only real change implied is of ὑπάρξει into ὑπάρχειν in l. 22, which reading is found in d. u, and the addition of εἰς before αὕριον in l. 23 as found in C. E. e. u.
- 18 b. 25. Boeth. also adds ναυμαχίαν.
- 18 b. 26. A. T. has order ταῦτα ἄτοπα.
- 18 b. 33. Cod. Tic. omits τοδί after ἔσται. So also Boeth.
- 18 b. 37. Cod. Tic. retains $\hat{\eta}$ $\mu \hat{\eta}$ $\epsilon \hat{i} \pi o \nu$.
- 18 b. 38. Cod. Tic. retains text of W, only omitting $\tau \iota$. Boeth. also omits $\tau \iota$.
- 18 b. 39. Boeth, seems to have read διὰ τὸ καταφάναι ἡ ἀποφάναι, for he renders "propter negare vel adfirmare."
- 19 a. 2. Cod. Tic. does not add rai.
- 19 a. 4. Cod. Tic. has ὅτε γὰρ ἀληθῶς εἶπέ τις, ὅτι ἔσται. Boeth. also renders "quando enim."
- 19 a. 6. Cod. Tic. retains είπεῖν ἀεὶ ὅτι ἔσται.
- 19 a. 7. δή Α. Τ. δέ.

- 19 a. 9. Cod. Tic. agrees with Waitz except that it omits όμοίως and implies ἐνδεχόμενα γίνεται rather than ἐνδέχεται. Boethius omits όμοίως.
- 19 a. 18. Omit note ad loc.
- 19 a. 20. Boethius also has "vel adfirmatio vel negatio."
- 19 a. 21. Cod. Tic. implies no alteration of text of W.
- 19 a. 26. Cod. Tic. has ὅτε ἔστι τὸ ἀπλῶς είναι κ. τ. λ.
- 19 a. 28. είναι μέν Cod. Tic. είναι δέ.
- 19 a. 28. Cod. Tic. has aπaν simply.
- 19 a. 36. Cod. Tic. retains τούτων γάρ simply.
- 19 a. 37. Cod. Tic. retains θάτερον μόριον.
- 19 a. 38. Cod. Tic. has μαλλον simply.
- 19 a. 39. Cod. Tic. implies την έτέραν, οὐ μέντοι ταύτην άλ. ή ψ. ώστε.
- 19 b. 7. Cod. Tic. agrees with text of W.
- 19 b. 8. ὅνομα μὲν οὐ λέγω] ωὐτης ὑ τος wult J in Cod. Tic. The punctum delens set over ης by first hand implies that οὐ is to be omitted.
- 19 b. 9. Cod. Tic. has ἐν γάρ πως σημαίνει τὸ ἀόριστον ὅνομα, ὥσπερ καὶ τὸ οὐκ ὑγιαίνει οὐ ρῆμα ἐστί΄ πᾶσα κατάφασις.
- 19 b. 12. Boethius renders οὐδέ by "vel," as if he read η.
- 19 b. 15. Boethius also omits ἔσται.
- 19 b. 20. λέγω δὲ οἶον 19 b 32. οὕτω τέτακται] Cod. Tic. agrees with text of W. throughout except for following small differences:
  - b. 22. Read in order ταῦτα ἔσται.
  - b. 25. Read δικαίφ for ἀνθρώπφ twice. So Boethius.
  - b. 27. Omit ἀπόφασις τούτου.
  - b. 28. Omit οὐκ ἔστι δικ. ἄν.
  - b. 30. Read δικαίφ for ἀνθρώπφ twice and set προσκείσεται at end of clause after τῷ οὐ δικαίφ. So Boethius.
  - b. 31. Read λέγεται instead of είρηται.
- 20 a. 8. Cod. Tic. retains πâs ἄνθρωπος.
- 20 a. 10. Cod. Tic. adds τὸ ὅνομα after καθόλου.
- 20 a. 13, 14. Cod. Tic. has ή ὅτι καθόλου τοῦ ὀνόματος ἡ καταφάναι ἡ ἀποφάναι.
- 20 a. 14. τὰ δὲ ἄλλα] A. T. has τὰ δὴ ἄλλα οι τὰ ἄλλα οὖν. Boethius "ergo cetera."
- 20 a. 17. A. T. omits ἐστι.
- 20 a. 19. αἱ δὲ ἀντικειμέναι] Cod. Tic. οὕτε (οτ οὐδὲ) αἱ ἀντικειμέναι.
- 20 a. 23. Cod. Tic. retains où.
- 20 a. 23. Cod. Tic. has φανερόν δὲ ὅτι, retaining δέ but rejecting καί.
- 20 a. 24. Cod. Tic. retains order εὶ ἀληθές.
- 20 a. 25. Cod. Tic. retains or kai.

- 20 a. 31. καί A. T. has ή. So Boethius "nomina vel verba."
- 20 a. 32. A. T. implies ἀπόφασις instead of ἀποφάσεις.
- 20 b. 3. Cod. Tic. retains έστι.
- 20 b. 4. Cod. Tic. retains τοῦ μὲν γάρ.
- 20 b. 19. Cod. Tic. has εάν simply.
- 20 b. 32. Cod. Tic. omits των before χωρίς.
- 20 b. 34. Boethius also omits ταῦτα: "et ut unum" is his rendering.
- 20 b. 36. The Cod. Tic. implies, as it would seem, the following: εὶ γὰρ μή, ὅ τί τις εκάτερον εἴη, καὶ ἄμφω, πολλὰ καὶ ἄτοπα ἔπεται. Boethius has "si enim, quoniam alterutrum dicitur, et utrumque dicitur, multa et inconvenientia erunt." From which Karl Meiser (Jahrbücher für classische Philologie von Fleckeisen, Band 117, p. 252) infers that Boethius read εἰ γάρ, ὅτι ἐκάτερον, καὶ τὸ συνάμφω. The reading εἰ γὰρ μή was beyond doubt in the Armenian translator's Greek text.
- 20 b. 39. ὥστε ἔσται ἄνθρωπος λευκὸς λευκός] Cod. Tic. has ὥστε ὁ (οι τὸ) ἄνθρωπος ἔσται λευκός.
- 21 a. 2. καὶ Σωκράτης δίπους] Cod. Tic. has καὶ Σωκράτης, ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος καὶ δίπους.
- 21 a. 5. Cancel note on åπλῶs.
- 21 a. 6. λέγειν ἄτοπα] Cod. Tic. implies ψεύδεσθαι ἄτοπα.
- 21 a. 11. Cod. Tic. omits $\tau \delta$. So n.
- 21 a. 12. οὐδ' εἰ τὸ λευκὸν μουσικόν] Cod. Tic. has εἰ δὲ τὸ λευκὸν μουσικόν. In the Cod. Tic. there is a lacuna between τὸ and λευκόν, where one letter has been erased. What the letter was cannot be seen, but there is no room for the equivalent of οὐ to have stood there. Like the Ven. Text the Cod. Tic. omits the words immediately following.
- 21 a. 13. Cod. Tic. retains τὸ μουσικὸν λευκόν.
- 21 a. 14. Cod. Tic. retains τὸ λευκὸν μουσικόν.
- 21 a. 18. Boethius has order of A. T. " in homine bipes et animal."
- 21 a. 22. Boethius, like the A. T., implies οἶς ἔπεται: "quando in adiecto quidem aliquid oppositorum inest quae consequitur contradictio."
- 21 a. 25. Cod. Tic. omits μή altogether.
- 21 a. 31. Cod. Tic. has καὶ ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν.
- 21 b. 1, 2. Cod. Tic. implies τοῦ εἶναι ἄνθρωπον ἀπόφασις μὴ εἶναι ἄνθρωπον, τὸ μὴ εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐ τὸ εἶναι μὴ λευκὸν ἄνθρωπον. It therefore omits the words οὐ τὸ εἶναι μὴ ἄνθρωπον, καὶ τοῦ εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον doubtlessly through the similar endings. In this as in other passages where omissions in the Cod. Tic. are clearly due to this cause, the

- Venice Text is a record of attempts to patch up a meaning out of the mutilated passage.
- 21 b. 5. The Cod. Tic. agrees with Ven. Text except in this, that λέγω is added, though in first hand, in margin.
- 21 b. 6. προστίθεται A. T. implies προστιθείη.
- 21 b. 11. τὸ δυν. μ. ε. ἀλλ' οὐ τ. μ. δ. έ.] The Cod. Tic. has οὐ μὴ δυνατὸν εἶναι ἀλλὰ τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι.
- 21 b. 12. Cod. Tic. has δυνατόν είναι καὶ μή είναι.
- 21 b. 18. Boethius agrees with A. T. and n. "non igitur est ista negatio."
- 21 b. 19. Cod. Tic. reads έκ τούτων ή τὸ αὐτὸ καταφάναι.
- 21 b. 20. Cod. Tic. retains ή μή κατὰ τὸ εἶναι.
- 21 b. 21. Cod. Tic. reads γίνεσθαι καταφάσεις. So Boethius, "fieri adfirmationes."
- 21 b. 23. τοῦ δυνατὸν εἶναι τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι] Cod. Tic. has τοῦ δυνατὸν εἶναι, τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ (or οὐ) δυνατὸν μὴ εἶναι, the last clause of which the first hand, it seems, corrected into ἀλλὰ οὐ τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι, which reading is in C. K. f.
- 21 b. 25. Perhaps the A. T. implies ενδεχομένου είναι.
- 21 b. 27. Cod. Tic. retains τὰ δ' ὑποκειμένα, but rejects πράγματα.
- 21 b. 28, 29. The Cod. Tic. repeats by a dittology the words το μέν λευκον το δ' ἄνθρωπος, οῦτως ἐνταῦθα το μέν εἶναι καὶ μὴ εἶναι ὡς ὑποκειμένον γίνεται.
- 21 b. 34, 35. Cod. Tic. reads τοῦ δὲ δυνατὸν μὴ εἶναι ἀπόφασις οὐ τὸ μὴ (or οὐ) δυνατὸν εἶναι ἀλλὰ τὸ μὴ (or οὐ) δυνατὸν μὴ εἶναι. This is the reading of A. K. c. rec. marg. B.
- 21 b. 36. αὶ τοιαῦται κ.τ.λ.] Cod. Tic. nearly agrees with the Ven. Text and would thus run in Greek: αὶ τοιαῦται, δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν οὐκ (οτ μὴ) εἶναι, ἀλλ' οὐ τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι, οὐ τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι, οὐδέποτε.
- 22 a. 1. ἀντικεῖνται γάρ· οὐδέ γε.] Cod. Tic. agrees with text of W. in exhibiting this reading.
- 22 a. 4. οὐ τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.] Cod. Tic. implies οὐ τοῦ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, which is perhaps a slip in rendering.
- 22 a. 6. καὶ τοῦ ἀδύνατον είναι] Cod. Tic. seems to retain just this reading.
- 22 a. 7. τοῦ δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι] Cod. Tic. seems to involve τοῦ δὲ ἀδυνάτου μὴ εἶναι.
- 22 a. 8. καὶ μὴ είναι δεί] Cod. Tic. has καὶ μὴ είναι ἀεὶ δεί.
- 22 a. 9. A. T. has full stop after ὑποκειμένα.
- 22 a. 10. ποιοῦντα] Cod. Tic. and a Jerusalem MS. have here **ωπηλίτρη =** προστίθεντα. In note on 21 b. 5 I conjectured that **ωπηλίτρη προστίθεντ**α

was in the present passage a copyist's error for until md=ποιούντα, but the version of Boethius makes this doubtful. It runs: "negationem vero et adfirmationem haec facientem ad unum adponere." As to which Karl Meiser (in Fleckeisen's Jahrbücher, vol. 117, p. 253) remarks: "dies lässt im Griechischen statt πρὸς τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι erwarten πρὸς εν (oder τὸ εν?) συντάττειν (oder vielmehr προστιθέναι?)." However in Boethius "facientem" certainly renders ποιούντα, so that until find is anyhow wanted in the Armenian.

- 22 a. 11. φάσεις Cod. Tic. has φάσεις καὶ ἀποφάσεις.
- 22 a. 15. 76] Cod. Tic. retains.
- 22 a. 16. καὶ τὸ μὴ ἀδύνατον είναι Cod. Tic. has καὶ τὸ μὴ δυνατὸν είναι.
- 22 a. 18. Καὶ τὸ οὐκ] There is an erasure, accidental or purposive, of the Cod. Tic. where these words would come.
- 22 a. 19. Cod. Tic. seems to have had μή δυνατῷ μή είναι καὶ τῷ μή ένδεχομένῳ μή είναι.
- 22 a. 19. τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον εἶναι] Cod. Tic. has ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι, and then follows before the words τῷ δὲ μὴ δυνάτῳ an erasure equal to two lines of Waitz' Text. The words erased seem to have been: μυμ μωρμιρικό της τημ με της ρίνητιδωμωίν τημ τοξί ζωρμωτην της τημ με ωίνμωρμιβίν τημ = τῷ δὲ δυνατῷ μὴ εἶναι καὶ μὴ ἐνδεχόμενον εἶναι τὸ μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον εἶναι. The erasure was made by a late hand, and the words erased were in the first hand.
- 22 a. 21. καὶ μὴ ἐνδεχομένφ μὴ εἶναι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι] Cod. Tic.
  has μὴ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι, ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι.

Here $\epsilon \nu \delta \epsilon \chi \delta \mu \epsilon \nu \sigma \nu$ is read in C. K. e.

- 22 a. 24. Cod. Tic. presents the first six lines of ὑπογράφη in same way as Ven.

  Text, but then inserts ἀδύνατον εἶναι, οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι, ἀναγκαῖον εἶναι,
  οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι. Then, like the Ven. Text, it concludes with
  ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.
  - A hand not later than 1500 A.D. adds another arrangement in the margin of Cod. Tic., remarking that it was what he found in the books of the Franks.
- 22 a. 33. Cod. Tic. retains ἀκολουθεῖ μὲν ἀντιφατικῶs.
- 22 a. 35, 36. ή ἀπόφασις—ἀδύνατον είναι] Cod. Tic. implies ή ἀπόφασις οὐ τὸ δυνατὸν είναι τῆ δὲ ἀποφάσει τῆς καταφάσεως (οτ τῆς καταφάσει?). τῷ γὰρ οὐκ ἀδυνάτω είναι τὸ ἀδύνατον είναι.
- 22 a. 38. A. T. omits δή. Boethius also omits δή and ἔχει: "manifestum quoniam non eodem modo."

- 22 b. 2. τὸ γὰρ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι] Cod. Tic. has ἀναγκαῖον γὰρ τὸ μὴ (οτ οὐ ἐ), μὴ εἶναι, οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι.
- 22 b. 6. A. T. omits first elvas.
- 22 b. 6. Cod. Tic. retains ἀλλὰ μὴ είναι.
- 22 b. 8. καὶ μή, ταῦτα ἐξ ἐναντίας] Cod. Tic. punctuates differently, thus: καὶ μἡ ταῦτα, ἐξ ἐναντίας.
- 22 b. 11, 12. εἰ γὰρ μή, ἡ ἀπόφασις ἀκολουθήσει] Cod. Tic. implies thus: εἰ γὰρ μὴ εἴη ἀπόφασις, ἀκολουθήσει.
- 22 b. 12. Cod. Tic. retains φάναι.
- 22 b. 13. εί μη δυνατόν Cod. Tic. has εί μη αδύνατον.
- 22 b. 13. ἀδύνατον ἄρα] So Cod. Tic. in text, but a definite article is added above the line in an early hand, as if τὸ ἀδύνατον ἄρα should be read.
- 22 b. 15. τὸ οὐκ ἀδύνατον εἶναι ἀκολουθεῖ, τούτω δὲ τὸ μή] Cod. Tic. implies τὸ οὐ δυνατὸν εἶναι ἀκολουθεῖ καὶ τούτω τὸ μή.
- 22 b. 17. Cod. Tic. retains οὐδέ.
- 22 b. 18. Cod. Tic. retains ἀκολουθεῖ simply, without οὐ.
- 22 b. 19. Cod. Tic. implies τούτ φ δε δπότερα $\hat{a}\nu$ $\hat{a}\lambda\eta\theta\hat{\eta}$ $\hat{\eta}$.
- 22 b. 20. Cod. Tic. has οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖνο ἀληθές.
- 22 b. 25. Cod. Tic. retains text of W. except in that it implies $\delta \epsilon$ instead of $\gamma \delta \rho$.
- 22 b. 28. rai Cod. Tic. omits.
- 22 b. 28. Boethius has same order as A.T. "sic positis."
- 22 b. 31. Cod. Tic. retains ἀντίφασιν simply.
- 22 b. 31. Boethius has order of A.T. "si quis non hanc dicat esse."
- 22 b. 32. Boethius agrees with A.T. "sed utraeque falsae sunt."
- 22 b. 35. τὸ ἀναγκαῖον είναι] Cod. Τίς. τοῦ ἀναγκαῖον είναι without adding καί.
- 22 b. 35. μή] Cod. Tic. omits, also Ven. Text.
- 22 b. 36. δέ] Cod. Tic. omits, along with stop before τοῦτο in b. 35.
- 22 b. 37. Cod. Tic. retains καί.
- 23 a. 3. οἰδ'] has dropt out of the Cod. Tic., in a way easily understood, for καὶ μή and οἰδ' have one and the same Armenian equivalent.
- 23 a. 4. Boethius also omits δέξασθαι.
- 23 a. 6. Cod. Tic. has ἀντικειμένων simply.
- 23 a. 9. Cod. Tic. has τὸ δυνατὸν είναι ὅτι, but does not add τὸ δέ.
- 23 a. 11. οίον] Cod. Tic. omits, but implies τὸ δυνατόν.
- 23 a. 11. εἶναι] n omits as well as A.T. Boethius also omits: "ut possibile est ambulare quoniam ambulabit," where "possibile est" is the equivalent of δυνατόν alone.
- 23 a. 13. τὸ μὴ ἀδύνατον Cod. Tic. has τὸ δυνατόν.

- 23 a. 16. Cod. Tic. reproduces text of W. except in implying τοις έν μέρει.
- 23 a. 20. Cod. Tic. has τούτοις πως, if that be really the sense of ungumuξu կարդաւ,
- 23 a. 21. δή] A.T. has δέ. Boethius has: "manifestum est autem," which seems to imply δέ, "ergo" being his equivalent for δή.
- 23 a. 23. Cod. Tic. has δυνάμεως ενεργεία ἀεί είσιν. Boethius agrees with this, except that he does not add ἀεί. He renders "et haec quidem sine potestate actu sunt." It is noticeable that in the preceding line a. 22 he renders καὶ τὰ ἐνεργεία, "et quae actu sunt," where ἐνέργεια stands in text of Waitz and also in A.T.
- 23 a. 25. Here again Boethius agrees with A.T.: "sunt actu, sed potestate solum."
- 23 a. 27. Cod. Tic. retains ή κατάφασις τŷ ἀποφάσει.
- 23 a. 28. ὁ λόγος τῷ λόγῳ The A.T. would imply λόγος λόγῳ simply.
- 23 a. 30. Cod. Tic. retains ή τό.
- 23 a. 31. Boethius has order of A.T. "Callias iustus est, Callias iustus non est."
- 23 a. 32. Cod. Tic. has τούτων; τὰ μèν γὰρ έν τῆ φωνῆ, omitting εί.
- 23 a. 39. A.T. involves instead of ἀποφάσεως rather ἀντιφάσεως.
- 23 b. 2. Cod. Tic. omits ἔστι before μία altogether.
- 23 b. 2. Cod. Tic. involves καθ' ὁποτέραν καὶ ἐναντία; which is read in n except for the καί.
- 23 b. 13. A.T. omits ἐστίν and with u adds εἰσιν after αὖται δέ.
- 23 b. 15. Cod. Tic. has εἰ οὖν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ οὐ κακόν ἐστι.
- 23 b. 17. μάλλον δὲ ἐκάστου ἀληθὴς ἡ καθ' ἐαυτό] Cod. Tic. retains this reading except that it has ἡ " or " for ἡ.
- 23 b. 18 and b. 19. A. T. seems to omit ὅτι before ἀγαθόν and before κακόν.
- 23 b. 21. ή της ἀποφάσεως A.T. has ή ἀντίφασις.
- 23 b. 21. Boethius also omits δόξα.
- 23 b. 21. $\delta \epsilon$] Cod. Tic. involves $\gamma \delta \rho$.
- 23 b. 24. δε ή της αντιφάσεως A.T. has δε αποφάσεως and omits ὅτι in b. 26.
- 23 b. 28. # A.T. omits.
- 23 b. 33. Α.Τ. has ἔχει καὶ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ.
- 23 b. 36. Cod. Tic. has οὐκ ἤδη ἡ λέγουσα ὅτι κακόν;
- 23 b. 39. Cod. Tic. omits καί.
- 23 b. 40. οὖν A.T. has δέ.
- 24 a. 1—24 a. 3. Cod. Tic. seems to imply: οὐ γὰρ ἀληθὴς αὕτη· ἀλλ' ἐκεῖνα, ἔπει οὐκ ἀγαθὸν ἐν τῷ τοῦ ἀγαθοῦ, ἐναντίον τῷ μὴ ἀγαθῷ ὅτι ἀγαθὸν ψευδῆ· ἀληθὴς γὰρ αὕτη· ὥστε καὶ τῷ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἃν εἴη ἡ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ, ὅτι ἀγαθοῦν. Boethius also omits ψευδὴς γὰρ αὕτη, but otherwise reflects the text of Waitz.

- 24 b. 4. $\tau \hat{y}$ A.T. omits. So B. C. d. u. and pr. A. n.
- 24 b. 4. alt. ὅτι A.T. omits.
- 24 b. 5. ἡ ὅτι οὐδεν ἡ οὐδείς] Cod. Tic. implies: ἡ ὅτι οὐ πρὸς πάντα ἄνθρωπον ἡ ὅτι οὐδείς. For ἡ ὅτι here Boethius implies: ἡ ἡ ὅτι, "ea quae est vel quoniam." Cod. Tic. omits the ἡ before οὐ.
- 24 b. 6. A.T. omits δέ after φανερόν and with d. f. reads καί after ὅτι. So Boethius, "quoniam et."
- 24 b. 6. Cod. Tic. implies : ἀληθεία ἀλήθειαν οὐκ ἐνδέχεται ἐναντίαν εἶναι οὕτε δόξαν οὕτε ἀντίφασιν.
- 24 b. 8. περὶ ταῦτα] Cod. Tic. has περὶ ταὐτά simply. So e. and Boethius, "circa eadem."

APPENDIX II.

ARMENIAN TEXT.

A = Codex Ticinus. B = Codex Hierosolymarius, 1291.

C=Codex Hierosolymarius, 401.

D = Codex Parisiensis, Cat. Arm. 95.

E = Codex Parisiensis, Cat. Arm. 106.

V = Editio Veneta, A. D. 1833.

Vo = Codices Veneti secundum notas editionis Venetae.

M = Porphyrii Introductio, Madras, 1793.

N.B. The Armenian Text printed below is that of the Codex Ticinus. All the variations from this Codex Ticinus contained in the Venice Printed Text are given at foot of page.

Not all but only the more important variations of the Jerusalem Codices from the Codex Ticinus are noted. The Paris Codices as being of slight value are seldom given, except when they confirm the Cod. Tic. against other authorities.

Where the critical notes do not specify the contrary it is to be assumed that B C D and E have the same reading as V.

THE CATEGORIES OF ARISTOTLE.

||տորոգութիւնք արիստոտեղի։---

ED. BEK.

- - 5. Նոցա երկաբանչի՛ւր ուրո՛ւբ⁷ կենդանին գոլ յատո՛ւկ իւրաբան, չի՛ւր ումե՛բ. բա՛ն բացատրեսցէ։
    - ը Եւ փաղանունը⁸ ասին, որոց և⁹ անունն Հասարակ։ և ըստ անու անն. բան գոյացուԹեան¹⁰ նո՛յն։ Հիղան։ կենդանի մարդն, և

 $^{^1}$ V Հոմանուանը. ^{2} V անուանըն. ^{3} B ըանն գոյացութեանն. ^{4} V om. k. ^{5} V սոցայց. BDE սոցա. ^{6} B գոյացութեանն. ^{7} CV ուրութ. B ումութ. ^{8} BCD փաղանունը. V փաղանուանը. ^{9} V om. k. ^{10} BDE գոյա $_{\rm S}$ ցութեան. V գոյացութեանն.

արջառն¹։ քանզի մարդն և արջառ². Հասարակ անուամբ առ₋ ասին, կենդանի՝ և բան գոյացուժեան³, նոյն է⁴։ քանզի եԹե բացատրեսցէ՛ ոք զերկաքանչի՛ւր ուրուք զբանն. զի՞նչ է⁵ նոցա երկաքանչի՛ւրումեք. կենդանին գոյ՝ գնոյն բացատրեսցէ բանն⁶։

10. երկաքանչի՛ւրուժեք. կենդանին գոլ՝ զնոյն բացատրեսցէ բա՛ն՝։ գ Եւ յարանունք՝ ասին, որք ժիանդամ յուժեքէ՛ տարրերեա՛լք

15. կանութենկն, բերականն։ և յարութենկն, արին։

դ (Տասիցելոցն⁸, է՛ ինչ որ ըստ շարամանութեեան ասի, և է՛ ինչ որ առանց շարամանութե՛ան։ արդ ըստշարամանութե՛անքն՝ ո՛րզան։ մարդ ընթանա՛յ, մարդ յաղթէ՛։ իսկ առանց շարամանութե՛ անքն⁹։ ո՛րդան։ մարդ՝ արջառ, ընթանա՛յ՝, յաղթէ՛։

20. և Իրականցն, է ինչ որ զենիժակայէ իժեմնե¹⁰ ասի, և նենիժակայում՝ ո՛չ յուժեքե՝ ո՛րգան։ մարդ զենիժակայէ ասի, զուժեմնե՛ մարդոյ՝ և նենիժակայում՝ ոչ նուժեքե¹²։ և է՛ որ նենիժակայումե, և զեն ժակայե ո՛չ գուժեքե ասի։

7 (են ծակայում ասեմ: որ նիժեքըն 13: ո՛չ իբր մասն ելով, անկար 25.

25.

26.

27 գատ գոլ յայնման է, յորում է՛ն: ո՛րզան : ուեն քերականունիւն նեն ծակայում է 14, նան ձե՛ն : և գըստորակայե՛ 15 ո՛չ գումեք է ասի : և ա՛յս ինչ սպիտակ, նեն ծակայում է ի 16 մարմընի: քանզի ամենայն գոյն, ի 17 մարմըն է 18: իսկ զեն ծակայեւ ո՛չ զումեք է ասի : և է՛ 19 որ զեն ծակայեւմ՝ է 16 նակայեւ ո՛չ զումեք է ասի : և է՛ 19 որ զեն ծակայում՝ և զեն ծակայում՝ և ունե ծակայեւ ասի՝ գրերա կանուն են է՛ : և է՛ որ ո՛չ նեն ծակայում է, և ո՛չ զեն ծակայեւ ասի գջերականուն են է՛ 22: ո՛րզան : ուեն մարդ. և 23 կամ ուեն ձե՛ւ քանզի ուժեչ է և ո՛չ գեն ծակայե ուժեչ է ասի :

² բանցի մարդն և արջառ om. in E. V reads արջառն. 1 V արջառն. 4 B om. 4. ⁵ V om. 4. ³ B գոլացութեան. V գոլացութեանն. ⁷ DE յարանունը. V յարանուանը. ⁶ V has order բան բացատրեսցէ. ⁹ BC շարավանու[ժետնքն. V շարա_ ⁸ DE յասիցելոցն, V յասիցելոցս. 11 CDE նումերէ. մանու[ժեւան, 10 V ումեքն Է. 16 V אלק. 15 V դեն Թակայ է. ¹⁴ V ՆեՆ[ժակալումնե. 13 V Կումերե. ²⁰ V գենԹակայէ. ²¹ V ՝Նեն[ժկայում: ^{17} V $_{p}$ t. ^{18} V om. ξ . ^{19} V ξ $_{p}$ p. ²² BCDEV om. գ.թերականու [ժեն է. ²³ V om. L ²⁴ BCDEV om. ns. 25 BCDEV om. nedtpt.

- ½ Տի, միանգամայն պարզաբար ան Հատքն՝ և մի Թուով, ո՛չ զումեքե գեն Թակայե ասին: բայց նեն Թակայումն, ո՛չ ինչ նոցա¹ արգե՛լե գոլ: բանդի ոմն բերականու Թիւն, յայնցանե է՛ որ նեն Թայկայու մն է²: Ղոյացու Թիւն, ո՛չ նեն Թակայումն և³ ո՛չ դեն Թակայե։ իսկ պատա Հումն, ի Հարկէ՛ գոլ նեն Թակայում ⁴: բանդի⁵ Թարց են Թակայի ե՛յ. անկա՛րե։
- 10. ը () որժամ ա՛յլ զայլմե ստորոգիցի իբր զեն Թայկայե։ որքան նահան գամ զստորոգիցելոյն ասի ամենայն և դեն Թակայեն Ճառեսցի հրգան։ մա՛րդն, զումեննե մարդ՛յ ստորոգի։ իսկ կենդանին, զմարդ՛յն՝ ապա ուրեմն, և զումեննե մարդոյն կենդանին ստոր ոգեսցի։ թանգի Ճան և մարդ և կենդանին։
- টি (Տայլոց սեռիցն, և ո՛չ ընդ միմեամբը դասեցելոցն¹⁰։ ա՛յլք տեսա կջն, և տարբերուԹե՛ւնջն։ ո՛րզան։ կենդանւոյ՝ և մակացու Շե՛ան։ քանդի կենդանւոյն տարբերուԹե՛ւնջն, Տետևա՛կըն, և երկոտանե՞ն, և Թույունն, և դուղա՛կն է։ Նոկ մակացուԹեանն¹¹,
- 20. և ո՛չ մի՛ ինչ յա՛յսցանե: ըանզի ո՛չ տարբերի. մակացուԹիւն ի մակացուԹենե. երկոտանի՞ գոլ։ իսկ ընդ միմեա՛մբբն¹² սեռից, ո՛չ ինչ է արգել նո՛յնբ¹³ տարբերուԹիւնբ գոլ։ ըանզի իվերդյբն¹⁴ զընդինբեամբբ¹⁵ սեռիցն ստորոգի՞ն։ մինչ գի որքանբ, ստորոգիցե֊ յո՛յն¹⁶ տրամաբերուԹի՞ւնթըն¹⁷ են, պ՛յսքանը և ենԹայկայի՞ն եղիցի։
- 25. 4 Իսկ յայնցանե, որ և ո՛չ ըստ ժիում շարամանունեան ասացեա՛լ են, իւրաքանչի՛ւրոք, կամ գոյացունիւն նշանակե ; կամ որա՛կ ։ կամ բանա՛կ ՝ կամ առի՛նչ՝ կամ ո՛ւր ։ կամ ե՛րբ ՝ կամ կա՛լ ՝ կամ ունե՛լ ։ կամ առնե՛լ էաժ կրել և է՛ գոյացունիւնն, իբրու գաղա փարաւ՝ ասել ; ո՛րզա՛ն ։ մա՛րդ ։ ձի՛ ։ իսկ քանակ ; իբրու՝ նե երկ կանկո՛ւն¹8, եռականդո՛ւն¹0 ։ և որակ ՝ ո՛րզա՛ն ։ սպիտա՛կ ըերակա՛ն ՝ և առի՜նչ, ո՛րզա՛ն ։ երկպատիկ, կէս, ժեծաժեծ ։ և ո՛ւր ՝ ո՛րզա՛ն ։

² V են and adds և դեն թակայե ոչ դու մեբե ասի. 1 C Lingur. V ungur. BCDE do not add these words and keep 4. 3 V 4, L. 4 V 'LLL du. ⁵ քանգի Թա՛րց V բայց omitting Թա՛րց, E Թարց. կայումն. ⁹ V քանցի ոմն մարդն 7 V ամենայնն. 8 մարդոլ. BDE որքան. ¹¹ V մակացուԹեան. 10 V դասիցելոցն, և մարդ է, և կենդանի. ¹⁴ CVo ի վերուբն. 12 V միմեամբը. C միմեամբըն. ¹³ V Նոյն. V վերոյքն. ¹⁵ V գընդժիժեամբքն. B գընդինքեամբք. ¹⁶ B *ишпрп* դիցելոցն, 17 V տարբերու[ժիքն. ¹⁸ V երկկանգուն, ¹⁹ V քառականգուն,

p.2. Ճիկիայ¹։ Ներաստում։ և երբ։ Տիզան; երէկ։ Տերու։ և կա՛լ։ ո՛րզան։ ընկողմնեա՛լ² է։ Նստի՛³։ և ո՛ւնել։ Տիզան։ ըստիմանի՛։ զինի՛ և առնե՛լ՝ ո՛րզան։ Տատանե՛լ։ այրե՛լ։ և կրե՛լ։ Տիզան։ Տատանի՛լ։ այրի՛յ՝ և իւրաջանչիւրոջ⁴ յասիցելոցս, ի՞նջն ըստ

5. ինքեան։ և ո՛չ ըստ միում ստորասութեան. կամ հրացասութեան ասի։ բայց առ հվեանան և ուրայացի հրագասութեան ասի։ բայց առ հվեանան և ուրայացի հրագասութերան արաժանութեամբ և ստորա սութեն և կամ և բացասութերն կենի։ բանգի աժենայն թեուի և ստորասութերն. և բացասութեւն, կամ ձշմարիտ, և և կամ սուտ գոլ։ իսկ յայնցան է, որք և ոչ ըստ միում շարամանութեանն և ասացեալ բն և են։ ո՛չ ինչ, ո՛չ ձշմարիտ, և ո՛չ սուտ է։ որպէս մարդ։ սպիտակ։ ընթանայ։ յաղթե։

:: Դղյացունիւն է¹⁵, որ իսկագո՛յն, և նաիկի՞ն, և մանաւանդ ասի։ որ ո՛չ զեննակայե՛ ուժեքե¹⁶ ասի, և ո՛չ նեննակայոջ ուժե՛ք¹⁷ է՛։ Տի՛ղան։ ո՛ն մարդ։ կամ ո՛մն ձի՛։ և երկրորդ գոյացունիւնք ասին նորում՝ հե տեսակմն¹⁹, նախապես գոյացունիւնքն²⁰ ասացեա՛ւ լջըն²¹ են։ և ա՛յսոքիկ։ և տեսակացն սոցա, սե՛ռք։ ո՛րզան։ ո՛նն մարդ՝ ընտեսակո՛ջէ²², ըն մարդո՛ջ։ և սեռ տեսակին, է՛ կենդւանի՞ն։ արդ՝ երկակի՛ սոքա ասին գոյացունիւնք։ ո՛րզան։ մա՛րդն և կենդանին։

Պրակը բ

: ৄ : Երևելի՞ ²³ է յասիցելոցս, զի զենքակայէ ասիցելոցըն, Հարկաւո՛ր 20. է, և զանո՛ւնն²⁴ և զբա՛նն²⁵ ստորոգիլ դենքակայէն։ Հի՛զան։ մարդ զենքակայէ՝ ասի զուժեքե՛ մարդոյ, և ստորոգի անո՛ւնն։

³ V և Նստի. ¹ V 'ի լիկիա. ² V ընկողմանեալ. ⁴ V իւրաթանչիւր. BCD իւրաքանչիւրոք. 5 կամ] V և. ⁶ V. յառ. CD առ. ⁷ V միմեանս. ⁹ V շարամանու[ժեան. BD շա֊ C *միմեա*նմն. ⁸ V индш. С индијд. 11 V Թուի ամ. ¹⁰ V om. **կш**Г. C շարամանուԹեթ. րամանու[ժիւն. 13 V շարամանու Թեան. 14 V ասացեալ թ. 15 **4**] C D 12 V om. L. 17 V incoftp. ¹⁸ V. / прис. Г. 16 V գումերէ. D ումերէ. ասեմ: VB 4. 19 V et libri mbumlep. ²¹ V et libri om. ²⁰ V et libri գոլացու [ժետնցն. ²² V ընտեսակւոջէ. C տեսակոջէ. 23 և երևելի. ասացեալ բրն. ^{25} զբա $^{-25}$ ²⁴ V գանուն.

- .թանզի մարդըն. զուժեմնէ մարդո՛յ ստորոգեսցի։ և բա՛ն մարդոյն. 25. զուժեմնէ մարդոյ ստորոգեսցի։ բանզի ոմն մարդ¹. և մարդ և կենդանի՛ է։ ապա ուրեմն, և անո՛ւնն² և բա՛նն³ զենվժակայե՛ն ստորոգեսցի։ իսկ նենվժակայո՛չն⁴, եակաց⁵ մակաւելեացն⁶, և ո՛չ զանունն⁷, և ո՛չ զբանն⁸ ստորոգեսցի զենվժակայե՛ն։ Իսկ մակ
- 30. ոմանցն⁹ զանունն, ո՛չ ի՛նչ¹⁰ արգելու, ստորոգիլ զեն**իակայե՛ն։** իսկ զբանն, անկա՛ր։ ո՛րկե՛ն։ ա՛յսի՛նչ սպիտակ, նենիժակայո՛ջե¹¹, մարժը՞նի¹²․ և ստորոգի՛ զենիժակայե՛ն։ քանդի սպիտա՛կ մարժի՛ն ասի։ իսկ բա՛ն սպիտակի՜ն, և ո՛չ երբեք ի՛¹³ դմարժը՞նդյ ստորո
- 35. դեսցի։ Իսկ այլ քն ամենայն. կամ դեն Թակայից ասի ¹⁴. դառաջնոց դոյացու Թեանցն, և կամ նեն Թակայս ի նոսա՝ ¹⁵ է ¹⁶։ և այս երևելի՛ է ըստ ¹⁷ իւրաքան չիւրումեք է, նախաձեռեցելոյ ¹⁸։ ո՛րդան ։ կենդանի՛ ¹⁹ դմարդո՛յն ստորոգի²⁰։ ապա ուրեմն, և գումեք է՛ ²¹ մարդոչ՝ ըանգի ո՛ է եি ե ²² դումեք է ոմանց ²³ մարդկան ²⁴, և ո՛ է
- b. զմարդոյ բոլորովին՝ գարձեալ՝ և գոյն՝ ընմարմնի։ ապա ուրեմն, և յումե՛մն մարմընի։ քանգի ե[ժե²⁵ ոչն²⁶ ուժեմն՝²⁷ իւրաքանչիւ րումն²⁸, և ո՛չ ընմարմընի բոլորովին՝ ապա ուրեմն ա՛յլքն ամեն այնք կամ գենԹակայից գառաջնոց գղյացուԹեանցըն ասին, և²⁹
  - 5. կամ ՆեՆիժակայս³⁰ ի Նոսա՝ է³¹։ իսկ յորժամ ո՛չ իցեն առաջին գոյացունիւնքն, անկարէ այլոցն ուժեք գոլ։ քանգի ա՛յլքն աժե Նայն կամ գենիժակայից զսոցանէ ասին, և կամ Նենիակա՛յս³² ի սոսայ³³ են ։

Պրակք գ

∖ակ երկրորդ գոյացուԹեանցն. յաւէտ գոյացուԹիւն³⁴, տեսակն .թան զսեռն է։ բանզի Տպագոյն յառաջին գոյացուԹիւնն է։

⁴ V ՝ Նեն Թակայոջ. C Նեն Թա ² V անուն. 3 V բան. ¹ V մարդՆ. ⁶ V աւելեաց. C աւելեացն. կայոջն, ⁵ V *էակաց*ն. C *էակաց*. 9 V ոմանց. 10 V tr. n5 8 V բանն. C զբանն. ⁷ V անուն. C դանուն. 12 րն մարմնի. 13 V om. h'. ինչ գանունն. ¹¹ V Նեն[ժակայում՝ է. ¹⁷ V *Jրստ*. C D ըստ. ¹⁶ V ₺₺. ¹⁵ V բն սոսա. 14 V ասին. ²⁰ V ստորոգեսցի. ¹⁹ V կենդանին. C կենդանի. ¹⁸ V Նախընձեռեցելոցն. ^{21} V qncdistit. ^{22} $\overline{
m V}$ tr. L[34, n₂. ^{23} V om. ndwing. ^{24} $\overline{
m V}$ dwpq-y. ^{25} $\overline{
m D}$ om. 27 V adds Juntih before nedlit. *ьрь*. Е *р*. ²⁶ V אין אַדּו, rightly. 30 V , յեն[ժակայս. ³¹ V *ե*ъ. 29 V om. L. ²⁸ V յիւրաքանչիւրսն. 33 V ипиш. 34 V reads ишецт цпишпе (Пр after дивпи. 32 V. լեն Թակայս.

վասնզի եԹե^լ բացատրեսցէ ոք զառաչին գոյացուԹիւնն, զի՞նչէ։ ՃանաւԹագո՛յն և ընտանեզո՛յն բացատրեսցէ, զտեսակն րացատ

- 10. ըելո՛վ քան զսեռն։ ո՛րզան զոմն մարդն, ծանաւԹագոյն բացատր եսցէ, մարդ բացատրելով՝ քան Թե կենդանի։ քանզի սա՛, ո՛ւրո՛յն առաւել² ուրո՛ւմըն մարդոյ։ իսկ սա³,Հասարակագո՛յն։ և զոմն ծառ բացատրելով , ծանաւԹագոյն բացատրեսցէ, ծառ բացատրելով՝
- 15. քան Թե տունկ։ և ա՛յլ ևս առաջին գոյացուԹիւնքն, վասն ընդ. այլո՛վքն աժենայնիւ կալ, և զայլոն զաժենայն ղսոցանե՛, ստորոգիլչ կամ ըն սոսայ⁴ գոլ։ վասն այսորիկ մանաւանդ գոյացուԹիւնքն⁵ առաջինք ասին ։ արդ որպես առաջինք գոյացուԹիւնքն⁷, առ այյսն
- 20. ամենայնս ունին, այսպես և տեսակըն՝, առ սեռն ունի^ց։ քանդի կա՛յ տեսակն, ընդ¹⁰ սեռե՛ւն։ քանդի սեռքն զտեսակա՛ցըն ստո_֊ ըոգին։ իսկ տեսակքըն զսեռիցն ո՛չ Տակադարձին։ ապա՝ ուրեմն և արտասա՛յց տեսակն քան գսեռըն յաւէտ գոյացուժիւն¹¹:—

Պրակբ Չորրորդ

ես ըսնա աբոտիանը սնեաը₁₃ վիտըժաղ եչ եր որսեն ևջ իրջ աստւբ[ա՜ն ետնաանել₁₃ մուղբըրբ գտներ է։ ետրմի սչ իրջ ևրատրը թե ըսնա աբոտիանը սնեար₁₃ վիտըժաղ եչ եր որսեն ևջ իրջ հայր երանականը ունեարը։

25. կամ¹¹ զումեք է ձիղյ. զձին ։ սոյնպես և առաջին գոյացու թեանցն¹⁵, ո՛չ ինչ առաւել՝ այլ քան զայլ գոյացութիւն է ։ քանդի ո՛չ ինչ յաւէտ, ոճն մարդն գոյացութիւն, կամ ոճն արջառն¹⁶։

Պրակբ Հինգերորդ։

- <u>Ե</u> Եւ վայելչաբար յետ քար զառաջիր եղմացունիւրոր, դիայրք պատա∖նորորը, որ այրոցը, տեսարքեն ₁₈ և որ և հերեր, բերև երկրար 30՝ գստաները, հեր ասիր : Ծարդի դիայրք Դայարրը, նաև հանար ասերգէ, սե, սև, որ եւ բարոն երայր հարդը, բար հունը հանատերելով; ան արդութերը, հայուներ արդութերը, դուսութերը, որ արտութերը, հայուները, հայուները հայուներութերը, որ հերևութերը, հայուները, հայուները հայութերը, որ հերևութերը, հայուները, հայուները, հայուները հայութերը, որ հերևութերը, հերևութերը, հայուները, հերևութերը, հերևութերի, հերևութերի, հերևութերը, հերևութերի, հեր
- 4 V unuw. ³ V Ъш. ² V transposes առաւել ուրդյն. 1 V P4. ⁷ CD գղյացութիւն. V գղյացութիք. 5 գոլացութիւնը. 6 B առաջին. 8 V տեսակբն. DE տեսակն. 🦲 V ունին. 🗀 DE om. բնդ. 11 V adds 4. 15 V 471W~ ¹⁴ կամ` V թան. ¹³ V բացատրեսցե ոք. 12 V npp. 16 V արջառ. CD արջառն. 17 V 'իպատաՀմանցն. 18 V mb_ ցու[ժիքն. 19 V գոլացուԹիմն ՚ի. 20 V adds wnwill before սակը. D տեսակըն. In A a not very late hand adds it above line.

- Իսկ յպյլոցն, որզինչ և բացատրեսցե ոք, աւտարաբար եղիցի բացա 35. տուեալն։ Տիզան՝ սպիտակ, կամ ընխանալ, կամ այլ ինչ յայս պիսեացըս բացատուեալ¹։ ապա ուրեմն, վայելչաբար միայնք² սոբա՛յ այլոցն³ գոյացուխիւնբ ասին։
- - 5. քանզի զոմն մարդն, ասասցես բերական։ ապա ուրեմն և զմարդն և զկենդանին քերական ասասցես⁸։ սոյնպես և մակայլոցն։

Պրակը վեցերորդ։

- ։ ½։ Եւ Հասարակ զաժենայն կրացունենե, ո՛չ նեննակայումըն գոլ։ ըանդի առաջին գոյացուներւնն ո՛չ նեննակայո՛ջ է, և ո՛չ դեննա կայէ ասի։
- 15. ղուժեմն է մարդոյ։ բայց ո՛ չ է կենդանին նուժեք ¹⁸ մարդոջ։ և այլ ևս, նենքակայոջ էակացն՝ անուանն, ո՛ չ ինչ է արդել երբեք ¹⁹ ստորոգիլ դենքակայեն ։ իսկ բանին, անկարուքին է ։ Իսկ երկրորդից ²⁰ դոյացուք եանցն, ստորոգի և բան ²¹ դենքակայէն ²², և անունն ։ բանդի դմարդոյն ²³ բան, դուժեք է՛ն մարդոյ ստո
- 20. թոգեսցես, և ղկենդանւոյն ապա ուրեմն ո՛չ է գոյացուԹիւն, նենԹակայոջացն ²⁴:—

¹ V բացատրեալ. ² V միայն. CD միայնը. ³ V *յայլոց*ն. 4 CD ⁵ V ամենայնս. ⁶ V ավենայնս. ամենեքուսը. ⁷ ամեՆերեան. ⁹ V ամենայն. ¹⁰ V երկրորդ. 11 V գղյացուԹիւն, 8 D ասես. 13 V adds & after wjumbu. 12 L V qh. 14 **4**, V om. ¹⁵ V *յենԹա* _ ¹⁹ V երբէք ¹⁷ V մարդն. 16 V գումեքնել. կայում: ¹⁸ V յումեմն. ²⁰ V երկրորդիցն. CD երկրորդից. $^{21}~{
m V}$ pull. always. ²² V գեն[ժակայէ. 23 գմարդոյ. ²⁴ V '**ի 'նեն[ժակայոջացն.** In A the final wyt is written in small at end of line, but in first hand.

Պրակը եւ[ժներորդ:---

₹ Րայց ո՛չ ուրոյն գոյացուԹեան է այս, այլ և տարբերուԹի՛ւնն,
ո՛չ նենԹակայոջացն¹ է ։ "քանդի Տետևա՛կն, և երկոտանի՛ն, զե՛ն_
Թակայէ՛ ասի զմարդոյ² ։ և նենԹակայում ո՛չ է ։ քանդի ո՛չ եԹե
ընմարդո՛ջ³ է երկոտանի՜ն, կամ Տետևակ՛ն⁴ ։ և⁵ բան՛ն ստորոդի՛ տարբերուԹեան՜ն, զորմէ ումեքէ՛ ասի՛ տարբերուԹիւնն⁰ ։ ո՛րդան ։ եԹե Տետևակ՜ն զմարդո՛յ ասիցի և բա՛ն Տետևակի՜ն ստորո_ գեսցի՛ գմարդոյն ։ քանցի Տետեւա՛կ է մարդն ։

Պրակք ու[ժերորդ։

Պրակը իններորդ:---

Եւ է՛ գղյացունեանցն ¹⁰, և տարբերունեանցըն, ամենայն փաղան 35. ունաբար ի նոցանեն ասիլ։ քանգի ամենայնք, իսոցայցն ¹¹ ստորո գունիւնք ¹², կամ զան Հատիցն ստորոգին, կամ զտեսակացն։ քանգի
զառաջընմէ՛ գղյացունեննեն, և ո՛չ մի, ո՛չ է ստորոգունիւնք ¹³։
քանգի և ո՛չ զմիդյ ումեք է զեննակայէ ասի։ իսկ երկրորդաց գղյացունեանցն, տեսակն, զան Հատե՛ն ստորոգի; և սեռն զտեսա և կե՛ն և զան Հատե՛ն։ սոյնպես և տարբերունիւ առաջինք ¹⁵ գղյա ցունիւնքն ստորոգին։ և զանակացն։ և տեսակնցն և զան Հատի՛ցն ստորոգին և զտեսակացն։ և տեսակչըն զսեռիցըն։
5. քանգի որքան ¹⁶ միանգամ զստորոգիցելոյն ասի, և զեննակայե՛ն Ճառեսցի։ սո՛յնպես և զտարբերունեանցըն բան, ընդունի՛ն տեսա կջըն և ան Հատըն։ և փաղանո՛ւն է՚, որոց ¹⁷ և անո՛ւնն է Հասա և

² V դմարդոյն. ³ DE ընդ մարդով. ¹ V ՚ի ՚ՆեՆ[ժակալո≬ացն. 6 V տարբել ⁴ V tr. է Հետեւակն կամ երկոտանին. ⁵ [4] V qh. ⁷ After *Նեն[ժակար* V adds մասն. 8 մասունքն. րու[ժիւն. 9 V լումեր and D has ի բողորն նումեր. E adds f pagapt in margin. 11 V 'ի սոցայցն. 12 B umn_ 10 V գոյացութժեանց և տարբերութժեանց. 13 V ստորոգու[ժիւն. ¹⁴ V զբան. CD գրանն. րոգու[ժետնց. 17 V npaj. 15 V առաջին. ¹⁶ V որթ. CD որքան.

րա՛կ, և բանն նո՛յն ։ ապաուրեմն, ամենայն գոյացուԹեանցքն ¹, և տարբերա՛ցքն փաղանունաբար ասին [։]

Պրակք տասներորդ։—

- 10. Իայց աժենայն գոյացուժիւն, Թուի զա՛յս ինչ նչանակել։ արդ՛ ժակ² առաջնոց գոյացուժեանցն, աներկուանալի³. և Ճշժարի՛տ է. դի զա՛յս ինչ նշանակէ։ ըանզի ան Հատ և ժի Թուով դեկու ցեայն է։ իսկ երկրրորդաց գոյացուժեանցն երևին, է⁴, նմանա.
- 15. պես ձևով առասութեանն գայս ինչ նշանակել։ յորժամ ասիցե⁶,
  մարդ կամ կենդանի։ այլ սակայն ո՛չ Ճշմարիտ, այլ առաւել որակ
  իմն նշանակե։ քանդի ո՛չ մի է, ենքակայն, որպես առաջին դդա ցուժիւնն¹, այլ զբազմաց մարդն ասի և կենդանին։ ո՛չ⁸ վայրաբար որակ ինչ նշանակէ, որբես սպիտակն։ քանդի ո՛չ այլ ինչ նշանակե
- 20. սպիտակն, այդ որակ՝ իսկ տեսակն և սեռն, առի գոյացուԹեւնն դորակն իբացորոշե։ քանգի որակ իմն, գոյացուԹեւնն^ց նշանակե։ բայց մակասելի, սեռեւն քան տեսակաւն ղբացորոշուԹեւնն¹⁰ առնե՝ քանգի որ կենդանի, է¹¹, ասե, մակասելի բակառե¹², քան Թե որ գմարդն։

Պրակք Ժա

³ V անյերկուանայի. ¹ V 'ի գոլացու[ժետնցըն. ² V om. July. D աներկուանայի. ⁴ երևին, Է, V երևի. B երևելին. ⁵ V шпшипс 6 BV add np after wuhyt; CDE do not add it. 7 C 471W~ ցու Թեանն. ⁸ V ըայց ոչ but CDE have ոչ simply. ⁹ V գոյացու Թիւն. ¹³ V om. 4. 11 **4**, V om. ¹² V om. *ршүшп.***Ļ**. ¹⁰ V գբացորոշուի, ¹⁶ V լիցի. B լինիցի. ¹⁴ V Ներ Հական. ¹⁵ B գոյացութժիւնն. 18 V գոլացութեանն. 19 V om. Jiny. ¹⁷ V կենդանւոջ. ²¹ V այսպիսեաց. lμώνη lin first hand writes q over third 4.

ուժեք ։ բայց եি ե ոք զշատն, սակաւումն ասասցե Ներ ζ ակա՛ն գոլ և կամ զժեծն, փոքումն ^{2} ։ իսկ բացորոշեցելոցն, ո՛չ ինչ, ո՛չ ^{3} ուժեք Ներ ζ ակա՛ն է ։

Պրակ բ ։ երկոտասան:

- Րայց Թուի, գղյացու Թիւնն ոչ ընդունն ը ըրա ետն և գնուագն։ և գայս ասեմ, իբրու, ո՛չ Թև ⁴ գղյացու Թիւն քան զգղյացու Թիւն ո՛չ է առաւել գղյացու Թիւն⁵։ քանդի գայս ⁶ ա՜չա ասացնալ է, զի է՛։ այլ զի իւրաքանչիւր գղյացու Թիւն, ա՛յն որ ինչ է՛ն, ո՛չ ասի յաւ էտ և նուազ։ ո՛րզան։ Թև է՛⁷ այս գղյացու Թիւնըն։ մարդ⁶։ ո՛չ եղիցի առաւել և նուազ մարդ։ ո՛չ ինքն ինքևան⁶, և ո՛չ այղ այղղյ։ քանգի ո՛չ է այլ քան զայլ առաւել մարդ։ p. 4.

  p. 4. որպէս սպիտակն, է՛ այլ քան զայլ առաւել սպիտակ։ և ինքն
- , ինքեան՝ յաւէտ և նուաղ ասի։ Հի՛ղան։ մարժին որ սպիտա՛կ է, առաւե՛լ սպիտա՛կ գոլ ասի¹∘․ այժմ քան [ժե¹¹ յառաջադոյն։
  - 5. և որ ջե՛րմ է, առաւե՛լ ջերմ և նուազ ասի։ իսկ գոյացուխիւն, ո՛ջ ինչ առաւել այժմ մարդ, բան թե յասրան ինչ առաւել այժմ մարդ, բան թե յաստաջագո՛յն ասի։ և ո՛ջ յայլոցն ինչ որք գոյացու թեւնն ոչ ընկալցի գոյացութերւնն զյաւէտն և դնուացն:

$\mathfrak{q}_{pulp}$ $\mathcal{F}_q$:

- Եւ մանաւանդ՝ զի ուրղն գոյացունժեան ներե գոլ, որ նո՛յն և մե՛ 14 ներւովն է։ ներ Հակացն գոլ ընդունական ։ ո՛րզան ։ քանդի մակայլոցն, ո՛չ զուրուք գրտրցէ ոք յայտնել ։ որը միանդամ ո՛չ են գոյացուն իւնք 15, որ մի նեռով են ներ Հակացն ընդունական որզան գոյն որ մի և նոյն է նեռով, ոչ է սպիտակ և սևաւ,
   և ոչ նոյն իրակուն իւն, և մի նեռով ոչ եղկցի վատնար և
- ¹ V tr. qn thp suluit. B has order of A. ² V ψηρης. ³ B ης δι. ⁴ V tr. φl. ⁵ B qη γιο βρίδι ⁶ V ωγιο. ⁷ V om. ξ. ⁸ V has qη μυσης. βρίδι ξ. σμης. ⁹ After βίρμωῦ V adds μως. ξως. ¹⁰ V tr. ωυρ qης. ¹¹ V tr. βρίς. ¹² After ωνως τις V adds և τις ωης. ¹³ qη μυσης. βρίδιου C qη γμυσης. βρίδιου C qη γμυσης. ¹⁴ V tr. βρίς. ¹⁵ Owing to loss of page, the text is deficient in A from qη γμυσης. βρίδιου in 4 a. 29. inclusive. The text of this missing portion is printed from V.

առաքինի։ ||ղյնպէս և մակ այլոցն, որը միանգամ ոչ են գղյա ցուժիւնը։ իսկ գղյացուժիւնն որ է մի և նոյն ժուով, ընդու նական ներՏակացն է․ որզան ոմն մարդ մի և նոյն ելով, է 20. զի սպիտակ, և է զի սեաւ լինի, և ջերմ և ցուրտ․ և վատ ժար և առաքինի։ իսկ մակ այլոցն ոչ ուրուք երևի այս պիսի ինչ։

Պրակք Ժղ

- Դայց եিժե ոք վիձեսցն զբանն և զկարծիմն ասելով յայսպիսեացն գոլ իբրու ներ Հակաց ընդունական և քանզի նոյն բան և Ճշմարիտ և սուտ Թուի գոլ. Հիզան եিժե Ճշմարիտ իցէ բանն նստելն 25. ուժեք, յարուցելոյ նորա սոյն սա սուտ եղիցի։ սոյնպես և կար ծիքն. քանզի եিժե Ճշմարտապէս կարծեսցէ ոք նստելն զուժեքէ,
- ծիքն. քանդի եքժե Ճշմարտապէս կարծեսցէ ոք² նստելն գումեքէ, յարուցելոյ նորա ստաբար կարծիքն եղիցի յաղագս նորա։ [',պա եքժե ոք գայս առբնկալցի, այլ սակտյն յեղանակաւ տարբերէ³։
- 30. _ թանզի մակագոյացունժեանցն, ա՛յնք հրերափոխեալը. ընդունա կանք ներ Հակացն են : բանզի ցուրտ՝ ի ջերմոյ՝ եղեալ ⁶ չրջեցաւ, բանզի այլայլեցաւ : և սեաւ, ի սպիտակե, և առաքինի, ի վատ լժարե : սոյնպես և մակայլոցին իւրաքանչիւր⁷, ինքն ⁸ փոփոխումն ընկայեալ Ներ Հակացն ընդունակա՞նե⁹ : իսկ ըա՛նն և կարծիքն,
- 35. ինքեանը անչարժք և անկաղացք, ամենայն իրաշք ամենևին կա՛յ մնայ¹⁰։ իսկ իրին շարժեցելոյ, ներ\$ակա՞ն, ընյինքեանս¹¹ լինին¹²։ բանդի բանն․ կա՛յ մնայ․ Նո՛յն նստելն ուժեքն։ իսկ
- - 5. գոլ։ ապենժե¹⁴ ոք և զայսոսիկ առընկալցի, զկարծիմն և զբանն, ընդունականս ներ Հակացրն գոլ ¹⁵։ ըայց ո՛չ է Ճշմարիտ այս ¹⁶։

² C om. np. ¹ *իբրու ներ Հակաց ընդունական* omitted in BDE. ⁵ V բնդունական. ³ V տարբերի. ⁴ V այնթան, գի յեղ. 8 In A & has been erased ⁷ V իւրաքանչիւրոց. ⁶ V , լեղեալ. 9 4] V wuh. BC have figure. V has figure. between h and p. 12 D /hth. 10 V կան մեան. 11 V om. pt before . ptiphulu. 15 V adds wub 14 V 134. ¹³ V փոփոխման. C փոփոխմանն. 16 V tr. այս Ճշմարիտ. after 4m.

քանզի բանն ^{1} և կարծիքն, ո՛չ վասն իւրեանցն ընդուն ℓ_I^2 ինչ ^{3} . Ներ ζ ակացն գոլ ընդունականքը ասին ^{4} ։ այլ վասն $\int$ այլումhoն ^{5} կիրքն եղանելն ։ ըանցի իրն և դո՛յն կամ չգոյն և ա՛յսուիկ և րանն կամ ⁷ Ճշմարիտ և ⁸ կամ սուտ ասի : այլ ո՛ , վասն իւրն 10. րնդունական գոլ ներ Հակացն։ բայց միանդամայն կարդաբար, ո՛չ վումեքե. ո՛չ բանն շարժի. և ո՛չ կարծիքն։ ապա ուրեմն ո՛չ եղիցի ընդունական ներ Հակացն. ո՛չ ինչ ուրութ ի նոսա՛լ 10 եղելոյ։ իսկ գոյացունքիւն վասն իւրն դներ Հականսրն 11 ընդու Նելոյ։ այսուիկ ընդունական ներ Հակացն ասի ։ թանդի Հիւանդու 15. թիւն. և ողջութիւն ընդունի, և սպիտակութիւն. և սևութիւն։ և իւրաքանչիւրոք 12 յայսպիսեացն յինքն 13 ընդունելով . Նևր Տակացն գոլ ընդունական ասի ։ ապա ուրեմն. ուրդյն գոլա ցութեան եղիցի, որ նոյն և մի¹⁴ է թեուով, ըստ¹⁵ իւրում՝ փոփոխման¹⁶ ընդունական գոլ ներ Հակաց¹⁷։ և յաղադս գոլա

Ցաղագս Վանակի :---

ցուխեան, այսթան ասասցի։

21.

E եւ բաննակին, է ինչ՝ որ տարոշ 18 է։ եւ է ինչ։ որ շարունակ։ և անյնք որ 10 դիրն ունին առ ժիժեանս, նինքեաննցն 20 ժասանց բաղկա, ցաւ 21։ և է որը ո՛չ յայնցանե են որ դիրն 22 ունին, ևւ է տարոր ոչեա՛լ 23։ ո՛րդով ն։ Թիււ և 24 բա՛ն։ և չարունակ 25, դիծ, ժակերև, ուԹի՛ւն 26, ժարժի՛ն։ և առ այսոքիւք ևս, աժանակ և տեղի։ բա՛նդի ի 27 Թումյն ժամնրկանց, ո՛չ ինչ է Հասարակ սաՀժան, առ որ շարանատին ժամնրկունըն 25 իւր։ Հի՛նեն։ Հի՛նդըըն, եԹե 20 տասանցին

² V *ընդունական*. ³ *ինչ*.] V om. ¹ V րան. ⁴ After ՝ V բաս. ասին V adds որպես Թե ընդուննը ինչ. ⁶ V իրին. ™ V նոսա. ⁵ V . լայլում: ⁹ C has *சிய்*. ⁷ **¼ш/** V om. ⁸ V om. L. ¹³ *յինքն*] V *յինքեան*. 11 V գներ Հակսն. ¹² V գիւրաբանչիւր. 14 V tr. dh L Laju. CDE have Laju dh omitting L. 15 V adds & $^{18}~
m V$ տարորոշ. ¹⁷ V *ՆերՀակաց*Ն. before pum. 16 V փոփոխմանն. ²¹ An old, but not first, hand corrects ²⁰ V լինթեանց. 19 V npp. մասանց բաղկացաւ into մասանցն բաղկացան. 22 V դղիրն. ²⁴ V om. և. ²⁵ V շարունակն որդէն ²⁶ V մակերեւդլ[Ժ, որո չեալն. but three Ven. Codices and C D July Inflanciation. 27 V omits h before ²⁸ V մասնկունը, C adds t. ²⁹ V om. L. 134. Թուդյն.

մասնըկունք են. առ¹ ո՛չ մի ինչ Հասարակ սաՀման չարամաւ տի՛ն, Հինգքըն², և Հինգքն։ այլ տարորոշեա՛լ է³. և երե՛քն⁴, և եւժա՛նքն, առ ո՛չ ի՛նչ Հասարակ⁵ սաՀման շարամաւտի՛ն։ և ո՛չ 30. բնաւ ամենեւի՛ն, գտցես ի վերայ Թուղյ, առնուլ Հասարակ՝ սաՀման մասնըկանցն⁶։ այլ միչտ տարորոշեա՛լ է։ ապա ուրեմն, Թիւ' ի տարոշիցն⁷։ սոյնպէս. և ըա՛ն ի տարորոշեցելոցն է⁸։

Պրակը երկրորդ։

35.

Եւ զի քանակ է բան, երևելի է։ քանզի ստ^երաչափի փաղառու Թեամի, սրզիւ, և երկարաւ։ և ասեմ զնոյն ինքն^ց որ ձայնիւն բանն¹⁰ լինի։ քանզի առ¹¹ ո՛չ մի ինչ Հասարակ սաՀման, նորա մասնըկունքն չարամաւտին։ քանզի ո՛չ է Հասարակ սաՀման, առ որ փաղառուժիւնքըն չարամաւտին։ այլ իւրաքանչիւրդք տարորոչեա՛լ է, ի՛նքն ըստ ինքեան, ուրոյն ¹²։

Պրակը երեք.

- p. 5. Եւ գիծ. շարունակ է։ քանղի է առնուլ Հասարակ սաՀման. առ որ մասնըկունքըն սորա շարամաւտին, կէտ։ և մակերևութեանն, գիծըն։ քանգի մակարդակին մասնըկունքն. առ ոճն Հասարակ¹³ սաՀման շարամաւտին։ սո՛յնպէս և ի՛ վերայ մարմընոյ գրտրցես
  - 5. առնուլ Հասարակ սաՀման ։ գիծ ¹⁴. կամ մակերևունիւն, առ որ մարմընդյքըն¹⁵ մասնըկունքն, յարեալ միաբանեն¹⁶։ և է, աւե լատրամակայքն¹⁷, և գնուազիցըն ունի ¹⁸ գսաՀման ։ իսկ նուազքն, ո՛շ ևս ։ որպես և մարմընդն ասաց¹⁹ Հասարակ սաՀման գոլ։

¹ առ] V ևառ. ² V Հինդն և Հինդն. ³ First hand in A է և which an early but not the first hand corrects into 4. 4 B C for L. Liphipi have Lippingit. ⁵ V reads առ ոչ մի ինչ Հասարակ, C D առ ոչ մի omitting Հասարակ. ⁷ V տարորոշիցն է. ⁶ V մասնկացն. ⁸ This chapter is divided in A into heads by the letters w, p, q, written above the text. ^{9 V} ցինբն. 11 V has order h wn. 12 This chapter is divided like the last by letters written above the text. 13 V wn dh hate omitting 15 V մարմնդյն. Հասարակ. ¹⁴ V դգիծն. ¹⁶ V *միաբանի*ն. passage ட டி, மடிபுமாரம்பியியுட்டும் down to முயியுர் எயிட்டாம் is asterisked by first hand in A, and after bow a lacuna is left in text of ten letters which a later hand fills up thus 4p. pul not be plulp. 18 V netes. 19 V wowgwe. In diwwwhyt just below the suffix to is wanting in V and in A is added in early but not first hand.

Պրակը չորրորդ։

15. Եւ 14 և՛ս, դարձեալ արտադիրունաւղացն 15 առ միմեանըս, յինքեա՛նց մասա՛նցըն 16 բաղկացաւ : և են որք ո՛չ 17 յարտունաւղացըն դիր : բանդի գծին մասնըկունքն. ղի՛ր ունին առ միմեանս : բանդի 18 իւրաբանչիւրոք ի նոցանե 19, կայ ուրեմն : և դտրցե՛ս տարառնուլ՝ և բացատրել՝ ո՛ւր իւրաբանչիւր ոք կայ ՚ըն մակարդակի՞ն : և առ ո՛ր մասնիկ՝ այլոցըն չարամաւտի²0 : և ²1 սո՛յնպես, և մակարդի կջն ²² մասնըկունքըն, դի՛ր իմն ունին : բանդի նմանապե՛ս բացատրեսի իւրաբանչիւրոք, ո՛ւր կայ, և ո՛րք շարամաւտի՛ն առ միմես անս : և Հաստատի՛քն ; սոյնպես և տեղւույթն ²³:—

Պրակը Հինգերորդ ։

Իսկ ի վերայ Թուղյ, ո՛չ որ դտցե մակայել՝ իրրու Թե մասունըն²⁴ 25. սորա, դիր ինչ²⁵ ունին առ միմեանս, կամ՝ կա՛ն ուրեր։ և կամ՝ ո՛րը

² և] V և առ. ³ V ի շարունակացն. 1 n, V n, Lu. 4 V մարմնոյն. ⁵ V hul www which the Greek demands. 6 V տեղադյն. 7 V gapu. ⁸ V դիւրաբանչիւրդը. ⁹ V մասնկացն. ¹⁰ V om. Հասարակ. ¹¹ V om. **4.** 13 V has order: эшршб: ипрш бии. ¹² լիցի] V եղիցի. ¹⁴ V om. L. ¹⁶ V մասանց. 15 V и припистичной про ; C agrees with A. ¹⁸ թանղի] V զի. ¹⁹ Նոցանել so CD; V սոցանե. V ns lib. ²² V մակարդակին. ²¹ V om. **4**. ²³ V տեղոյքն. 20 V շարամօտին. ²⁴ V մասնկունբն. 25 V om. /12; in C it is erased.

առ որս չարամաւտին մամնրկանցն¹։ և ո՛չ տեղեղչքն² ամանաւկինին մասանց։ իսկ որ կիքն³։ քանդի ենժամնայ և ո՛չ ինչ ամանակին մասանց։ իսկ որ ո՛չն է⁴ ենժամնական⁵, գի՛տրդ սա դի՛ր ինչ 6 ունիցի։ այլ առաւել դա՛ս ինչ ասասցես ունել։ այնու, գի է՛ ինչ որ նախկի՞ն գոլ է՛ 30. ամանակի՞ն, և է՛ որ վերջին։ և ի վերայ ժուղ՝ սո՛յնպես այսու՝ զմին՝ նախկի՞ն ժուիլ՝ երկուցն ս և ի վերայ ժուղ՝ սո՛յնպես այսու՝ դա՛ս ինչ կալցի, բայց դի՛ր, ո՛չ կարի քաջ գտցես առնուլ։ և բա՛նն, սոյնպես։ քանդի ո՛չ ինչ ենժամնանայ¹² մասնրկանցըն սորա՝ քանդի ասացեա՛լ է, և ո՛չ ևս գոյ զսա առնուլ։ ապայ՝ 1³ ուրեմն ո՛չ եղիցի դիր մասանցն սորա՝ գի եժե¹⁴ ո՛չ ինչ ենժամնանայ¹⁵։ արդ որը¹ն յարտադիրունաւղաց մասնրկա՛ցն բաղկացաւ և որը¹և յարտունաւղացն դիրը։—

Պրակը վե՛ց ։

Եւ իսկապէս, տիրաբար 18 քանակ, միայնք չ19 այսոքիկ՝ ասին, ասաց ետ քթս ։ իսկ այլքն ամենեքին 20, ըստ պատա Հրսան։ քանզի յայս և ոսիկ Հայելով և գայլսըն քանակս 21 ասեմք : Հիկեն ։ Հատ սպի տակն ասի, վասն մակերևու Թեանն շատըն գոլ ։ և իրակու Թեւնն, երկար, վասն գամանակն և բազում գոլ, և շարժումն 22 չատ ։ քանզի ո՛չ ըստ ինքեան իւրաքանչիւր սայցըն քանակ ասի ։ Հիբար ։ եԹե բացատրեսցե ոք քանակ ինչ իրակու Թիւնն է, աման ակաւ բացատրեսցե ու օպիտակն քանակ ինչ բացատրեալ մակերևու Թեանն որ ուրանն մակերևու Թեամին իցե այսքան 25 և զսպիտակն ասացե չե՛լ ։ ապա ուրենն միայնք իսկապես, և ըստ ինքեան . քանակ ջ26 ասին ասացեալ քս ։

¹ V Juntifugt. Such variations of spelling in regard to Junt and its cases are frequent and need not be again noticed. ² V տեղղլը. ⁶ V om. /г. ³ V ամանակին. 4 V om. 4. ⁵ V ենԹամնայական. ⁷ V գի մինն. 8 Թուիլ՝ V Է ի Թուել. ⁹ C երկուց. ¹⁰ V երկումն. ¹¹ С *Ьгрд*. ¹² V *են[ժամնայանայ.* ¹³ Over , is a punctum delens in A. ¹⁴ V om. եթե. ¹⁵ V ենթամնայանայ. ¹⁶ որը V են որը. ¹⁷ V բաղկացան 18 V adds L before whowpup. և են որք. ¹⁹ միայնը so CD; V միայն. ²⁰ V ամենայնըն. ²¹ V քանակ. ²² V գչարժումն. 23 V [] so always. ²⁴ V պլսպիսաբար. ²⁶ D քանակ. ²⁵ V այսբանապես.

10. իսկ այլոցն¹. ո՛չ ինչ ինջն ըստ ինջեան, բայց եԹե արդեւ_բ² ըստ պատաՏրման :—

Պրակք և[Ժն։

- Եւ ա՛յլ ևս, քանակին ինչ ո՛չ է ներՏական՝ քանզի ի վերայ բացորոշե լո՛ցն, երևելի՜ է. զի ո՛չ ի՞նչ է ներՏական ։ Տի՛պէս ։ եռականգնումն, կամ մակերևուԹւոջս, կամ այսպիսեա՛ցըն իմիք, ո՛չ ի՞նչ նայց³ է ներՏական՝ բայց եԹե զչա՛տըն․ սակաւումն ասասցէ՛ ոք ել ներՏա֊
- 15. կան, կամ զմեծն, փոխումն ։ և սայց, ո՛չինչ է քանակ⁴, այլ յաւէտ՝ առընչի՞ցն ։ քանզի ո՛չինչ ըստ⁵ ի՞նքեան, մեծ ասի, և⁶ կամ փոքը՝ այլ առ ա՛յլ վերաբերիլ ։ ո՛րկէն ։ զի լեառն փոքր ասի, և կորեակ⁷ մեծ ։ վամն ումեմն Հոմասեռիցն մե՛ծ գոյ՝ և ումեմն, նուա՛դ գՀո
- 20. մասեռիցն⁸ ։] ակ ապա ուրեմն, այլ առ ա՛յլ վերաբերուԹիւնն⁹ է ։ այլ Թե¹⁰ է՛ր․ ի՜նքն ըստ ի՜նքեան ¹¹ փոքր և մեծ, ոչ երբէք լեառն փոքր ասացեալ լի՜նէր, և կորեակ՜ն մեծ ։ դարձեալ ի գեաւղս ասեմք բագում մարդիկ գոլ , և յաԹէնս սակաւ ¹², իբրու զի բազմապատիկ
- 25. են քան զնոսա. և ի տեսարանին սակաւս, իսկ ի տան բաղումն։ և այլ ևմ երկկանգունն և եռականգունն, և իւրաքանչիւրոք յայս պիսեացն քանակ նչանակե ։ իսկ մեծն կամ փոքրն¹³ ոչ նչանակե քանակ, այլ յաւէտ առ ինչ. քանղի առ այլ տեսանի մեծն և փոքրն. ապա ուրեմն երևելիէ, զի սոքա առընչիցն են։

Պ*րակք ը* ։

30. Եւ ա՛յլ ևս, Թե դիցէ որ զսոսա քանակ գոլ, և եԹե ո՛չ դիցէ, ո՛չ է սոցա ներՏական և ո՛չ ինչ՝ քանզի զոր¹⁴ ո՛չ է ինքն ըստ ինբեան¹⁵ առնուլ, այլ առ ա՛յլ¹⁶ վերաբերեալս¹⁷․ զիարդ լիցի սաըմ¹⁸ ինչ¹⁹

³ E Նայց] so CDE : V Նայնցն. ² C om. արդևք. 1 Մյայլոցն. 6 V om. L. ⁵ րստ V ինքն րստ. ⁴ V բանակին. C *քանակ*. ⁹ V վերաբերուԹիւն. 10 V 604. 8 V Հոմասեռիցն. կորեակն. 11 From fuplate down to end of section is wanting in A owing to loss of 14 V np. ¹⁵ V *ինքեանս*. ¹³ C փոքր. ¹² D սակաւս. one folio. 18 V om. ишрь. In A there is a late ¹⁷ V վերաբերեալ. 16 V سرارس. erasure before the $\mathcal{L}$; where p seems to have stood. 19 After /ኒኒ V adds ungw.

Ներ Հական ։ և ա՛յլ ևս ։ եিժե եղիցին և մեծն և փոքրն և ներ Հա կանք պատա Հեսց է նմին Համանգամայն ըներ Հականմն ընդունել ։

- 35. և ի՛նչբեանչը իրեա՛ց² գոլ Ներ Հականչը ։ քանզի պատա Հե Համանդա մայ՛ն ³. Նմին և ⁴ մեծ և փոքր դոլ ՝ քանզի է՛ առ սա փո՛քը. և առ ա՛յլ սո՛յն այս մեծ ։ ապա ուրեմն. Նո՛յն ⁵ և մեծ և փո՛քը ըստ Նմին աւրի Նակի՝ դո՛լ պատաՀե՝ մի՞նչ ղի Համանդամայն զներ Հակա՞նոն ⁶ընդ.
- p. 6. ունել։ այլ ո՛ չ ինչ Թուի Համանգամայն զներ Հականսըն ընդունել։ Հի՛զան։ ի վերայ գոյացուԹեա՛ն՝ գի ընդունակա՛ն ներ Հակացըն Թւի գոլ։ այլ⁸ սակայն ո՛ չ Համայն Հիւանդ՝ և ո՛ղջ է ։ և ո՛ չ սպիտակ և սեա՛ւ է Համանգամայն ։ Տի՞ նա՝ և ո՛ չ այլոցն⁹ ո՛ չ ¹⁰ ինչ է որ
  - 5. Տամանդամայն գներՏականսըն ընդունի։ և ինքեանք՝ ինքեանց պատաՏեն¹¹ներՏականք գոլ։ քանզի Թե է մեծն փոքումն ներՏա կան¹². և նոյն է Տամանդամայն և մեծ¹³ և փոքր, ինքն, ինքեան, եղիցի ներՏական։ այլ անկարացն, ինքն¹⁴ ինքեան՝ գոլ ինչ ներՏա կան։ ապա ուրեմն, ո՛չ է մեծն փոքումըն ներՏական։ և ո՛չ չատն։
  - 10. սակաււոջն։ իսկ ապա [ժեպէտ և ո՛չ ոք. առընչի՞ցն զսոսա ասասցէ¹⁵. այլ քանակին, ո՛չ ինչ ներ Հական կալցի ։

Պրակք. [Ժ։

Եւ մանաւանդ. զի ներՀակուԹիւն՝ քանակին, առ ի տեղի՞ ¹⁶ Թուի գոլ։ քանզի զվերդ՛յն, ստորումն ¹⁷ ներՀական դնեն, զառ մե՛ջն վայր՝ ի ստորե՛ ¹⁸ ասելով. վասն յո՛յժ աւելի միջոցումն ¹⁹ տարա_~ 15. կացուԹեան. առ ոլո՛րտս աշխարՀիս գոլ. նմանեցին ²⁰։ և զայլո_~ ցըն ներՀակացըն սաՀսա՛ն բաց սայց ²¹ մակաբերել։ քանզի յո՛յժ ²² աւելիքն ի միմեանց տարակացեալը. ինմի՞նց սեռի, ներՀականս որոչէ։

² habing V hupbing; in A first hand obliterates a before g. ¹ V եղեցի. ⁵ V ՆոյԾն. ³ V has order ኒ// ነህ ረመረን 4 C om. L. ⁶ **V գներՀակմն** ; so ⁹ V յայլոցն. 10 V om. 45. often. ⁷ V գոլացու Թեանց. 8 C om. w//. ¹¹ V պատաՀին. 12 V adds է after ՆերՀական. 13 CD L JES; V JES. 16 V 15 After wuwugt V adds 4n; C omits with A. 14 V է ինքն. 19 V ¹⁸ ի ոտորև V ըստորև ; D ստորև. տեղին. ¹⁷ V ստորՆումն. ²⁰ V անուանեցին. $^{21}~{
m V}$ pwgwuwyg. ²² ∇ 9,1914. միջոցին.

Պ*րակը*. abla ։

ြայց ո՛չ Թուի քանակն, ընդունել գյաւէտն և գնուակն ։ Հիկէն ։ երկականգունն¹ ։ ըանզի ո՛չ է այլ այլո՛յ յասէ՛տ, երկականգուն ։ 20. և ո՛չ ի վերայ Թուդյ ։ ո՛րպակ և երեքն, Հինդիցն և, ո՛չ ինչ յաևետ Հինգ, թան երեթ ասին ։ և ո՛չ երե՛քն³, երի՛ցն ։ և ո՛չ ամանակքն, այլ այլոյ լաշէտ ամանակ ⁴ ասին ։ և ո՛չ ի վերայց՝ 5 ասացելոցն բոլորովին, ո՛չ միզյ ուրուը՝ յաւէտն և նուա՛վն ասի ։ իսկ ապա՝ քանակըն․ ո՛չ ընդունի զյաւէ՛տն և դնուա՛գն։ և ուրդյն յա՛տուկ․ 25. մանաւանդ քանւդյն և գ Հանգէտն և դան Հանգէտն ասիլ ։ քանդի իւրաքանչիւր ասիցելոցն քանակաց, Տանգէտ⁸ և անՏանգէ՛տ ասի։ որգան ։ մարմին, և Հանգէտ և անՀանգէտ ասի ։ և Թիւ, և դոյգ և անզո՛յգ ասի ։ սապես և ի վերայ այլոցրն Ճառիցելոց¹⁰ իւրաքան_ 30. չի՞ւր Հանգէտ և անՀանգէ՛տ ասի ։ իսկ պլյո՛ցն, որքան ¹¹ ժիանգամ են ո՛չ քանակը՝ 12 ո՛չ կարի յոյծ Թուեսցին 13 գոյգ և անգո՛յգ ասիյ 14։ որպակ ։ տրամադրունենւն. ո՛չ կարի յոյժ, գո՛յգ և անգոյգ ասի ։ այլ յաւէտ Նմանը 15։ և սպիտակ զո՛յգ և անզոյգ ո՛չ կարի յոյժ, այլ Նմա՛ն ։ ապա ուրեմն, քանւո՛յն ¹⁶ մանաւանդ եղիցի ուրո՛յն 35. յատուկ գոյգ և անգոյգ ասիլ։

(}աղագս առընչի։

։ <u>ա</u> ։ [՚ուինչ, այսպիսիքըս ասին, որք միանգամ ինքեանք որ ինչ ենն, այլո՛ց գոլ ասին ։ և կամ որպես զիարդ և իցե, այլպես առ այլ ։ ո՛րգո՛վն¹⁷ ։ մե՛ծ ։ ա՛յս, որ ինչ էս, այլո՛յ ասի ։ քանդի ուրումըն, մե՛ծ ասի ։ և կրկնապատիկ , այլո՛յ ասի, ա՛յս որ ինչ է՛ս ։ քանդի b. ուրո՛ւմըն կրկնապատիկ ասի ։ սապես, և որքան միանդամ, ա՛յլք ինչ այսպիսիք ասին ։ և է¹⁸ այսպիսիքս առինչունիցն ։ ո՛րկէն ։ ունակուժի՛ւն ։ տրամադրուժի՛ւն ։ զգայուժի՛ւն ։ մակացուժի՛ւն ։

³ V *Տինգն*. ² V Հեգիցն. ¹ V երկկանդունն, so in next line. ⁴ V ամանակը. ⁵ ի վերայց] V ի վերայ սայց ; C ի վ. սայցն. 6 V ⁷ V om. L. ⁸ V adds L before Հանդետ. 9 L qq'qq] so Նրւացն. 10 V Ճառեցելոց. ¹¹ ச**ரமுய**ப்] so CDE; V has L ամանակ գոլդ. ¹² V թանակ. ¹³ CDE omit Թուեսցին. ¹⁴ CDE CDE: V mre. 15 Նմանը so CDE; V has Նմանը և անմնանը. ¹⁶ քանւոյն] 17 V որդոն. 18 £] CD £ 4.

դրու[ժի՛ւն ։ քանդի աժենայն ասացեալքս, ա՛յս, որ ինչ է՛ս¹, այլո՛ց ասի²։ և կամ որպէս զիարդ³ և իցէ⁴, այլազգ առ այլ, և ո՛չ այլ ինչ։ քանղի ունակու[ժիւն, ուրո՛ւմն ունակու[ժիւն ասի․ և մակա

5. ինչ : քանգի ունակունիւն, ուրունն ունակունիւն ասի և մակա, ցունիւն, ուրումըն մակացունիւն : և դրունիւն, ուրումն դրու, նիւն : և այլքն սոյնպես : Մրդ առինչն, ե՛՛ն, որքան նականդամ ինչեանք որք ինչ ե՛նն, այլոցն ասին : և կամ որպես զիարդ և իցե, այլազդապես առ այլ : Հիկեն : լեառն, մեծ ասի առ այլ : ջանգի առ այլ վեծ ասի են ասի : և նման, որումն նան ասի : և

10. այլ բն այսպիսիբն, սոյնպես առ ինչ ասին ։

Պ*րակը*․ <u>բ</u> ։

Եւ է՛ ընկողմանումն, և կացուԹիւն, և նիստըն, դրուԹիւնը ոմանք : և դրուԹիւնը¹⁰ առընչի՞ցն^{11 :} իսկ ընկողմանելն, կամ¹² կա՛լն, կամ նստե՛լն, սոքա՝ ո՛չ են դրուԹիւնք ։ բայց յարանունաբա՛ր յասացե լոց¹³ դրուԹեանցն ասին ։

Պրակք - -

- 15. Տայց է՛ և Ներ Հականու Թիւնն ¹⁴, առընչ ւ ո՛ջս ¹⁵։ ո՛րկեն ։ առաքի Նու Թի, չարու Թեան Ներ Հակա՛ն է ։ երկաքանչիւր՝ ¹⁶ առընչի՛ ցնե¹⁷ ։ և մակացու Թի, անդիտու Թեա՛ն ։ բայց ո՛չ ամենայնի առ ինչունիցն, գո՛յ Ներ Հակա՛ն ։ քանգի կրկնապատկին ո՛չ ինչ է Ներ Հական ¹⁸ ։ և ո՛չ եռապատկին, և ո՛չ այսպիսեա՛ցքն ո՛չ ի¹⁹
- 20. միում ումեք։ \`այց Թուի զառաւեն և զնուազն ընդունել առ ինչ քն : քանզի նմա՛ն ²⁰. յաւե՛տ և նուազ ասի : և ան Հանդիտագո՛յն²¹. յաւե՛տ և նուա՛զ ասի : երկաքան չիւրոք ²² ինոցան է, առե՛ն չն է ²³ : քանզի նմա՛նն, ուրումին նման ասի : և անզուգագոյնն, ուրումին անզուգագոյն : այլ ո՛չ ամենայնք առինչ քըն, ընդունին զառաւե՛լն
- 25. և գնուազըն։ քանգի կրկնապատիկն, ո՛չ ասի յաւէտ և նուազ²⁴։ և ո՛չ այսպիսեացն²⁵, և ո՛չ մի ինչ։

⁴ V է. ⁵ V առինչ բ են ; ¹ ഺu \ \ ₺₺. $^2\,\mathrm{V}$ ասին. ³ B omits *уршру*. ⁶ V որը. ⁷ այլոցն] so C ; V այլոցն գոլ. 8 V պյլազգ. D առինչ է. 9 V ուրումն. 10 V դրուներըն. 11 V adds են. 12 կամ so CD; V և կամ. ¹⁴ V ՆերՏակուԹիւն. ¹³ V *յասիցելոց*. 15 V լառընչոջն. 16 V երկա_ ¹⁷ V Lt. ¹⁸ In A inchoate p after -t. *քանչիւրն* ; CD երկաքանչիւրքն. $^{19}~
m V~om$. ի. $^{20}~
m V$ նվանն. $^{21}~
m V~$ ան $m \zeta$ անգիտո $_{
m I}$ ն $_{
m I}$ $^{19}~
m C~D$ ան $m \zeta$ անգիտագոյնն. $^{22}~
m V$ ²³ V առինչ է; A has punctum delens over **ն**. և երկ. և նուաց] so C; VB ընդունի գյաւետն և գնուացն. ²⁵ V *յայսպիսեաց*ն,

Պրակը. ել ։

- Մանամինը առեննչքին, առ Հակադարձոն ասին ։ Հեկեն ։ ծառա՛յ, ան 30. ասի ծառայ ։ և տեր ծառայեն ասի տեր ։ և կրկնապատեկն, կն, կիսեմ ² կրկնապատիկե ։ և կիսին ³, կրկնապատկեն եր կիսին ։ և մեծն. նուազեն մեծ ։ և նուազն, մեծի նուազ ։ սապես և ի վերայայլուցին ։ Իայց Հոլովիւ, է երբեք ³ գի տարբերեսցի ըստ բառեն ։ որցան ։ մակացունիւն, մակացելւմին ասի մակացունիւն ։ և մա
- 35. † մբ կացելին, մակացուԹեա՛ն†⁹ մակացելի։ և զգայուԹի՝ զգալւո՛յ † մբ զգայուԹիւն ։ և զգալին, զգայուԹեա՛ն†¹⁰ զգալի ։ բայց սակայն Է երբեք, զի ո՛շ Թուեսցի Տակադարձել¹¹։ եԹ ¹² ոչ ընտանեբա՛ր առ որ ասին բացատրեսցին ։ այլ¹³ զեղխեսցի՛ որ բացատրեացն ։ ո՛րբար ։ Թե՛, եԹե բացատրեսցի՝ Տաւու, ո՛չ Տակադարձէ. Տա՛ւ,
- p. 7. Թևոյ։ քանզի ո՛չ է ընտաներար։ առաջինն¹⁴ բացատրեա՛լ¹⁵ է¹⁶.
  Թև՛ Հաւու։ քանզի ո՛չ ըստ որում Հաւ, ըստ ա՛յսմ, Թև սորա¹⁷
  ասի։ այլ ըստ որում Թևաւո՛րն է։ քանզի բազմա՛ց և այլոց Թև
  է որբ ո՛չ են Հաւք։ ապա եԹե բացատրեսցի ընտաներար, և
  5. Հակադարձէ՛։ ո՛րպակ։ Թև՛ Թեւաւորի Թև։ և Թևաւո՛րն, Թևո՛վ

Պրակը. ե ։

18 Նայցէ երբեջ, զի և անուանագործել Թերևս Հարկաւոր է, եԹե ո՛չ կայցէ անուն ¹⁹ առ որ ընդաներար բացատրեսցի Հիկէն բեղի Նաւի եԹե բացատրեսցի, ո՛չ ընտանի է բացատրուԹին բանսլի ո՛չ ըստ որում Նաւն է ըստ այսմ սորա ասի բեղին ։ քանսլի են Նաւբ՝ որոց ո՛չ գոն քեղիջ վասն որոյ և ո՛չ Հակադարձէ, քանսլի նաւ ո՛չ

 $^{^2}$ V l ϕ lu η τ b. ^{3} V l ϕ Lu τ b. ^{4} V ϕ . ^{5} V l ϕ Lu. ¹ V ծառային. ⁷ մեծի V մեծի ասի. ⁸ V երբէր, so ⁶ Նուացի | V Նրուացին ասի. ⁹ In A first hand adds in margin the alternative reading 10 In A first hand adds in margin alterմակացու Թեամբ, which V has. native reading any multiple which V has. ¹¹ V *Տակադարձիլ*. ¹³ In A a heavy vertical line before the w indicates perhaps that the scribe began to write a p, but desisted; V om. q in qliqluluqh. 14 V ընտաներար առ առաջինն. 15 Before բացատրեայ B adds գի. om. 4. 18 Through loss of one folio the text is wanting in A from pupils to unumit. The text here printed is V. ¹⁹ B has **անունն**.

ասի քեղւղյ, այլ Թերևս ընտանեգղն բացատրուԹիս եղիցի եԹէ այսպես օրինակաւ ինչ բացատրեսցի, քեղին քեղաւորի քեղի կամ որպես զիարդ և իցէ այլազգաբար, քանգի անուն ոչ կայ, և Տակա դարձէ, եԹե ընտանեբար բացատրեսցի, քանգի քեղաւորն քեղեաւ

- 15. "բեղաւոր է : ||մյնպէս և ի վերայ այլոցն․ Տիզան գլուխ¹ ընտանե_ բար բացատրեսցի գլխաւորի "բան² կենդանւղյ բացատրեալ³. "բանգի ոչ ըստ որում կենդանի է գլուխ ունի, բանգի բազումբ ի կենդա նեաց գլուխ ոչ ունին, և այսպէս դիւրաւ Թերևս առցէ ոբ, որոց ոչ կան անուանը․ և[ժե յառաջնոցն և յայնցանէ որը առ սոսայն⁴
- 20. Տակադարձեն՝ դիցին ⁶ անուանքն, որպես և ի վերայ յառաջասացե լոցն ։ ի Թևոյն, Թևաւոր^լ, և ի քեղւոյն, քեղաւոր ։ Մրդ աժենայն առինչքն, եԹե ընտաներար բացատրեսցին, առ Տակադարձոն ասին ։
- 25. ապելժե⁸ առ դիպաւոր ինչ բացատրեսցին, և ո՛չ առ որ ասինն, ո՛չ Տակադարձէ⁹:

Պրակք. եূ.

- Եւ ասեմ: զի և ո՛չ որը¹⁰ խոստովանեցելոցն¹¹ առ Հակադարձեւ ասիցելոց՝ և անուանցըն¹² նոցա կացելո՛ց ։ ո՛չ ինչ Հակադարձեւ եթե առ ինչ պատաՀելոցն բացատրեսցի՝ և ո՛չ իցեն առ որս ասինն ։ Հիկեն ։ ծառայ, եթե ո՛չ երն բացատրեսցի ։ այյ մարդո՛յ.
- 30. կամ երկոտանւոյ. և կամ մյր ուրուք և իցէ ¹³ այսպիսէացս, մ չ Հակադարձէ։ քանդի մ չ ընտանի է բացատրունիւնն ։ և և՛ս, ենե ընտանեբար բացատրեալ իցէ առ որ ասին ¹⁴ ամենայն պարաբա ըձեցելոց ¹⁵ այլոցն, որը միանդամ պատաՀարք են ։ բայց մնացելոյ այսը միայնոյ. առ որ բացատրեցաւն, ընտանեբար, առ սա՛ ¹⁶
- 35. ասասցի։ Հիկէն¹⁷։ եԹե ծառայ առ տեր ասի¹⁸; պարաբարձեցելոց¹⁹ այլոցն²⁰, որը ժիանգամ պատաՀարը են եռն ։ Հիկէն ։ երկոտանին

¹ գյուխ B գյուխ ենժե. ² բան B այլ ոչ. ³ D բացատրել. ⁴ A resumes ⁵ ∨ Հակադարձին. 6 V դիցեն. with unumit, for which V reads unum. ⁷ After **Glewenn** in A is a lacuna of seven letters. 8 V ապա եԹ*Է*. 10 ո՛չ որը VB ոչ որը են 'ի; C ոչ ի. Հակադարծին; B agrees with A. ¹² V անուանց. ¹³ իցէ so VEB and second ¹¹ V խոստովանիցելոցն. hand in C; D and first hand in C have LAL. 14 V առ որս ասինն. 16 பய] so C; VB பய பிரவுப். 17 V ηρηωύ, which in պարաբարձիցելոց, marg. of A in first hand. 18 wuh] so DE; V www. 19 V L www. րարձելոցն; DE և պարաբարձեցելոցն. 20 պյլոցն] so С; V պյլոց.

գոլ՝ և մակացունեանն և ընդունական գոլ² մարդդն³, և մնացելդ b. միայնոյ տն գոլ⁴։ յարծառայն⁵ առ նա ասի⁶։ քանդի ծառայ, տն¹ ծառայ ասասցի։ ապենժե⁸ ո՛չ ընտաներար բացատրեսցի, առ որ ասին⁹ պարապարձեցելոց այլոցն¹⁰, և մնացելոյ միայնոյ՝ առ որ բացատրե ցաւն, ո՛չ ասասցի¹¹ առ սա¹²։ արդ բացատրեսցի ծառայ՝ մարդդյ՝ և

5. Թև Տաւու։ և պարաբարձցի 13 մարդոյն 11, տերն սմա դոլ քանդի 5 ո՛չ ևս ծառայն առ մարդ 16 ասասցի ։ քանդի ո՛չ ելոյ տ՛ն, և ո՛չ ծառայ 17 է ։ ա՛յսպես՝ և Տաւուն, փարաբարձցի 18 Թևաւորն գոլ բանդի 19 ո՛չ ևս եղիցի Թևն, առընչիցն։ քանդի ոչ ելոյ Թևաւորի, և ո՛չ Թևն

10. եղիցի ուրուք ՝ ապա ուրեմն պիտի բացատրել, առ որ ոքն ²⁰ ։ ընտա Նեբարն ասի ։ և ե[ժե անուն կայցէ, դիւրաւ բացատրութիւնն²¹ ըննի ։ և ո՛չ ելդյ, Տարկաւո՛ր է Թերևս անունագործե՛լ ։ և այսպէս բացատրեցելոց, երևելի՛ է դի աժենայնք²² առինչքն առ Տակադարձմն ասին ։

Պրակ.թ. Է.

15. Տայց Թուին առինչ բն Տամանգամայն ընունեամը գոլ։ և ի վերայ չատիցն, Ճչմարիտ է բանգի Տամանդամայն, կրկնապատիկն է և ծառայի²⁴ ելոյ, տէին է։ և ծառայի²⁴ ելոյ, տէին է։ նմանապես այսոցիկ և այլըն ։ և առՏասարակ իրաց բառնան այսոցիկ

20. զմիմեանս։ քանդի ո՛չ ելոյ կրկընապատրկի, ո՛չ²⁵ է կես։ և կիսւոյ. ո՛չ ելոյ. ո՛չ է կրկնապատիկ։ սո՛յնպես և ի վերայ այլո՛ցն. որք միանգամ այսպիսիք են։

Իայց ո՛չ ի վերայ ամենեցուն առընչիցն Ճչմարիտ Թուի, Համանգա մա՛յն²⁶ բնուԹեամբն գոյ [.] քանցի մակացելին. քան ցմակացուԹիւնն²¹,

¹ V մակացութեան. ² 4n, V 4n, L; DE L, omitting 4n, ^{3} V 4 V om. 4mj. ⁵ յարծառայն so om. first hand in B; C մարդն. and second hand B wa np & war up b. ^{6} wuh] so B; V wuwugh. 7 B C omit ம். 8 V шщш[д. ⁹ V որս ասինն ; C որ ասինն. 10 այլոցն] so C; V wygng. 11 **யயயாதி** so B ; V யாடு. 12 иш] so B; V ъш. ¹⁵ V om. *քանվի*. ¹³ B պարաբարձեցելոյ. 14 V 'ի մարդոյն. ¹⁷ V ծառայն. ¹⁹ V om. քանդի. ¹⁸ V ե[Ժե պարաբարձի. մարդն. ²² D *ամե*Նայնքն. ²¹ V բացատրուԹիւն. 20 מַשָּה V omits. ²⁶ D Համանդամայնն. ²⁴ V ծառային. 25 h >] V L n >. omits. ²⁷ V ցմակացութիւն.

նախկի՞ն Թուեսցի¹ գոլ՝ քանզի իբրու յաՃախ յառաջագոյն գոյա_֊ 25. ցելոց իրացն զմակացուԹի՞ւմն² առնումը³ ։

Պրակը բ4։

Պրաիք. [Ժ¹⁴ ։

35. Եւ նմանապես այսոցիկ, և ի վերայ զգայունեանց բն¹⁵ ունին ։ բանզի զգային ¹⁶ նախկին բան զզգայունիւնն նուի գոլ ։ բանզի զդալին բարձեալ ընդ իւ՛ր բառնայ զզգայունիւնն¹⁷ ։ իսկ զգայունիւնն, զզգալին ո՛չ ընդ իւ՛ր¹⁸ ի բաց բառնայ ։ վասն զի զգայունիւնը p. 8. ղմարմընով և ըն մարմընինն¹⁹ ։ և զգայւղ ի բաց բարձեցելոյ²⁰ ի բաց բարձեալ է և մարմինն ։ իսկ մարմընդ ո՛չ ելդյ ի բաց բարձեալ է և դդայունիւնն ։ ապա ուրեմն ընդ իւր ի բաց

² V գմակացութերւն, ³ V առնումը Հետդլ. ⁴ The title 1 C Թուի. μρωμρ ρ is added in late hand. ⁵ V գՀամանգամայնն. 6 C մակա_ 8 D omits the clause: pully h , Lu ցելոցն, ⁷ V ցմակացութժիւն. 10 V չորեքանկիւնութեւն. ուրուք եղիցի մակացուԹիւն. 9 V որպես. 12 V omits win. ^{13} pugned) so BD; V pugned: 11 V BL. A the numeration of new chapter omitted. ¹⁵ դգայու[ժեանդթն] so ¹⁶ V զգալին. 17 V դգայութեիւնն. CDE; V has դրգայութեանցըն. 18 plup hep added in A above line in first hand. ¹⁹ C մարմնովՆ. 20 V բարձիցելոյ; so often.

ապա ուրեմն յառաջագոյն՝ եացեա՛լ քարնզզգայուներ: ը զգանը, չ եր Գուբոցի:

2. ապա ուրեմը հան եառնան, ծարսել հերարունը և եպն եաևջը հան ատա ատաջագոյը, եր արձ եաևջը հան զգանը, եր արձ եաևջը և ան զգանը, եր արձ եաևջը և ան զգանը, եր արձ ապարանը ների, եր և զգանութ արձ զգանը, եր և նու եր նաարանը, եր արձ ապարանը, եր և նրել և ընդ և ընդ

Պրակը. 511։

\այց ունի տարակուսանս, ենարդևք¹² և ո՛չ մի գոյացունիւն՝ առընչի՞ցն ասի ։ որպես նեուի նե¹³ սա ընդունի ըստ ոմանց 15. երկրորդաց¹⁴ գոյացունեանցն ։ բանզի մակ ոմանց՝ առաջնո՛ց գոյացունեանցն ձշմարի՛տե ։ քանզի ո՛չ բոլորքն, և ո՛չ մասունքն առի՞նչ¹⁵ ասի՛ն ։ քանզի ո՛նն մարդ. ո՛չ ասի ուրումն ոք մարդ ։ և ո՛չ ո՞նն արջառ ուրումն ¹⁶ ո՛մն արջառ¹⁷ ։ սո՛յն պես և մասունքն ։ քանզի ոմն ձեռն, ո՛չ ասի ուրումն ¹⁸, ո՛մն ձեռն ։ և ո՛չ ¹⁹ գլուխ ։ բանզի ոմն ձեռն ո՛ր գլուխ ։ այլ *** ո՛ * մըն ²¹ գլուխ ՝ սո՛յնպես և ի վերայ երկրորդաց գոյացունեանցն, ի՛ վերայ յուովոցն ²² ։ ո՛րկեն ։ մարդ, ո՛չ ասի ուրումին մարդ ։ և ոչ արջառ, ուրումն

³ ក្រុង្ស៊ីរ: ជ័យក្រវីក្រីរ] so CDE; ² V և զգալուԹիւնն. 1 V բառնալ. 6 V դգայուները. 4 V w,,,,,,,,, 5 V np. V մարմին, որգոն. ⁸ V այսպիսիքս ; B այսպիսիքսն. 9 **V ՝ Նորոց** ; has order ifth 44th. In A a heavy line resembling vertical stroke of a p precedes wh and has by a late hand been turned into p. Above it to the left is an erasure. Also the first 1, over which is an erasure to the right, seems to have been by the same hand manufactured out of ¹² ∨ ե[ժէ արդեօք. 11 Title of the chapter left blank in A. 13 V has order ПĻ прщ. П. 14 V has order Lphp. nd. 15 V առրնչին. ¹⁷ D omits ուրումն ումն արջառ. ¹⁸ C *வுளட்*கி. ¹⁶ B որումն. ²¹ ค่งใช้ง has been manufactured out of ²⁰ C நாட்**ரி**. V ns nth. ուրումըն ; V ոմն. 22 V յոլովիցն ; C ոլովիցն.

արջառ։ և ո՛չ փայտ, ուրումին փայտ ։ այլ ուրումին ստացուա՛ծ
25. ասի ։ արդ ի վերայ այսպիսեացս, երևելի՛ է, գի ո՛չ է՛ ՝ առընչիցն ։
Իսկ ի վերայ ոմանց՝ երկրորդաց գոյացունժեանցն, ունի երկրայու
Թիւն ։ Հիպես ։ գլուխ, ուրումն ասի գլուխ, և ձեռն ՚ուրումն ասի ձեռն ։ և իւրաքանչիւրոք այսպիսեացն ² ։ մինչ զի այսպիսիքս առ ինչիցն Թուեսցին գոլ ։

Պրակը. Ժա3։

Մ,րդ ենժե բաւականաբար՝ առընչիցն սա\$ման բացատրեա՛լ է. կամ 30. յո՛յժ դժուարացն, և կամ անկարացըն⁵ է՛ ք լուծանել, իբրու նե և ո՛չ մի գոյացունիւն առընչիցն ասի: ապենեե⁷ ո՛չ բաւականա բար, ա՛յլ են առինչ, քն, որոց գոլն նո՛յն է⁸:

Պրակը. *եր* 9։

Մուինչըն իննապես ունել, Թերևս Ճառեսցի ինչ առ պյսոսիկ։ բայց առաջին սա Հմանըն՝ յարա Հետևին 10 ամենեցուն 11 առընչիցն 12։ 35. այլ սակայն, ո՛չ է այս առինչն 13, սոցա գոլ 14, նո՛յնք, որը ինչ ենն, այլո՛ցն 15 ասիլ։ Եւ ի սոցանե յայտնի է, զի հԹե 16 ոք գիտացեալ՝ տեսցե՛ ինչ, որոշաբա՛ր, առընչի՛ցն 17։ և զա՛յն առ որ 18 ասի՛ն, որոշաբա՛ր առընչի՛ցն եւ ինչքենե՛ է՛; ջանզի եԹե գիտե՛ ոք զա՛յս ինչ. զի առընչի՛ցն է։ և է՛ գո՛լն առինչիցն, նո՛յն առ ինչն 19, ի՛ննաւրինա՛կ՝ ունել՝ և զայն գիտե, առ որ սա՛ըն 20, և զի՛արդ 21 ունի։ քանալի եԹե ո՛չ գիտե բողորովին առ որ զի՛արդ ունին և ո՛չ՝ եԹե՝ առ ինչ զի՛արդ ունի 22 գիտասցե։ և ի վերայիւրաքանչիւրոցըն յայտնի՛ է այսպիսին և որոյե՛ կրկնապատիկն, գիտե, բացորոշեա՛լ է²3, զի է՛ կրկնապատիկ։ և որոյե՛ կրկնապատիկն,

¹ V &. ³ In A numeration of chapter is ² V յայսպիսեացն. omitted. 4 V om. L. ⁵ V լանկարացն, 6 V Lp. ⁷ V ապա եԹէ. 8 ABCDE end the chapter with the words Lyju &, but V prolongs it to wn wjunuhy of the next. ⁹ Title of chapter left blank in A. ¹⁰ V *յարա* Հետևի. ¹¹ V ամենեցունց. ^{12} առրնչիցն] so V ; $C\,D$ առր ¹³ V առրնչից. 14 V omits ungu qnj. Նչից. 15 V wjjng. 16 V BL. ¹⁷ առընչիցն] so D ; V յառընչից. ²⁰ V մայն. ¹⁸ D при. ¹⁹ V /⁄ъ₅. ²¹ գիարդ so D; V գիարդն. ²² C *ուՆի*ն. ²³ V omits 4.

10.

15.

$\mathbf{q}_{\mu}$ $\mathbf{q}_{\mu}$ $\mathbf{q}_{\mu}$ $\mathbf{q}_{\mu}$ $\mathbf{q}_{\mu}$ $\mathbf{q}_{\mu}$ $\mathbf{q}_{\mu}$

խակ զգլուին, ենե գիտասցե ոք 14 կամ զձեռըն, և զիւրաքանչիւր 15 զայնպիսեացն 16: որք ե՛ն գղյացունիւնք. զայն, որ էն 17 որոշաբարը գիտասցե։ բայց առ որ ասի՛ն 18 ո՛չ է Հարկաւոր։ քանզի ո՛յր այս գլուխ, և 19 կամ ո՛յր ձեռնս 20, ո՛չ եղիցի դիտել սա Հմանաւրե՛ն։ ապա ուրեմն ո՛չ ե՛ն սոքա՝ առընչիցն։ ապա ենե 21 ո՛չ ե՛ն առընչ չիցն, Ճշմարի՛տ եղիցի ասել ղի և 22 ո՛չ մի գոյացունիւն առընչիցն է՛։ բայց ներևս դժուա՛ր է յաղագս այսպիսեացս, սաստըկաբար ի 23 բաց երևեցուցանել. Հրամանաւ պատասխանւոյ. ո՛չ բաղո՛ւմ անգամ Հարցեա՛լ՝ և խնդրեա՛լ՝ բայց սակայն, տարակուսե՛լ, և վարանե՛լ. ի վերայ իւրաքանչիւր ուրուք սոցայցն 24. ո՛չ անպիտա՛ն է։

¹ V 'ի բացորոշիցելոցն. ² V կրկնապատկել ; D կրկնապատկեալ. ⁴ μω \ \ \ ηυω. 5 45] V 6/8 4. ³ սապէս] so C; V սոյնպէս. 8 % seems to have been erased after ⁷ V om. **բանգի**. 6 V um1. 9 n's] V wy ns. ¹⁰ qπρ \ V qh; CDE qh πρ. **ሉ** ; V has *լիՆի*Ն. 12 V omits words գայն առ որ ասին, սա Հմանաբար. ¹¹ V _լաուրնչիցն. The omission is explicable from the homoioteleuton. That it occurs in all texts except A is one of the many proofs of the absolute superiority ¹³ A omits title of new chapter. ¹⁴ V has order of the latter. ¹⁵ V գիւրաքանչիւրմն. ¹⁶ V լայսպիսեացն. 17 [V LT. որ գիտ. 20 Abrilio So CD; V Abrili. 21 V BŁ. ¹⁸ V ասինն. ¹⁹ CD omit 4. ²⁴ D սոցայն. ²³ V om. **/**· 22 V om. 4.

Յաղագս որակի և որակուԹեան ։

25. Եւ որակուներ և ասեմ, ըստ որում որակը ոմանք ասին ։ և է որա կուներ, յոքնակարարարըն ւ ասիցելոց ։

Պրակը։ 🛱 ։

- Մ,րդ մի տեսակ որակուԹեան, ունակուԹեւն և տրամադրուԹեւն ասասցեն ։ և տարբերե, ունակուԹեւնըն², ի տրամադրուԹենե : մի տևողադմյն, և յոքնամանակագմյնըն գոլ ։ և այսպիսեք են մակա ցուԹիւնք, և առաքինուԹիւնք [։] "քանդի մակացուԹեւն, Թուե յարատևողացն³ գոլ, և ⁴ դժուարաշարժեցն ։ եԹե և չափաբար⁵՝
- 30. յարատևողացն³ գոլ, և ⁴ դժուարաշարժի՞ցն [,] ենժե և չափաբա՛ր^{5,} ոք մակացունիւն առցէ [,] ենժե ո՛չ մեծ փոփոխումն ընկալցի ի Տիւանդունելներ, կամ յայլմէ իմիքէ պատճառե⁶ այսպիսւոյ [,] սապես⁷ և առաբինունինն ՝ Տիբար [,] արդարունիւն, և ողջախո_֊ Տունիւն, և իւրաքանչիւրոք այսպիսեացըն⁸, ո՛չ դիւրաշարժելն
- 35. Թուի գոլ և ո՛չ դիւրափոփոխ։ և տրամադրուԹիւնք ասին, որք ե՛ն դիւրաշարժը. և արագափոխը^չ։ Հի՛կէն ։ ջերժուԹի՛ւն, և ցրտուԹիւն, և¹⁰ **** Հիւ ** անդուԹիւն, և ողջուԹի՛ւն¹¹ ։ և որք ժիանդամ այսպիսի՛ւք ե՛ն ։ քանգի տրամակայի ի՛նն ըստ այսոցիկ մարդն ։ բայց արագափուփոխ¹² է, ի ջերժո՛յ ցուրտ լեայ ։ և յողջա
- p. 9. Նալդն, Տիւանդանանն ; սո՛յնպես և ի վերայ այլո՛ցն ։ եিժե ո՛ջ որ և սոցուն, այսոցիկ դիպեսցի, բազո՛ւմ ամանակաւ աՀա ընաւուրեալ. անբո՛յժ և կամ կարի դժոխաշարժելի եղեալ ։ զոր աՀա. որ իբր ունակունիւն առասասցե ։

Պրաբը. – :

Եւ երևելի է, զի զայսոքիկ կամին ունակունիւնս՝ ասել՝ որքեն 5. յոքնամանակագո՛յնք,և դժուարաշարժագո՛յնը։ քանզի զմակացու նեանցսըն, ո՛չ¹³ քաջ¹⁴ զունաւղսըն, այլ դիւրաշարժելիս եակս¹⁵,

³ V 'ի յարտևողացն. ² V ունակու[ժիւն. ⁵ V չափաւորաբա՛ր. 6 V has order yww. full-pt; DE have ٧ ¼ 'n. $^8~{
m V}$, յայսպիսեաց $^{
m ti}$. $^9~$ արագափո՛իւք] so ⁷ V սապ*է*ս. *իրի*ք for *իմեքէ*. 10 V om. L; C adds L. 11 V wning gal. D & Vo; V արագափոփոխը. թիւն; in C առ is erased. ¹² V արագափոխ. 13 m/2] so CD; V L m/2. 15 hw[u] so CD; V | hw|u. ¹⁴ V удшў.

ո՛չ ասեն ունակունիւն ունել՝ այլ սակայն տրամակայեն ինն ըստ մակացունեն կամ վատնար, և² կամ քաջ: իսկ ապա տարերեր եր ունակունիւն ի տրամադրունենն; այսու, դիւրաշարժելեն 10. գոլ։ և ումենն յոբնամանակագոյն, և դժոխաշարժագո՛յն և և են ունակունիւնքն և տրամադրունիւնք ։ իսկ տրամադրունիւնքն³, ո՛չ ի Հարկե ունակունիւնքն և տրամադրունիւնք որ ունակունիւնն ունին, և տրամակային իմն ըստ սոսա ՝ իսկ որք տրամակայինն, ո՛չ ամենայն իրաւք ունակունիւն ունին ։

Պրակը. - :

- Եւ այլ սեռ որակունեան, ըստ որում մրցականս, և ըննժացականս ։ 15. կամ ողջականնս, կամ Հիշանդոտս ։ և ասեմը պարդաբար միանգա մայն, որ ինչ միանգամ ըստ բնական կարողութեան, կամ անկա րութեան ասի բանգի ո՛չ վամն տրամակալողն իմն իւրաքան չիւրոք այսպիսեացն⁵ ասի այլ վասն գաւրութեի՛ւն ունելդյ բնական․ կամ անկարութժիւն, առնել ինչ դիւրաւ, և կամ ո՛չ ինչ կրել ։ Հիցան ։ մրցականը կամ բնիժացականը ասին ։ ո՛չ վասն տրամակալողն իմն աորինակի, այլ վասն ցաորութերեն ունելոյ 20. բնականն առնել ինչ դիշրաւ ։ և ողջականք ասին, վասն գաւրու [ժիւն⁷ ունել⁸ բնակա՛ն, ո՛չ ինչ կրել ի դիպելո՛ցն⁹ դիւրաւ՝ և Տիշանդոտա, վասն գաշրութիշն ունել բնականա, ո՛չ ինչ կրել¹⁰։ 25. և Նմանապես այսոցիկ, և խիստն և կակուղն ունի է քանզի խիստն ասի, վասն գաւրու[Ժի՛ւնն¹¹ ունել. ո՛չ դիւրաւ Հատանիլ։ իսկ կակուղն¹², վասն¹³ գաւրու[ժի՛ ունել. և նա, ո՛չ¹⁴ դիւրաւ Տատա_ Նիյ ¹⁵ սորին այսորիկ :—
- ³ տրամադրու[ժիւնքն] so D; V omits ² C om. L. ¹ V տրամակայիլ. 4 V ունակու[ժ]ի, ⁵ V. / w / u u / u u / u b u g u. The first hand in A b suffix. corrects իւրաքանչիւր ուրուքպիսեացն into իւրաքանչիւրդը այսպիսեացն. 6 գшւրութիւն so B; С գшւրութեան; V գօրութեն. 7 գաւրու[Ժիւն] so CV; D դաւրութեան. ⁸ V ունելոլ. ⁹ V դիպեցելոցն. ¹⁰ վամն դ. —կրել] BV read : վասն անզօրն լինել, և դիւրաւ տալ տեղի Տիւանդու թեանց բնականս ինչ կրել; C has վասն անզօրն լինել բնականս ինչ կրել, adding L phipul mul in margin. Here as often the Ven. reading is given in late hand in margin of A. 12 V կակուղ. 11 V գօրու[մի ¹³ վամե V վամե ոչ. ¹⁴ եա, ո՛չ] V om. ¹⁵ Տատաեիլ] V տեղի տալ.

Պ*րակը*. են։

- Եւ երրորդ սեռ որակութեան, կրականը որակութիւնը. և կերը ։ և են այսպիսիքս։ որկեն ։ քաղցրունիւն, և դառնունիւն, և ամե 30. սպիտակութեիւն, և սևութեւն։ և գի այսոբիկ որակութեւնը են, երևելի է։ բանգի ընդունականը որակը ասին, ըստ պյսրժիկ։ ո՛րգան։ մե՛ղրդ³, վասն քաղցրու[ժի՛ւնդ ⁴ ունելոյ. քա՛ղցը ասի ։ և մարժին. սպիտակ. վասն սպիտակութենւնդ ունելոյ ։ սապէս, և ի 35. վերայ այլոցն ունի⁵։ Իսկ կրականը որակուները ասին, ո՛չ վասն սոցուն ընդունակացս, զորակութերւնսըն կրել ինչ։ քանզի և ո՛չ b. .բաղցը՝ վասն կրել ինչ ասի բաղցը ։ և ոչ այլոցն⁶ այսպիսեաց⁷ և ո՛չ ինչ։ նմանապե՛ս ⁸ այսոցիկ և ջերմունիւն և ցրտունիւն⁹, կրականը որակու[ժեր ասին : ո՛չ. վասն սոցին¹0 ընդունականացս 5. կրել ինչ. այլ վասն ըստ գգալու[Ժեանցս, իւրաբանչ[եր ասիցե_ լոցս, որակու $oldsymbol{ heta}$ եանցն, ախտի՛ց ^{11} գոլ արարչական ։ և ^{12} կրականք որակունժիւնք ասին ։ բանզի բաղցրուներւն, կիր 13 իմն ըստ Հայա կելեաց առնէ, և չերմու[ժի՞ւն ըստ շաւշափման¹⁴։ Նմանապէս և ա՛յղ քն ¹⁵ ։
  - Պրակը ։ -
  - Իսկ սպիտակունիիւն, և սևունիւն, և այլը ք¹⁶ գոյնք. ո՛չ նոյն¹⁷
    10. աւրինակ ասիցելոցս, կրականք որակունիւնք ասին: այլ վասն իւրեանցն յախտե եղանել¹⁸։ և զի լինին վասն ախտի. բազում փոփոխմունք գունոյ. յայտե: "քանզի ամաչեալ ոք. շառագոյն եղև¹⁹։ և երկուցեալ. դեղին²⁰։ և իւրաքանչիւրոք ²¹, նայսպիսե, ացն²²։ մինչ զի և Թե ոք բնունժեամը յայսպիսեացս ինչ ախտից

¹ First hand in A wrote first unguise and in margin corrects, into p; ² V adds ungw after ընդունականքը. ^{3} JE $_{\eta\eta\eta}$] so C; V մեղը. ⁴ V քաղցրուներ. ^{5} nelf] so VC; B wuh. ⁶ այլոցն] V ⁷ V յայսպիսեացս. *յայլոցն ինչ*. ⁸ C adds L. 9 V Stplac Թիւնը և ցրտուԹիւնը; BEC ջերմուԹիւնը և բաղցրուԹիւն; D ջերմու∟ նիւնը և ցրաունիւնը և բաղցրունիւն; С corrects բաղցրունիւն into ցրտուԹիւն. 10 V սոցուն. ¹¹ V ախտիցն. ¹² V om. 4. կիրս. ¹⁴ V 202ափելեաց. ¹⁵ V այլ*բ*ն. 16 V wy. ¹⁷ τητ] so CD; V գնղյն, ¹⁸ V եղանիլ. ¹⁹ V շառագունէ. ²⁰ After คุราศัก V adds ²¹ V դիւրաբանչիւրդը. լինի. ²² V յայսպիսեացն,

- 15. կրելեաց¹. յոմանց բնական պատաՀմանց. գնմանն գոյն². դէպ եղև ունե՛լ սմայ³ : քանգի որ այժմ՝ ⁴ յամաչելն. տրամադրուժիւն առ ի մարմընին⁵ եղև, և ըստ բնական բաղկացուժեան, սոյն եղիցի տրամադրուժիւն ։ մինչ զի՞ բնուժեամը⁷. և դո՛յգն՞ նմանց լինել ՝ արդ որը միանգամ. այսպիսեացրս ¹⁰ պատաՀից. յախտից ոմանց.
- 20. դժոխաշարժից. և յարատևաց¹¹. սկի՛ղբն եառ. որակու[մբ ասի՛ն։ ըանդի ե[ժե ըստ բեու[ժետ՛նն¹² բաղկացու[ժետ՛ն. դեղնու[ժի՛ւն¹³, կամ սևու[ժի՛ւնը եղետ՛լը են, որակու[ժի՛ւնը ասի՛ն ։ բանդի որտ՛կը ըստ սոսա ասիմը¹⁴։ գի¹⁵ ե[ժե վասն երկա՛ր Հիւանդու[ժետ՛ն. կամ¹⁶
- 25. վամն խարչման, այսպիսի՞ս պատա Հեաց. դեղնու Թիւնն և ¹⁷ սևու Թիւնն ¹⁸ և ո՛չ դիւրաւ անդրէն Հաստատետ՝ դառնայ։ և կաժ ¹⁹ առ կենաւբն յա՛ր կա՛²⁰ մնա՛ն, որակու ~~թ՛՛~~իք և սոբա ասին։ բանգի նմանապէս որա՛կը ըստ սոսա ասիմբ²¹:—

Պ*րակք*. Է ։—

- \սկ որք միանգամ. իդիւրի՞ն տարալուծելոցն, և յարագ անդրե՞ն 30. Հաստատիլոց լինին. ախտք ասին: դի ո՛չ ասին որակք ոմանք ըստ սոսա: քանգի և ո՛չ որ ղիկնեն. վասն ամաչելո՛յն չիկնո՛տ ասի²² և ո՛չ դեղնացեա՛լն վասն երկնչելո՛յն, դեղնչո՛տ²³: այլ յաւե՛տ առ կրե՛լ ի՞նչ: ապաուրեմն, ա՛խտ²¹ այսպիսիքս ասին: այլ ո՛չ որակու Շի՞ւք: նմանապե՛ս սոցա. և ըստ Հոգւոյն՝ կրականք. որակսւԹի՛ւնք
- 35. և կիրք ասին ։ քանզի որք միանդամ ի լինելու ժետնն անդէն յոմանց ախտից²⁵ եղետ<u>ի, լինին որակու ժիւնք²⁶ որակու թ.բ</u> ասին ։
- p. 10. որկեն: մոլեկան արտակացու Թին²⁷, ապչու Թեան²⁸,և բարկու Թիւն, և այսպիսիքըս՝ քանգի որակք ըստ սոսա ասին, և բարկացո՞ղք²⁹.և

 $^{^2}$ գնվանն գոյն $\setminus V$ գնվանագոյնն, 3 V udin; D uding. ¹ ∨ *կրեաց*. ⁵ V առ մարմին ; C առ մարմինն. 6 qh V qh L. 4 D அயுச்சி: 8 L qή qũ V qŋ q. The text should be qŋ jū. բնութեամբն. ¹⁰ V , լայսպիսեացս, ¹¹ C , լարատևորողաց. 12 V բնուքժև, V և Նման. ¹⁴ CD ասիմը. 15 yh C yh L; V L, omitting yh. 13 V դեղնութերը. 17 L] V 4wd. 18 V սևութերւն. 16 4wd so BC; V & 4wd. ²¹ ասիմբ] so CD; V ասեմբ. புயர்] V யு_] ²⁰ յա՛ր կա՛ V յարակայ. ²³ դեղնչոտ Vo CD; դեղնոտ V. ²⁴ ախտ C; ախտը BV. ²² መሀትፔ C. ^{25} յախտից ոմանց $m V.~^{26}$ որակու $m ar{Gh}
m V.~^{27}$ արտակացու $m ar{Gh}
m V.~^{28}$ ափ չու $m ar{Gh}
m V.$ ²⁹ V դարկացօղ.թ.

մոլեկա՛նք ։ և ¹ Նմանապես․ և որք միանգամ արտակացունիւնք ապչունեան². ո՛չ բնականք այլ յոմանց յայլո՛ց պատակից՝ եղեա՛լ 5. են ։ դժուարանափք³, և կամ բոլորովին անչարժք ։ որակունիւնք և այսոքիկ⁴ են ։ քանդի որակք ոմանք ըստ սոսա ասին ։ իսկ որք յարա՛դ անդրեն⁵ Հաստատիլո՛ցն⁶ լինին անսաք ասին ։ Հիզան ։ ենժե տրտմեա՛լ՝ բարկացողագո՛յն ոք է ։ քանդի ո՛չ ևս՝ ասի բարկայցող⁸, որ յայսպիսւում ախտի⁹ բարկացողագո՛յնն է ։ այլ յաւէտ վասն կրե՛ն ինչ ։ ապա ուրեմն կի՛րք ասին՝ այսպիսիքս, այլ ո՛չ 10. որակունիւնք ։

Պրակք ∴ ե ։—

Եւ քառուրդ սեռ որակու թեան. ձև. և որ առ իւրաքան չիւրոք 10 է կերպ։ և և՛ս առա՛յսոքիւք ուղղու թեւն. և ծրռու թիւն և որ ինչ սոցայ 11 նեննեւ է քանգի ըստ իւրաքան չիւր սոցա, որակ ինչ ասի է քանգի 15.

15. վասն եռանգիւնին կամ քառանգիւնին գոլ որակ ինն ասի և վասն ուղիղն և ծուռըն գոլ և ըստ կերպին իւրաքանչիւր որակ ինն ասի իսկ անգայան, և Հոծն, և խոշորն, և ողորկըն թուեսցի որակ նշանակել է բայց երևեցաւ աւտա՛ր այսպիսիքս գոլ՝ առ ի յորակն բաժանման է է քանգի դրու թեւն իմն առաւել երևին որակն բաժանման է քանգի դրու թեւն իմն առաւել երևին 20.

20. մասնըկանցն 12, իւրաքան չիւր ազդել է քանգի Հոծն վասն տարա կացելոյն ի միմեանց և ուղորկն 13. վասն դեպուղիղ իմն 14 մասնը կանցն կալ և խոշոր 15. վասն ուժեմն դերազանցն լինելոյ 16. և ուժեմն պակաս 17 և ղնիստ լինել 18:

ிர*யபூ* .. சே ..

25. Իայց Թերևս, և ա՛յլ ինչ երևեսցի յեղանակ՝ որակուԹեան ։ այլ որբ մանաւանդ- ասին, գրե, Թե սոբա՛ են ։ արդ որակուԹիւնբ են

¹ և B; om. V. ² ափշութեան V. ³ և դժուարաթափը V. ⁴ այնորիկ ⁵ พันกุกุรับ กุมกุลัยมา is added in V and by an old, yet V ; այսորիկ B. not first hand in margin of A; B omits. ⁶ Հաստատելոցն V. 10 իւրաքանչիւր ուժեք V. ⁹ ախտէ V. 8 բարկացօղ V. om. B. ¹³ ողորկն V. ¹⁴ դեպու ¹² Add 'h before մասնկանցն V. 11 սոցին V. դիդ իմն B; դեպուդիդն omitting իմն V. 15 խոշորն V. ¹⁷ որ before պակաս add V. ¹⁸ լինել C ; լինելն V. ¹⁹ մանաւանդ om. B.

15.

Նախասացեալքս ; և որակը՝ ըստ սոսարն լարանունաբար ասա ցեալ ջն ; և կամ որպես գիարդ և իցէ ի սոցանէ ։ արդ ի վերայ յոլովոցն²․ և գրե․ Թև ի վերայ ամենեցուն³, յարանունաբար 30. ասին ⁴։ որկէն : ի սպիտակութեննեն սպիտակն ։ և ի թերականու **Թե**նեն, քերականն: և յարդարու[ժենեն, արդարն: սո՛յնպես և ի վերայ այլոցն։ իսկ իվերալ ումանց, վասն ո՛չն կայդլ որակու [ժետրեր արստորը, ոչ ևրևաշրիր հանարար և ոսժարբ տորի։ ո՛րկէն ։ ըն[ժացակա՞նն⁵; կամ մրցակա՞նն՝ որ ըստ դաշրու[ժեա՛ն 35. մրդականութժեանն ն ասի ւ և հ ո՛չ ի միոջէ որակութժենե յարա b. նունաբար ասի։ քանվի ո՛չ կան անուանք դաւրութերանդն ըստ որս սոքա՛յ որա՛կք ասին, որպէս և մակացու[ժեանցն^ց։ ըստ որս միցակա՛նք և կամ մարտիկը որը ըստ 10 տրամադրու Թեա՛ն 11 ասին։ բանցի մրցական մակացու[ժի՛ւն ասի, և մարտակա՛ն։ 5. . քանզի որակը՝ ի սոցանէ յարանունարար տրամակայեայքն ասին ։ և Թերևս անուն¹² կայցե. և ո՛չ ասի յարանունաբար. ըստ այսմիկ որակն ասացեալ ։ ո՛րդան յառաբինու[ժենեն, քա՛ջն ասի ։ քանցի վասն առաբինու[ժիւն ունելոլ. բա՛ջ ասի այլ ո՛չ յարանունաբար յառաբինու[ժենել¹³։ բայց ո՛չ ի վերայ բազմաց այսպիսիս է՛։ արդ որակը պյսու Հետև ասին, յարանունաբարըս 14 յասիցելոց որակու _ 10. Թեանցն ասիցեալը։ և կամ որպէս գիարդ և իցէ. այլպէս¹⁵ և ի նոցանէ ։

Պրակր. 7 :16

Եւ դո՛յ և ՆերՏակու[ժի՛ւՆ⁾⁷ ևս, ըստ որակին: Տի՛վան։ արդարու[ժիւն. անիրաւու[ժե՛ան ՆերՏակա՛ն է: և սպիտակու[ժիւն սևու[ժեան, և ա՛յլ_ջն: սապէս, և ըստ սոսա՛յ_ջն որա՛կջ ասիցեալ_ջ¹⁸։ ո՛րկէն։ անիրա՛ւն. արդարո՛յն: և սպիտա՛կն. սևո՛յն։ բայց ո՛չ ի վերայ

 $^{^1}$ սոսա V. ^{2} յոլովիցն V. ^{3} ամենեցուն Է V. ^{4} ասիլն V; below l. 32 in A $^{\circ}$ կա over erasure in late hand. ^{5} ընվացականն և V. ^{6} մրցականուվի V; մրցականուվիեանն B. ^{7} ասիցի V. ^{8} և om. V. ^{9} մակացուվիեանցն E; մակացուվիեանց V. ^{10} որբ ըստ] ըստ որս D. ^{11} տրամադրուվիեանն V. ^{12} և before անուն add V. ^{13} յառաբինուվիենե յառաբինուվիենե ^{1} յառաբինուվիենե առաբինի V. ^{14} յարանունարարը B. ^{15} այդպես V. ^{16} In A title of this and following three chapters is wanting. ^{17} ներ $^{\circ}$ աշկանուվիլն D. ^{18} ասիցնալըն V.

ամենեցուն, այսպիսիս է՛ : քանզի շիկնին կամ դեղնին և կամ այսպիսեացս դունոց. ո՛չ ի՞նչ է ներ Հակա՞ն է. Թեպետ և որակք ե՛ն :
և, և՛ս. եিժե ներ Հակա՛ցն ². ի՛մն ³. է՛ որակ. և ա՛յլն կերկցի ⁵
որակ ⁰։ և այս յա՛յտ է ի ձեռն առեալ և երևեցուցեա՛լ զա՛յլսն
20. ստորոդուԹիւնսն ։ ո՛րզան ։ եিժե արդարուԹեա՛ն անիրաւուԹիւն ։
և սպիտակուԹեա՛ն սևուԹի՛ւն ներ Հական Եւ և որա՛կ է Ց արդա
րուԹիւն ։ որա՛կ ուրեմն ապա և անիրաւուԹիւնն է՛ ց։ քանգի ո՛չ
և մի այլոց ստորոդուԹեանցըն յարմարեալ պատկանի ընդ անի
րաւուԹեան ։ ո՛չ քանա՛կն և ո՛չ առի՛նչն և ո՛չ ո՛ւրըն ։ և ո՛չ

բոլորովին ի՞նչ յայսպիսեացն և ո՛չ մի ի՞նչ ։ այլ որա՛կ ¹0 ։ սո՛յնպէս՝
25. և ի վերայ այլո՛ցն ըստ որակի՞ն ներ Հակացն ։

Պրակը. Ժա։

Եւ ընդունին գյաւէտն և գնուագն, որակը ։ քանզի սպիտակ, յաւէտ և Նուադ, ա՛յը այդոյ ասի։ և արդարագո՛յն, այը այդոյ յաւէ՛տ և Նուաց [։] և ինթն մակատրուխիւն ¹¹ առնու ։ քանգի իբրու՝ սպիտակն է, ընդունի և սպիտակագոյն ևս եղանել ¹²։ բայց ո՛չ ամենայնքն ¹³, այց յոյուվը։ բանսի արդարուներ արդարունե ենժե ասասցի 30. յաւէտ¹⁴, տարակուսեալ վարանեսցի ո<u>թ</u> ։ նմանապէս և ի վերայ այդո՛ց տրամադրութեեա՛նցն ։ քանդի ոմանք յերկուանա՛ն՝ յաղագս այսպիսեացն ։ թանդի արդարու [ժի՛, արդարու [ժեան, ո՛չ կարի քաջ ասեն ասիլ՝ յաւէտ և նուաց ։ և ո՛չ ողջուներ ողջունեան ։ բայց սակայն նուաց ունել այդում քան գայղում ողջուներւն ասեն ^{15} ։ և 35. արդարուներեն նուաց այզում բան զայյում։ սոյնպես և գբերա կանութիւն, և դայլըս տրամադրութիւնս։ բայց սակայն ըստ p. 11. սոսարն 16. ասիցեալը որակքրն. անյերկուանալի ընդունին զյաւ

էտն 17: ըանդի բերականագո՛յն այդ բան գայդ ասի 18։ և ողջագո՛յն և

¹ այսպիսի է ։ քանգի շիկին կամ դեղնին V. ² ի Ներ Հակաց V ; ի Ներ _ 3 The first hand in A corrects pile into nile; nile V. *Տակաց*ն BD. ⁷ ՆերՀակաՆ է V. ⁴ այլուն V. ⁵ եղիցին V. ⁶ որակ D ; որակը V. 9 wbhpwcncfdh omitting & V. ¹⁰ որակն C. 11 մակատ ⁸ & om. D. ^{13} ավենայնք $\mathrm{V}\,;\,$ ավենայնքն $\mathrm{D}.\,$ ¹² եղանիլ V. րամատուի V. ¹⁷ V has գյաւէտն և գնուազն. ^{16} սոսայն ${
m V}.$ և Նուաց V. ¹⁵ ասին V. 18 Before wuh in A is an erasure of one letter over which first hand had put a punctum delens.

5. արդարագո՛յն և ի վերայ այլո՛ցն սո՛յնպես ։ բայց եռանգիւնի¹ և ըստւանգիւնի². ո՛չ [ժուի զյաւէտն³ ընդունել⁴ և ո՛չ այլոցն ⁵ ձևոց⁶ և ո՛չ մի ինչ ^ւ ջանզի որը միանգամ ընդունին գեռանգիւ նան նւոյն զբան և բոլորակին¹, ամենեջեան նմանապես հռանգիւնիք կամ բոլորակե են ։ իսկ ա՛յնը՝ որը ո՛չն⁸ ընդունին ո՛չ մի ինչ

10. այդ քան գայդ յաւէտ Ճառեսցի։ քանդի ո՛չ ինչ յաւէտ՝ քառան կիւնին քան գայլ¹⁰ երկարն բոլորակ է ։ քանդի և ո՛չ մի ոչ ընդունի զբոլորակին ըան ։ բայց պարդաբար միանդամայն հիե ոչ ընկալցին երկոքին¹¹ դառաջիկային զբան. ոչ ասասցի այդ քան զայդ յաւէտ¹² ։ ապա¹³ ո՛չ ընդունին որակքըն դյաւետն¹⁴ և գնուագն ։

Պրակթ. Ժը ։

- 15. Մորդ ասացելոցս, ո՛չ ինչ է ուրոյն յատուկ որակունժեան, բայց Նմանս՝ և աննմանս ըստ որակունժեանց միայն ասին: քանդի նըման այզ քան դայզ է՛, և ո՛չ ըստ միում իրիք, ըստ ¹⁵ որում որակն է ։ իսկ ապա ուրեմն ուրդյն յատուկ լիցի որակունժեան նմանն ասիյ
- 20. ըստ ինքեան ։ բայց ո՛չ է պարտ և արժան խռովիլ, մի՛, դուցե ասասցէ որ զմեղ յաղագս որակու ժեան արարելոյ զառաջագրու Թիւնս, բաղումս ինչ առինչիցն Համարել՝ և ի Հաշիւ արկանել ։ վասն զի դունակու ժիւնս և ղարամադրու Թիւնս, առինչիցն ¹⁶ դոլ ։
- քանդի գրէ. Թե ի վերայ ամենեցուն այսպիսեացս, սեռքն, առինշ 25. չիցն ասին ։ իսկ ըստիւրաքանչիւրցն¹⁷, ո՛չ ինչ ։ քանդի մակացու Թիւն իբրու գի, սեռ է, ինքն որ ինչ էն, այղո՛յ ասի ։ քանդի ուրումին մակացուԹիւն ասի ։ իսկ ըստ իւրաքանչիւրցըն¹⁸, ո՛չ ինչ ինչքն. որ ինչ էն. այղո՛յ¹⁹ ասի ։ ո՛րդան ։ քերականուԹիւն, ո՛չ ասի ուրումն թերականուԹիւն ։ և ո՛չ երաժ չտականուԹիւն, որումն²⁰ երաժ չ

տականութիւն ։ այլ թերևս արդեւբ ըստ սեռին, և²¹ սոբա

 $^{^1}$ եռանգիւնի B; եռանգիւնին V. ^{2} քառանդիւնի B; քառանդիւնին V. ^{3} գյաւ էտն և ղնտւաղն V. ^{4} ընդունելով BD. ^{5} յայլոցն C. ^{6} ձեւոցն V. ^{7} զբոլորակին V. ^{8} ոչ V. ^{9} յաւ էտ ^{1} սուղ V. ^{10} զայլն V. ^{11} երկոքեան V. ^{12} յաւ էտ և նուաղ V. ^{13} ապա ուրեմն B. ^{14} որակուխիլըն դյաւ էտն V. ^{15} այլ ըստ V. ^{16} առընչիցն V. ^{17} ըստիւրաքանչիւ րոցն V. ^{18} իւրա քանչիւրոցն V. ^{19} այլոց V. ^{20} ու լու մն V. ^{21} Om. h V.

- յառընչիցն ասին։ ո՛րկէն։ քերականունիւն ասի, ուրումին 30.

  մակացունիւն։ ոչ ուրումին մակացունիւն²։ և երաժ չտակա նունիւն ուրումն մակացունիւն ասի, ո՛չ ուրումն երաժ չտա կանունիւն ։ ապա ուրեմն ըստ իւրաքանչիւրքն ո՛չ են առընչիցն։ և ասիմք որակք ըստ ա՛յսոցիկ. քանզի զսոսայ և ունիմք ։ քանզի մակացուք ասիմը վասն ունե՛լն ինչ ըստ իւրաքանչիւրցն ⁵
- 35. Հանձարդ : ապա ուրեմն սոքա և ուրակու[ժիւնք⁶ եղիցին ըստ իւրաքանչիւրքս⁷, ըստ որոց երբեմն և որակք ասիմք : իսկ սոքա ո՛չ են առընչիցն : և և՛ս [ժե պատաՀեսցէ Նո՛յն առ ինչ և որակեալ : ո՛չ ինչ անտեղեգո՛յն⁸ է, յերկոսին սմա ի սեռէն, Համար՝ դասու ¹⁰ անկանիլ :

*Ցաղագս առ*նելոյ և կրելոյ :---

- b. Ր նդունի, և¹¹ առնելդ և կրելդ, ներ Հականուն իւն գյաւէտն, և գնու աղն : քանղի Ջեռուցանելն ցրտացուցանելոյն ներ Հական է : և Ջեռնույըն, ցրտանայի՞յն : և Հեշտանայն, տրտժելոյն : ապա ուրեմն,
  - 5. ընդունի ներ Հականու Թիւն,և գյաւ էտն և զնուազ¹²։ քանզի ջեռու ցանելն․ և յաւ էտ և նուագ է ։ և տրտժե՞լ¹³ յաւ էտ և նուագ ։ ապա ուրեմն ընդունի գյաւ էտ¹⁴, առնե՛լն և կրրելն ։ արդ յաղագս սոցա¹⁵, այսքանք ասին ։ և ասացեա՛լ է և յաղագս կայգ և յառե՞նչ սն ։

  - 15. Ճառեցաւ ։ արդ յաղագս յառաջ եղելոցս²⁰ սեռիցս՝ ²¹ բաւակա՛ն են յառաջ ասացեալ բն ։

20.

(}աղագս Հակակայց ։

- Իսկ յաղադս Հակակայց. ըստ քանիս ¹ յեղանակս, սովորեցաւ Հակա կայիլ. Ճառելի է ։ և ասի. այլ այլու մ՝ Հակակայիլ. քառակարար ։ կամ՝ իբր առի՞նչք ։ կամ իբր ներ Հակա ։ կամ՝ իբր պակասու Թիւն ։ և ունակու Թիւն ։ կամ՝ իբր ստորասու Թիւն ։ և բացասու Թիւն ։ և Հակակայի է³ իւրաքանչիւրոք այսպիսեացս⁴, իբր Թե դաղա փարառ ասել. որպես առի՞նչքն ։ որկէն ։ կրկնապատի՞կն և կիսւոջ։ իսկ որպէս ներ Հականը ։ Հիբար ։ չար, բարւոչ, իսկ որպէս ըստ
  - պակասու Թեա՛ն և ունակու Թեա՛ն : Հի՛պա՛ն : կուրու Թիւ՛ն, և երե՛սք ։ իսկ. որպէս ստորասու Թիւ՛ն և բացասու Թիւ՛ն : Հի՛պէս : նստի, ո՛չ նստի : արդ որը ժիա՛նդամ՝ իրրու առի՛նչ բ Հակակային, ինքեա՛նք որ ի՞նչ են. Հակակայի՞ցն ասին : և կամ որպէս դիարդ և իցէ,
- 25. որ ինչ են. Հակակայի՞ցն ասին: և կամ որպես դիարդ և իցե, ա՛յլազգ առ սոսա: ո՛րըար։ կրկնապատիկն կիսւոյն։ ի՛նքն որ ի՛նչ են. այլո՛յ կրկնապատիկ ասի։ և մակացուժիւն, մակացելում: իրրև առի՞նչք Հակակային։ և ասի մակացուժիւն, ի՛նքն որ ի՛նչ են. առ Հակայելում որ ի՛նչ են. առ Հակա.
- 30. կայեա՛լ մակացուԹիւմն ասի ։ ըանզի⁵ մակացելին, իմե՛ն ասի մակացելի մակացուԹեան [։]

Պրակը. բ.

Մ,րդ որը միանդամ Տակակայի՞ն, իրրու առի՛նչը ինքեանք որ ինչ ենն և կամ որպես դիարդ և իցե երբեք առ միմեանս ասին ։ իսկ որպես ՆերՏակքն⁶․ ինքեանք որ ինչ ենն և ո՛չ միով իւիք առ 35․ միմեանս ասին⁷ ։ բայց սակայն ՆերՏակր⁸ միմեանց ասին և բարի ո՛չ բարի չարի ասի բարի ¹⁰․ այլ ներՏական ։ և ո՛չ սպիտակ սևո՛յ սպիտակ․ այլ ներՏական ։ իսկ ապա ուրեմն տարբե՛ր են այսբ Տակադրունիք միմեանց ։

 $^{^1}$ քանի V. ^{2} կամ D; և կամ V. ^{3} L om. V. ^{4} յայսպիսեացս V. ^{5} քանդի մակացելին, իմեն ասի մակացելի մակացուխեան ^{1}] omit V and the other codd. ^{6} ներ $\mathcal C$ ակք V. ^{7} ասին om. D. ^{8} ներ $\mathcal C$ ականք B. ^{9} ասին om. D. ^{1} 0 V tr. բարի ասի.

Պրակը. - -

- p. 12. Որբ ժիանդամ ներ Հակացն են. այնպիսին են. մինչ դի յորս ընտւորեցաւն ըննել կամ գորոց ստորոգիլն 3։ Հարկաւոր 4 է սոցա ժիումն դոլ որդ 5 ո՛չ ինչ է ընդ ժեջ։ իսկ որոց ո՛չ է Հարկաւոր ժիումն դոլ սոցա է իմն աժենայն իրաւք ընդ ժեջ։ ո՛րկէն։ ողջունի և Հիւանդունի ի մարմինոջ կենդանւոյ՝ 6
  - 5. բնաւորեաց⁷ լինել։ և Հարկաւոր է ժիումն գոլ⁸ ի կենդանւոջն ժարմնի՝ կաժ առողջութիւնըն¹⁰. կաժ Հիւանդութիւն և դար և կոՃատ ղթում ստորոգի¹¹։ և Հարկաւորե ժիում թում գոլ. կաժ կոՃատ¹². կաժ դար և և և և ար և ո՛չ ինչ ընդժեջ , ո՛չ Հիւանդութեան. և ողջութեան ։ և և հ դարի և և ո՛չ ինչ ընդժեջ , ո՛չ Հիւանդութեան. և ողջութեան ։ և և հ դարի և և հ կոՃատի ։
  - 10. Իսկ որոց ո՛չ է Տարկաւոր մի՛ն ¹⁶ գոլ սոցա է իմն ընդ մէջ ։ ո՛րդան ։ սեա՛ւ և սպիտակ ի մարմընոջ ընաւորեաց լի՛նել ։ և ո՛չ է Տար կաւոր, դմի՛ն ¹⁷ գոլ նոցա ընմարմընոջն ։ քանդի ո՛չ ամենայն կամ սպիտա՛կ է և կամ սեաւ ։ և ո՛չ վատքժա՛ր և առաջինի ստորոգեալ ¹⁸
  - 15. [ինի՝ զմարդոյ¹⁰ և գայլոց բազմաց : բայց ո՛ չ է \$արկաւոր. զմի ²⁰ ի նոցանե գոլ ա՛յնց զդյց ստորոդին : "քանզի ո՛ չ՝ ամենայն կամ վատքարի և ²¹. կամ առաքինի ։ և է՛ սոցա ընդ մեջ ։ ո՛րդեն ։ սպի տակի՛ և սևի՛ դո՛րչն և դեղինն ։ և որ միանդամ ա՛յլ դդյնք ։ իսկ վատքարի՛ն և առաքիներյն, ո՛ չ վատքարն և ոչ առաքինին ։ արդ
  - 20. իվերայ ունմեց անուանը կան միջոցացն : Հիկեն : սպիտակին և սևին, գորչն և դեղինն և որ²² միանդամ այլ գոյնք : իսկ ի վերայ ունմեց. անուամը ո՛չ է դիւրին բացատրել²³ զընդմեջսըն, բայց երկաբանչիւրով բ²⁴ ծայրիցն, ապասուժեամը ընդմեջն²⁵ սաՀմանի:
- 25. Հիբար։ ո՛չ բարին, և ո՛չ չարն։ ո՛չ արդարն. և ո՛չ անիրաւն։

 $^{^{1}}$ ի Ներ ς ակացն այսպիսի $_{m{p}}$ m V. ^{2} բնաւորեցան m V, ^{3} ստորոգիլ m V, ^{4} և ⁶ կենդանւդյն V. ⁷ *ը*նաւորեցաւ D. 5 որդյ սոցա V. Հարկաւոր V. ⁸ դոլ] լինել V. ⁹ 'ի մարմնի V. ^{10} առողջու $\partial h \, \, {
m V}.$ ^{11} ստորոգին ${
m V}_{f lpha}$ 13 L om. V; is partially erased in A. ¹² կոՃատին B. ¹⁶ մինն V; միուքն B. ¹⁷ գժինն V. 18 որ ստորոգեալ V. ²⁰ գժինն V. 21 **4** om. V. ²² npp V. ¹⁹ V tr. գմարդոյ լինի. ^{24} երկաբանչիւրովքն ${
m V.}$ ^{25} գընդմեջն ${
m V}$. դրել V.

Պրակթ. - :--

իսկ պակասունքիւն և ունակունքիւն¹, առ նոյն ինքն ։ ո՛րբար ։ երեսը և կուրուներ ասին գականք։ իսկ ընդ Հանուր ² ասիլ. յորում բնաւորեացն. ունակութիւն լինել. դսովա՛ւ³ ասին երկաքանչիւրոք ի նոցանէ։ քանգի պակասիլ յայնժամ ասեմք գիւրաքանչիւր ունակու[ժեանն [†] ընդունականաց՝ ⁵ յորժամ յու 30. րում բնաւորեցաւն գոլ։ յորժամ որ բնաւորեցաւն ունել ւ ո՛չ միով իւիք ո՛չ գուցե⁸։ քանցի ժառռատ ասեմք, ո՛չ՝ որ ո՛չ ունի ատաժունս։ և կոյր՝ ո՛չ. որ ո՛չ ունի երեսս։ այլ որ ո՛չ ունի, յորժամ բնաւորեցաւն ունել։ քանցի ոմանք ի ծնրնդենե . ո՛չ երեսս ունին, և ո՛չ ատամունս։ այլ ո՛չ ասին. ո՛չ ժաւռատը 35. և ո՛չ 10 կոյրը։ իսկ պակասե՛լն և ունելն երեսս ոչ է պակասու թեւն. և ունակութեւն: թանդի ունակութենն է. երեսթ։ huկ պակասութիւն, կուրութիւն ։ բայց ունելն երեսս, ո՛չ է երեսթ ։ և ո՛չ կո՛յրն գոլ. կուրութեիւն։ քանգի պակասութեիւն իմն է կու րութենւն : իսկ կոյրն գոլ. և պակասիլն. ո՛չ 11 է պակասութեևն։ 40. և և՛ս։ ելժե է՛ր նո՛յն կուրուլժիւն. և կոյրն գոլ. ստորոգի՛ն 12 երկոքին գնմանէ։ պյլ սակայն կոյր ասի մարդ. բայց կուրութեի b. և ո՛չ միով իւիք մարդ ո՛չ ասի ։ և Հակակայի՛լ և այսոքիկ Թուին. և պակասիլ 13. և գունակութ իւնսն 14 ունե՛լ 15. որպես պակասու [ժի՛ւն և ունակու[ժիւն : ըանդի յեղանակ Հակատրու[ժեանն 16. Նո՛յն է ։ քանդի որպէս կուրու[ժիւն՝ երեսա՛ց Հակակայի. այսպէս և 17 կոյրն գոլ՝ գերեսսն ունելում 19. Հակակայի ։ 5.

Պրակը. ե։

իսկ բացասութիւն։ բանզի ստորասութիւն։ բան է ստորասութի և բացասութիւն։ բանզի ստորասութիւն։ բան է ստորասական։ իսկ դացասութիւն, բան բացասական։ իսկ այնոցիկ¹⁹ որ ընդ

 $^{^1}$ իսկ պակ. և ուն C; իսկ ուն. և պակ. V. ^{2} ընդ ζ անուր V; անտանաւր D E. ^{3} զի զսովաւ V. ^{4} զունակու ∂ եանն V. ^{5} ընդունօղն V. ^{6} բնաւորեցան V. ^{7} յորժամ որ բնաւորեցաւն ունել] և V. ^{8} ունեցի B. ^{9} ծննդեան V. ^{10} ոչ] կամ B. ^{11} և] դոլ է պակասիլն, և ոչ V. ^{12} ստորոգ էին V. ^{13} պակասիլն V. ^{14} զունակու ∂ իւն V. ^{15} ունելն V. ^{16} ζ ակադրու ∂ եան V. ^{17} L om. V. ^{18} ունելու ∂ C D; ունելումն V. ^{19} այնոքիկ V.

- 15. Տակակային։ Նստելն, ո՛չ Նստելումն։ և դի պակասութիւն. և ունակութիւն. ո՛չ Տակակային. որպես առինչ քրն երևելի է։ քանդի ո՛չ ասի ա՛յն ինչ. որ ինչ էն Տակակային։ քանդի երեսք. ո՛չ էն Տակակային։ քանդի երեսք. ո՛չ էն Տակակային և քանդի երեսք առ ա՛յս ասի ։ սապես և ո՛չ կուրութիւն երեսա՛ց ։
- 25. ասին։ այլ ո՛չ Հակադարձի. բանդի. ո՛չ ասի երեսբ կուրութեան։

Պրակը, – ։

Եւ դի ո՛չ որպես ՆերՏա՛կքըն¹⁵ Տակակային. ա՛յնք որք ըստ պակա սու ժեանն¹⁶ և ունակու ժեան ասին յայսցանե¹⁷: բանզի ՆերՏա կացն որոց¹⁸ ո՛չ ինչ է ընդ մեջ Տարկաւ ո՛ր է յորու մ ընաւ որեցաւ ն¹⁹ 30. [ինել կամ՝ դղյց ստորոգին ժիու մե ի սոցան է դո՛լ միչտ։ սոցա²⁰ ո՛չ ինչ էր ընդ մեջ: իսկ որոց²¹ միու մե Տարկաւ ո՛ր էր ընդու նականի՞ն²² դոլ: ո՛րկեն: ի վերայ Տիւանդու ժեան և ողջու ժեան, և, կոճա դի՞ն և դարի²³: Իսկ որոց է՛ ինչ ընդ մեջ ո՛չ ևրբեք Տարկ ամե նայն ւոջ ²⁴, դոլ դմին ²⁵: բանգի ո՛չ սպիտակ և ո՛չ սեաւ ամե նայն դոլ ընդունականն ։ և ո՛չ ջե՛րմե՞²⁶, և ո՛չ ցուրտ ։ իսկ ընդ ²⁷

¹ ստորասութեամբ V. ² ապասութեամբ են V. ³ և om. V. ⁴ Հակա_ դրուԹեան V. ⁵ բացասուԹիւնն B ; բացասուԹիւն V. ⁶ Նստին V. ⁸ ընդ երկաբանչ իւրովը V. ⁹ է om. D. 10 ամենայն V. ¹¹ Հակադարձմն V. ¹² **₽₽** V. ¹³ այն առ այն V. ¹⁴ пр D; при V. ¹⁵ ներ Հականքն V ; ներ Հակքն CD. ¹⁶ պակասու [ժեան V. 17 After Juliuguil & V adds Jujur &. 18 npng] np B; in A the first hand adds ng above ^{20} L ungw V ; full ungw B . ¹⁹ բնաւորեցան V. ^{21} UL9: huh²² , յրնդունականին V. ²³ կոճատին և դարին V. որոց և մեջ իմն, յորոց Մ. ²⁴ Տարկ է աժենալնիւ V. ^{25} սմինն ${
m V}.$ ²⁶ ջերմ D; ջերմն V. ²⁷ գընդ V.

- Նոցան էն ¹⁴ գոլ ։ այլ վիա՛յն․ որոց բնուլծը․ վիը՛ն ¹⁵ գոյ ¹⁶ ։ և սոցա բացորոշաբար, վիը՛ն ¹⁷. ո՛ չ որու մ՝ ուժեք և դէ՛պ իցէ ։ իսկ ի վերայ պակասուլծեան և ունակուլծեան․ և ո՛ չ մի յասիցելոցս Ճշմարի՛տ է¹⁸ ։ քանգի ո՛ չ միշտ ընդունականումն Հարկաւո՛ր է¹⁹ դվի՞ն ²⁰ ի 5․ Նոցան է գոյ ։ քանգի չև՛ ևսն ²¹ բնաւորեայ ²² երե՛սս ունել․ և ո՛ չ
  - 5. Նոցանե գոլ: քանզի չև և ան ²¹ բնաւորեալ ²² երեսս ունել և մ չ կղյր, և մ չ ²³ երեսս ունել ասի։ իսկ ապա․ մ չ են սոքա յայսպի սեացս ներ Հակաց․ որոց մ չ ինչ է ընդ մեջ։ այլ և մ չ ղյց է ընդ մեջ է այլ և մ չ ղյց է ընդ մեջ է ²⁴․ Հարկաւմը է երբեք ամենայնի ընդունականումն զմի՞ըն ²⁵ ի նոցան է գոլ ²⁶։ քանզի յորժամ ա Հա ընաւորեա՛լ ից է երեսս ունել.
- 10. յաննեամ ²⁷ կո՛յը. և կամ երեսս ունել ասասցի ։ և ²⁸ սա ո՛ չ բացո րոշաբար մի՞ըս ²⁹, այլ որում ³⁰ և դե՛պ իցե ։ քանդի ո՛ չ Տարկաւո՛ր ե կամ կո՛յը և ³¹ կամ երե՛սսն ³² ունել ասիլ. այլ որում ³³ և դե՛պն ³⁴ եղև ։ իսկ ի վերայ ներ Տակա՛ցն. ոյց ե՛ ին չ ընդ մեջ. ո՛ չ երբեք Տարկաւո՛ր եր ³⁵ ամենայնի զմի՞ըն ³⁶ գոլ ։ այլ ոմա՛նց ³⁷ ։ և սոջայ.
- 15. բացորոշաբանը միրն ։ իսկ ապա յայտ է. ըի ո՛չ ըստ միում յեղա

² , լրնդունականումն V. 3 6786 LV. 4 *ብ*ሥህ V. ¹ գմինն V. ⁵ After այսրց V adds Հարկաւոր է գոմն յրնդունականին գոյ, և. 6 բալց ⁷ գժինն V. 8 ns npned CD; le npned ns V. *որոշաբար* C. ^{12} , լրնդունականո $\circ$ m V . 9 SnLp V. ^{10} գցուրտ ${f B}$. ¹¹ լամենայնո**ջ** V. 16 qn, V; qn, BC. ¹⁵ *J*አኒኒ V. ¹³ գմինն V. ¹⁴ 'ի Նոցանէ V. ¹⁹ **Ļ**_l B. ^{20} gdftt V.¹⁷ *մի*նն V. ¹⁸ *իցի* В. ²² բնաւորեայն V. 23 ns om. D. ²⁵ գմինն V. erased first 4. ²⁶ After 4-ոլ V adds բացորոշաբար. ²⁷ և յայնժամ V. $\overline{28}$ L om. V. ²⁹ մինն V; մին CD; դմինս B. ³⁴ 74 4 V. ³² երեսս V. ³³ прис**ж** V. 31 L om. V. 30 n∟√V. ³⁶ գժինն V. ³⁷ For corruptions of this passage in Ven. 35 £ pt V. Text, see collation, p. 23, note on 13 a 14. Paris Cod. E alone, beside A, has the true text.

Նակաց. որպէս ներ Հականը Հակակային. ըստ պակասու Թեանբն և ունակու Թեանը ² Հակակայթն ³:

Պրակը. Է։

Եւ՝ և՛ս։ գի ի վերայ ՆերՀակացն յորժամ է ընդունականն, կարէ՛ ի միմեանս փոփոխումն լինել. եթե ո՛չ՝ ում բնութեամբ մի՛րն ⁴, 20. գուցէ ։ Հիդան․ Հրդյ․ ջե՛րմին գոլ ։ և թանցի ո՛ղջըն, կարէ Հիւան . դանալ ։ և սպիտակն սեա՛ւ լինել ։ և ջե՛րմն դո՛ւրտ ։ և յառաթի Ներյն վատԹս՛ր ։ և ի վատԹարէն առաթինի, կա՛րէ լինել ։ թանզի վատ[ժա՛րն․ ի լա՛ւ, դեգերա՛նս, ածեա՛լ բանս՝ ⁵ գոնեա սակաւ մի 25. աՃումն առցէ, ի լաւագոյն գոլ ։ և ելժե միանդամ սակաւ աՃումն առցէ. երևելի է, դի կամ կատարելապէս փոխեսցի, և կամ կարի շատ աձումն առցէ։ քանցի մի՛շտ դիւրաշարժագո՛յն յառաբինու[ժիւնն ⁷ լինի, է՛։ [ժեպէտ ⁸ գինչ և ⁹ աՃումն և իցէ առեալ սկսրմանե՛ 10 ։ մինչ գի առաւելագո՛յն դե՛պե աՃո՛ւմն առնուլ ։ և այս մի՛չտ լինելով ։ կատարելապէս ի ներՀակուԹե՛ 30. ունակութիւն Հաստատեալ դարձցի, եթե ո՛չ ժամանակաւ արգել ցի։ իսկ ի վերայ ունակուԹեան, և պակասուԹեան. անկար 11 է ի միմեանս փոփոխու Թիւն ¹² լինել ^է քանգի յունակու Թենե ի՛ պակա սունի լինի փոփոխումն իսկ ի պակասունենե յունակունիւն 35. անկար է 13 ։ ըանցի ո՛չ կոյր՝ եղեալ. ո՛չ 14 որ դարձեալ վերատե սեաց։ և ո՛չ կրնտացեալ ոք, վարսաւո՛ր եղև։ և ո՛չ Ժաւռատ, ատամունս բուսոյց 15.

Պրակը. ը։

իսկ որք միանդամ իբր ստորասու Թիւն և բացասու Թիւն Հակակային ։ b. երևելի է․ զի և ¹⁶ ո՛չ ըստ միում ասացելոց յեղանակացս¹⁷ Հակա

² ունակութերն V. ¹ պակասութեր V. ³ Հակակայթ DE. ⁵ և 'ի բանս V ; բանս C. ^{6} լաւագղյնն ${
m V}.$ ⁴ *վի*նն ℧. նութիւն V. ⁸ լինի, է։ թեպէտ] լինի։ Եւ թէպէտ V. ⁹ և om. V. A sets 10 'h υկզբան է V; in A h is added in early, over & a punctum delens. ¹² փոփոխումն V; in margin also but not first hand. ^{11} ան ${f C}$ նար ${f V}$. in first hand in A. V just below has we for h before www. 13 After անկար է V adds փոփոխումն լինել. ¹⁴ ոչ om. V; D omits որ as well. ¹⁵ բուսղյց երբէջ V. 16 L om. V. ¹⁷ V tr. *յեղանակաց ասիցելոցս*.

20.

կային ։ ըանզի ի վերայ միայնց. սոցա, Հարկաւորե միչտ դոմն Ճշմարիտ, և գոմն¹ սուտ, սայց գոլ թ քանցի ո՛չ ի վերայ ներՀա_ կացն Տարկաւո՛ր է գոլ դժի՛րն ² Ճչմարի՛տ, և դժի՛րն սո՛ւտ ։ և ո՛չ ի վերայ առընչի՞ցն է և ո՛չ ի վերայ ունակութեեան և պակասութեեան ։ 5. որդան ։ ողջունի և Հիւանդունիւն ներՀականը ։ և ո՛չ մի ի սոցանել ո՛չ Ճշմարիտ և ո՛չ սու՛տ է ։ սո՛յնպես և կրկնապատիկն և կէ՛սն ։ քանդի սոքա՛, իբր առի՛նչքըն ձ Հակակային ։ և ո՛չ է ի սոցանել և ո՛չ մի ո՛չ Ճշմարիտ և ո՛չ սուտ ։ Եւ ո՛չ ըստպակասութեանըն և ունակութեանըն ։ ո՛րբար ։ երե՛սը. 10. և կուրուԹիւն ։ և ընաւին յայնրց. որք և ո՛չ ըստ միում շարամա Նու թեան ասին․ ո՛չ ինչ․ ո՛չ Ճշմարիտ․ և ո՛չ սո՛ւտ է ⁴։ բայց ⁵ ամե Հ Նայն ասացեալքս․ առանց չարամանութեան՝ ասին։ բայց սա֊ կայն՝ առաւե՛լ Թուեսցի. այսպիսիս դիպե՛լ և ի վերայց. ըստ շարամանութեանն ներ Հակացն ասիցելոց։ քանդի ո՛ղջն լինել սովկրատայ՝ Հիշանդանալումն սովկրատայ ներՀական է։ այլ 15. և ո՛չ ի վերայ՝ ա՛յսց․ Հարկաւո՛ր է․ մի՛շտ դմի՛րն Ճշմարի՛տ․ և ցմի՛րն սո՛ւտ գոյ : քանցի ելո՛յ սովկրատալ . եղիցի ոմն Ճշմարիտ, և ոմն սուտ ։ իսկ ո՛չ ելոյ. երկոքի՞ն սուտք ։ բանզի ո՛չ Հիւանդանայն սովկրատես 6, և ո՛չ, ո՛ղջև է Ճշմարիտե 7։ Նորա 8 ո՛չ ելո՛լ. բոլո

ելոյ¹⁰․ ո՛չ է մին ¹¹ Ճշմարիտ, և մի՛ն ¹² սուտ ։ քանդի երե՛սսն ¹³ ունել սովկրատայ․ կո՛յրն գոլ, սովկրատայ․ Հակակայի՞ն [։] որպէս պակասուլծի և ունակուլծի¹⁴։ և ելո՛յ ։ միո՛ւմն․ ո՛չ է Հարկաւոր․ Ճշմարիտ դոլ՝ կամ՝ սուտ ։ քանդի յորժամ՝ չե՛ ևս բնաւորեցաւ Ճշմարիտ դոլ՝ կամ՝ սուտ ։ քանդի յորժամ՝ չե՛ ևս բնաւորեցաւ 25․ ունել․ երկոքին սո՛ւտք ՝ և ո՛չ ելոյ պարղաբար միանգամայն ¹⁵ սովկրատայ՝ և ա՛յսպէս սո՛ւտք երկոքին ։ և երե՛սսն ¹⁶ դնա ունել, և կո՛յըն դնա գոլ ։ Իսկ ի վերայ ստորասուժեան․ և բացասու

րովին սովկրատայն սուտ ։ իսկ ի վերայ պակասութեան . ո՛չ

¹ գումանա V. 2 գվինն V; so always. 3 առին չթըն D; առին չթ V. 4 առա ասին V. 5 բայց և V. 6 In A first hand wrote հիւանդանայն սովկրատես, which is corrected by a late hand into հիւանդանալն սովկրատայ,—the reading of V. 7 է Ճշվարիտ V. 8 V adds դի before նորա, and below է aft. սուտ. 9 պակասութեան ունակութեան և պակասութեան V. 10 ո՛չ ելոյ ելոյ և ոչ ելոյ V. 11 մինն V. 12 մինն V. 13 երեսս V. 14 պակ և ուն C; V tr. ուն և պակ 15 պարզ միա D; V tr. միա պարզ 16 երևսս D; in A an old but not first hand adds suffix ն above line.

Թեանւ յա՛ր եթե իցէ և եթե ո՛չ իցէ միըն ¹ եղիցի Ճշմարիտ և մին ² սո՛ւտ ։ քանդի Տիւանդանալն սովկրատայ և ո՛չն ³ Տիւանդա 30.

30. Նալնւ ելո՛յ սորայ ⁴ երևելի՛ է դի միըն սա՛յց՝ Ճշմարիտ է կամ սուտ ։ և ո՛չ ելոյ նմանապէս ։ քանդի Տիւանդանալնւ ո՛չ ելոյ սո՛ւտ է ։ իսկ ո՛չն ⁵ Տիւանդանալ ⁶. Ճշմարիտ ։ իսկ ապա ի վերայ սո՛ւտ է ։ իսկ ո՛չն ⁵ Տիւանդանալ ⁶. Ճշմարիտ ։ իսկ ապա ի վերայ միժեանց⁷. ուրո՛յն յատուկ եղիցի մի՛շտ՝ միըն ⁸ սոցա Ճշմարիտ վամ սո՛ւտ դոլ ոլը միանդամ իրը ստորասութիւնւ և բացասութե 35.

Պրակը. [Ժ ։

Եւ ներ Հական է. ի Հարկէ. բարւոջ Գ. չա՛ր¹0։ և սա՝ ¹1 յա՛յտէ ¹² ըստ իւրաբանչիւր իւրեանց մակածութեամբ ¹³ ։ ո՛րկէն ։ ողջութեան. Տիւանդու[ժի՛ւն¹⁴։ և արդարու[ժեան₊ անիրաւու[ժի՛ւն ¹⁵։ և արու_ [Ժեան, երկչոտու[Ժի՞ւն : Նմանապէս և ի վերպյ պյլոցն : իսկ չա p. 14. րւո՛ջ 16, է՛ գի բարի՞ն ներ Հակա՛ն է. և է՛ գի չա՛ր 17 ։ քանցի պակաս ـ ւո՛ջ ¹⁸․ չարո՛ւ մ. ելու մ. առաւելն ներ Հակա՛ն է չար ։ և նմանապես և ընդժիջու[ժի՞ւնն 19, ներ Հականը երկաքանչիւրումն : իբրու գի բարի՛ է ։ . բանգի ²⁰ ի վերայ սակաւո՛յց զայսպիսիսս՝ ²¹ գիտասցէ 5. ոք : Իսկ ի վերայ յոլովոցն²² միչտ չարումն բարին ներ Հական է : և, և՛ս, ներ Հակացն ²³․ ո՛չ Հարկաւո՛ր *Է*․ ե[ժե մի՛ն ²⁴, ից է, այլումն դո՛լ: բանգի ո՛ղջ եղելոյ ամենեցուն, ողջունինւն, եղիցի, բայց Հիշանդու[ժի, ո՛չ ։ սապէս և սպիտակաց եղելոց²⁵ ամենեցուն, 10. սպիտակու (ժի՞ւն, եղիցի՛, իսկ սևու (ժի՞ւն, ո՛չ ։ և, և՛ս, գի ենժե սովկ րատայ ո՛ղջն լինել, սովկրատայ Հիշանդանայն 26 ներՀական է. և ո՛չ ընդունի Համանգամայն ի նմի՞ն գոլ երկոբինն։ ո՛չ ընկայցի

 $^{^2}$ dfit $C\ D\ ;$ dfill $B\ ;$ dfill V.3 L n54 4wd n5 V. 4 սորալ] սոկրատալ C. 5 ոչն V; ոչ CD. 6 Տիւանդանայն D. 7 միմեանց] ⁹ բարւդյ V. միայնց A in mg.; սայց V. ⁸ մին V. 10 շար C ; չարն V. ^{12} յալյանին ${
m V}_{lpha}$ ^{13} մակածու $extbf{P}$ եան $extbf{V}.$ ¹⁴ ողջու[Ժեան 11 иш] ипрш V. Տիւանդութիւն V; ողջութիւն Տիւանդութեան BC. 15 արդարու[ժեան. անիրաւունիւն VB; արդարունիւն անիրաւունեան C. 16 V չարի. 17 V չարև. ¹⁸ V պակասոջ. ¹⁹ V *ընդվիջու[ժիւն*, ²⁰ V և քանգի. ²² V , յոլովիցն, ²¹ V գայսպիսիս. ²³ V ՆերՀականացն. 24 V *մին*ն. ²⁵ V սպիտակացելոց. ²⁶ V Հիւանդանալոյն.

միդյ ներՏակացն եղելոց ¹, և պյոըն գո՛յ ։ քանցի ելոյ սովկրատայ ո՛ղջ, ո՛չ եղիցի Հիշանդանալ սովկրատալ ։ Lյա՛լտ է, դի L^2 առ h^3 15. Նո՛յն տեսակի, կամ սեռի բնաւորեցան լինել ներ Հականքն ։ քանցի Տիւանդութիւն և ողջութիւն, ըն մարմընւոջ կենդանւդ՛յ։ իսկ սպիտակութիւն և սևութիւն, պարզաբար ըն մարմինեո՛ ։ իսկ արդարունիւն և անիրաւունիւն, նոգւո՛ջ մարդոյ ։ Եւ Հար կաւորե ամենայն ներ Հականըն ⁴, կամ նմին ⁵ սեռի գոլ, և կամ ի 20. ՆերՀական սեռսըն ⁶ ։ և կամ ⁻ ինքեանք սեռ Կ գոլ ։ քանդի սպի_ տակ, և սեա՛ւ, ի նմի՞ն սեռի։ քանգի գո՛յն, է՛ սոցա սե՛ռն ։ իսկ ար դարու Թիւն և անիրաւու Թիւն, ի ներ Հակա՛ն սեռսն բանզի ուրումն առաթինութերև, և ուրումն չարութեւն կ սեռ ։ իսկ բարի և չար. ո՛չ է՝ ի¹º սեռի¹¹, այդ ինքեանք դիպեցան լինել 25. ոմանց սեռը։—

()աղագս *Նախկ*նի :--

: ա : *Նախկին այլ այլոյ ասի, քառակաբար : քանզի նախ առաջին և իսկագոյն և տիրագոյն ըստ ժամանակի ըստ որում երիցագոյն այլ այլոյ, և Հընագոյն և վաղագոյն ասի : քանզի վասն դժամա այլ այլոյ, և Հընագոյն և վաղագոյն ասի : բանզի վասն դժամա նակն առելի գոլ երիցագոյն և Հընագոյն և վաղագոյն և վաղագոյն ասի : իսկ երկրորդ, որ ո՛ չն Հակադարձի, ըստ գոլոյն Հետևու Թեան : ո՛րդան : ո՛րդան : անդեն մի՛ըն ¹³ գոլ : իսկ միո՛յ ելոյ ո՛ չ է Հարկառոր երկո՛ւ գոլ : ապա ուրեմն ո՛ չ Հակադարձի ¹⁴, ի միոջեն Հետևու Թիւն ¹⁵ գոլոյ որմե ո՛ չն Հակադարձի ¹⁴, ի միոջեն Հետևու Թիւն ¹⁵ գոլոյ ապա ուրեմն ո՛ չ Հակադարձի ¹⁴, ի միոջեն Հետևու Թիւն ¹⁵ գոլոյ իրմե ո՛ չն Հակադարձի ¹⁴, ի միոջեն Հետևու Թիւն ¹⁵ գոլոյ իրմե ո՛ չն Հակադարձի գոլոյն Հետևու Թիւն ¹⁷ : իսկ երըրորդ ըստ ¹⁸ դասի իմն նախկինն ¹⁹ ասի որպես ի վերայ մակացու Թեանցն և այլոցն : քանգի նապացուցականց²⁰ մակացու Թեանց²¹ գոյ նախկին և վերջին

³ / om. V. ² **L** CD; om. V. ⁴ V *Ներ* Հակացն. ¹ V եղելըլ՝. ⁵ V ի Նժին : Նժին C D. 6 V սեռՆ. ⁷ կամ om. D. ⁸ V սեռթ. ¹⁰ ₺' ₺〕 V ₺₺. 9 V չարութիւնն. 11 After which V adds officed. ¹⁴ Հակադարձէ B. ¹³ *Մի*նն V. 15 Հետևու_ ¹⁷ Հետևութեան C. *թեա*ն B D E. ¹⁶ **Նախկին** om. V. ¹⁹ Նախկին V. ²⁰ **Նապացուցական** ; in A first hand wrote num V. 21 First hand in A wrote Julyugne. **Նապացուցականց**, but *g* is erased. **[]** but g is erased.

- դասիւ ։ . . ըանզի տառը ¹. Նախկի՞նը ը քան զտրամագիծոն են դասիւ [։] . ըանզի² սկզբունք. Նախկի՞նք են քան զտեսուածոն դասիւ [։] b. և ի քերականութեա՛ն. տառքն, Նախկի՞նք են քան զփաղառու Թիւնսը՞ն ։ և ի վերայ բանիցն ³. Նոնսնապէս [։] . ըանզի Նախերգու .

  - կացն ¹² այսոբիկ ։ արդ որք ասինն, նախկնին յեղանակք, այսքանք 10. են ։ բայց Թուեսցի, և քան զասացեալմն այլ միւս ¹³ ևս դոլ՝ նախկնին յեղանակ ։ քանզի այնց որ ¹⁴ Տակադարձին ըստ դոլմյն
    - Տետևունեան, զպատճառն որպես զիարդ և իցե, միւսոյն գո՛լ Նախկին, վայելչաբար ասասցի։ և զի ե՛ն այսպիսիբ իմն, յայտե ;
- 15. քանզի գո՛լն մարդ՝ Հակադարձէ. ըստ գոլոյն ՀետեւուԹեան. առ Ճշմարիտն յաղագս իւր բան : քանզի եԹե է մարդ¹⁵. Ճշմարիտ բան ¹⁶, որով ասեմք. գի՛ է՛ մարդ. և Հակադարձէ՛ և էր Ճշմարիտ բանն, ո՛չ միով իւիք պատՃառք՝ գոլո՛յ գիրըն¹⁷ ։ բայց սակայն¹⁸. ի՞րն
- 20. երևի իմն որպէս¹⁹ պատճառը, գոլմյ ճշմարիտ՝ զբանն բանգի վասն գոլոյ զիրն կամ մչ ճշմարիտ բանն, կամ սմւտ ասի իսկ ապա՝ ըստ Տինգ յեղանակս նախկինն այլ այլոյ ասի :—

*(*)աղագս *Համանգամայնց* ։

² թանգի և B; և թանգի C. ³ բանից V. 1 տառը V դիծը. ⁷ *պшипп*_*w*_ 6 լաւագոյնն V. ⁴ Նախերգութժիւն V. ⁵ գպատմութիւն V. ⁸ 4ⁿL] 4ⁿL ^wJLⁿEV. 9 Add wyw before Panch V. կանագոյնն V. ¹² յեղանակացս V. ¹⁰ իւրեանց V. 11 & C; om. V. ¹³ *միւս*ն C. ¹⁴ և է լայնց որը V. ¹⁵ մարդ է V. ¹⁶ բանն է V. ¹⁷ *իրի*ն V. 19 haple V. 20 The rubricating hand in A has ¹⁸ բայց սակայն այյ V. ²¹ տիրագղյեք B. crossed out the suffix to in A; Sudwingwingto by V. ²⁴ Նախկին Է C. ²² լինելուԹիւն C. ^{25} μ μ $_{J}$ $_{$

ասին ։ իսկ ընուիժեամբ Տամանգամայնը․ որը միանգամ Տակա դարձի՞ն ըստ գոլո՛յն Տետևուիժեան ։ բայց ո՛չ միով իւիք, պատ Ճառ, այլ այլո՛յ գոլո՛յ է ։ ո՛րզան ։ ի վերայ կրկընապատրկին և

- 30. կիսւմյ¹: քանզի Տակադարձեն սոքա։ վասն ղի կրկընապատրկի՛² ելոյ, Է կէ՛ս։ և կիսւոյ ելոյ. Է, կրկնապատիկ³: բայց ո՛չ միում ուրուք, պատձառք դոլմյ է՛։ և ի նմանեք սեռե՛ Տակատարաբար ձեա՛լը միմեանդ, Տամանդամայնը ընունեամը ասին։ իսկ Տակա
- 35. տարարարձի՛լ ասին ժիժեանց, ըստ նըժ; ի՛նքն տարրերու Թեան ։ ո՛ր_
  զան ։ Թույո՛ւն ⁴ Տետևակի՛ն և ջրայնո՛յն ։ քանդի սոքա ժիժեանց Տակատարաբարձի՛ն ի նժի՞ն սեռ է ելով ։ քանդի կենդանին տա րաբարձի՛ յայսոսիկ ի Թույո՛ւնն և ⁵ Տետևակն, և ի ջրայի՛նն, և ի ցամաբայի՛նն ։ և ո՛չ ի՛նչ սոցա նախկին կամ վերջի՛ն է. այլ
- p. 15. Տամանգամայնք ընտշիժետմը պյսոքիկ իրուին գոլ։ և տա ըտբարձցին և սոքա, իւրաքանչիշը, ի տեսակս դարձեալ, Տե տևակն և կենդանի և իրոչունն, և չրայինն։ և եղիցի և այն Տամանգամայն բնութերամբ, որ ժիտնդամ ի նժին սևռէ.
  - 5. ըստ նժի՞ն տարաբարձու Թեան՝ Հ է ։ իսկ սեռ քն . ժիչտ քան զտեսակ սըն . նախկի՞նք ։ քանզի ո՛չ Հակադարձե և ըստ դոլո՛յն Հետևու Թեան ։ ո՛րդան ։ ջրայնո՛յ ելո՛յ է կենդանին ։ իսկ կենդանեո՛յ՝ ելո՛յ ո՛չ Հարկաւոր է ջրայի՞ն գոլ ։ արդ Հաժանդաժայնք 10 բնու Թեա՛մը ասի՛ն որը ժիանդաժ Հակադարձի՛ն ըստ դոլոյն Հետևու .
  - 10. [Ժեան ։ բայց ո՛չ ժիով իւիք պատՃառ ¹¹ գոլղ, այլումն է՛ ։ և ի Նմանէքն սեռէ․ Հակատարաբարձեալքը ժիժեանց ։ տի՛, ժիանգա ժայն պարզաբար, Համանգաժայնք՝ որոց լինելուԹիւնն ի նժի՞ն ամանակի ։—

(աղագո շարժունեան ։

 $^{^1}$ կիսուդ CD ; կիսոյն V. ^{2} կրկնապատիկ C; կրկնապատկին B. ^{3} կրկնապատիկն V. ^{4} Թռչունն V, which just above has նմինչն. ^{5} և ի V. ^{6} հետևակ V. ^{7} կենդանին V. ^{8} տարաբարձութեանն V. ^{9} հակադարձ է C; om. է V. ^{10} համանդամայնչն V. ^{11} պատճառը V. ^{12} V tr. ըստ տ. փոփ.։ այլայլութիւն. ^{13} հինդ այնջ V. ^{14} չարժութիւնչը V.

աձելունիւն, նուազունիւն; և ո՛չ ըստ տեղւոյն¹ փոփոխու վեեան²։ սապէս և այլքն։ իսկ ի վերայ այլայլուվեան. ունի իմն ան Հնարու [ժիւն ։ մի՛ գուցէ Հարկաւո՛ր էր այլայլեա՛լ՝ ³ ըստ ոմանց պյլոց շարժու[ժե"նցն այլայլե $[^4$ ։ իսկ "այս" ո[Ճ[շմարի՛տ [20. .բանդի գրե, [ժե րստ ամենայն ախտից՝ և կամ⁻⁶ ըստ աւելեաց այլայլի՞լ պատաՏեաց մեզ ։ քանզի՝ և ո՛չ միոյ այլո՛ց⁸ շարժու [ժետնցն, Հասարակաց ելոց ։ քանզի ո՛չ աձել^ց Հարկաւոր է՝ որ ըստ ախտին շարժի. և ո՛չ նուագել 10 ։ սապես. և ի վերայ այլո՛ցն ։ 25. ապա ուրեմն, ա՛յլ եղիցի առ այլովը շարժունժեամբըն այլայյու ներւն ։ .pանզի ենեե նո՛յն էր պա՛րտ էր այլայլեղյն¹¹. անդրէն աձե՛լ. և նուագանա՛լ։ և կամ այլ ինչ, այլոցն Տետևել շարժու [ժետնց: այլ ո՛չ է Հարկ: սոյնպէս. և որ աձէրն. և կամ այլ ինչ շարժունիւն շարժիւր, այլայլի՛լ։ այլ են ինչ որ աձեն որբ 30. ո՛չ այլայլին։ ո՛րկէն։ քառանկիւնի՞ն անգեա՛ն փարադրեցելոյ. աձեաց. է՛ 12։ ըայց այլայլագոյն. և ո՛չ ինչ. ո՛չ ¹³ եղև ։ սոյնպես և ի վերայ այլոց այսպիսեացն ։ ապա ուրեմն, այլ բ եղիցին շար ժունիւնքն ի միմեանց ։

Պրակ.թ. ե՜ ։

- ² փոփոխութիւն V. ^{3} այլայլել ${
  m V}.$ 4 այլայլուԹիւն V; այլայլունիւնն C. 5 Om. է V. ⁶ புயபு [சி.டி D. ⁷ այլ թանցի V (on page 452); putiqh without ujj V (page 406); putiqh L ujj ng C. 8 L nz pum dfnj wjing V (p. 451); in A first hand wrote wjinj but corrected into wijing. ⁹ шұр, V. ^{10} Նուազիլ ${
  m V}.$ ¹¹ այլայլելոյն ℧ ; 12 wahugh V; wahwgh CD; in preceding line այլայլու[ժետնն D անկեան V. 13 Om. ոչ V. 14 շարժու Թեան V. 15 դադարու Թիւն V. 16 դադարունի մանաւանդ omitting stop, V. 17 ի ներ Հական տեղին V. ¹⁸ այլայլուԹեանն V. ¹⁹ բացատրեցելոյ V.

արդևք է ներ Հական ։ բայց և իւևեցաշ, ո՛չ ինչ դոլ ինչ², իւր ներ Հական ։ բայց եթե ո՛ք, և ի վերայ այսորիկ, դրստ որակին դադարութիւմ՝ Հակադրիցե այնմ; ի ներ Հական որակին փոփու դադարութիւն ։ որպես ի վերայ՝ ըստ տեղւոյն փոփոխութիւն դադարութիւն ։ կամ ի ներ Հական տեղին փոփոխութ թիւն ։ ըստ որակի է այլայլութիւն, փոփոխութին ըստ որակի և այլայլութիւն, փոփոխութին դադարութեան, ի ներ Հականնըն, հարդիրիսութիւն ։ որականըն ըններ և ներ Հական որակին փոփոխութիւն ։ որական և ըններ և այլայլի ի ներ Հական որակին փոփութիսութեան երևլը ։

(աղագս ունելո՛յ

Ունելը, ըստ յոլով յեղանակս ասի, կամ իբը ունակունվուն. և ։ ա՛։ տրամադրունժիւն կամ ըստ այլոյ իմն որակունժեան։ թանդի ասիմը 5 մակացություն իմն ունել. և առաթինություն է կամ որպես 20. քանակ ; ո՛րբար ։ որ դիպի՛ ոք, ունելով նեծունիւն ։ քանդի ասի նուականդուն մեծու (ժի՞ւն ունել․ կամ՝ քառականդուն, կամ՝ որպես, որը՝ շուրչ դմարմնո՛վը են հրբար ։ Հանդերձ, կամ պատմուձա՛ն ։ կամ որպես ի մասնրկան ։ ո՛րդան ։ ի ձևռին մատանի ։ կամ որպես, մասն : ո՛րդան : դձե՛ռն, կամ դոտն : կամ որպես՝ յամանի : ո՛րկեն : 25. կե՛ղժՆ, ղցորեանսըն։ և սափորն, դգինին։ թանցի դգինին ունի սայիոլն, և կեղժն գցորեանսն⁸։ արդ այսոքիկ ամենեքեան ունել ասին ։ որպես նամաներ՝ և կամ՝ որպես ստացուա՛ծ ։ բանցի ունել տուն և վայր ասիմը 10 ։ և կին ունել և կին՝ 11 այր ։ բայց երևեցաւ, աւտարագոյն ունելոյս, այժմու Ճառեցեայ՝ յեղանակս դոլ¹²: քանցի ո՛չ այլ ինչ ունելովս ¹³, կինս¹⁴, նշանակեմը, բայց ցի շարաբնակեա՛լ է։ բայց Թերևա, և ա՛յլթ ոմանք երևեսցին ունելոլ յեղանակը¹⁵։ բայց սովորևա՛լ թս՝ ասի՛լ՝ գրե՛, Թե աժենե ւրին¹⁶ Թուեա՛լը և Հայունա՛լը եղեն այսորիկ:

THE DE INTERPRETATIONE OF ARISTOTLE.

()աղագս մեկնուԹեան

պերի առժենիաս ։

Պրակը. եւ ։

p. 16. ՝ թախ արժա՛ն է դնել. դինչ է անուն. և դինչ ի բայ։ ապա դինչ է բացասութիւն, և ստորասութիւն, և բայն ։

Պրակը. ել։

Պրակը. ել ։

Եւ է՛, որպես Նանձի՛ն, յորժամ⁸ իմացուածս առանց Ճշմարտել. կամ 10. սրտե՛լ⁹․ և յորժամ աՀա՛¹⁰ որոց Հարկաւո՛ր է սոցա՝ գո՛լ միումն ։ այսպես և ներձայնւո՛ջն ։ քանզի ի շարադրուԹեա՛ն, և ի տրոՀու Թեա՜ն է՛․ Ճշմարիտ՛ն և սուսն ։—

Պրակը. -

Մորդ սոբին իսկ անուաներս և բանյքըս, երևին առանց չարադրու 15. Թեան և տրո ՀուԹեան իմացուածի¹¹։ որկեն ։ մարդ կամ

սպիտա՛կ: յորժամ` ո՛չ առդիցի ինչ։ չև՛ ևս է. ո՛չ սուտ. և ո՛չ Ճշմարիտ: բայց Նշանա՛կէ² ա՛յսորիկ³: և քանսի. եղջիւրուա, քա՛ղդ.⁴. Նշանակէ ի՞մի՛ն. բայց չև՛ ևս Ճշմարիտ ի՞նչ կամ սուտ, եԹե ո՛չ դգո՛լն. կամ՝ զո՛չըն գոլ առդիցէ՛: կամ պա՛րդ. կամ ըստ ժամանակի՞:

(*Տաղագս անուան* ։ ~~և~~ ։

20. [՚՚եուն. Է՛ ձա՛յն նշանական. ըստ շարադրունեւ առանց ամանակե՛։

որդ ո՛չ ինչ մասն է՛ նշանական, դատեալ՝ քանդի ներգեղեցկա

ձիո՛ջդ։ ձե՛դ. ո՛չ ինչ ըստ ինչքեան նշանակէ. որպես նե՛րբանի՞ն։

գեղեցի՛կ ձե՛։ բայց սակայն, ո՛չ որպես նե՛ր պա՛րգս, անուա՛նս⁵,

ա՛յսպես ունի և ներմանեա՛լսը՛ն։ քանդի՝ նե՛ր, նոջա՛ն, ո՛չ միո՛վ

իւիք մասն նշանակա՛ն։ իսկ նե՛ր, սոջա՛ն, կամի՛, է՛, այլ ո՛չ ուրե՛ք

դատուցելոլ։ ո՛րդան։ յա՛ծեղաձւո՛ջն, եղաձի՛ն։

Պրակը ։ ե ։

ոսկ ըստ ⁸ շարադրու Թեա՛ն․ զի բնու Թեա՛մբ, նանուանցն⁹ ո՛ չ ինչ է ։

այլ¹⁰ յորժամ եղիցի՛¹¹ նշանակ ։ բայց նշանակե՛ն, և անդիրը ¹²

30. Թընդը մունք ։ ո՛ր զան ։ գաղանա՛ց, որոց ո՛ չ ինչ է անուն ։ բայց ո՛ չ մարդ, ո՛ չ անուն ։ բայց սակա՛յն, և ո՛ չ կայ անո՛ւն զի՞ն չ պարտ է կոչել զդա՛ ։ բանսլի ո՛ չ ըա՛ն և ո՛ չ բացասու Թիւն է ։ այլ եղիցի

b. անո՛ւն անորո չելի՛ ։ իսկ փիլովնա՛յ ¹³, կամ փիլովնի՛ ¹⁴ և որքան ժիանդամ, ա՛յլ ինչ՝ այսպիսի՛թ ո՛ չ անուա՛նք, այլ Տոլո՛վ ¹⁵ անուան ¹⁶ ։ և բա՛ն է սորա, ա՛յլն աժենայն ։ ըստ նժին, և Տանդերձ էի՛ւն, կամ երըն, կամ եղիցի՛ըն, ո՛ չ Ճշմարիտ է՛ ¹⁷,

² Նյանակը V. 3 այսորիկ] ⁴ եղջերուաբաղդ V. $^{-5}$ Ներ պարգ անուանս ${
m V}$; *միայն են այսոբիկ* V. 7 unguj V. *Ներ պարզս ա*նուանս D. 6 Նոջայ V. 10 Before wil all Arm. texts except A add foll.: L ⁹ անուանց V. թեպետ են ըստ բնութեան ձայնը ընդ գրով անկեալ, սակայն անուանը ոչ ששוה; in A very late hand adds this scholion in margin. 12 whapp V; in next line A adds last syllable ng of npng above line. ^{13} փիլոնայ m V. ^{14} փիլոնի m V. ^{15} Տոլովք m V. ^{16} անուանց m V. ^{17} Ճշմարտէ m V.

5. կամ սրտէ ։ բայց անոււնն, միշտ ։ որդան ։ փիլովնի է. կամ ո՛չ է ։ բանցի չև ևս ո՛չ Ճշմարտէ, և ո՛չ սրտէ ։—

(Տաղագս բայի ։ Խ ։

- (`\ա՛յէ¹. որ առն շանակե՛ ամանակ. որդյ մասընն² ո՛չ ինչ ն չանակե գա՛տ։
  և է՛ մի՛չտ, ըստ³ զայլմե՛ց ասիցելո՛ցըն ն չանա՛կ։ և ասեմ, գի
  առնչանակե՜ ամանա՛կ։ ո՛րզան։ ողջունել՝, անո՛ւն։ իսկ ո՛ղջ է,
  բա՛յ։ քանգի առնչանակէ՛ դա՛յժըմ գո՛յն։ և մի՛չտ ըստ⁴ գայյմե՛ց
- 10. ասիցելոցն ն շանակէ ։ որկեն ։ են ժակայից՝ ։ և ⁵ կամ նեն ժակայ և որաց ասիցելոցն է ։ իսկ ո՛ չն ո՛ղջ է, և ո՛ չըն վաստակէ ։ ո՛ չ բա՛յ ասեմը ; , քանդի առն շանակե՛ ամանակ ։ և մի չտ ղու ժեք՝ գոյ ։ բայց տարբերու ժեա՛նն ⁷. անուն ո՛ չ կայ, այլ եղիցի անորոշելի բայ ։ գի
- 15. Նմանապես յորոյ⁸ վերայ և® է, և ելմյ, և ո՛չ ելոյ [,] բայց Նմա Նապէս, և ողջացաւն, կամ՝ ողջասցիրն¹⁰ ո՛չ բայ, այլ Տոլո՛վ բայի ։ բայց տարբեր է բայի [,] զի սա՝ զյարկայմն¹¹ նշանակէ ամանակ ։ իսկ Նա՝ գշուրջըն ։—

Պրակը. ե։

Մորդ սոքան ինչքեաներ ըստ ինչքեանես ասելով¹² ըակքը, անուաներ են ։

20. և նչանակեն ինն ; քանզի կացուցանե, որ ասեն ¹³ դարամակու հու [Ժիւնն¹⁴: և որ լուանն դադարեաց ։ այլ [Ժե է՛, կամ [Ժե¹⁵ չէ՛.

չև՛ ևս նչանակե ։ քանզի ո՛չ եԹե դո՛լն, կամ ո՛չըն դո՛լ՝ նչանակ է իրին ։ և ոչ եԹե լո՛կ դնո՛յն ինչըն դեակն ասասցես ։ քանզի սա ո՛չ ինչ է բայց առնչանակէ՛ չարադրուԹի ինն որ ¹⁶ առանց չարադրեցելո՛ցըն ո՛չ ¹⁷ է իմանայ :—

¹ In A rubricating hand adds the 4. ² Juul V. 3 Om. ⁶ ՆեՆ[ժակայոջաց V. pum V. 4 Om. pum V; add D. ⁵ **L** om. C. ⁸ Նմանապէս է յորդյ V. ^{7} տարբերու $oldsymbol{ ilde{b}}$ եանն $oldsymbol{ ilde{D}}$; տարբերու $oldsymbol{ ilde{b}}$ եան V.10 ողջասցին V. ¹¹ գներկայմն VE; գյարակայմն D. 9 L om. V. ¹³ գոր ասէն V. ¹⁴ գարամա 12 wobjed B; wowgbwj CV; bjed V. 15 **B** om. V. 16 npny V; խոՀութիւնն BD; գտրամախոՀութիւն V. 17 Before ոչ add դշարադրեայմն C.

₿աղագս բանի ։—

\`ա՛ն, Է. ձա՛յն. Նշանակա՛ն: որոյ մասանեցըն. ի՛մն Նշանակա՛ն է՛
զա՛տ: իբր ասուժի՛ւն: այլ ո՛չ իբր ստորասուժիւն: և ասեմ \,
ո՛րըա՛ն: մա՛րդ. Նշանակե՛ իմըն: այլ ո՛չ եժե է՛, կամ եժե ո՛չ է։

30. այլ եղիցի ստորասուժի՛ւն. կամ բացասուժի՛ւ ժե² ի՛նչ առդիցի՛։
այլ ո՛չ եժե մարդո՛յն փաղառուժի՛ւն մո՛ւ: քանդի և ո՛չ ներժա՛ւ
կըն. ա՛կն Նշանակա՛ն: այլ ձա՛յն է՝ ա՛յժըմ միա՛յն: իսկ ներկպաւ
տի՛կսըն ³, Նշանակե՛ է՛: այլ ո՛չ ըստ ի՛նքեան, որպես \ յառաջն
ասացեա՛լ է:

Պրակ.թ. ե ։

- p. 17. Եւ է, բան աժենայն, նշանական, ո՛չ իբր զգործի այլ որպես ասա ցեա՛լ է. ըստ շարադրունենա՛ն և իսկ բացերևակա՞ն, ո՛չ աժենա՛յն և ա՛յլ նորում Ճշմարտե՛լն, կամ սրտե՛լն, ի՛բ ։ բայց ո՛չ նաժենեսին՝ ի՛ք ։ ո՛րկէն ։ ի՛րձրդ. բա՛ն ՝ այլ ո՛չ Ճշմարիտ, և ո՛չ սուտ ։ ա՛յլ՝
  - 5. ա՛յլըն, իրա՛ց կացրցեն: քանդի⁶ Ճարտասանութեևա՛ն, կամ` քերգո_ ղութեա՛ն՝, ընտանեգո՛յն է որոնումընս՝: իսկ բացերևակա՛նս, արդեա՛ն տեսութեանս⁹: և է՛. մի՛, առաջի՛ն բա՛ն բացերևակա՛ն ստորասութե՛ւն, ապա բացասութել՛ւն: իսկ ա՛յլըն ամենեքեանւ
  - 10. շաղկապա՛ւ, մի՛։ բայց Տա՛րկ է ղաժենա՛յն բան բացերևակա՛ն։ նարտաբայէ՛ գոլ. կամ՝ ի տապալմանե՛։ և բանդի մարդո՛յն ¹⁰ բան, Թե ո՛չ ղե՛ն, և կամ՝ ղեղիցի՛ն, կամ՝ ղա՛յլ ի՛նչ դայսպիսեա՛ցն առդիցե, չև՛ ևս բան բացերևական։ և վասն ղի մի՛ է. այլ ո՛չ բաղում, կենդանի՛, Տետևա՛կ. երկոտանի՛։ բանղի ո՛չ ի շարայա՛րդ՝
  - 15. ասիլ¹¹, մի եղեցի բայց է այլմ այս գործառնութեան ասել ։

Պրակք. – :

Եւ է՛ մի՛ բա՛ն բացերևակա՛ն ¹²․ կամ որ մի՛ յայտնե, կամ որ չաղկապա՛ւ մի՛ ։ և բազումը․ որը ¹³ բազումըս․ և ո՛չ մի․ կամ՝ անչաղկապքն ։

 $^{^1}$ ասեմը V; ասեմ $^{\circ}$ $^{\circ}$ $^{\circ}$ և եր պատիկան $^{\circ}$ $^{\circ}$ $^{\circ}$ որպես և V. $^{\circ}$ ամենայնն V. $^{\circ}$ $^{\circ}$ բանդի ըն V. $^{\circ}$. $^{\circ}$ բերդողունն $^{\circ}$ $^{\circ}$ $^{\circ}$ Ե որոշմունս V; որոշումընս in marg. A. $^{\circ}$ տեսուղուն եանս V. $^{\circ}$ $^{\circ}$ վասն մարդոյն V. $^{\circ}$ $^{\circ}$ չարապատելոյ V; չարապ, $^{\circ}$ դասելոյ $^{\circ}$ $^{\circ}$ $^{\circ}$ $^{\circ}$ In $^{\circ}$ A the rubricating hand writes in marg. variant $^{\circ}$ $^$

[',րդ' անուն կամ բա՛յ, ասուԹի՛ւն եղիցի միայն : վասն զի ո՛չ է ասե՛լ ա՛յնպես յայտնել ինձ¹ ձայնիւ. մի՛նչ զի բացերևոցե՛լ կամ Տարցեա՛լ ուրուք. կամ՝ ո՛չ. այլ իւր յառաջագո՛յն կամեցելոյ : և սա՛յց. պա՛րղն է բացերևուԹիւն : ո՛րպակ : իմըն զումեմնէ. կամ ի՞մը՝ն², ապումեքէ՛ : իսկ արդ. սա՛յցըն. չա՛ր. կա՛յն : ո՛րզան : բա՛ն ի՞մն աՏա³, չարադրելի՛ :

Պրակ.թ. - - :

20.

Եւ է պարզ բացերևուներւն, ձայն նշանական յաղագո գո՛լ ինչ. կաժ 25. ո՛չ դոլ՝ որպես ամանակըն բաժանեա՛լը։ և ստորասու θ_h^{μ} , է, բացերևութին, ուրումին գումեննէ։ իսկ բացասութի բացե րևուլժիւն, ուրումին, ապումեբէ։ և վասն գի է. և գիջն ապե րևեցուցանե՛լ 4 իբր5 գիք։ և զչիքն իբրև գչիք ։ և գիքին իբրև գչիք ։ և զչի՛բն իրրև զիք։ և շուրջ դարտաքոյսըն այժուն ամանակիս⁷։ 30. սո՛յնպես դաժենա՛յն ինչ ներկալցի դոր ստորասեա՛ցն ոք ապա սոցել։ և զոր ապուսեացն ոք ստորասոցել։ ապա ուրեմն, յայտնի՛ է, գի աժենո՛ւմ® ստորասուԹեան, է բացասուԹի՛ւն Տակակայ ։ և ամենում բացասութեան, ստորասութեւն ։ եղիցի Հակասուլժի՞ւն այս^ց։ ստորասուլժի՞ւն և բացասուլժի՞ւն Հակա_֊ կայեա՛լը ։ և ասեմ Հակակայի՛լ, զսորի՛ն ա՛յսորիկ․ զսմինե՛ ։ բայց 35. ո՛չ Հոմանունակի՛, և որքանք ¹⁰ ա՛յլ.թ ևս զայսպիսեա՛ցըն Հակորո չեմը, առ իմաստականս խանդութերւնս¹¹ ։

Պրակը. *ե* ։

Եւ վասն դի են ոմանք ըստ բոլորէ զիրացըն և ոմանք ըստ իւրաքան չիւրցն և ասե՛մբ ըստ բոլորէ, որ ի վերայ յոլովոցն և բնաւու սեցաւ ստորոդիլ և իւրաքանչիւրըն և որ ո՛չ ։ որկեն և մարդ հ. ղբոլորէցն և իսկ կալլիաս՝ դըստ իւրաքանչիւրցըն՝ Հարկ է բացերևոցել որպես ի՛ք, կամ չի՛ք ։ է 15 յորժամ՝ դբոլորէցն իմի՛ք.

 $^{^1}$ ինչ V. ^{2} ինն C D ; omit V. ^{3} ինն ա ζ ա V. ^{4} երևեցուցանել V. ^{5} իրրև V. ^{6} այժ մու V. ^{7} ամանակին V. ^{8} ամենում V. ^{9} այս պես V. ^{10} որքան V. ^{11} իստնդութիւնս V ; իստնդութիւն C ; in A the rubricating hand adds suffix u above line. ^{12} <code>Jոլովիցն V.</code> ^{13} իւրա <code>_.pub_thrpgb V.</code> ^{14} րստ բոլորեցն V. ^{15} և ξ V.

և է՛ յորժամ՝ գըստ իւրաբանչի՛ւրցրն ։ արդ ե[ժե գբոլորէ՛ն. բաց_ երևոցէ՛, ի վերայ բոլորի՞ն¹ ե[ժե ի՛ք․ կամ`ո՛չ, եղիցի ներՀակա՛նը² բացեբևու[ժի՞ւնքնց։ և ասես, ի վեևոն ևոս եսևսելը եռանբևրանը 5. գբոլորէն : ո՛րպես : ամենա՛յն մարդ. սպետա՛կ : ո՛չ ոք մարդ սպիտակ ։ Իսկ յորժամ ի վերայ ըստ բոլորէցն. և ո՛չ ըստ եսևսել , ոչ եր ըրև Հակարե ։ ետն մասև բնետլուր, կե, ժս ՆերՀական⁵։ և ասե՛մ գըստբոլորէն ապերևեցոցե՛յ⁶ ի վերայ ո՛չ 10. ըստ բոլորէցն։ որդան։ իք սպիտակ մարդ։ ո՛չ իք սպիտակ ղարե : Ծարժի հոտ եսևսել բեն դանժայր. աչ իեն նոալ եսևսել վարի՛լ բացերևու[ժետ՛մին։ քանզի ամե՛ն ո՛չ⁸ դըստ⁹ բոլորէ՛ն Նչանակե։ այլ [ժե ըստ բոլորէ՛։ իսկ ի վերայ ստորոգիցելո՛յ10 գըստբոլորէն 11, ստորոգել ըստ բոլորէ՝ 12. ո՛չ ի՛ք Ճշմարիտ ։ քանգի և ո՛չ մի՞րս ¹³ ստորասուԹի՛ւն եղիցի. Նորո՛ւմ ստորոգիցելոյն ըստ 15. բոլորէն, սաորոգի ըստ 14 բոլորէն ։ ո՛րդան ։ ի՛ք ամեն. մարդ. ամեն կենդանին ¹⁵ ։

Պրակը. ՛ջ։

``րդ Հակակայիլ ստորասու Թի՛ւն և 16 բացասու Թե՛ան ասեմ Հակա սու Թեամե․ գըստ բոլորե՛ն, Նշանակելով Նըմի՛ն․ գի ո՛չ 17 ըստ բոլորե ։ ո՛րզան ։ ամե՛ն մարդ․ սպիտակ ։ ո՛չ ամեն մարդ․ սպիտակ ։ 20. ո՛չ ոք մարդ սպիտակ ։ է՛ ո՛նն մարդ սպիտակ ։ և ՆերՀակի՛ 18 գըստ բոլորե ստորասու Թի՛, և գըստ բոլորե՛ն բացասու Թիւն ։ ո՛րկե՛ն ։ ամե՛ն մարդ արդա՛ր ։ վասն 19 որոյ 20 դա՛յսոսիկ․ ո՛չ գոյ կար²¹․ Համան դամայն Ճշմարիտըս գոլ ։ իսկ ղներ Հականըս սոցա, Ներընդունի՛ 25. ի վերայ սորի՛ն ։ ոչ ամե՛ն մարդ սպիտակ ։ և է՛ ո՛մն մարդ սպի տակ ։ գի 22 ո՛չ ամե՛ն ո՛չ՝ գըստրոլորե՛ն Նշանակե ։ արդ որջանը

¹ μωω μητηρίυ V. ² τικης ωկωτης CD; τικης ωկωτη V. ³ μωβερικητής V. ⁴ μωω μητηρίς V. ⁵ τικης ωμωτης CD; τικης ωμωτης V. ⁶ κητισμές V. ⁷ μωω] q V. ⁸ V tr. ης ωθέτι. ⁹ ημωω] q V. ¹⁰ υωπητηρίς μητης V; υωπητηρίς μητης CD. ¹¹ ης μωω μητηρίς V. ¹² ημητηρίς το omitting μωω V. ¹³ θ V. ¹⁴ μωω] q V. ¹⁵ [βετημώτη V; in A rubricating hand adds τ above line. ¹⁶ In A first hand set a punctum delens over μ; V omits. ¹⁷ ηκ ής] ητς V. ¹⁸ τικης ωψη C; τικης ωψ V. ¹⁹ Before ψωτη V adds ης ημητημητικου ματημής μ. ²⁰ ημη] η V. ²¹ First hand in A seems to have written ψωρη and an early hand to have erased ρ. ²² ημ] μωτημής V.

Տակասունիը. զըստ բոլորէցն են. ըստ բոլորէ՝ Հարկ է. զո՛մին Ճշմարիտ դոլ՝ կամ սուտ։ և որբանը ի վերայ ըստ իւրաքան, չնւրցն։ ո՛րկէն²։ ի՛ք սովկրատէս սպիտակ. և՝ որքանը ի վերայ ըստ իւրաքան Հշմարիտ է՛ք ասել. Թե ի՛ք ստարոլորէ՝ հ չ միշտ, ոմն սուտ, և ոմն Հշմարիտ ի՛ք ասել. Թե ի՛ք մարդ սպիտակ։ և ի՛ք մարդ դեղեցիկ։ , քանգի հ ի՛ք մարդ դեղեցիկ։ և՛ն ենե զազիր՝ ո՛չ դեղեցիկ։ և՛ն ենե զազիր՝ ո՛չ

Պրակը. Է։

30.

Րայց Թուեսցի յանկարծաւրէն անտեղի գոլ, վասն երևիլ⁸ նշանա_֊ կել⁹· ո՛չո¹⁰՝ ի՞բ մա՛րդ սպիտա՛կ ։ Համանդամա՛յն, [ժե¹¹ և ո՛չ ոբ մարդ սպիտակ է բայց այս, ո՛չ գնո՛յն նշանակեւ և ո՛չ Համանգա 35. մայն ի Հարկէ ։ և երևելի է. զի և մու՛ բացասութիւն ըստ միմյ ստորասու Թեան ։ . քանզի գսո՛յն պա՛րտ է բացասոցե՛լ. զբացասու թիւնն¹²․ գոր ստորասեացն ապուսութիւնն¹³ և ապոսմընե՛¹⁴․ 40. կամ ըստ իւրաքանչիւրոցն 15 ուժեք է. և 16 կամ ապրստբոլորեցն. p. 18. իմեք է ։ կամ իբր ըստ բոլոր է կամ իբր¹⁷ ո՛չ ըստ ¹⁸ բոլոր է ։ և ասեմ, որկեն 19 ։ իք սովկրատես սպիտակ ։ ո՛չ է սովկրատես սպիտակ․ և եթե ա՛յլ ինչ ։ կամ ապա²ս այլոյ գսոյն․ ո՛չ Հակա կայն²¹: այլ եղիցի նորա, մի՛ւսն²² ևս²³։ ամենո՛ւմ մարդ սպիտակ, ո՛չն ամեն մարդ սպիտակ : և ուժենո՛ւմն²⁴ մարդ²⁵. ո՛չն դք մարդ 5. սպիտակ : իսկ ի՛քո՛ւմ՝ մա՛րդ սպիտակ . ո՛չ իք մա՛րդ սպիտակ : լ՝ րդ՝ գի մո՛ւ բացասութիւն, մո՛ւրմ ստորասութեան Հակակա՛լ է. բացերևակի՞ ։ և ո՛յք են սոքա, ասացեա՛լ են ։ և զի²⁶ ներՀակա՛նք

¹ րստրոյորէ D; գբոլորէ V. ² Before որկէն add սոյնպես V. ³ Before և add սոկրատէս ոչ սպիտակ V. ⁴ և ոչ V. ⁵ զբոլորէ V. ⁸ վասն գի երևի V. ⁹ նշանակելդ V. ⁷ ցագիր՝ V. ¹¹ Համանգամայն պյնմ Թէ V. ¹² գբացասուի V. ^{13} ստորասուF $\mathrm{V};$ in A punctum delens over & suffix and first hand gives variant umn. ¹⁵ *իւրաքանչիւրոց*ն C ; րասու թիւնն in margin. ¹⁴ ապոսմնել V. ¹⁶ L. om. V. ¹⁷ կամ իրը և V. ¹⁸ րստ գ V. իւրաքանչիւրցն V. ²⁰ шщ V. ²¹ Հակակայ V. ^{22} Iffer D; Iffer V. 23 Lu D; Lut V. 24 nedletti niti V. 25 After diupą add uupmuų V. ²⁶ qh bu V.

10. այլթ. և դ՛յք են սոքա։ և զի ո՛չ ամեն Ճշմարիտ, կամ սուտ ՏակասուԹիւմն¹։ և վամն է՛ր. և ե՛րբ Ճշմարիտ կամ սուտ։

Պրակը. ե ։

- խայց մի է ստորասու Թիւն և բացասու Ծի՝ կամ ղմու 2 զմիոջ է նշաւ 15.

  նակելով: կամ զբոլոր է ելդյ՝ զբոլոր է: կամ՝ ո՛չ նմանապես։
  ո՛րզան: ամենայն մարդ՝ սպիտակ է: ո՛չ 3 ի՞ք ամենայն մարդ սպիտակ: ի՛ք մարդ սպիտակ: ո՛չ ոք մարդ սպիտակ: ո՛չ ոք մարդ սպիտակ: ո՛ն մարդ սպիտակ: ո՛ն մարդ սպիտակ: ո՛ն մարդ սպիտակ: Թե սպիտակն. մո՛ւ նշանակե: իսկ եԹե երկո՛ւց՝ մո՛ւ անուն կայց է արտ որոց չի՞ք մո՛ւ: ո՛չ մու ստորասու Թիւն, և ո՛չ մու բացասու Թիւն: ո՛րզան: Թե ոք դից է 4:
- 20. անուն Տանդերձ ձիոջ և մարդում։ իքըն Տանդերձ սպիտակ։ սա ո՛չ մու ստորասուժիւն, և ո՛չ բացասուժիւն մու : քանդի ո՛չ ինչ տարբեր է ասել ժե ի՞ք ձի և⁵ մարդ սպիտակ ։ և կամ ժե ի՞ք ձի սպիտա՛կ ։ և ի՞ք մարդ սպիտա՛կ ։ արդ եժե սոբա բաղումս
- 25. Նշանակեն և ե՛ն բազումը։ յայտ է, թե և առաջի՛նն բազումն Նշանակէ, կամ ո՛չ ի՛նչ։ բանգի չի՛ք ոք ձի՚ մարդ։ ապա ուրեմն և ո՛չ ներ սոջա՞ Տարկաւո՛ր զոմն Ճշմարիտ և զո՛մին սո՛ւտ Տակա սութի՛ւն գոյ։
- [`որդ` մակ եակացն, և եղելո՛ց⁸, զստորասու Թի՛ն⁹՝ կամ՝ զբացասու_
  Թի՛ւնըն¹⁰ Ճշմարիտ գոլ՝ կամ՝ սո՛ւտ ։ և մակ¹¹ ըստ բոլորէ՛ցն. իբր
  30. զբոլորէ՛ մի՛շտ զոմըն Ճշմարիտ և զոմըն սո՛ւտ ։ և մակ ըստ իւրա_
  ըանչիւրցն. որպէս ասացեա՛լ է ։ իսկ մակ ըստ բոլորէ՛ցն ասիցելոց՝
  ո՛չ¹² ըստ¹³ բոլորէ, ո՛չ Հարկաւոր. ասացեա՛լ է¹⁴, և յաղագս սորա ։

Պրակթ. [5 ։

իսկ մակ՝ ըստիւրաքանչիւրցըն, և Հանդերձելոցն՝ ո՛չ նմանապես։ "բանզի ե[ժե ամենայն ստորասու[ժիւն․ և բացասու[ժիւն Ճշմարիտ

կամ սուտ 1։ և 2 ամենայն 3 Հարկ է կամ գո՛լ կամ չգոլ։ զի ե[Ժե 35. ոմն ասասցէ. լինոցե՛լ 4 ինչ. և ոմն ո՛չ ասասցէ գսո՛յն գայս ։ յա՛յտ է. ելժե Հարկ է Ճշմարտե՛լ գուն. սա՛յց։ [ժե ամենայն ստորա_ սունի 5 Ճարիտ կամ սուտ ։ քանցի երկոքին, ոչ են Համանգա մայն ի վերայ այսպիսեացս ։ քանգի եթե Ճշմարիտ ասե՛յ ⁶, եթե՛ սպիտակ. կամ ո՛չ սպիտակ. Է Հարկաւոր դո՛լ սպիտակ. կամ ո՛չ b. սպիտակ ։ և ելժե ի՛բ սպիտակ կամ ո՛չ՝ սպիտակ Ճշմարիտ էր⁸․ ասե՛լ, կամ ապուսե՛լ ⁹ : և ¹⁰ եթե ո՛չ սրտէ. և եթե սրտէ. չի՛բ ապա Հարկզստորասու[Ժիւնն կամ¹¹ գբացասու[Ժիւնն¹², Ճշմարիտ գոլ կամ սուտ : ապա¹³ ուրեմն, ո՛չ ինչ ո՛չ իք՝ և ո՛չ լինի. և ո՛չ ի դիպուածոյ։ և ո՛չ ո՛ւմ ուժեք և՛ դէպ լիցի և ^{14} ո՛չ եղիցի ^{15} : 5. կամ¹⁶ ո՛չ՝ ո՛չ¹⁷ եղիցի ¹⁸։ այլ ի Հարկէ՝ ամենայն ։ և ո՛չ ո՛ւմ ումեք և դեպ է։ զի. կամ. որ ստորասեացն Ճշմարիտ է. կամ 19 որ ապու սեաց ։ .բանզի²⁰ Նմանապէս արդև բ լիներ․ կամ՝ ո՛չ լիներ․ բանզի ում ումեթ. և դեպ է։ և ո՛չ ի՞նչ առաւել այսպես, կամ 21 ո՛չ 22 ա՛լնպես ունի՝ կամ կալցի ։

Պրակը. Ժ²³։

10. Եւս²⁴, ենժե ինք սպիտակ՝ այժմ, Ճշմարիտ եր ասել յառաջադո՛յն։
նե եղիցի սպիտակ ՝ իսկ ապա մի՞շտ Ճշմարիտ եր ասել յառաջա_տ
գոյն, ըի՞նչ և ե՛ր յեղելոցն, ենժե եղիցի ՝ և ենժե Ճշմարիտ եր
ասել յառաջադոյն. նե ե՛, կամ նե²⁵ եղիցի ։ ո՛չ կար, այս ո՛չ
գոլ : և ո՛չ ո՛չ լի՞նոցե՛լ²⁰ ։ իսկ որ ո՛չ կար, ո՛չ եղանել²¹, անկար²⁸,

⁴ լինոցել V; A sets ² [L] шщш V. ³ *ամեՆայ*նի V.punctum delens over n; D has stillingte. ⁵ ստորասու[ժիւն և բացա_ ⁶ է ասելն V. 7 ns he V. ⁸ & V. ⁹ ապոսել V. սութիւն V. 11 V has passage thus umf the wind Sunt to numnimum [], 10 L om. V. ¹² ցբացասուԹի V. 13 Before ապա add եւ ենժե այս ոչ V. ¹⁵ եղիցին V. ¹⁶ կամ և V. ¹⁷ ոչ որ ոչ V. ¹⁸ եղիցին V. 14 4 om. V. ²⁰ թանգի B C ; թե V. ²¹ կամ] և V. 22 In A first 19 L Lud V. hand adds #2 above line. ²³ **4** man. rec. supra rasuram in A. ²⁷ եղանիլ V. ²⁸ անկարն C. Lu V.

ո՛չ եղանել 1։ իսկ որ անկարն. ո՛չ եղանել. Հարկաւո՛ր եղանել ։ իսկ ապա ամենայն ² գζանդերձեայսն Հարկաւորապէս էր եղանել ։ 15. ապա ո՛չ ինչ ուրեմին. ո՛ւմ ուժեք դէպ էր³. և ո՛չ ի դիպուածո՛յ⁴ եղիցի : թանգի եթե ի դիպուածոյ⁵․ ո՛չ ի Տարկե ։ բայց սակա՛յն, և ո՛չ որպես չեզո՛թ. Ճշմարիտ ներընդունի ասել։ ո՛րգան։ եԹե ո՛չ եղիցի։ և ո՛չ ո՛չ եղիցի։ թանգի և Նախառաջի՞ն ելդյ ստորա սու [ժեա՛նն ⁶, սրտի՛ բացասու [ժիւնն¹. ո՛չ Ճշմարիտ [։] և, սորա սրտո՛յ ելոլ, գստորասութիւնն կատաչեսցէ ո՛չ Ճշմարիտ գոլ ։ և առ 20. ա՛յսորիշը. ենժե Ճշմարի՛տ էր ասել. ենժե սպիտա՛կ. և սեա՛ւ կարտ Է¹⁰ երկոցուն 11 գոլ: և 12 եթե գո՛լ ի վաղիւ. ելոցե՛լ 13 ի վաղիւ : և եթե 14 ո՛չ եղիցի. և ո՛չ ո՛չ 15 եղիցի ի 16 վաղիւ՝ ո՛չ 17 եղիցի ո՛ւմ ուժեքին դէպ է ։ ո՛րդան ։ նաւաժարտու[ժի՛ւն ։ քանդի պիտեսցի՛ 18․ ո՛չ լինել Նաւամարտութիւն ; և ո՛չ՝ ո՛չ լինել Նաւամարտութիւն։ 25. արդ որը պատաՀեն այսորիկ անտեղիը և այսպիսիք այլք։ գե եթե ամենայն ստորասութեան, և բացասութեան, կամ ի վերայ ևոա եսևսելենը առինբևսձ, իեն ձեսևսել․ քաղ ի վբևան ևոա իշևաճար՞ չիւրոցրն. Տարկ է Տակակայիցն ¹⁹ գոյ՝ ուժեմն Ճյմարիտ, և ուժեմն սոււտ ։ այլ ո՛չ ինչ ո՛ւմ ուժեք դէպէ գոլ ներլինիսն 20․ այլ աժենայն 30. ինչ գոլ²¹ և լինել²² ի Տարկէ՛։ իսկ ապա և ո՛չ խորՏել պիտեսցի։ և ո՛չ իրաւորել։ իբրու (ժե գայս ինչ արասցուբ եղիցի այս։ և եթե ո՛չ գա՛յս ինչ. ո՛չ եղիցի։ քանգի ո՛չ ինչ արգելու. և ի բիւ՛ր ամ: ումե՛մն ասել՝ այս լինոցել. և ումե՛մն ո՛չ ասել։ իսկ ապա ի Տարկե՛ եղիցի՝ ո՛ւմ ումեք սա՛լյց Ճշմարի՛տ էր ասել ,յա՛յնժամ։— 35.

² դամենայն V. 1 bywith V, and so throughout chapter. ⁵ **ի դիպուածոց** V, and 4 դիպուածոյց V ; դիպուածոց C. դիպէր V. ⁷ բացասուԹի V. ⁶ ստորասուԹիւն C. in next line styre. ⁹ Before uhun add ny uuhuuuh V; om. B. ¹⁰ & B; &p V. րասուԹի V. 13 Lyngby BC; 12 L BD; om. V. ¹¹ երկոցուն B ; երկուցն V. ¹⁴ և եթե B; և եթե ոչ գոյ ի վաղիւ ոչ ելոցել և եթե ելոցել V. (b) $\overline{h}$ (om. $\overline{h}$ D) dunte, $\overline{h}$ $\overline{$ ²⁰ Նևրրինիսն D; ¹⁸ դիպեսցի V. ¹⁹ *Տակակայից* V. 17 www ny V. ²¹ ավենայնին չգոյն V. ²² յինեյն V. *Ներլինելիս*ն V.

Պրակը. Ժա1։

- [a] (`այց սակայն, և ո՛չ այս տարբե՛րէ. [ab ոմանք ասացին զՀակասու [ahւնն², [ab ³ ո՛չ ասացին : "քանզի յա՛յտ է. [ab ա՛յսպէս ունին իրքն, [abպէտ և ոմն ո՛չ ստորասիցէ. և ոմն քացասիցէ : քանզի ո՛չ վասն ստորասելոյն, կամ բացասելոյն, եղիցի՝ կամ ո՛չ եղիցի :
- p. 19. [Ժե ո՛չ⁵ ի բիւր ամ առաւել՝ կամ Ներքանում Ժամանակի և իցէ ։
  իսկ ապա [Ժե․ Նաժենում ⁶ ամանակում ա՛յսպէս ունէր՝ ժի՞նչ գի
  ժիումն Ճշմարտել՝ Տարկաւոր էր այս եղանիլ կամ ո՛չ եղանիլ և ⁸ իւրաքանչիւ՛ր ի լինելո՛ցըն ժիշտ ա՛յսպէս ունէր, ժի՞նչ գի ի Տարկէ՛ լինել ։ քանգի յորժամ Ճշմարտապէս եասա՛ց⁹ ոք ե[Ժե¹⁰
  - 5. եղիցի ո՛չ կար ո՛չ եղանիլ՝ և զեղեակըն ճ՚չմարիտ էր ասել միչտ եթե^{լլ} եղիցի՝ և եթե սոբա անկարբ, բանգի տեսանեմբ զի սկիզբն է Հանդերձելոցըն և ի խորՀել և ի դործե՛լ ինչ՝ և զի
  - 10. բոլորապես, է. Ներս¹² ո՛չն միշտ Ներգործեն¹³, կա՛րն գոլ՝ և ո՛չ։ Նորս երկոքին Ներընկալեա՛լ լինին և գո՛լն և ո՛չն գոլ։ իսկ ապա և եղանիլն. և ո՛չն եղանել¹⁴։ և բազումը մեղ յա՛յտք են, ա՛յսպես ունելով: զի զայս, զՏանդերձս՝ կա՛ր գոյ Տատանիլ¹⁵. և ո՛չ Տատրցի, այլ յառաջ մաշեսցի։ Նմանապես և ո՛չն Տատանիլ կար։
  - 15. ըանզի ո՛չ գոյը յառաջագոյն սա՝ մաշիլ. եԹե ո՛չ կա՛ր էր, ո՛չն Տատանիլ սա : ապա ուրեմն, և մակ այլոցըն նեղելուԹեանց 16, որը միանդամ ըստ զաւրուԹեան ասին այսպիսւումն ; ապա ուրեմն երևելի՛ է. զի ո՛չ ամենայն ինչ ի Տարկէ, ո՛չ է. և ո՛չ լինի : այլ են ինչ. որում ումեր և դէպ է : և ո՛չ ինչ առաւել՝ կամ ստորա
  - 20. սու թեւն կամ բացասու թեւն Ճչմարիտ։ և ե՛ն. որք առաւել։ և իրրու թե բաղում՝ անգամ։ յոլով մի¹⁷ ընտիր ո՛չ աղե¹⁸. այլ ընդունի եղանե՛լ ոմն. և ոմն ո՛չ։

^{1 &}amp; over erasure of a & and w added in recent hand A. ² գՏակա_ սութե V. 4 nth added in first hand in marg. of 3 Pt L tpt V. ⁶ *յամ*Էնում ℧. A; nift no V. 5 ns L V. ⁷ Ճշմարտել, և V. 9 wuwugt V. 10 **bBb** om. V. 11 V tr. եթե միշտ. 8 wyw L V. ¹³ Ներգործել V. ¹⁴ եղանիլ V. 12 Japu V. ¹⁵ Հատանել Մ. 18 ոչ աղե և մինն ոչ ¹⁶ եղելու(Ժեց V. ¹⁷ և յոլով մինն V. եղեայ V.

Պրակը. Ժբ ։

Մրդ՝ գո՛լ գեակրն յորժամ է՛։ և գո՛չ եակր՛ն ո՛չ գոլ. յորժամ ո՛չ է Տարկ ։ բայց սակայն․ ո՛չ գեակն գաժենայն Տարկ և գո՛յ ։ և ո՛չ դո՛չ եակն. ո՛չ գոլ Տարկ ։ բանզի ո՛չ նո՛յն է զաժենայն զեակըն գոլ 25. ի Հարկե. յորժամ Հ է՛ ապարգաբարն գո՛լ՝ ի Հարկե ։ և նմանապես և ⁴ ի վերայ ո՛չ եակին և ի վերայ Տակասու (Ծե՛ն ՝ Նո՛յն բան ՝ բայց գո՛լ կամ ո՛չ գոլ ամենայն Տարկ : և եղոցե՛լ, կամ ո՛չ ։ բայց ո՛չ սակայն գատուցանելով ասե՛յ գոմն Հարկաւոր և ասեմ ո՛րդան ։ Հարկ՝ լինոցել Նաւամարտութիւն՝ վաղիւ՝ կամ՝ո՛չ լինոցել ։ բայց 30. ո՛չ սակայն լինոցելըն նաւամարտութիւն, նվադի՛ւ⁸ Հարկաւոր։ և ո՛չ ոչ եղանել . այլ եղանե՛լ 10. կամ ո՛չ եղանել 11 Հարկաւոր ։ իսկ ապա, վասն գի Նմանապես բանչըն Ճչմարիտ. որպես իրբրն¹² յայտ¹³․ գի որքանրք ա՛յսպես ունին․ ժինչ գի ո՛ւմ ուժեք դէ՛պ իցե և գներ Հակսրն ներընդունել. նմանապես ունել Հարկ է և գՀակա 35. սու (ժիւմն, որ պատա Հե ի վերայց՝ 14 ո՛չ միշտ են, և ո՛չ միշտ չեն։ թանցի սա՛լց՝ 15 Տարկ ուժեմն մասին 16 Տակասու[ժեանն 17, Ճշմարիտ գոլ կամ սուս ։ բայց ո՛չ սակայն, այն կամ այս այլ ուրում՝ 18 ուժեթ դէպ իցէ։ և 19 առաւել Ճշմարիտ զոմըն, բայց ո՛չ սակայն այս Ճշմարիտ²⁰ կամ սուտ մինչ գի յալյաէ ենժե ո՛չ Հարկ է ամենայն ստորասուԹեան՝ կամ բացասուԹեան, Հակակա՛յցն. գոմն b. Ճշմարիտ. և գոմն սոււտ գոլ : քանգի ո՛չ որպես ի վերայ եակացրն, այսպես ունի և ի վերայց²¹ ո՛չ եակացն ։ բայց կարից գո՛լ²² կամ ո՛չ գոլ, այլ 23 որպես ասացեա՛լ է ։

 $^{^2}$ այլ յորժամ $\, {
m V}_{\cdot}$ 3 *L.* L. V. 4 V om. 4. 1 Հարկ Է V. ⁸ Նաւամարտուին ⁷ Հարկ Է V. 5 Հակասու 🗗 ե V. ⁶ ավենայնն V. 10 եղանիլն V. 11 եղանիլն V. 14 ե վերաւ այլո V. 15 V և այլո ⁹ եղանելն V. րն վաղիւ V. ¹⁴ ի վերայ սայց V. ¹⁵ V և սայց. ¹³ . լայտ է V. 12 V և իրքն. ¹⁷ V Հակասուն. 18 V nnncd; 16 ուժեմն մասին] V Հարկ է ի միասին. 19 V L nz. 20 V om. բայց nչ սակայն այս ճշմարիտ. 22 huphy 4ng so D; E has huphy & 4ng; վերայց] so D ; V ի վերայ. V կարելի գոլ. 23 BDE omit 41.

Պրակը. տասն երեք:--

- 5. Մ΄ (, զի է՛ իմն, զուժեմնե¹․ կամ ստորասունի նշանակելով․ և կաժ բացասունիւն ։ և է՛ ա՛յս անո՞ւն, և կաժ² անանո՞ւն ։ բայց մի՛ պիտի գոլ․ զժիոջե․ զնե՛րստորասունեա՛նն³ ։ բայց անո՞ւնն, ասացետ՝ է և անանունն⁴ յառաջագոյն բանզի ո՛չ մարդ․ անուն ո՛չ⁵ ասեժ. այլ անորոշելի՛ անուն ։ բանզի մի՛ ⁶ իմն նշանակէ՝ անորուն . շելի անուն, որպես և ո՛չն ողջ է․ ո՛չ բա՛յ է ։ աժենա ն ստորասու
- 10. շելի անուն, որպես և ո՛չն ողջ է. ո՛չ բա՛յ է ։ ամենայն ստորասու խիւն և բացասուխիւն, կամ արտանուան է և բայե⁷ ։ կամ արտ անորոշելի՞ անուան է և բայե⁹ ։ բայց առանց բայի՛, և ո՛չ մի ստորասուխիւն կամ բացասուխիւն ։ բանդի է, կամ եղիցի՞ կամ ե՛ր. կամ լինի՛ ։ կամ¹⁰ որբանրբ ա՛յլը այսպիսի՛թ. բա՛յթ. արտակա՛յցն է ։ թանդի առնչանակէ ամանակ ։ ապա ուրեմն նախ ստու
- 15. ըասունիւն և բացասունիւն ՝ ի՛ք ¹¹ մարդ ։ ո՛չ ի՛ք մարդ ։ ապա ի՛ք ո՛չ մարդ ՝ ո՛չ ի՛ք ո՛չ մարդ ։ դարձեա՛լ ի՛ք ամեն մարդ ։ ո՛չ ի՛ք ամեն ո՛չ մարդ ։ և ի՛ ամեն ե՛։—

Պրակք. *եղ* ։

20. Իայց յորժամ զիջն․ երիցս առստորոգեսցէ 12, աՀա կրկնակի ասին Հակադրուժիւնքս։ և ասեմ որկեն ։ իք արդար մարդ 13։ զիջն երիցս ասեմ չարկանա՛լ։ անուն 14, կամ բա՛յ 15․ ներստորասոււ ժետնդ ։ իսկ 16 ապա վասն ա՛յսորիկ, չո՛րք այսոքիկ եղիցի 17․ որոց 18 երկո՛ւ բըն առստորասուժիւն և բացասուժիւն կալցին, ըստ կարգի

¹ C իվեմն է. ² և կամ B C; կամ V. ³ V ներ ստորասուն ե. ⁴ բայց անումն աս է և անանունն] V բայց գի՞նչ անուն և անանուն, ասացեալ է; so D, only omitting գի՞նչ and reading անումն; B C have թ. դ. անումն ասացեալ է անանուանն. ⁵ A sets punctum delens over ո՛չ. ˚ V ոչ մի. ¹ V յարտանուան է և ՚ի բայէ; but բայէ D. ˚ V յարտանորոշելի. ˚ V ՚ ի բայէ. ¹ V և կամ. ¹ ¹ V բացասունի իջ. ¹ ² V առստորոգեսցի. ¹ ³ V մարդն; D մարդ. ¹ ⁴ V անուան. ¹ ⁵ բայ V անորոշելի անուան. ¹ ⁶ Before իսկ V adds և ասեմ գի իջն կամ առ արդարն դիցի, և կամ առ ոչ արդարն այսպես և առ բացասունին. ¹ V եղիցին. ¹ В V յոլոց.

որպես պակասուԹի՛ւնքն։ ըայց¹ երկուքն, ո՛չ։ և² ասե՛մ։ զի՛քն. 25. կամ առարդար ընդիցի. և կամ առ ո՛չ արդարն։ իսկ ապա, և ըացասուԹի՛ւնն։ և ապա, չո՛րը եղիցին։ և իմանա՛մը զասիցեա՛լս³ արտաստորոգիցելոցս⁴; ի՛ք արդա՛ր մարդ։ ի՛ք ո՛չ⁵ արդա՛ր մարդ։

30. սորա՝ հրացասու Թիւն, ո՛չ ի՞ք ո՛չ արդար մարդ։ բանզի ի՞քն աստանաւր, և ո՛չըն ի՞ք, ընդ արդարումն՝, և ընդ ո՛չ արդարում՝ առդիցի ի՞ն։ արդ ա՛յսոքի՞կ որպես ի վերլուծականսն հև ասի ա՛յսպես դասեա՛լ է։—

Պրակը. Ժե12։

(Հայց Նմանապէս ունի, զի Թեպէտ ըստ բոլորէ զանուանէն իցէ ստորասուԹի, որզան՝ ամենայն իք մարդ արդար, բացասուԹի, ոչ ամենայն իք մարդ արդար, ամենայն իք մարդ ոչ արդար, ոչ

35. ավենայն իք մարդ ոչ արդար. բայց ոչ նմանապես զըստ տրամա աստոն ընկայցի շարաՃշմարտել, այլ ընկայցի երբէբ։

լ՝,րդ երկուք այսոքիկ Հակակային, բայց այլջն առ ոչն մարդ իբր ենիակայ ինն առեղելոյ, որպես¹³, է արդար ոչ մարդ, ոչ իք

p. 20. արդար ոչ մարդ ¹⁴ : [``այց աւելիք սայց ոչ են Հակադրունիք. բայց սոքա զատ առանց նոցա ինքեանք ըստ ինքեանս են՝ իբրև անուամը ոչն մարդով առվարեցեալը ։

Պրակը. տասն ուվեց։

ոսկ մակոյցիքը. ո՛չ յարմարի¹⁵ ։ ո՛րզան ։ մակողջեին, և գնայ․ ի 5. վերայ սոցա զնո՛յն առնե, ա՛յսպես եդեալ․ իբրու․ Թե ի՛քն յարիցի և ընդՀարկանիցի ։ որզա՞ն ։ է՛․ ողջանալով¹⁶ ամենա՛յն մարդ ։ ո՛չ

 $^{^3\} V$ $_{\textit{qwuw}}$ ² V omits from L ասեմ to չորը եղիցին. ¹ թայց V և. 4 արտաստորագրիցելոցս V. 5 իք ոչ | V ոչ իք. ⁶ Before սորա V adds իր ոչ արդար մարդ. 7 V ընդ արդարումն. ⁹ V արդարու**մ**ն. ¹⁰ V առդիցէ. ¹¹ V վերլուծականս. CD: V nst 12 Through loss of folio this whole chapter is absent in A; the text given 13 C omits npuytu. 14 After Jupp BC add is therefore that of V. ¹⁵ V *յարմարի*ն. իք ոչ արդար ոչ մարդ, ոչ իք ոչ արդար ոչ մարդ. 16 V ngg.

ողջե աժենայն մարդ : ո՛ղջե աժենայն ո՛չ մարդ : ո՛լջե աժենայն
ո՛չ մարդ : քանդի ո՛չ է․ գո՛չն աժենայն մարդ և ասելի, այլ գո՛չն․

գեոլորեն և Նանակե՝ այլ իեր գեոլորե անո՛ւնըն և Նարդ ։ ո՛լջե ո՛չ մարդ ։ ո՛լջե աժենայն ո՛լ ուրչել՝ ո՛լջե աժենայն ո՛լջե աժենայն ո՛լջե անումներ՝ առունել ։

Պրակը ։ Տամն և ե՛ւ[Ժն :--

I] ամ զի Ներ**Հական բացասու[ժի՞ւ**ն է. ամենայն ի՞ք կենդանի՚ արդար, որ Նշանակէ՝ (ժե ո՛չ ինչ կենդանի արդար ։ սոբա երևին. զի ո՛չ երբեք եղիցին Ճշմարիտք Համանգամայն ։ ո՛չ ի վերայ սորին ։ և ո՛չ ց Հակակայբըն սոցայ¹⁰, եղիցին ¹¹ երբեթ. ի՛մին ¹² 20. կենդանի. իք արդար ։ ո՛չ ամենայն կենդանի՝ ի՛ք արդար և և Տետևին սոբա այնմ որոբն, ամենայն մարդ արգար է։ կամ ո՛չ ոք է մարդ արդար։ իսկ պ՛յնմ։ ի՛քրն. ո՛մն մարդ արդար. Հակա_ կայն, թե ո՛չ ամեն մարդ ի՛բ ո՛չ 13 արդար։ քանզի Հարկ է գոլ ցո՞մն ։ և 14 երևելի՛ է. զի ի վերայ ըստ 15 իւրաքանչիւրցըն, Թե Ճշմարի՛տ 16 Հարցեալ, բացուսե՛լ՝ գի¹⁷ և ստորուսե՛լ Ճշմարի՛տ։ 25. ո՛րը։ ապաբեն․ սովկրատես․ իմաստո՞ւն ։ ո՛չ՝ սովկրատես՝ ապա ո՛չ իմաստուն ։ իսկ ի վերա՛յց ըստ բոլորե, ո՛չ Ճշմարիտ, նմանա ـ պէ՛ս ասիցեալն¹8։ բայց Ճչմարի՛տ բացասուԹիւնն¹9։ ապաթ**էն** ավեն մարդ իմաստուն։ ո՛չ՝ ամե՛ն, ապա մարդ ո՛չ իմաստուն։ քանզի այս սո՛ւտ ։ այլ ո՛չն ամեն, ապաբեն մա՛րդ իմաստուն 30. Ճշմարիտ : զի այս է Հակակայն, իսկ այն ներ Հակրն ։

¹ ամենայն մարդ] V ամենայնին, այլ մարդոյ. ² С *և щ*_J. 3 V բացասու[ժիւն. 4 զըստ բոլոր*է*ն V. ⁵ իբրև V. 6 V om. անունըն; D reads quilinciil. ⁷ V ավենայնն. ⁸ V դանունն. 9 V om. nz. ¹⁰ V ungw. ¹¹ V եղեցին. 12 V nfi. 13 V om. ns. ¹⁴ V om. *L*. 15 V om. puur. ¹⁶ V tr. Ճշմարիտ [ժ.է. ¹⁷ V om. qh. 18 V wuw_ ¹⁹ V բացասու[ժիւն, ցեայն.

Պրակը. Տամն և ութ:--

- խսկ անորոշին ¹ Տակակա՛յքն, անուա՛նք՝ կամ բա՛յք։ ո՛րզան։ ի վերա՛յր²․ ո՛չըն մարդ՝ և ո՛չ արդար։ որպես բացասունիւն առանց անուան, և բայի՛, Թուեսցի գոլ՝ բայց՝ ո՛չ են ։ քանզի միշտ Ճշմարտե՛յ Տարկ³, կամ սրտե՛լ դբացասունիւնն ⁴։ իսկ որ ասա՛ցըն,
- 35. ո՛չ մարդ ո՛չ ինչ առաւել քան գայն որ ասացըն մարդ : այլ և նուազ Ճշմարտեաց ինչ՝ կամ սրտեաց՝ թե ո՛չ ինչ առդիցի և նշանակ : ի՛քն ակեն ո՛չ մարդ արդար և ո՛չ մո՛ւ, ի նոցանե՛, գնո՛ն, և ո՛չ Հակակա՛յն սմա , ա՛յսըմ , ո՛չ սե 10, ամե՛նն 11 ո՛չ
- 40. մարդ արդար ՝ իսկ ամէ՛նն, ո՛չ մարդ ո՛չ արդար ՝ ա՛յնըմ, ո՛չն ոք b. արդար՝ ո՛չ մարդ ՝ զնո՛յն նշանակե ՝ և փոխադրեալը անուա՛նքու և բա՛յքո գնո՛յն նշանակեն ։ ո՛րդան ։ ի՛ք սպիտա՛կ մարդ ։ ի՛ք մա՛րդ սպիտա՛կ ՝ քանզի եԹե ո՛չ ա՛յս է¹², սորի՛ն աւելի՛ք եղիցի՛ն բացա֊սուԹիւնքը ¹³ ։ այղ զուցա՛ւ, ղի մո՛ւ, մո՛յը ՝ քանզի ա՛յնր¹ որ է
  - 5. սպիտանկըն մարդ. բացասուԹիւնըն¹⁵, ո՛չըն իք սպիտանկ մարդ։
    իսկ ա՛յնը, ի՞քըն մարդ սպիտակ. Թե ո՛չ սո՛յն է. ա՛յնըմ ի՞քըն։
    սպիտակ մարդ. եղիցի բացասուԹի՞ւնըն¹⁶, կամ ո՛չըն ի՞ք. ո՛չ մարդ
    սպիտակ. կամ ո՛չըն ի՛ք. սպիտանկ մարդ.՝ այլ ա՛յլ է բացասու
    Թի՞ւնն¹⁷, ա՛յնըը, ի՞քն, ո՛չ մարդ սպիտակ։ և այլ ա՛յնը. ի՞քըն
    10. սպիտանկ մարդ.՝ իսկ ապա եղիցի՞ն երկո՛ւք. մո՛յը։ ի՞քրդ գի
  - 10. սպիտակ սարդ․ իսկ ապա եղըցիս երկուք, սոյր։ ("րդ կի

Պրակը. Տամն և ինն։

այց մու զջատից, կամ զբազումս զմիոջէ, ստորասել կամ ապուսել 15. եթե ո՛չ մի ի՛մե իցէ ի՛ բազըմացըն բաղկացեալ. ո՛չ ի՛ք ստորա սունքի մի. և ո՛չ բացասունքիւն ; և ասե՛մ մի. ո՛չ ենե անուն մի՛

¹ V անորոշակին, ² V 'իվերայ. ³ V Հարկ է. ⁴ V զբացասութեր. ⁶ V և կամ: ⁵ C D մարդն. 7 Նյանակ։ իքն] V Նյանակե ինքն ; D 8 using seems to have been reading of A, but s is has how for hupu. erased by late hand; V unpu. ⁹ այսրմ` V որ է այս. 10 n/2 uf] V ^{11} V with. 14 V այնմ: ng Ļ. ¹² V om. **Հ**. ¹³ V բացասութերքն. 15 V բացասուլժի. 16 V բացասուլժիւն. 17 V բացասուի. 18 V անուան.

իցե որկայցեն և ո՛չ իցե մի՛ ինչ ի նոցանեն ։ ո՛րկեն ։ մա՛րդ [Ժերևս ի՞թ, և կենդանի՞, և երկոտանի՞՝ և ընտանի՞ ։ այլ և մի՞ ի՞մն լինի սա՛յց ։ իսկ իսպիտակէն, և ի մարդոյն և ի գնալոյն, ո՛չ մի ։ իսկ ապա և ո՛շ եթե մի՛ ինչ դսոցանե ստորոգեսցե ոք, մո՛ւ 20. ստորասունքիւն ։ այլ ձա՛յն, մո՛ւ՝ բայց ստորասունքիւնք բազո՛ւմը ։ և ո՛չ ե[ժե դժիոջէ գայսոսիկ՝ այլ նմանապես բացումը : արդ ե[Ժե Հարցո՛ւմն տրամաբանակա՛ն ընպատասխանատուու[Ժեա՛ն Է խնդիր կամ առարկելո՛յն, և կամ միւսո՛յ մասին Հակասութեան ։ իսկ առարկուԹիւնն^չ ՀակասուԹե մո՛յը է, մասն ; ո՛չ եղիցի 25. պատասխանատուուներեն մոււ առայսրս; քանդի և ո՛չ Հարցումն մու և ո՛չ ելժե իցէ Ճշմարիտ ։ և ասացեա՛լ է ներ տեղականսրն, յաղագս սա՛յց։ բայց Տամայն յա՛յտ է, զի և ո՛չ գի՛նչ է³․ Տար ցո՛ւմնե տրամաբանական ։ բանզի պա՛րտ է տա՛լ ի Տարցմանեն առնուլ գորոք կամի գ¢ակասու[ժեանն ⁴ մասն բացերևե_֊ ցուցանել : և պիտի Հարցաւղին առտարորոշել արդևը պիս է 30. մարդ. կամ ո՞չ այս ։

Պրակբ քսան :--

¹ V 604 L. ² V առարկու[Ժի. ³ V ባዜን ዜኔ ; in A one letter is 4 V գՀակասուե. ⁵ V ամենայն. ⁶ V ստորոգած. erased after 4. ⁸ V ստորոգիցելոցն, ⁹ V գինչ էն, 10 V տարբեւ ⁷ V առանձին, 11 V Ճշմարիտ Է. 12 V tr. n. b. [84. 13 V om. np. րուԹիւն, 14 V իւրաքանչիւրն. 15 V adds ամեն before մարդն. 16 V յանՀունս.

այսոքիկ բազո՛ւմ՝ անգամ՝ շարամանեա՛լք ։ և՛ս¹, եিժե սովկրատե՛ս [,] սովկրատե՛ս և մարդ ։ և² սովկրատե՛ս, մարդ ։ և³ մա՛րդ և ⁴ երկո_֊ 5. տանի՛ ։ արդ զի եিժե ոք վայրապա՛ր ասասցեւ զչարամանուժիւնսւ լինել. բազո՛ւմբ պատա՝ հն սրտե՛լ⁵ անտեղի՛ք, յա՛յտ⁶. և ո՛րպես դրելիք¹. ասասցո՛ւք այժ մ՝ .—

ிரயழ்**டி**. ந்க் 8 :—

15. բարի այլ կենդանի երկոտանի քանգի¹³ մչ ըստ պատաՏրվան ե՛ս, և մչ որքանը ձ՝ ներգոնն ներվիմ ւմն վասն որդ և մչ սպիտակն բաղմ ւմ անգամ, և մչ մարդն մարդ կենդանի կամ երկոտանի քանգի ներգոյն²⁰, ներմարդումն երկոտանին և կենդանին :

լ`այց Ճշմարիտ է ասել զուժեքէն. և պարզաբար ՝ որկէն ։ ոմն ²¹ 20. մարդ՝ մարդ ։ կամ գոմն սպիտակ՝ մարդ սպիտակ ։ բայց ո՛ չ ժիշտ ՝ այլ²² յորժամ Ներառկա՛յ՝ ո՛ւմ ²³ Տակակա՛յցն ի՜նչ՝ Ներգուցէ, գորոց գՏետերԹայ ՏակասուԹիւմն²⁴, ո՛ չ Ճշմարիտ՝ այլ սո՛ւտ ։

¹ V L; E Lu. ² D L; V L ь р. з D L; V L ь р. ⁵ C μητική: V ωμοκή. ⁶ V, μμητικ ξ. ⁷ In mg. of A the rubricating hand ⁸ This chapter is missing in C. ⁹ B պատաՀել ; V writes allele. 12 V երաժշտականն. ¹⁰ V *դեման* է. 11 V միւսն. պատաՀեալ. 13 V L ng hβt υψηνιωμίν; in A one letter is erased after q, and the ψ in ¹⁴ V և երաժշտականն. யயுhளயிய is corrected from a பா. ¹⁶ V և երաժ չտականն. 17 V adds L before երաժ շտական. ²² պյ B; V բանզի. ²⁰ V Ներգոյ. ²¹ V գո**մն**. 19 թանցի 🛚 В որք. ²⁴ V Հակասութեր. ²³ D Ներառկայցն,

որդան : մեռեանըն և մարդ՝ մարդ ասել և յորժամ մ չ ներդուցե Ճջմարիտ և յորժամ և յորժամ և ներդուցե՝ միջտ մ չ ձջմարիտ ։ և յորշ Ճջմարիտ ։ և յորշ Հ5. Ժամ ներդուցե , մ չ միջտ Ճջմարիտ ։ որպես Հոմերոս, ի՛ք իմն ։ որդան ։ քերդող ն ։ իսկ արդ արդևք, և է կամ մ չ ։ քանգի ըստ պատա Հման ստորոդի ի՛քն գ Հոմերոմնե ։ քանգի քերդողե ։ այլ մ չ ըստ ի՛նքեան ստորոդի գ Հոմերոմնե ի՛քըն ։ իսկ ապա նորքանւոջս ստորոդունեանս ն և ըստ ի՛նքեան ստորոդիցե և մ չ ըստ պատա Հրանումնց ասին ։ և ըստ ի՛նքեան ստորոդիցե և մ չ ըստ պատա Հրամնն ։ ի վերայ սայց գին չ և և աարդ՝ և Ճջմարիտ ի՛ք և ասել ։ իսկ գորմ չն եակ ին չ ։ քանգի կարծելի և մ չ Հարինտ ասել եակ ի՛նչ ։ քանգի կարծիք սորա, մ չ ի՛ք իժե է այլ գի մ չ է ։

Պրակ.թ ։ *ի*թ ։—

35. Եւ այսոցիկ. տարորոշիցելոց. Հայցելը 13 է. գիարդ ունին ստորասու Թիւնն և Հարկասութիւն, անտրդ ունին ստորասու Թիւնն և Հարկասուրը։ Հայցելը 13 է. գիարդ ունին ստորասու անկարին և Հարկասուրը։ Հանգի ունի տարակուսանս ովանս և ներընդունականին։ և Հարկասորը։ Հանգի ունի տարակուսանս ովանս և բանգի եթե շարամանելոցըն. սութա միմեանց Հակակայեն 14 Հակասութիւն ո՛չ գոլ մարդ. ո՛չըն գոլ սպիտակ մարդ. այլ ո՛չ գո՛լն. ո՛չ սպիտակ մարդ. արանդի եթե գամենայնե ստորաև ոււթիւն իցե. կամ բացասութիւն, գփա՛յտն եղիցի ձշմարիտ ասել. 5. արև ո՛չ արև սպիտակ մարդ. որե, անտեղին և եթե այսպես առնելին է գո՛լն ո՛չ արև առնելին է արասացեւ փոխանակ գոլուն ասեցեալ։ ո՛րգան ։ ա՛յնրը. մարդն

¹ V զմեռեայն. ² BDE omit ns. 3 Before X Juphun BDE add ⁴ B վորժամ ոչ. ⁵ միշտ ոչ] BDE ոչ միշտ. *միշտ ոչ*. omit և յորժամ ներգուցէ, ոչ միշտ Ճշմարիտ. ներգուցէ. ⁸ V բերԹող. ⁹ V ստորոգուիս. V adds not before ¹⁰ D բայլ. 11 V 96 45. ¹² B իթ; ի միասին իր V. ¹³ CD Հայցելի; V այցելի. 14 C \(\subset \w\subset \w\subset \omega_{\infty} ¹⁵ որքանք CD ; որքան V. 16 V has the passage thus: ռակայեն. գոլոյն սպիտակ մարդ՝ բացասուներ, ոչ գոլ ոչ սպիտակ մարդ, պլլ ոչն գոլ սպիտակ մարդ : Քանգի եթե . . . 17 In A first hand adds ասեմ in margin.

գնա՛յ. ստորասուԹեան ։ բացասուԹիւն. ո՛չ գնայն ոչ վարդ. այլ ո՛չն գնայ մարդ ։ քանզի ո՛չ ի՛նչ տարբե՛ր է ասել. մա՛րդ գնալ. 10. կամ մարդ գնալո՛վ ե՛լ ։ իսկ ապա Թե ա՛յսպէս, ամենա՛յն ուրեք. և կա՛րն գոլոյ. բացասուԹի՛ւն եղիցի. ո՛չ ո՛չ կա՛ր¹ գոլ. այլ կարբն ոչ² գոլ ։

Պ*լակը*. ից :—

Իպյց Թուի. գնոյն կար գոլ՝ և ո՛չ³ գոլ՝ բանզի աժենայն կարն. Հատանել. կամ գնալ. և ո՛չ գնալ. և ո՛չ Հատանել կա՛ր։ և բանդե ամենայն այսպես կարելի. ո՛չ միշտ ներգործե։ իսկ ապա լիցի 15. սորա բացասու[∂ի՞ւնն Կ։ քանցի կարէ՝ և ո՛չ գնալ․ գնալի՞ն. և ո՛չ տեսանել. տեսանելին։ այլ սակայն անկար է զնմանե Ճշմարտել գՀակակայան ստորասութիւնան։ իսկ ապա, ո՛չ ուրեմն ա՛յս բացա ոու[ժիւն ։ քանզի պատաՀի⁵․ արտ սայց՝ կամ ⁶ սո՛յն⁷՝ ստորուսն՛լ․ և բացուսե՛լ. Տամանդամա՛յն զնմընե^ջ կամ ո՛չ ըստ դո՛լն^ց. և ո՛չ 20. գոլ զառեդեայսն լինե՛լ ¹⁰ ստորասութիւնս և բացասութիւնս ։ քանզի եթե ա՛յն անկարելի է, այս աՀա եղիցի ընտրելի ։ ապա Է ուրեմն բացասուներ. կարն գոլոյ. ո՛չըն¹¹ կար գոլ¹² այլ ո՛չն¹³ կարն 14 ո՛չ 15 գոլ: և սո՛յն բան և յաղագս, Ներընդունելոյ գոլ։ և ետրժի ր₁₆ ոսևա ետնտոսշիկւշը է․ եսչը₁₁ ըրևնրեսշրակար ժո^լ, 25. և մակ պլյոցն, Նմանաւրէն ։ ո՛րց՝ անկարին և Հարկաւորի ։ քանզի լինի. որպես ի վերալ նոցա, գո՛լն, և ո՛չն գոլ առգրրուԹիւն¹⁸ ։ իսկ են Թակայիքը 10. ունն սպիտակ. և ունն մարդ ։ այսպես աստա Նաւր. գո՛լն և ո՛չն գոլ. իբր ըն Թակա՛յ լինի : ոմն 20 սպիտա՛կ. և ոմն մարդ ։ այսպես աստանաւր. գո՛լն և ո՛չն գոլ. իրը ընթակայ լինի ։

³ ոչ] V կար ոչ. ² կարըն ոչ] V ոչ կարն. 1 ոչ կար V կար ոչ. 4 C բացասութիւն. ⁵ C պատաՏի ; V պատանի. ⁶ V tr. կամ արտասայց. ⁹ ոչ ըստ գոլն] V զգոլն. ⁸ V դնմանէ. ⁷ V և գսոյն ; C և սոյն. 12 qn,] V ng qnį. 10 V գոլ, գառեղեայմն ոչ լինել. 11 V ns. 13 4,5] The 1 has over it a punctum delens in first hand. in A the suffix & is added above the line, but apparently by the first hand. 15 V om. 15. 16 V om. L bef. and aft. pullyl. 17 V n. b. րութիւն D ; առադրութիւն V. 19 V ենթեակայ. ²⁰ ոմն սպիտակ down to the are omitted in V; their presence in A is clearly due to dittology.

30. իսկ կարե՛լՆ¹, և ՆերըՆդուՆելՆ առդրուԹի՛ւ<u>Ն</u>ը²՝ որոշելո՛վ որպես ի վերայ այնոցիկ զՃշմարի՛տՆ և զսո՛ւտն ։ Նմանապե՛ս սոբա ի վերայ գոլո՛յն կա՛ր ։ և գոլոյն ո՛չ կար ։—

Պրակը. քասան ու չորք։—

- Իսկ կա՛րն ո՛չ³ գոլոյ, ըացասու[Ժի. ո՛չ ո՛չն⁴ կա՛ր գոլ⁵. այլ ո՛չն․ կար ո՛չ⁶ գոլ: վասն որոյ և Տետևե՛լ՝ Թուեսցին միմեանց։ "բանզի 35. դնո՛յն կարելի գոլ. և կարելի ո՛չ գոլ։ զի ո՛չ Տակասու[ժիւնթ
- միմեանց այսպիսիքը։ կարելի՛ դոլ. և կարելի ո՛չ դոլ։ այլ ո՛չ⁸ կարելին[,] գոլ և կարելին ո՛չ դոլ. ո՛չ¹⁰ կարելին ո՛չ դոլ։ և ո՛չ
- p. 22. Երբեք ի վերայ սորին Ճշմարտի միանգամայն ¹¹ քանզի ¹² Տակակայ Է՛ն ։ և ո՛ չ¹³ սակայն կարելին ո՛ չ գոլ և ո՛ չ կարելին ո՛ չ գոլ և ո՛ չ կարելին ո՛ չ գոլ ո՛ չ¹⁴ էրբեք միանգամայն ։ և նմանապե՛ս, և Տարկաւորն գոլոյ բացասունիւն ո՛ չ Տարկաւորն ¹⁵ ո՛ չ գոլոյ ¹⁶ ւայլ ո՛ չն Տարկաւոր ¹⁷
  - 5. գոլ։ իսկ Տարկաւորն ո՛չ գոլոյ. ո՛չն Տարկաւոր ո՛չ գոլ։ և անկարրելեն ո՛չ գոլ. այլ ոչն անկարելի գոլ։ իսկ անկարելերյն ո՛չ գոլ. ո՛չն անկարելի՝ ո՛չ գոլ. և զբոլորեն որպես ասացեա՛լ է. գո՛լն¹⁹ և ո՛չ²⁰ գոլ. միշտ պիտի դնել. իբրև դեն Թակայս։
  - խսկ ստորասունիւն և բացասունիւն զսոսա առղնելով²¹. առ գո՛լն
    10. և ո՛չ գոլ շարադասել։ և ղսոսա կարծել պա՛րտ է. գոլ զՀակա կայս, ասունիւնս²², և բացասունիւնս՝ կարելի, ո՛չ կարելի; մարն, ո՛չ մարն անկարելի՝ ո՛չ անկարելի։ Հարկաւոր՝ ո՛չ Հարկաւոր։ Ճշմարիտ, ո՛չ Ճշմարիտ։ և Հետևունիւնըն²³. ըստ բանի եղիցին, ա՛յսպէս եղելոց²⁴։ բանղի կարումըն գոլ ²⁵. մար
- 15. Թե՛լ՝ և ²⁶ գոլ։ և սա այսմ Հակադարձէ՛։ և ո՛չն ²⁷ կարելի ²⁸ գոլ. և

¹ V կարել ; CD կարելին. ² V առդրութեն. ³ V om. ոչ. ⁴ V om. ⁵ V adds n_ε before qn_l. ⁶ V om. n_ε. ⁷ V ζ hunk h_l. 8 V n, 1. ¹¹ V Ճ*շմարտի միա*նգամայն. 12 բանցի ⁹ V կարելի. ¹⁰ ոչ V և ոչ. V Pt. 13 46: L 1/2 V bu L Pt ng. 14 ng V L ng. 15 V Suphwenp. 16 V 4-nj. 17 Հարկաւոր D ; Հարկաւորն V. 18 V գոլոյ. 20 V qns. ²¹ առդնելով C; առնելով V. ²² V գոլ Հակակայս ստորա ²³ V Հետևուները. ²⁴ եղելոց CD; եղելոց V. սու[ժիւնս. գոլ Հետևի V. ²⁶ մարի ել V. ²⁷ V ոչ. ²⁸ V անկարելի,

- Մ,րդ տեսցի ի ստորագրու Թենես ասիցեալս¹¹: կարելի գոլ հջ 25. կարելի գոլ կարելի հչ գոլ հչ կարելի հչ գոլ մարների ¹² գոլ հչ մարնի գոլ մարնի հչ գոլ հչ մարնի ոչ գոլ անկարելի գոլ հչ անկարելի գոլ անկարելի ոչ գոլ հչ անկարելի ոչ գոլ՝ անկարելի գոլ հչ անկարելի հչ գոլ¹³. Տարկաւոր գոլ հչ Տար 30. կաւոր գոլ Տարկաւոր ո՞չ գոլ հչ Տարկաւոր ո՞չ գոլ ՝

Պրակք ։ ին ։-

∖`նկարելին և ո՛չ անկարելի¹⁴ կարելւումն, և մարԹելւումն և ո՛չ մարԹելւում և ո՛չ կարելւում Հետևի՛ է՛ ՀակասուԹեամբ¹⁵ դայց Հակադարձաբա՛ր ՝ քանզի կարելւումըն գոլ բացասուԹիւն ո՛չ 35. կարելին գոլ ։ իսկ բացասուԹեանն¹⁶ ստորասուԹեանն¹⁷, քանզի ո՛չն¹⁸ անկարելւում գոլ¹⁰ անկարելի՞ն գոլ՝ քանզի ստորասուԹ...²⁰

¹ V կարելումն. ² V Ներբնդունելումն. ³ V completes the lacuna thus 4n, L n 2i; in A damp has effaced six or seven letters. $\overline{b}$ V $\overline{n}_{2}$; in A damp seems to have effaced a final b. 6 V 4m; in A damp or other agency has effaced two letters, probably ny, before ⁷ V tr. անկարելին գոլ. և Տարկաւոր ո՛չ գոլ. The words which գոլ. followed in A have been all but totally erased by a late hand, but the following seems to have stood: իսկ կարելում ոչ գոլ և ոչ ընդունական գոլ ոչն Հարկաւոր ոչ գոլ և անկարելին գոլ. ⁸ V կարելումն. ոնդունականումն. 10 V tr. և անկ. ոչ գոլ և Հարկաւոր գոլ. ասացեայս; in A final u is a correction of u. 12 V մարիի. գոլ. ոչ անկարելի ոչ գոլ] V omits. 14 V անկարելին. 15 V has կարե լում Հետևի. ոչ Հակասուր. ¹⁶ V բացասուի. ¹⁷ V ստորասու**ե**. 18 թանգի ոչն V om. 19 գոլ] V գոլ, որ է ոչ. ²⁰ In A the three final letters are erased by damp; V umnnwunch.

անկարելին գոլ¹ իսկ ո՛չն անկարելի² բացասու Թիւն : բայց Տարկաւորն զիարդ տեսանելի է : երևելի է գի ո՛չ այսպէս այլ
Տակակա՛յքն Տետևին : այս Տակասու Թիւն գատ : քանգի բացա
հ. սու Թիւնն³ ո՛չ է Տարկաւորն ո՛չ գոլ : քանգի մարԹի Ճշմարտիլ⁴ ի վերայ նորին երկոքին : քանգի Տարկաւոր ո՛չն⁵ ո՛չ գոլ ։
ո՛չ Տարկաւոր գոլ : և պատՃառք ո՛չըն Տետևել նմանապէս
այլոցըն : գի ներ Տակաբար անկարելին Տարկելւումն, բացտուեա՛լ¹

5. լինի : գնո՛յն կարելո՛վ : քանգի եԹե անկարելի ո՛չ գոլ այս Տարկաւոր
ո՛չ գոլ ։ իսկ ապա Թե այն նմանապէս կարելւումն և ո՛չ այսոքիկ ի
ն ներ Տակեն¹¹ : վասն գի ո՛չ նշանակե՝ գնոյն Տարկաւո՛րն և
անկարելին այլ որպէս ասացեա՛լ է Տակադարձապա՛ր :

Պրակը. ի՞ց ։

10. Մի դուցէ. ըստ որում կարելին. ա՛յսպէս կալ զՀարկաւորին Հակասունիւնս¹²: քանգի Հարկաւորն գոլ. կարելին գոլ: քանգի ենե
ո՛չ իցէ քացասունիւն, Հետևեսցի՛: քանգի Հարկ է կամ ասե՛լ¹³.
կամ բացուսե՛լ¹⁴: իսկ ապա ենե ո՛չ անկարելի՞¹⁵ գոլ. անկարելի
դոլ: ապա ուրեմն անկարելի՞ն¹⁶ դոլ. Հարկաւո՛րն դոլ. որ է՛ ան
ստեղի՛: այլ սակայն, կարելւ՛ումն դոլ. ո՛չն կար դոլ։ Հետեւի ևս¹⁷
սմա. ո՛չըն Հարկաւոր գոլ: իսկ ապա պատաՀէ Հարկաւո՛րն գոլ.
ո՛չ Հարկաւո՛րն¹⁸ գոլ: որ անտեղի՛ է ¹⁹. այլ սակայն և ո՛չ²⁰ Հար
կաւորն դոլ²¹ Հետեւի՛ կարելւումն գոլ: և ո՛չ Հարկաւո՛րն ²²
ո՛չ դոլ: քանդի նմա երկոքեան մարնեն²³ պատաՀել։ իսկ սմա.
որք ²⁴ Ճշմարիտ իցէ. ո՛չ²⁵ ևս եղիցի այն Ճշմարիտ։ քանդի երկո
քեան կարեն. կարելի դոլ, և ո՛չ դոլ: և ենե Հարկաւոր դոլ և

² D կարելի. ³ V բացասուլեր. ⁴ V ⁶ V ոչ. ⁷ V Հարկ ելումն բացատուեալ. ¹ V om. 471. ⁴ V Ճ*շմարտել*. ⁵ V om. п. ч. CDE; այլ Հարկաւոր է. 9 V om. ոչ. ¹⁰ V om. **/**⋅ 11 V **Ներ**֊ Հակը են; just below V has Հակադարձաբար. 12 V Հակասուիսն. ¹⁴ V բացասել. ¹³ V ստորասել. ¹⁵ V կարելի. ¹⁶ V անկարելի; in A the final $\bar{\nu}$ is added above line in first or contemp. hand. A the first hand adds Lu above line; V L. 18 V Հարկաւոր. 20 V om. L n. ¹⁹ V tr. *Է անտեղի*. ^{21} q_{nj} $\mathcal{V}$ q_{nj} $n_{\mathcal{S}}$. ²³ V մար[ժին. 25 ns V L ns. ²⁴ V np. Հարկաւոր.

25.

ո՛չ դոլ. ո՛չ եղիցի կարելի երկոքին։ պակասեա՛լ է այսուՏետև. և ո՛չ Տարկաւորն, ո՛չ գոլ Տետևել կարելւումին գոլ։ քանզի այս, Ճչմարի՛տ և զՏարկաւորն գոլդ։ քանզի սա լիցի¹ Տակասու Թիւնն² Տետևելո՛ւմն. ո՛չ կարելումն, ո՛չ գոլ։ իսկ նմա Տետևի. անկարելի՛ն³ գոլ ⁴. և⁵ Տարկաւորն ո՛չ գոլ։ որդյ բացասուԹիւնն. ո՛չն Տարկաւոր՝ ո՛չ գոլ։ և Տետևի՛ն ուրեմն, և ա՛յսք Տակասու Թիք ըստ ասացելում յեղանակին⁶. ո՛չ⁷ ի՛նչ անկարելի պատաՏէ. ա՛յնպէս եդելոցըն։

Պրակը ։ *ին* ։

- Իայց տարակուսեսցի ոք, եթե Հարկելումն դո՛լ կարեյին գոլ 30. Տետևի՞։ ըանգի ելժե ո՛չ Տետևի Տակասուլժի՛ւնն Տետևեսցի. ո՛չըն կարելի գոլ ։ և եթե ոք ո՛չ դա՛յս ասասցե գոլ ⁸ դՀակասու Թիւնն Հարկասո՛ր ասել ⁹․ գկարելին ո՛չ գոլ. այլ երկոքին սուտք գՏարկաւորեն գոլ։ այլ սակայն․ դարձեալ դնո՛յն գոլ Թուի կար Տատանիլ և ո՛չ Տատանիլ։ և գո՛լ. և ո՛չ գոլ։ ապա եղիցին 10 35. Տարկաւորին գոլ՝ մարթ գոլ. այս 10 սուտ ։ և երևելի է. գի ո՛չ աժենայն կարելին գոլ. և կամ գնալ. և¹¹ գՀակակայմն, կարէ, այլ իք 12 ի վերայց 13. ո՛չ Ճշմարիտ ։ Նախ ի վերայց ո՛չ ըստ բանի կարիցն ։ որգան ։ Հուր ջերմային և ունի գաւրութեր անդան ։ բանզի որը Հանդերձ՝ բանիւ՛ս են գաւրութիւնը. սոբա աւելեացն p. 23. և Ներ Հակայցն 14 ։ իսկ անբանըըն՝ ո՛չ ամենեքեան. այլ որպես ասացեա՛լէ ։ Հուրդ ։ ո՛չ կարելի ի¹5 ջեռուցանել և ոչ¹6. որքանք ա՛յլքն ¹⁷ Ներգործե՛ն ¹⁸ միչտ ։ բայց ոմանք կարե՛ն յայնցան է. որք րստ անբանին գաւրուինիք են Համանգամայն գՀակակայմն։ այլ 5. սակայն գայս՝ յա՛յսը սակս ասացեա՛լ է՝ ղի ո՛չ ամենայն գաւրու թիւն Հակակայցն¹⁹, և ո՛չ որքանք ասին ըստ նվի՞ն տեսակի ։
- ^{1} V եղիցի. ^{2} V Հակասուի. ^{3} V ոչն կարելին. ^{4} V գոլոյ. ^{6} V om. և. ^{6} V յեղանակիս. ^{7} V և ոչ. ^{8} V զոլ այլ. ^{9} V adds $\mathbf t$ before ասել. ^{10} V adds $\mathbf t$ after եղիցին ; V և այս. ^{11} V om. և. ^{12} իք] V $\mathbf t$. ^{13} V $\mathbf t$ վերայ ոմանց. ^{14} V ներ Հակացն. ^{15} V om. $\mathbf t$. ^{16} և ոչ. որքանք] V և ոչ. Եւ ոչ որքանք ; D E և յոչ. և որքանք. ^{17} այլք D E ; այլ V. ^{18} V ներգործին. ^{19} Հակակայցն C D E ; V Հակակայցն $\mathbf t$ ընդունական.

Պրակը. իր ։

Իայց ոմանք զաւրունիւնը Հոմանունը են ։ ըանգի կարելին, ո՛չ վայրապար ասի : այլ ոմն զի Ճշմարիտ, իբրև և ներգործունել է ։ որգան ։ կարելի գնալ գի գնա՛յ ։ և բոլորովին. կարելի՞ն գոլ ։ գի² ա Հա դեռ է ըստ Ներգործունեն որ ասի գոյ կարելի ։ և միևմն 10. յորժամ ⁴ . . . . . . կարելի . ⁵ գնալ. յորժամ գնասցէ։ և ա՛յս ի վերայ չարժականա՛ց է միայնից. դաւրուԹիւնս. նայ և ⁶ ի վերայ անշարժից։ և դերկոսին՝ Ճշմարիտ ասել։ կարելին գոլ. գնա՛լ կամ գո՛լ. և որ աՀա դեռն՝ գնայ, և գներգործունն. և գուսացականն : արդ. այսպես կարելի⁸: ո՛չ Ճշմարիտ⁹ գՀարկա 15. ւորէն պարգաբար ասել. բայց մի՛ւսն Ճշմարի՛տ ։ իսկ ¹⁰ վասն գի Ներմամնիցն¹¹ զբոլորէն, Հետևի այնում ի Հարկէն ելում ¹², Տետևի ¹³, կարե՛լն ¹⁴ գոլ ։ բայց սակայն, ո՛չ ամէն ։ և է՛ Թերևս՝ սկիզբն Հարկաւորն և ո՛չ Հարկաւորն ամենեցուն գոլ, կամ ո՛չ գոլ։ և գա՛յյան սոցապես¹⁵, կարգա՛ւ Հայցե՛լ և խնդրե՛լ պարտ է ։ 20. և երևելի է յասիցելոցն, գի ի Հարկէն էակն ըստ ներգործու թեան է։ իսկապես 16 թե առաջին 17 յաւետախաղացըն 18, և ներգործու[ժիւն՝ դաւրու[ժեան առաջի՞ն՝ և այնը՝ որ առանց զաւրու[ժեանն¹⁹, ներգործու[ժետ՛մը միշտ են : ո՛րզան : առաջին գոյացունիւնըն ²⁰։ իսկ որ Հանդերձ դաւրունեամբն բնուներ 25. առաջինը, բայց ամանակաւ վերջինը։ և ոմանը, և երբեր, ո՛չ են ներգործունեամը. այլ գաւրունեամբ միայն :—

¹ V իրր դի. 2 դի B; և ոմն, որ դի V. 3 որ] և B. 4 In A six letters at least at the end of a line have been destroyed by damp; V supplies the lacuna thus: Ներդործեսցեւ որդան. In A որդան could hardly have stood. 5 Perhaps A wrote կարելին, for the damp seems to have effaced a letter after ի; V կարելին. 6 V և նա և; B իսկնաև. 7 V դեռ. 8 V կարելիս. 9 V ոչ Ճշմարիտ, ոչ; B C D ոչ Ճշմարիտ. 10 V Ճշմարիտ իսկ. 11 V ներմասինցն. 12 V Հարկեն, որում. 13 Հետևի B; Հետևի միշտն V. 14 V կարելի; B կարելին. 15 սոցապես BCD; այսպես V. 16 V է իսկապես. 17 V առաջին է. 18 V յաւետակսաղացն. 19 V դօրունց. 20 V դղյացութերը.

Պրակթ. ի՛[ժ ։_

- Եւ որ ոք ներՀական է՝ ստորասունիւնն բացասունեան և ենե ստորասունի ստորասունեան. նե բան՝ բանն որ ասէն նե ասննայն մարդ արդար՝ ո՛չ ոքումն մարդ արդար, կամ ամենայն մարդ արդար անենումն մարդ անիրաւ է։ որդան կավ իաս արդար ե, կավ իաս արդար ո՛չ է կավ իաս անիրաւ է։ որ ոք ներՀական ի սոցանեն : քանդի ի ներձայնութն 3 Հետևին ներիսոր Հրդոջացն, և ա՛նդ ներՀական կարծիքն. ներՀականին : որդան : հրան ներձայնում մարդ արդար ամենում և մարդ անիրաւ և ի վերայ ներձայնութացն ստորասունեանցն. Հարկ է նմանապես ունել : և ենե ո՛չ անդ ներՀականին կարծիքն ներՀական է ո՛չ ստորասու ներնն և արդ ներՀական է, ո՛չ ստորասու ներ եղիցի ներՀական այլ ասացնալ բացա սունիւնը : իսկ ապա կուղելի է. ո՞ր կարծիք Ճշմարիտ, սրիտի
- կարծեաց⁶ Ներ Հական : արդեւք Հակասու Թևանն Թե որ դ Հա 40. կառակն գո՛լ կարծեցուցան է : և ասեմ ա՛յսպես : իմն ⁸ . . , b. կարծիք Ճշմարիտ բարւոյ՝ գի բարի : և այլ գի ո՛չ բարի՝ սուտ ։ և մի՛ւս գի չար : արդ որ ոք ի սոցան է Ներ Հական Ճշմարը տի՛ն : և եթե մի՛ ⁹․ ըստ որում ուժեք և ¹⁰ է, ներ Հական —

Պրակ.թ. Ľ։

Մրդ ա՛յսուիկ կարծիք, գներՏակա՛ն կարծիսն 11, որոշիլ 12՝ ներՏա_ կա՛ցն 13 գոլ՝ սո՛ւտ ։ քանդի բարւո՛յն, դի բարի, և ղչարին 14, դի 5. չա՛ր ։ սո՛յն Թերևս, և Ճչմարիտ Թե աւելի՛ք. Թե մի՛ է ։ և ներ Տակա՛ն այսոքիկ ։ ո՛ չ ներՏակացըն 15՝ գոլ ներՏական՝ այլ առաւե՛լ ներՏականումն ։ և եԹե ի՛ք բարւոյն՝ դի բարի է 16 բարւոյ կարծիք ։ և է՛ դի ո՛ չ բարի է ։ և է՛ ա՛յլ դի ո՛ չ է և ո՛ չ կարէ գոլ և կարելի՛ է¹⁷ ։ դայլոցն ո՛ չ մի դնելի է ։ ո՛ չ՝ որքանք ե՛լ դո՛չն է՛.

¹ V ստորասուն բացասունիւն; BC have ստորասուննեն. ² V որ ոքն and in same line 4md fdb wd. ³ V սոցանէ իցէ : բանզի ներ ձայն. and in next line [] + wun for L wun. ⁴ C ամենումն, ⁵ V ստորասուլժի. ⁶ V կարծեացն, ⁷ V Հակասուլժե. 8 V has & pth; A must have had fill 4. ⁹ V J, L. ¹⁰ V om. L. ¹¹ V դկարծիսն, 12 V mm 2 61. ¹⁵ V ՆերՀականացն. ¹³ V *Ներ Հակա*նացն. ¹⁴ V չարին. ¹⁶ **₽** BCD: V ξ , L. 17 V omits stop after ξ .

10. կարծեցուցանեն. և ո՛չ որքանք, ո՛չ գոլ դեն ։ բանզի անՏո՛ւնը՝ երկոքին¹ ։ և որքանք ե՛լ կարծեցուցանեն, դո՛չն է՝ և որքանք ո՛չ ել դե՞ն. այլ նորքանս խա՛բն ։ և այսոքիկ² են. արդ որոց լինելու_ Թիւնք³ ։ և արտՏակակայցըն⁴ լինելուԹիւնք ։ իսկ ապա և խաբա՛նքն⁵ ։

Պրակը. լա 6 ։

- 15. Մրդ են ե բարին, և բարին⁷, և ո՛չն⁸ չար իք և ո՛նն ըստ ինքեա՛ն, և ո՛նն ըստ պ . տա . . . . ա՛ն . . ⁹ պատաՀեցաւ սմա, ո՛չ չարում¹⁰ գոլ։ և առաւել իւրաքա՛նչիւրոյ¹¹ Ճշմարիտ, կամ ըստ ի՞նքեա՛ն¹², և սո՛ւտ, նեպետ և Ճշմարիտ ։ արդ ո՛չն բարի բարին, ըստին
- 25. Նագո՛յն բացասուԹեան ¹⁷, յայտ է զի սա եղիցի ներ Հական [,] իսկ ա՛յնը՝ Թե չա՛ր. բարին շարամանեա՛լ է. և քանզի ո՛չ բարի. Հա՛րկ է. Թերևս կարծե՛լ գնոլն [,]

Պրակը. <u>Ի</u> 18 ։

Եւ և՛ս Թե ի վերայ¹⁹ այլո՛ցն նմանապես պիտի ունել. և ²⁰ այսուիկ Թուեսցի բարւո՛ք ասիլ²¹։ քանգի աժենա՛յն ուրեք Հակասու

¹ երկորին C ; V երկորեանն. ² այսորիկ B; V այնորիկ. 3 V ⁵ B խաբքն. ⁴ V արդի Հակակայցն. ⁶ In A the լինելու[Ժիթն. ⁷ V բարի. 8 V ns. numeration of ch. is added by a late hand. In A suffix & added above line by the rubricating hand. or eight letters erased and the passage corrected to www. July pully pully by which V has; B has quumu \$\(\beta_1 \), put \(\beta_1 \), which clearly stood originally in A. ¹¹ V իւրաքանչիւրն. ¹² ինքեան V ինքեանն, կամ 10 V չարու**մն**. ¹³ V *ինքեան*. 14 After pullyh V adds np. րստ պատաՏվանն. լոլովիցն, ¹⁷ բացասուԹեան B; բացասուԹի V. ¹⁶ V *Jիኒኒ*ኒ. A the numeration pr is corrected by late hand from pu. 19 V վերալց. 21 V wult. 20 L om. V.

թեան , և կամ ո՛չ ուրեթ, և յոր ո՛չ է ներՀակուԹիւն ²։ բայց որթանից, ո՛չ ի՞թ ներ Հական, յաղագա աա՛յց իք աուտ՝ Ճչմարտու Հ 30. թեանն ³ Հակակալ : որգան : որք գմարդն, ո՛չ կարծեն մարդ. յոյժ սուտեն։ արդ եթե սոբա ներ Հական, և այյքն Հակասու թեպրել 4 ։

ிரயபு.թ. ர்டி ⁵ :

Ի՛ւսն Նմանապես ունի և բարւղյն, զի բարին⁷։ և ո՛չն բարւղյ՝ գի ո՛չ բարի ։ և առ այսորիւթ՝ բարւդյն, գի ո՛չ բարի, և ո՛չ բարւդյն, գի բարի։ արդ ոչումն բարւոյ, գի ո՛չ բարի, Ճչմարտի՛ ելոյ՝ կարծեաց, 35. ցի՞նչ եղիցի ՆերՀական ո՞չ աՀա որ ասէն⁸, թե չա՛ր։ քանդի Համանգամայն երբեմն եղիցի Ճշմարիտ։ բայց ո՛չ երբեք Ճշմա րիտ, Ճշմարտում ներ Հական բանգի ի՛ք իմն ո՛չ բարի , չա՛ր ։ իսկ ապա մարթի, Համանգամայն Ճշմարիտս¹⁰ գոլ ։ և ո՛չ դարձեալ զի ո՛չ չարն ։ քանգի Ճշմարիտ է 11 այս ; քանգի Համանգամայն և 40. սոքա եղիցին : և պակասեակ է. ո՛չ ումին բարւդյ գի ո՛չ 12 բարի է, ներ Հականն ո՛չն 13 բարւոյ՝ գի բարի : քանգի ո՛չ Ճշմարիտ է p. 24. այս : իսկ այնը. վասն դի ո՛չ 14 բարի 15. Նևրում բարւդյն, Նևր Հա կան ո՛չն 16 բարւոյ 17, գի բարի՝ 18 սուտ ։ քանդի Ճշմարիտ այս 19 ։ իսկ ապա և ա՛յնմ, բարւո՛յն գի ո՛չ բարին, եղիցի ո՛չ բարւոյն, գի րարի²⁰։ և երևելի՛ է, գի ո՛չ ի՜նչ տարրերեսցէ. և ո՛չ ե[ժե զբոլորէ դիցութ ստորտսուԹիւն ։ քանգի գբոլորէ՝ բացասուԹի. ՆերՀական եղիցի ւ ո՛րզան ։ կարծեաց²¹, ա՛յնրմ որ կարծեցուցանէն ²² ։ քանգի 5. ամենայն որ ինչ իցէ բարին ²³, բարի իք կամ [ժե ո՛չ ինչ բարեաց բարի՛ է[։] քանդի բարւոյն. գի բարի [ժե²⁴ գբոլորէ բարին, նղ՛յն է

այնում: որ գինչ²⁵ իցէ բարին, կարծեցուցանելով՝ գի բարի ։ և

¹ In A a final letter has been erased; BC have Հակասու թեանն. ³ V Ճշմարտու [ðɨ ; BCD Ճշմարտու [ðեանն. ² V ՆերՀականութիւն. ⁵ 14 is a late correction from 14. 6 V L Lu; 4 V Հակասուլժիքն. 10 V Ճշմարիտ. ⁹ V բարին. 8 V ասեն. CL. ⁷ V բարի է. 14 V om. nz. 15 V բարին. 11 CDE ny ny. 12 V & L. 13 V ns. 18 բարի] V ոչ բարին. ¹⁹ μ_{I} μ B; 16 V om. n. u. 17 V բարեղյն. 22 V 4wp_ ²¹ V կարծեացն. ²⁰ V դարին ; BCD դարի. V է այն. ²³ V բարի. ²⁴ V ₽+ L. ²⁵ V դինչև. ծեցուցանեն.

ա՛յս ո՛չ ի՛նչ ¹ տարբե՛ր է յայնսմանէ, Թե ամենայն որ ի՛նչ է՛ բարի՛ բարի, ի՛ք. և նսմանապես, և ի վերայ ո՛չ² բարւոյ է իսկ ապա գի Թե ի վերայ կարծեաց ա՛յսպես ունի ։ և են ներձայնւո՛ջքն ստորասու Թիւնք և բացասու Թիւնքն ներ Հանակը ներանձինցն փ յա՛յտ է գի և ստորասու Թեն ներ Հական, բացասու Թիւննեն ու որի՛ն զբոլորե ։ ո՛րզան ։ գի ամենայն բարի բարի՛ կամ Թե ո՛չ առ ստենայն բարի բարի՛ կամ Թե ո՛չ որ ։ և բացերևականաբար ի՞, Թե ո՛չ ամե՛նայն մարդ կամ Թե ո՛չ որ ։ և բացերևականաբար ի՞, Թե ո՛չ ամե՛ն կամ ոչ ամենայն ո՛չ հարժեն ներ Հական՝ դո՛լ ո՛չ կարծի՛ք ին և ո՛չ ներ Հակու Թիւն ո՛չ մար Թենսին հեր Հակու Թիւն ի՛ն ո՛չ մար Թենսին հեր Հակու Թիւն ի՛ն ո՛ն ին ին հեր Հական ար ի նոսին հեր Հականը գոլ նմին ։

 ^{1} V tr. ինչ ոչ. ^{2} V ոչն. ^{3} V ստորասուխիքն. ^{4} V ներանձիցն ; C ներանձինցն. ^{5} V բացասուխի. ^{6} V om. կամ. ^{7} առ om. V. ^{8} V բացերևաբար. ^{9} ամենայն] V ոք. ^{10} V 'ի կարծիսս ; B կարծիք. ^{11} V 'ի ներ Հակուխի. ^{12} After նոսին V adds 'ի Համանդամայսն. ^{13} D բայց ; V դի. ^{14} V Համանդամայնըն.

At the beginning of the Categories down the margin A has written in the first hand the following scholion on the Title:—վասնոլի ստորոգոււ Թիւնբըս, ներածագոյնը են և մանկանց դիւրակի առուսանել։ նա՝ և կատարելագոյնը բան զայլսն գրեան։ բնղի յաղագս տասըն, սեռիցն սեռա կանագունից, կարձառաւտարար՝ անցանէ, իմաստասէրս։ յիրաւի նախակար գեցին զսոսա, բան զայլն գրեան վասն երկուց՝ այսոցիկ պատձառաց։—

At the end of the De Interpretatione after last section of commentary A has following subscription in first hand:— Իսնաստու Թիւն Հաւր և բան, սիրողին իմաստու Թեւ վարդապետին սարկաւադ կոչեցեալ աշխատանաց յուղղու Թե տառիս զարժանն Հատվ յանյա՛չաղձրիցդ։—

ERRATA IN APPENDICES.

Page 105, 1. 34 ἐπεί.

Page 107, 1. 4, for 95 read 105; 1. 23, in note 7, for median read median. A in mg. nedlep.

Page 113, 1. 29, for wubu read wub J.

Page 115, 1. 12, read որպես; 1. 19, ներ Հականրն; 1. 21 ուժեմըն.

Page 118, 1. 10. for Le read L.

Page 123, 1. 16, read umulunod; 1. 23, um \ Jub.

Page 124, in note 15, read will fullp.

Page 128, read, in note 5, as follows: so V; om. jup first, etc.

Page 129, 1. 10, read np456; 1. 17 44w/fb.

Page 130, 1. 12, for J read J.

Page 132, 1. 4, read qliqliqqiqibb; in last line but one read &bab for &bab.

Page 133, 1. 11, read Տիւանդու Թենե; 1. 18 արագափոփոխ.

Page 134, 1. 22, read դաւրու [ժիւնն.

Page 136, 1.7, read բնու [ժե ա՛նն ; 1.17, շիկնեն ; 1.20, որակու [ժեւնը ; 1.28, բնու [ժե.

NOTE.—Variants in the critical apparatus, of which the source is not specified, are to be ascribed to the Venice Printed Text.

